

Acta hygienica, epidemiologica et microbiologica
Číslo 2/2006

Ochrana zdraví v českých technických normách

Praha, červenec 2006

Předseda redakční rady: doc. MUDr. L. Komárek, CSc.
Členové: prof. MUDr. V. Bencko, DrSc., MUDr. J. Mika,
RNDr. F. Rettich, CSc., Mgr. J. Veselá, MUDr. J. Volf, Ph.D.

Vydává Státní zdravotní ústav v Praze

ISSN 0231-6544

ACTA HYGIENICA, EPIDEMIOLOGICA ET MICROBIOLOGICA
Číslo 2/2006 - 1. vydání - červenec 2006

Ochrana zdraví v českých technických normách
(šestnácté pokračování)

Autoři: Alexandr Fuchs, Eva Navrkalová - SZÚ - CPL

Vytiskl: Ústav jaderných informací, Praha 5 - Zbraslav
Elišky Přemyslovny 1335

Vychází nepravidelně 7-8x ročně
Náklad 460 výtisků

Vydal Státní zdravotní ústav, Šrobárova 48, 100 42 Praha 10

Telefon redakce: 267082288, e-mail: ahemszu@szu.cz

OBSAH

Ú V O D	5
České technické normy vydané v lednu až červnu 2005	11
Třída 01 - Obecná třída	11
Třída 02 - Strojní součásti	21
Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu	21
Třída 04 - Slévárenství	21
Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů	22
Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla	27
Třída 07 - Kotle	28
Třída 08 - Turbíny	29
Třída 09 - Spalovací motory pístové	29
Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení	30
Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení	30
Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení	31
Třída 13 - Armatury a potrubí	31
Třída 14 - Chladicí technika	31
Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu	33
Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu	34
Třída 17 - Jemná mechanika	34
Třída 18 - Průmyslová automatizace	34
Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii	37
Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy	37
Třída 21 - Tvářecí stroje	43
Třída 22 - Nástroje	43
Třída 23 - Nářadí	43
Třída 24 - Upínací nářadí	44
Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje	44
Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem	44
Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce	45
Třída 28 - Kolejová vozidla	56
Třída 29 - Kolejová vozidla	58
Třída 30 - Silniční vozidla	58
Třída 31 - Letectví a kosmonautika	59
Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení	59
Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy	59
Třída 34 - Elektrotechnika	68
Třída 35 - Elektrotechnika	70
Třída 36 - Elektrotechnika	74
Třída 37 - Elektrotechnika - energetika	82
Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost	84
Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu	88
Třída 40 - Jaderná technika	88
Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí	89
Třída 42 - Hutnictví	89
Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení	89
Třída 44 - Hornictví	90
Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba ropy	91
Třída 46 - Zemědělství	91
Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje	92

Třída 48 - Lesnictví	93
Třída 49 - Průmysl dřevozpracující	94
Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského	97
Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	97
Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	98
Třída 53 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	98
Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu	98
Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu	99
Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu	101
Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž	101
Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky	101
Třída 64 - Plasty	101
Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu	110
Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu	112
Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu	116
Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu	117
Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu	117
Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin	120
Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení	124
Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky	124
Třída 73 - Navrhování a provádění staveb	134
Třída 74 - Části staveb	153
Třída 75 - Vodní hospodářství	154
Třída 76 - Poštovní služby	160
Třída 77 - Obaly a obalová technika	160
Třída 79 - Průmysl kožedělný	164
Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky	165
Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu	167
Třída 82 - Stroje a zařízení pro úpravu povrchu	167
Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie	167
Třída 84 - Zdravotnictví	177
Třída 85 - Zdravotnictví	178
Třída 86 - Zdravotnictví	183
Třída 87 - Telekomunikace	184
Třída 88 - Průmysl polygrafický	184
Třída 89 - Hudební nástroje	184
Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby	184
Třída 91 - Vnitřní zařízení	185
Třída 93 - Výstrojné zboží	186
Třída 94 - Výstrojné zboží	187
Třída 95 - Výstrojné zboží	189
Třída 96 - Výstrojné zboží	189
Třída 97 - Výměna dat	189
Třída 98 - Zdravotnická informatika	190
Třída 99 - Metrologie	190

POCHRANA ZDRAVÍ V ČESKÝCH TECHNICKÝCH NORMÁCH (ŠESTNÁCTÉ POKRAČOVÁNÍ)

ÚVOD

Toto číslo je šestnáctým pokračováním recenzí (anotací) a záznamů českých technických norem. (Viz přílohy k AHEM č. 2/1997 a č. 8/1998, a posléze AHEM č. 1/1999, č. 7/1999, č. 4/2000, č. 7/2000, č. 4/2001, č. 8/2001, č. 4/2002, č. 7/2002, č. 4/2003, č. 6/2003, č. 1/2004, č. 4/2004 a č. 3/2005.)

Jak jsme uvedli v obsáhlém úvodu k šestému souboru recenzí (anotací) a záznamů českých technických norem (AHEM č. 7/2000), orientujeme se nyní na všechny nové a novelizované česky vydané normy a řadíme je podle jejich třídicích znaků. Ty, které se alespoň dotýkají problematiky ochrany zdraví recenzujeme resp. anotujeme^{*)}. Ostatní pouze zaznamenáváme. Nicméně, podle trvalé objednávky, dostáváme plná znění jen těch nových českých technických norem, které jsou také běžně komerčně dostupné. Nedostáváme (a tedy také nemůžeme recenzovat) normy, které byly vyhlášeny k přímému používání jejich anglického znění, protože také nejsou běžně komerčně dostupné. Zájemce odkazujeme na jejich seznamy, pravidelně zveřejňované ve Věstníku ÚNMZ. Jejich plný anglický text je k nahlédnutí (a také ke koupi) v oddělení dokumentačních služeb ČSNI, Biskupský Dvůr 5, 110 02 Praha 1. Většinou – zejména pokud jde o problematiku, která se týká většího okruhu uživatelů - jsou dříve nebo později vydány i překlady těchto jen „k přímému používání vydaných norem“. (Zpoždění bývá 6 – 12 měsíců, výjimečně kratší dobu, ale někdy i mnohem déle.) Záměr vydat překlad bývá, zpravidla, u takto vyhlášených norem uveřejněn ve Věstníku ÚNMZ.

Nicméně lze pozorovat určitou novou tendenci ve vydávání českých technických norem: Stoupá počet těch, které byly převzaty (zavedeny) oznámením o schválení (Endorsement notice). V takovém případě byly česky vydávány tři až čtyři listy, vždy s českou anotací obsahu. Vlastní text normy ovšem vydáván nebyl. V posledních dvou – třech letech se i tato situace mění. Na trhu se objevují normy, jejichž plný anglický text je vydán v české „obálce“, rovněž i s českou anotací obsahu, někdy i s českou Národní předmluvou. (V těchto případech podáváme skutečnou „anotaci“ ve smyslu ČSN ISO 214, protože obsahuje „velmi stručný popis obsahu normy“ tak, jak je na titulním listě uveřejněn.) Tyto normy dostáváme a jsou i v našem přehledu. Na to, že vedle české (informativní) části obsahují jen anglický text, upozorňujeme.

^{*)} Oba tyto pojmy nevyjadřují přesně charakter informací o českých technických normách, které podáváme. Naše recenze neobsahují kritiku obsahu normy, ale – pokud možno výstižnou - informaci o problematice, již se norma zabývá, především ve vztahu k ochraně zdraví. V plném rozsahu nemůžeme tedy použít oficiálních definic obsažených v ČSN ISO 214 (01 0148) – Dokumentace. Abstrakty pro publikace a dokumentaci, která byla vydána v únoru 2001. Tato norma rozumí recenzí „informativní abstrakt, ale předpokládá se, že k ní autor připojí hodnocení a výklad“. Anotací pak rozumí „stručný komentář nebo výklad dokumentu nebo jeho obsahu, nebo jen velmi stručný popis“. Z tohoto pohledu jsou tedy naše informace o nových technických normách v podstatě spíše recenzemi, nebo něčím „mezi recenzí a anotací“. Rozhodli jsme se používat termínu „recenze“.

Konečně pokládáme za potřebné ještě zdůraznit toto: V celé této publikaci u každé normy, která je harmonizována s příslušnou Směrnicí EU, která byla transponována do českého právního řádu, uvádíme jen dnes platný předpis (nejčastěji nařízení vlády ČR). Protože v mnoha českých technických normách jsou uváděny předpisy již neplatné (nejčastěji nařízení vlády, platná do 1. května 2004), uvádíme v tomto úvodu převodní klíč starého (dnes neplatného) předpisu (nařízení vlády) na předpis nyní platný. Současně ale upozorňujeme, že i v některých nových předpisech mohla určitá ustanovení (paragrafy, články) pozbýt účinnosti dnem 1. května 2004. V přehledu jsou uvedeny i Směrnice, transponované jinak než nařízením vlády. Seznam je seřazen chronologicky podle vydání příslušné směrnice EU.

Směrnice EU o elektrických zařízeních nízkého napětí 73/23/EHS ve znění směrnice 93/68/EHS byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 168/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí, v platném znění. Toto nařízení bylo zrušeno k 1. květnu 2004 nařízením vlády č. 17/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí.

Směrnice EU, která se týká hraček 88/378/EHS byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 171/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, ve znění pozdějších předpisů. Toto nařízení bylo zrušeno k 1. květnu 2004 nařízením vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky.

Směrnice EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je směrnice 89/106/EHS zavedena v ČR jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE.

Směrnice EU, která se týká elektromagnetické kompatibility 89/336/EHS doplněná směrnicemi 91/263/EHS, 92/68/EHS, 93/68/EHS a 93/97/EHS byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 169/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility, ve znění pozdějších předpisů. Toto nařízení vlády bylo od 1. 5. 2004 zrušeno nařízením vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility.

Směrnice EU o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky.

Směrnice EU vztahující se na spotřebiče plyných paliv 90/396/EHS, byla v ČR původně zavedena nařízením vlády č. 177/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, ve znění pozdějších předpisů. Toto nařízení bylo zrušeno od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv.

Směrnice EU vztahující se na implantabilní zdravotnické prostředky 90/385/EHS byla v ČR původně zavedena nařízením vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky, ve znění pozdějších předpisů.

Toto nařízení bylo zrušeno od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 154/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky (a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

Směrnice EU, která se vztahuje na výbušniny pro civilní použití 93/15/EHS, byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů. (Novelou je nařízení vlády č. 416/2003 Sb., které vstoupilo v platnost 1. 5. 2004, dnem vstupu ČR do EU.)

Směrnice EU vztahující se na zdravotnické prostředky 93/42/EHS byla v ČR původně zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění pozdějších předpisů. Toto nařízení bylo zrušeno od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 25/2004 Sb., které platilo po vstupu ČR do EU. Ani toto nařízení vlády již neplatí, protože bylo od 2. 6. 2004 zrušeno nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky (a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

Směrnice EU, která se týká systémů, určených pro prostředí s nebezpečím výbuchu 94/9/ES, byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 176/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu, ve znění pozdějších předpisů. Toto nařízení bylo zrušeno od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.

Směrnice EU o obalech a obalových odpadech 94/62/ES, byla v ČR zavedena zákonem č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech) v platném znění.

Směrnice EU, která se týká výtahů 95/16/ES, byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 14/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy, ve znění pozdějších předpisů. Toto nařízení bylo zrušeno od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 27/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy.

Směrnice EU o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému 96/48/ES. O způsobu převedení Směrnice 96/48/ES (a některých dalších) do českého právního řádu není v technických normách zpravidla uvedeno nic. Nicméně v souladu s touto směrnicí (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění) a nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění).

Směrnice EU vztahující se na tlaková zařízení 97/23/ES, byla v ČR původně zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení v platném znění. Toto nařízení bylo zrušeno od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení.

Nová směrnice EU vztahující se na strojní zařízení 98/37/ES, změněná směrnicí

98/79/ES byla v ČR původně zavedena nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, ve znění pozdějších předpisů. Toto nařízení bylo zrušeno od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení.

Směrnice EU vztahující se na diagnostické prostředky in vitro 98/79/ES byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, v platném znění. (Od 1. 5. 2004 platila i ta ustanovení tohoto nařízení vlády, jejichž platnost byla odložena k datu přistoupení ČR do EU.) Toto nařízení vlády bylo od 4. 8. 2004 zrušeno nařízením vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

Směrnice EU 2000/9/ES o lanových dráhách pro dopravu osob. Do českého právního řádu je zavedena nařízením vlády č. 70/2002 Sb., o technických požadavcích na zařízení pro dopravu osob.

Směrnice EU o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému 2001/16/ES. O způsobu převedení Směrnice 2001/16/ES (a některých dalších – viz výše) do českého právního řádu není v technických normách zpravidla uvedeno nic. Nicméně v souladu s touto směrnicí (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění) a nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění). Dále se zpravidla uvádí, že s touto směrnicí je také v souladu zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách v platném znění.

Směrnice EU o energetickém štítkování 2002/31/ES byla v ČR zavedena vyhláškou MPO č. 44/2004 Sb., o energetickém štítkování a minimální účinnosti energospotřebičů.

Konečně pokládáme za potřebné upozornit i určitou změnu, k níž dochází v postupu implementace Evropských norem, vypracovaných na základě mandátu uděleného CEN/CENELEC Evropskou komisí a Evropským sdružením volného obchodu (ESVO/EFTA), vyhovujících základním požadavkům „Směrnic nového přístupu“. V nejnovějších normách tohoto charakteru bývá uveden zhruba tento text: „Pokud je tato norma uvedena v Úředním věstníku Evropské komise (Evropského společenství) pod touto směrnicí a bude implementována jako národní norma alespoň v jednom členském státu, je soulad s kapitolami Směrnice (uvedenými v tabulce ZA 1), předpokladem shody se základními požadavky této Směrnice a nařízeními Evropského sdružení volného obchodu (ESVO/EFTA).“ (Tabulka pak zpravidla uvádí, které články evropské normy odpovídají určitým požadavkům příslušné směrnice EU.)

* _ * _ *

K dále uváděným recenzím pokládáme za nutné uvést několik vysvětlivek:

Stále častěji se vyskytují evropské a mezinárodní normy, které jsou vydávány v několika částech. Jak jsme opakovaně upozornili, bývá časový interval vydání jednotlivých částí velmi různý (měsíce i léta). Abychom čtenáře našich publikací seznámili alespoň s názvy částí takto vydávaných norem, zařazujeme soupis všech vydaných i plánovaných částí před recenzí části (dílu) vydaného v pololetí, za které je soubor recenzí zpracováván, a to vždy kurzívou. To je ovšem možné jen tam, kde jsme mohli takový přehled nalézt, zpravidla v úvodu kterékoli recenzované části (dílu). Pokud takový přehled uveden není, nesnažíme se jej pořídit např. z dosud vydaných částí (dílu) a recenzí uvádíme bez komentáře a bez

takového přehledu.

Oproti předchozímu, tj. patnáctému pokračování (AHEM č 3/2005), zařazujeme v recenzích tyto novinky:

1) V recenzovaných normách se velmi často vyskytují odkazy na jiné evropské nebo mezinárodní normy, které nejsou vždy převedeny do soustavy ČSN. V originálních textech ČSN je ovšem pouze odkaz na „původní“ evropskou nebo mezinárodní normu (EN, ISO, IEC apod.). Tam, kde jsme si jisti, že citovaná norma byla převedena (převzata) do soustavy ČSN, uvádíme buď (ČSN) – tedy ČSN v závorce – před citovanou normou nebo za normou v závorce text, jak byla uváděná norma převzata. (Např. „v ČR jako ČSN EN 60300“, zatímco se odkazuje na IEC 60300, apod.) Pokud víme, že norma dosud nebyla převzata do soustavy ČSN, uvádíme v závorce poznámku, že se tak do určité doby nestalo, konkrétně zhruba tento text. „Do dubna 2005 nebyla převzata do soustavy ČSN“ nebo „Do června 2005 v ČR nezavedena“. (Datum je vždy shodné s datem vydání recenzované normy.) Konečně tam, kde se nám nepodařilo zjistit, zda evropská či mezinárodní norma byla do soustavy ČSN převzata, ponecháváme pouze citaci evropské nebo mezinárodní normy.

2) Jak jsme uvedli v úvodu, vyskytují se stále častěji normy, které jsou do soustavy ČSN převáděny převzetím jejich originálního (anglického) textu. Většinou jsou dříve nebo později převedeny překladem. V případech, že se tak stane, bude recenze v našem přehledu uveřejněna s tím, že poznámkou recenzenta bude poukázáno na to, že „plným zněním“ se nahrazuje norma vyhlášená k přímému používání bez překladu. Pro snazší pochopení uvádíme standardní text použitý např. u ČSN ISO 3686-2: „*Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 3686-2 (20 0320) z května 2002 převzala ISO 3686-2:2000 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*“ Je samozřejmé, že v každém konkrétním případě bude správně citováno číslo normy.

* _ * _ *

Nepochybně za pozornost stojí i nárůst počtu platných českých technických norem, který je patrný z následující tabulky:

Rok:	Počet platných norem k 1. lednu:	Navýšení oproti minulému roku o:
2005	27 291	789
2004	26 502	403
2003	26 099	210
2002	25 889	1123
2001	24 766	1266
2000	23 500	

Z uvedených čísel nelze dedukovat, že se významný nárůst počtu norem zpomalil. Výkyvy v „přírůstku“ norem oproti předchozím létům mohou být – do určité míry – jen „optický klam“. Od r. 2002 totiž výrazně stoupá počet bez náhrady rušených (zastaralých) českých technických norem. Ostatně „pokles“ počtů nových nebo novelizovaných norem není patrný z počtu recenzí v našich publikacích.

V tomto (již šestnáctém) pokračování je recenzováno, resp. zaznamenáno 620 českých technických norem, sledovaných SZÚ v prvním pololetí 2005. Počty českých technických norem obsažených v publikacích AHM v posledních letech je patrný z této tabulky:

Rok:	Pokračování:	Prvé pololetí:	Druhé pololetí:	Celkem:
2005	16.	620		
2004	14. a 15.	478	512	990
2003	12. a 13.	470	530	1000
2002	10. a 11.	427	515	942

Poznámka autorů: V některých třídách je zmíněn meziroční nárůst norem a přesto uvádíme, že jsme žádnou nezachytili. Jsou to – bohužel – normy vydané k přímému užívání jejich anglického znění, které nedostáváme a nemůžeme recenzovat ani zaznamenat.

MUDr. Alexandr Fuchs, CSc

Eva Navrkalová

Státní zdravotní ústav
Centrum pracovního lékařství

České technické normy vydané v lednu až červnu 2005

Třída 01 - Obecná třída

Obsahuje všeobecné normy, a to zejména pro pojmy všech oborů a třídění, normální rozměry a statistické řízení jakosti, jakost, oblast spolehlivosti v technice, systémy environmentálního managementu, pro fyziku, mechaniku, akustiku, optiku, dále směrnice pro užití barev. Dále zvláštní normy pro technické výkresy, výkresy ve strojírenství, stavebnictví a dalších oborech, dokumentační normy, normy nejistoty resp. tolerance, výpočtové hodnoty ozubených kol, konstrukční směrnice, všeobecné zkušební metody, normy pro oblast zkušebnictví, akreditace a certifikace, pro systém technologické přípravy výroby, mechanizaci administrativních prací, konstrukční a montážní směrnice, pro bezpečnostní, informační a orientační značení a pro značky vůbec. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 963 norem (k témuž datu v r. 2004 - 946, v r. 2003 - 964, v r. 2002 - 926, v r. 2001 - 875 a v r. 2000 - 827 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 46 norem.

ČSN EN ISO/IEC 17000 (01 0106) Posuzování shody. Slovník a základní principy. Stanovuje všeobecné termíny a definice vztahující se k posuzování shody, včetně termínů a definic vztahujících se k akreditaci orgánů a k použití posuzování shody k usnadnění obchodu. Popis funkčního přístupu k posuzování shody (součást přílohy A) je vhodný jako další podpora porozumění mezi uživateli posuzování shody orgány posuzujícími shodu a jejich akreditačními orgány, v regulované i neregulované oblasti. Tato mezinárodní norma si nebere za cíl být slovníkem pro všechny pojmy, jejichž použití při popisu jednotlivých činností posuzování shody může být potřebné. Obsahuje pouze ty termíny a definice, kde by definovaný pojem mohl být nesrozumitelný z pohledu všeobecného jazykového použití takového termínu, nebo termíny a definice, kde neplatí existující normativní definice. Norma obsahuje paralelně český a anglický text. Česky, anglicky, francouzsky, německy a rusky je uvedeno názvosloví. Česky a anglicky je definováno cca 45 hesel. ČSN EN ISO/IEC 17000 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 45020 z dubna 1999.

ČSN ISO 14416 (01 0142) Informace a dokumentace. Požadavky na vazbu knih, periodik, seriálů a dalších papírových dokumentů pro použití v archivech a knihovnách. Metody a materiály. Vydána v květnu 2005.

ČSN EN ISO 2789 (01 0176) Informace a dokumentace. Mezinárodní knihovnická statistika. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 2789 z listopadu 2003.

ČSN ISO 11843-4 (01 0240) Detekční schopnost. Část 4: Metodologie pro porovnání minimální detekovatelné hodnoty s danou hodnotou. Vydána v lednu 2005.

ČSN ISO 14560 (01 0280) Statistické přejímky srovnáváním. Úrovně stanovené jakosti v neshodných jednotkách na milion. Vydána v březnu 2005.

ČSN P ISO/TS 21748 (01 0290) Návod pro použití odhadů opakovatelnosti, reprodukovatelnosti a správnosti při odhadování nejistoty měření. Obsahuje návod pro - hodnocení nejistot měření pomocí údajů získaných ze studií realizovaných v souladu s mezinárodní normou ISO 5725-2:1994, - porovnávání výsledků mezilaboratorní studie s nejistotami měření (MU - measurement uncertainty) získaný pomocí platných zásad šíření

nejistoty (viz kapitola 14). Mezinárodní norma (ČSN) ISO 5725-3:1994 poskytuje další modely pro studie mezilehlé shodnosti. Ačkoliv se stejný obecný přístup může aplikovat při použití těchto rozšířených modelů, hodnocení nejistoty pomocí těchto modelů není zahrnuto do této technické specifikace. Technická specifikace je použitelná na všechny oblasti měření a zkoušek, kde se má stanovit nejistota, která je spojena s výsledkem, který se má určit. Tato technická specifikace nepopisuje aplikaci údajů o opakovatelnosti bez údajů o reprodukovatelnosti. Specifikace předpokládá, že poznané nezanedbatelné systematické vlivy jsou napraveny, buď aplikací číselné korekce jako součásti metody měření, nebo vyšetřením a odstraněním příčiny vlivu. ČSN P ISO/TS 21748 byla vydána v květnu 2005.

ČSN ISO 10002 (01 0339) Management kvality. Spokojenost zákazníka. Směrnice pro vyřizování stížností v organizacích. Podává návod na proces vyřizování stížností, týkajících se produktů organizace, včetně plánování, návrhu, provozu, údržby a zlepšování. Popsaný proces vyřizování stížností je vhodný k tomu, aby byl používán jako jeden z procesů systému managementu jakosti. Tato norma se zaměřuje na následující hlediska vyřizování stížností: a) zlepšování spokojenosti zákazníka, b) zapojení a angažovanosti vrcholového vedení, c) rozpoznávání a zaměřování se na potřeby a očekávání stěžovatelů, d) poskytování otevřeného, efektivního a snadno použitelného procesu řešení stížností stěžovatelům, e) analyzování a vyhodnocování stížností, f) auditování procesu vyřizování stížností, g) přezkoumávání efektivnosti a účinnosti procesu vyřizování stížností. Tato norma je současně uvedena (paralelně) také v anglickém jazyce. ČSN ISO 10002 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN ISO 16642 (01 0507) Počítačové aplikace v terminologii. Systém pro značkování terminologie. Stanovuje systém navržený k poskytnutí instrukcí o základních principech reprezentace dat zaznamenaných v souborech terminologických dat. Tento systém zahrnuje metamodel a metody popisu specifických znaků pro značkování terminologie (TML = Terminological markup language) vyjadřovaných v XML. Jsou definovány mechanismy pro zavedení omezujících podmínek v TML, s výjimkou tří TML definovaných v přílohách B až D však nejde o specifické omezující podmínky pro jednotlivé TML. ČSN ISO 16642 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 61164 (01 0647) Růst bezporuchovosti. Metody statistických testů a odhadů. Vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN IEC 1164 ze září 1996.

ČSN EN 60300-2 (01 0690) Management spolehlivosti. Část 2: Směrnice pro management spolehlivosti. Poskytuje směrnice pro management spolehlivosti při návrhu, vývoji a hodnocení produktu a při zdokonalování procesu. K popisu vývoje etap vývoje produktu nebo projektu se používají modely životního cyklu. Aby byly splněny rozmanité potřeby uživatele, doporučuje se při volbě příslušných úkolů programu spolehlivosti a pro jejich časové plánování použít proces přizpůsobení. Tato druhá část normy IEC 60300 (v ČR ČSN EN 60300) je použitelná pro podrobné plánování a uplatňování programu spolehlivosti tak, aby byly splněny specifické potřeby produktu. Proces přizpůsobení poskytuje metodu pro volbu prvků programu spolehlivosti a s nimi souvisejících procesů z hlediska produktu nebo projektu. Tato norma je použitelná pro všechny organizace bez ohledu na typ, velikost a poskytovaný produkt. Za pozornost stojí Příloha G, která obsahuje soupis norem, týkajících se spolehlivosti spolu s etapami životního cyklu s uvedením, kterých etap tohoto cyklu se týkají. ČSN EN 60300-2, byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN 60300-2 z ledna 1997 a ČSN IEC 60300-3-6 z července 1999.

ČSN EN 60300-3-3 (01 0690) Management spolehlivosti. Část 3-3: Pokyn

k použití. Analýza nákladů životního cyklu. Poskytuje všeobecný úvod ke koncepci analýzy nákladů životního cyklu a týká se všech aplikací. Ačkoliv se náklady životního cyklu skládají z mnoha položek, které k těmto nákladům přispívají, v této normě se zvlášť zdůrazňují náklady spojené se spolehlivostí produktu. Tato norma je určena pro všeobecné použití jak u zákazníků (uživatelů), tak u dodavatelů produktů. Vysvětluje se v ní účel a význam analýzy nákladů životního cyklu a naznačují se v hrubých obrysech použité všeobecné přístupy. Pro usnadnění plánování projektu a programu jsou v ní též uvedeny typické položky nákladů životního cyklu. V normě se poskytuje obecný návod pro provádění analýzy životního cyklu, včetně vypracování modelu nákladů životního cyklu. K vysvětlení těchto pojmů jsou v ní uvedeny názorné příklady. Rozsáhlá norma, cca 56 stran. ČSN EN 60300-3-3, byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN IEC 300-3-3 z listopadu 1997.

ČSN EN 60300-3-14 (01 0690) Management spolehlivosti. Část 3-14: Pokyn k použití, Údržba a zajištění údržby. Je popsána základní struktura údržby a zajištění údržby a jsou v ní uvedeny rozmanité minimální všeobecné postupy, které se mají provádět. Účelem této normy je všeobecně v základních rysech popsat procesy a techniky týkající se údržby a zajištění údržby, které jsou nutné k dosažení přiměřené spolehlivosti, aby byly splněny provozní potřeby zákazníka. V některých případech je nutné uvážit požadavky uvedené v nařízeních a předpisech i jiné závazné požadavky. Ve smlouvě, v níž je citována tato norma, může být tudíž nutné specifikovat požadavky a povinnosti týkající se údržby a zajištění údržby. Tato norma je určena k použití pro široký okruh dodavatelů, organizací zajišťujících údržbu a uživatelů a lze ji aplikovat u všech objektů. ČSN EN 60300-3-14 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN IEC 706-4 ze srpna 1994.

ČSN EN ISO 14001 (01 0901) Systémy environmentálního managementu. Požadavky s návodem pro použití. Specifikuje požadavky na systém environmentálního managementu tak, aby organizaci umožnila vyvinout a zavést politiku a stanovit cíle, které zahrnou požadavky, které se na organizaci vztahují a informace o významných environmentálních aspektech. Týká se všech environmentálních aspektů, které organizace identifikovala a které může řídit a těch, na které může mít vliv. Norma sama o sobě nestanovuje specifická kritéria environmentálního profilu. Tuto mezinárodní normu lze zavést ve všech organizacích, které si přejí: a) vytvořit, zavést, udržovat a zlepšovat systém environmentálního managementu; b) ujistit se o shodě s environmentální politikou, kterou vyhlásila; c) prokázat shodu s touto mezinárodní normou. Všechny požadavky, uvedené v této mezinárodní normě jsou určeny k tomu, aby byly včleněny do jakéhokoli systému environmentálního managementu. Rozsah jejich uplatnění závisí na takových faktorech, jako jsou environmentální politika organizace, povaha jejich činností, výrobků a služeb, lokalita a podmínky, v nichž pracuje. V Příloze A tato mezinárodní norma poskytuje informativní návod k jejímu použití. K pochopení celé problematiky uvádíme některé definice z kapitoly 3 - Termíny a definice, a to: **Čl. 3.5: Životní prostředí, environment:** Prostředí, ve kterém organizace provozuje svou činnost a zahrnující ovzduší, vodu, půdu, přírodní zdroje, rostliny a živočichy, lidi a jejich vzájemné vztahy. **Čl. 3.6: Environmentální aspekt:** Prvek činností, výrobků nebo služeb organizace, který může ovlivňovat životní prostředí. **Čl. 3.7: Environmentální dopad:** Jakákoliv změna v životním prostředí, ať nepříznivá nebo příznivá, která zcela nebo částečně vyplývá z environmentálních aspektů organizace. **Čl. 3.8: Systém environmentálního managementu (EMS Environmental management system):** Součást systému managementu organizace použitá k vytvoření a zavedení její environmentální politiky a řízení jejích environmentálních aspektů. **Čl. 3.9: Environmentální cíl:** Celkový environmentální záměr, který je v souladu s environmentální politikou a jehož dosažení si organizace sama stanoví. **Čl. 3.10: Environmentální profil, environmentální výkonnost:** Měřitelné výsledky managementu řízení svých environmentálních aspektů samotnou

organizací. **Čl. 3.11: Environmentální politika:** Celkové záměry a zaměření organizace ve vztahu k jejímu environmentálnímu profilu oficiálně vyjádřené vrcholovým vedením. **Čl. 3.18: Prevence znečištění, předcházení znečištění:** Používání procesů, praktik, technik, materiálů, výrobků služeb nebo energie k zabránění, snížení nebo regulování (samostatně nebo v kombinaci) vzniku emisí nebo vypouštění jakéhokoliv druhu znečišťující látky nebo odpadu, tak, aby se snížily negativní environmentální dopady. Jak je to u norem tohoto charakteru obvyklé, je uvedena paralelně v českém a anglickém jazyce. Poměrně rozsáhlá norma, cca 45 stran. ČSN EN ISO 14001 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 14001 z června 1997.

ČSN ISO 14004 (01 0904) Systémy environmentálního managementu. Všeobecná směrnice k zásadám, systémům a podpůrným metodám. Poskytuje návod pro vytvoření, zavedení, udržování a zlepšování systému environmentálního managementu a jeho koordinaci s ostatními systémy. Směrnice v této mezinárodní normě lze využít v kterékoli organizaci, bez ohledu na její velikost, druh, umístění nebo úroveň rozvoje. Přestože směrnice v této mezinárodní normě jsou v souladu s modelem systému environmentálního managementu normy ČSN EN ISO 14001, nejsou určeny pro poskytování interpretací požadavků normy ČSN EN ISO 14001. K pochopení celé problematiky uvádíme některé definice z kapitoly 3 - Termíny a definice, a to: **Čl. 3.6: Životní prostředí, environment:** Prostředí, ve kterém organizace provozuje svou činnost a zahrnující ovzduší, vodu, půdu, přírodní zdroje, rostliny a živočichy, lidi a jejich vzájemné vztahy. **Čl. 3.7: Environmentální aspekt:** Prvek činností, výrobků nebo služeb organizace, který může ovlivňovat životní prostředí. **Čl. 3.8: Environmentální dopad:** Jakákoliv změna v životním prostředí, ať nepříznivá nebo příznivá, která zcela nebo částečně vyplývá z environmentálních aspektů organizace. **Čl. 3.9: Systém environmentálního managementu (EMS Environmental management system):** Součást systému managementu organizace použitá k vytvoření a zavedení její environmentální politiky a řízení jejích environmentálních aspektů. **Čl. 3.10: Environmentální cíl:** Celkový environmentální záměr, který je v souladu s environmentální politikou a jehož dosažení si organizace sama stanoví. **Čl. 3.11: Environmentální profil environmentální výkonnost:** Měřitelné výsledky managementu řízení svých environmentálních aspektů samotnou organizací. **Čl. 3.13: Environmentální politika:** Celkové záměry a zaměření organizace ve vztahu k jejímu environmentálnímu profilu oficiálně vyjádřené vrcholovým vedením. **Čl. 3.22: Prevence znečištění, předcházení znečištění:** Používání procesů, praktik, technik, materiálů, výrobků služeb nebo energie k zabránění, snížení nebo regulování (samostatně nebo v kombinaci) vzniku emisí nebo vypouštění jakéhokoliv druhu znečišťující látky nebo odpadu, tak, aby se snížily negativní environmentální dopady. Jak je to u norem tohoto charakteru obvyklé, je uvedena paralelně v českém a anglickém jazyce. Poměrně rozsáhlá norma, cca 64 stran. ČSN ISO 14004 byla vydána v červnu 2005.

ČSN ISO 1940 (01 1410) Vibrace. Požadavky na jakost vyvážení rotorů v konstantním (tuhém) stavu. *Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Stanovení vyvažovacích tolerancí a ověření nevyváženosti; Část 2: Chyby při vyvažování. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN ISO 1940-1 (01 1410) Vibrace. Požadavky na jakost vyvážení rotorů v konstantním (tuhém) stavu. Část 1: Stanovení vyvažovacích tolerancí a ověření nevyváženosti. Podává specifikace pro rotory v konstantním (tuhém) stavu. Stanovuje a) vyvažovací tolerance; b) potřebný počet korekčních rovin a c) metody pro kontrolu zbytkové nevyváženosti. Jsou také uvedena doporučení týkající se požadavků na jakost vyvážení rotorů v konstantním (tuhém) stavu v závislosti na typu stroje a na maximálních provozních otáčkách. Tato doporučení jsou založena na mezinárodních zkušenostech. Tato

část (ČSN) ISO 1940 má podporovat co nejpříznivější vztahy mezi výrobcí a uživateli rotačních strojů stanovením přijímacích kritérií pro ověření zbytkových nevyvážek. O možném přenosu vibrací na člověka se norma nezmiňuje. ČSN ISO 1940-1 byla vydána v únoru 2005 a nahradila ČSN ISO 1940-1 z dubna 1995.

ČSN ISO 18436 (01 1445) Monitorování stavu a diagnostika strojů. Požadavky na výcvik a certifikace personálu. *Tato norma se skládá z následujících částí: Část 1: Požadavky na certifikační orgány a certifikační proces, Část 2: Monitorování stavu a diagnostika vibrací. Další části byly - podle sdělení z července 2004 – teprve připravovány: Část 3: Požadavky na školící střediska, Část 4: management a analýza mazání, Část 5: Termografie, Část 6: Diagnostika a prognostika a Část 7: Specialisté pro monitorování stavu. (Poznámka recenzenta: Části 3 až 7 se připravují.) V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN ISO 18436-1 (01 1445) Monitorování stavu a diagnostika strojů. Požadavky na výcvik a certifikace personálu. Část 1: Požadavky na certifikační orgány a certifikační proces. Stanovuje obecné požadavky na orgány působící v certifikačních systémech pro personál, který provádí monitorování stavu strojů, zjišťuje závady strojů a doporučuje činnosti pro nápravu. Jsou specifikovány postupy pro certifikaci personálu v oblastech monitorování stavu a diagnostice. Tyto požadavky rozšiřují požadavky uvedené v ČSN EN ISO/IEC 17024. ČSN ISO 18436-1 byla vydána v červnu 2005.

ČSN ISO 13091-1 (01 1460) Vibrace. Prahy vibrotaktilního čítí při posuzování poruchy činnosti periferních nervů. Část 1: Metody měření na konečcích prstů. Specifikuje měření prahů vibrotaktilního čítí (VPTs = Vibrotactile perception threshold) na konečcích prstů, postupy pro provádění měření a uvádění výsledků. V této části (ČSN) ISO 13091 jsou stanoveny metody měření pro zjištění prahů čítí na konečcích prstů zprostředkovaného samostatně populacemi mechanoreceptorů druhu SAI, FAI a FAII. (SAI = pomalu se adaptující mechanoreceptor druhu I, FAI a FAII = rychle se adaptující mechanoreceptor druhu I a II). Metody jsou navrženy tak, aby se vztahovaly na osoby zdravé i nemocné a byly vhodné pro účely klinického posouzení a screeningu. Měření dočasných posunů prahu vibrotaktilního čítí nebo takových prahů na jiných částech těla než na konečcích prstů není předmětem této části (ČSN) ISO 13091. Za pozornost stojí rozsáhlá Bibliografie (30 citací) v příloze. ČSN ISO 13091-1 byla vydána v únoru 2005.

ČSN ISO 13091-2 (01 1460) Vibrace. Prahy vibrotaktilního čítí při posuzování poruchy činnosti periferních nervů. Část 2: Analýza a interpretace měření na konečcích prstů. Specifikuje metody a postupy při analýze a interpretaci prahů vibrotaktilního čítí a posuvů prahu. Jsou doporučeny postupy pro popsání statisticky významných změn prahů vibrotaktilního čítí. Tato část (ČSN) ISO 13091 se vztahuje na prahy vibrotaktilního čítí určené na konečcích prstů v souladu s ustanoveními (ČSN) ISO 13091-1. Dále norma obsahuje informativní Přílohy A a B a rozsáhlou Bibliografii (36 citací). V příloze A jsou uvedeny hodnoty prahů vibrotaktilního čítí zdravých osob, které se vztahují na prahy určené v souladu s ustanoveními (ČSN) ISO 13091-1. V příloze B jsou pojednány důsledky pozorovaných změn prahů vibrotaktilního čítí. ČSN ISO 13091-2 byla vydána v únoru 2005.

ČSN ISO 18431-2 (01 1466) Vibrace a rázy. Zpracování signálů. Část 2: Časová okna pro analýzu Fourierovou transformací. Specifikuje algebraické funkce, které popisují vybranou množinu časových oken, používaných pro předběžné zpracování digitálně vzorkovaných dat vibrací a rázů, které předchází spektrální analýzu pomocí diskrétní Fourierovy transformace. Tato vybraná množina sestává z Hanningova okna, okna s plochým vrchem (Fat Top) a obdélníkového okna (Rectangular). Tato druhá část (ČSN) ISO 18431 je

jedním z řady dokumentů, které podrobně uvádějí nástroje, jež jsou k dispozici pro zpracování signálů v časové oblasti, frekvenční oblasti a spojené časové a frekvenční oblasti. Pro účely této normy platí termíny a definice uvedené v (ČSN) ISO 2041 Vibrace a rázy. Slovník a definice Fourierových transformací, které jsou součástí této normy. ČSN ISO 18431-2 byla vydána v červnu 2005.

ČSN ISO 16587 (01 1468) Vibrace a rázy. Výkonnostní parametry pro monitorování stavu konstrukcí. Popisuje výkonnostní parametry pro hodnocení stavu konstrukcí, včetně typů měření, faktorů pro nastavení přípustných mezí výkonnosti, parametrů sběrů dat pro sestavování jednotných databází a mezinárodně přijatých návodů na měření (např. terminologie, kalibrace snímačů, připevnění snímačů a schválených metod pro přenosové funkce). Postupy se vztahují k provoznímu monitorování konstrukcí a zahrnují všechny komponenty a podsestavy, které jsou nezbytné pro hodnocení funkce konstrukce jako úplného celku. Monitorování je zamýšleno ve své podstatě jako trvale probíhající po celou dobu životnosti konstrukce. Tato norma je aplikovatelná na stacionární konstrukce, jako jsou budovy, mosty, tunely, věže, stožáry a antény, nádrže a sila, opěrné zdi a přehrady, mola a jiné pobřežní konstrukce, příbřežní plošiny, tlakové nádoby a potrubí. Nestacionární konstrukce (např. lodě s vlastním pohonem) a mobilní konstrukce (např. příbřežní zvedané plošiny) jsou vyloučeny z předmětu této normy. ČSN ISO 6587 byla vydána v červnu 2005.

ČSN ISO 13372 (01 1470) Monitorování stavu a diagnostika strojů. Slovník. Specifikuje definice termínů, používaných v monitorování strojů a diagnostice strojů. Je zamýšlena k tomu, aby vybavila uživatele a výrobce systémů pro monitorování stavu a diagnostiku společným slovníkem. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky je definováno cca 73 hesel. Za pozornost stojí některá hesla, zejména v kapitole 4 – Závady, která obsahuje celkem 10 hesel. ČSN ISO 13372 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN ISO 389 (01 1630) Akustika. Referenční nula pro kalibraci audiometrických přístrojů. *Skládá se z následujících částí: Část 1: Referenční ekvivalentní prahové hladiny akustického tlaku slyšení pro čisté tóny a náhlavní sluchátka; Část 2: Referenční ekvivalentní prahové hladiny akustického tlaku slyšení pro čisté tóny a vložná sluchátka; Část 3: Referenční ekvivalentní prahové hladiny síly slyšení pro čisté tóny a kostní vibrátory; Část 4: Referenční hladiny pro úzkopásmový maskovací šum; Část 5: Referenční ekvivalentní prahové hladiny akustického tlaku pro čisté tóny v kmitočtovém rozsahu od 8 kHz do 16 kHz; Část 6: Referenční ekvivalentní prahové hladiny akustického tlaku slyšení pro krátké měřicí signály; Část 7: Referenční práh slyšení v podmínkách volného a difúzního pole a Část 8: Referenční ekvivalentní prahové hladiny akustického tlaku slyšení pro čisté tóny a sluchátka s uzavřeným objemem. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 389-8 (01 1630) Akustika. Referenční nula pro kalibraci audiometrických přístrojů. Část 8: Referenční ekvivalentní prahové hladiny akustického tlaku slyšení pro čisté tóny a sluchátka s uzavřeným objemem (cirkumaurální). Stanovuje referenční ekvivalentní prahové hladiny akustického tlaku slyšení (RETSPLs) pro čisté tóny v kmitočtovém rozsahu od 125 Hz do 8 kHz, použitelné pro kalibraci audiometrů se vzdušným vedením vybavených daným modelem sluchátek s uzavřeným objemem (cirkumaurálních) (Sennheiser HDA 200). Útlum zvuku sluchátkem je uveden v příloze B. Pro řečové audiometry typu A-E a B-E (viz IEC 60645-2, v ČR jako /ČSN/ EN 60645-2) jsou korekční hodnoty sluchátka pro ekvivalentní výstup ve volném poli uvedeny v příloze C. ČSN EN ISO 389-8 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN ISO 11904 (01 1636) Akustika. Stanovení akustické imise ze zdrojů

zvuku umístěných v blízkosti ucha. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Metoda používající mikrofon vložený do ucha (metoda MIRE = Microphone In a Real Ear) a Část 2: Metoda používající figurínu (figurínová metoda). První část normy byla recenzována v AHEM, č. 1/2004, s. 10. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato druhá část:

ČSN EN ISO 11904-2 (01 1636) Akustika. Stanovení akustické imise ze zdrojů zvuku umístěných v blízkosti ucha. Část 2: Metoda používající figurínu (figurínová metoda). Specifikuje základní návrh metody pro měření akustické imise ze zdrojů zvuku umístěných v blízkosti ucha. Tato měření se provádějí pomocí figuríny opatřené simulátory ucha včetně mikrofonů. Naměřené hodnoty se následně přepočítají na odpovídající hladiny akustického tlaku vztažené k volnému nebo difúznímu poli. Výsledky jsou uváděny jako ekvivalentní hladiny akustického tlaku A, vztažené k volnému nebo difúznímu poli. Tento postup se označuje jako metoda používající figurínu. Tato druhá část je použitelná při stanovení expozice ze zdrojů zvuku v blízkosti ucha, např. při zkouškách zařízení nebo na pracovišti, kde se používají sluchátka nebo chrániče sluchu vybavené zařízením pro zvukovou komunikaci. Tato druhá část je použitelná v kmitočtovém rozsahu od 20 Hz do 10 kHz. Pro kmitočty nad 10 kHz může být použita (ČSN) EN ISO 11904-1. ČSN EN ISO 11904-2 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 17624 (01 1684) Akustika. Směrnice pro snižování hluku akustickými clonami v kancelářích a provozovnách. Zabývá se účinkem akustických clon. Stanoví akustické a provozní požadavky, které mají být dohodnuty mezi dodavatelem nebo výrobcem a uživatelem akustických clon. Tato mezinárodní norma je použitelná pro následující typy clon: a) samostatně stojící akustické clony pro kanceláře, plochy pro služby, výstavní plochy a podobné místnosti; b) akustické clony jako součást nábytku místností; c) přenosné a odstranitelné akustické clony pro provozovny; d) pevné příčky v místnostech mající více než 10 % otevřené a akusticky neupravené plochy. Stěny jednotlivých akustických krytů a kabin, které spolu s hraničními plochami místnosti rozdělují a vykazují více než 10 % otevřené akusticky neupravené plochy, jsou rovněž považovány za akustické clony. Tato mezinárodní norma neplatí pro stěny ze skříní a podobné vícevrstvé stěny, pokud jejich tloušťka přesahuje 0,2 m, ani pro zavěšené desky a jiné prvky. ČSN EN ISO 17624 byla vydána v červnu 2005.

ČSN ISO 226 (01 1687) Akustika. Normované křivky stejné hlasitosti. Upozorňuje se, že některé části tohoto dokumentu mohou být předmětem patentových práv. ISO neodpovídá za identifikaci jakéhokoliv nebo všech takových patentových práv. Tato mezinárodní norma stanoví kombinace hladin akustického tlaku a kmitočtů čistých nepřerušovaných tónů, které jsou lidmi vnímány jako stejně hlasité. Údaje jsou založeny na následujících podmínkách: a) zvukové pole je za nepřítomnosti posluchače tvořeno postupnou rovinnou vlnou; b) zdroj zvuku je přímo před posluchačem; c) zvukovými signály jsou čisté tóny; d) hladina akustického tlaku se měří v místě středu hlavy posluchače za jeho nepřítomnosti; e) poslech je binaurální; f) posluchači jsou otologicky normální osoby věku od 18 let do 25 let včetně. Údaje jsou graficky uvedeny v příloze A a číselně v příloze B pro vyvolené kmitočty v třetinooktávové řadě od 20 Hz do 12 500 Hz včetně podle (ČSN) ISO 266. ČSN ISO 226 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN ISO 15664 (01 1688) Akustika. Návrhy postupů snižování hluku nezakrytých závodů a průmyslových provozů. Upozorňuje se, že některé části tohoto dokumentu mohou být předmětem patentových práv. ISO neodpovídá za identifikaci

jakéhokoliv nebo všech takových patentových práv. Tato mezinárodní norma stanovuje postupy pro snižování hluku většiny nezakrytých závodů a průmyslových provozů. Je vhodná pro: stanovení postupů pro snižování hluku v průběhu technických řešení nového závodu a při rekonstrukci/rozšiřování existujících provozů (postupy pro hluk šířený konstrukcí nejsou předmětem této mezinárodní normy, ale musí se uvažovat); stanovení povinností zúčastněných stran, jako je „konečný uživatel“, „dodavatel technického řešení“ a „dodavatel zařízení“; popis obecných postupů zajišťující hlukové požadavky na jednotlivá zařízení vyplývající z celkových hlukových požadavků na průmyslový provoz. Schéma postupu shrnující průběh snižování hluku uvádí příloha A a souhrn bodů činností je uveden v příloze B. ČSN ISO 15664 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN ISO 13715 (01 3205) Technické výkresy. Hrany neurčitých tvarů. Slovník a označování. V technických výkresech se zobrazuje ideální geometrický tvar bez jakýchkoliv odchylek a všeobecně bez přihlídnutí ke stavu hran. V mnoha případech (např. z hlediska funkce součásti nebo její bezpečnosti) je třeba předepsat úpravu hran. Kdyby předpis pro úpravu hran v technickém výkresu nebyl, součást by byla dodána bez jakékoliv úpravy hran. Tato norma má takovým případům zabránit. Tato norma definuje termíny týkající se stavu hran a stanoví pravidla pro zobrazování hran neurčitého tvaru na technických výkresech. Stanoví rovněž proporce a rozměry grafických značek pro tento účel. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky je definováno pouze 7 hesel. ČSN ISO 13715 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 61360-5 (01 3720) Normalizované typy datových prvků s klasifikačním schématem pro elektrické komponenty. Část 5: Doplnky ke schématu slovníku EXPRESS. Vydána v únoru 2005.

ČSN ISO 724 (01 4013) Metrické závity ISO pro všeobecné použití. Základní rozměry. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN 01 4013 z 12. 7. 1976.

ČSN EN 10226-1 (01 4032) Trubkové závity pro spoje těsnící na závitech. Část 1: Vnější kuželové závity a vnitřní válcové závity. Rozměry, tolerance a označování. Vydána v únoru 2005.

ČSN ISO 263 (01 4070) Palcové závity ISO. Přehled a výběr pro šrouby a matice. Rozsah průměru 0,06 palce až 6 palců. Vydána v březnu 2005.

ČSN ISO 5864 (01 4071) Palcové závity ISO. Nejmenší závitová vůle a tolerance. Vydána v březnu 2005.

ČSN P ISO/TS 12780 (01 4140) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Přímost. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Slovník a parametry přímosti a Část 2: Operátory specifikace. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici obě části:

ČSN P ISO/TS 12780-1 (01 4140) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Přímost. Část 1: Slovník a parametry přímosti. Definuje termíny a pojmy vztažené na přímost individuálních integrálních prvků typu a pokrývá jen úplné profily přímosti. Česky je uvedeno názvosloví, česky je definováno cca 22 hesel. ČSN P ISO/TS 12780-1 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN P ISO/TS 12780-2 (01 4140) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Přímost. Část 2: Operátory specifikace. Stanoví úplný operátor specifikace pro přímost jen integrálních prvků typu a pokrývá jen úplné profily přímosti, tj. geometrických charakteristik prvků typu čáry. Není – na rozdíl od 1. části – názvoslovnou normou. ČSN P ISO/TS 12780-2 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN P ISO/TS 12781 (01 4146) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Rovinnost. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Slovník a parametry rovinnosti a Část 2: Operátory specifikace. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici obě části:

ČSN P ISO/TS 12781-1 (01 4146) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Rovinnost. Část 1: Slovník a parametry rovinnosti. Definuje termíny a pojmy vztažené jen na rovinnost individuálních úplných integrálních prvků. Česky je uvedeno názvosloví, česky je definováno cca 21 hesel. ČSN P ISO/TS 12781-1 byla vydána v březnu 2005.

ČSN P ISO/TS 12781-2 (01 4146) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Rovinnost. Část 2: Operátory specifikace. Vydána v březnu 2005.

ČSN P ISO/TS 12181 (01 4151) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Kruhovitost. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Slovník a parametry kruhovitosti a Část 2: Operátory specifikace. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici obě části:

ČSN P ISO/TS 12181-1 (01 4151) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Kruhovitost. Část 1: Slovník a parametry kruhovitosti. Definuje termíny a pojmy vztažené jen na kruhovitost individuálních integrálních prvků a obsahuje jen úplné kruhové profily. Česky je uvedeno názvosloví, česky je definováno cca 25 hesel. ČSN P ISO/TS 12181-1 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN P ISO/TS 12181-2 (01 4151) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Kruhovitost. Část 2: Operátory specifikace. Stanoví úplný operátor specifikace pro kruhovitost jen integrálních prvků a pokrývá jen úplné profily kruhovitosti, tj. geometrických charakteristik individuálních prvků typu kružnice. Není – na rozdíl od 1. části – názvoslovnou normou. ČSN P ISO/TS 12181-2 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN P ISO/TS 12180 (01 4156) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Válcovitost. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Slovník a parametry válcovitosti a Část 2: Operátory specifikace. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici obě části:

ČSN P ISO/TS 12180-1 (01 4156) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Válcovitost. Část 1: Slovník a parametry válcovitosti. Definuje termíny a pojmy vztažené jen na válcovitost individuálních úplných integrálních prvků. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky je definováno cca 45 hesel. ČSN P ISO/TS 12180-1 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN P ISO/TS 12180-2 (01 4156) Geometrické požadavky na výrobky (GPS). Válcovitost. Část 2: Operátory specifikace. Stanoví úplný operátor specifikace pro válcovitost jen úplných zjištěných prvků, tj. geometrických charakteristik individuálních prvků typu válce. Není – na rozdíl od 1. části – názvoslovnou normou. ČSN P ISO/TS 12180-2 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 14127 (01 5021) Nedestruktivní zkoušení. Měření tloušťky ultrazvukem. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN 01 5021 z prosince 1993.

ČSN EN ISO/IEC 17011 (01 5258) Posuzování shody. Všeobecné požadavky na akreditační orgány akreditující orgány posuzující shodu. Specifikuje všeobecné požadavky na akreditační orgány posuzující a akreditující orgány posuzující shodu. Je také vhodná jako dokument obsahující požadavky na proces vzájemného hodnocení akreditačních orgánů pro potřeby ujednání o vzájemném uznávání mezi akreditačními orgány. Akreditační orgány pracující ve shodě s touto mezinárodní normou nemusí nabízet akreditaci všech typů orgánů posuzujících shodu. Pro účely této mezinárodní normy jsou orgány posuzující shodu subjekty, které poskytují následující služby posuzování shody: zkoušení, inspekci, certifikaci

systemů managementu, certifikaci osob, certifikaci produktů a, ve smyslu této mezinárodní normy, kalibraci. ČSN EN ISO/IEC 17011 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 45003 ze září 1996 a ČSN EN 45010 z října 1998.

ČSN EN ISO/IEC 17050-1 (01 5259) Posuzování shody. Prohlášení dodavatele o shodě. Část 1: Všeobecné požadavky. Stanovuje všeobecné požadavky na prohlášení dodavatele o shodě v případech, kdy je žádoucí a potřebné, aby shoda předmětu se specifikovanými požadavky byla – bez ohledu na příslušné odvětví – potvrzena. Pro účely této části (ČSN) EN ISO/IEC 17050 může být předmětem prohlášení o shodě produkt, proces, systém managementu, osoba nebo orgán. Tato část (ČSN) EN ISO/IEC 17050 nestanovuje žádné speciální předměty, kterých se prohlášení o shodě týká. Pokud je to vhodné, pak může být místo sousloví „prohlášení dodavatele o shodě“ použito sousloví „prohlášení o shodě“. ČSN EN ISO/IEC 17050-1 byla vydána v březnu 2005. Spolu s normou ČSN EN ISO/IEC 17050-2 z března 2005 nahradila ČSN EN 45014 z dubna 1999.

ČSN EN ISO/IEC 17050-2 (01 5259) Posuzování shody. Prohlášení dodavatele o shodě. Část 2: Podpurná dokumentace. Stanovuje všeobecné požadavky týkající se podpurné dokumentace odůvodňující prohlášení dodavatele o shodě tak, jak je to popsáno v (ČSN) EN ISO/IEC 17050-1. Pro účely této části (ČSN) EN ISO/IEC 17050 může být předmět prohlášení o shodě produktem, procesem, systémem managementu, osobou nebo orgánem. Místo slovního spojení „prohlášení dodavatele o shodě“ může být používáno tam, kde je to vhodné, slovní spojení „prohlášení o shodě“. ČSN EN ISO/IEC 17050-2 byla vydána v březnu 2005. Spolu s normou ČSN EN ISO/IEC 17050-1 z března 2005 nahradila ČSN EN 45014 z dubna 1999.

ČSN EN ISO/IEC 17020 (01 5260) Posuzování shody. Všeobecná kritéria pro činnost různých typů orgánů provádějících inspekci. Specifikuje všeobecná kritéria pro odbornou způsobilost nestranných orgánů provádějících inspekci, a to bez ohledu na obor působnosti. Rovněž specifikuje kritéria nezávislosti. Norma je určena k tomu, aby jí používaly inspekční orgány a jejich akreditační orgány, stejně jako jiné orgány zabývající se uznáváním odborné způsobilosti inspekčních orgánů. Pro použití v konkrétních odvětvích nebo pro inspekci prováděnou za provozu lze tento soubor kritérií doplnit o výklad. Tato norma se nevztahuje na zkušební laboratoře, certifikační orgány nebo na prohlášení shody dodavatelem, pro něž jsou kritéria obsažena v jiných evropských normách řady EN 45000. Za pozornost stojí v kapitole 2, tyto definice: čl. 2.1 **Inspekce** - je zkoumání návrhu produktu, produktu, služby, procesu nebo zařízení a stanovení, zda jsou ve shodě se specifikovanými požadavky nebo zda podle odborného úsudku splňují všeobecné požadavky. **POZNÁMKA 1** Inspekce procesů zahrnuje zaměstnance a další osoby, příslušenství a vybavení, technologii a metodologii. **POZNÁMKA 2** Výsledky inspekce mohou být použity jako podklad pro certifikaci. čl. 2.2 **Inspekční orgán** – je orgán, který provádí inspekci. **POZNÁMKA** Orgánem může být organizace nebo její část. Platí rovněž další definice uvedené v (ČSN) EN 45020:1993. Text normy je publikován paralelně v češtině a angličtině. ČSN EN ISO/IEC 17020 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 45004 z prosince 1995.

ČSN ISO 7000 (01 8024) Grafické značky pro použití na zařízeních. Rejstřík a přehled. Upozorňujeme, že některé části tohoto dokumentu mohou být předmětem patentových práv. ISO není odpovědná za identifikování jakýchkoli nebo všech patentových práv. Uvádí přehled grafických značek, které se umísťují na zařízení nebo na částech jakéhokoli zařízení, aby informovaly obsluhu o používání zařízení a o jeho funkci. Nesmírně rozsáhlá norma, cca 232 stran. ČSN ISO 7000 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN ISO 7000 z července 1996.

Třída 02 - Strojní součásti

Obsahuje zejména normy pro nejrůznější šrouby a matice, vruty, různé závitové součásti, čepy, kolíky, svorníky, nýty, klíny, pera, hřebíky, součásti pohonů, svařovací řetězy, ložiska, nejrůznější lana, štítky, ruční kola, kliky, pružiny, hřídelové spojky, ohebné hadice, příslušenství základů, součástky pro tlumení otřesů a vibrací, těsnění, součásti pro těsnění apod. Tato třída českých technických norem není SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 - 578, v r. 2004 - 621, v r. 2003 - 622, v r. 2002 - 608, v r. 2001 - 642 a v r. 2000 - 663 položek.

Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu

Obsahuje zejména normy pro převodovky, variátory, normy vztahující se k ochraně proti korozi, a to zejména zkoušení koroze, inhibitory koroze, ochranné vrstvy anorganické i organické, normy řešící ochranu proti prostředím i pro třídění prostředí. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 283 norem (k témuž datu v r. 2004 - 276, v r. 2003 - 291, v r. 2002 - 281, v r. 2001 - 263 a v r. 2000 - 264 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 2 normy.

ČSN EN ISO 6158 (03 8508) Kovové povlaky. Elektrolyticky vyloučené povlaky chromu pro technické účely. Vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN ISO 6158 z března 1995.

ČSN EN ISO 4526 (03 8512) Kovové povlaky. Elektrolyticky vyloučené povlaky niklu pro technické účely. Vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN ISO 4526 z května 1995.

Třída 04 - Slévárenství

Obsahuje všeobecné slévárenské normy, normy pro modely a příslušenství a normy pro tlakové, kokilové a nízkotlaké lití. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2005 pouze 10 norem (k témuž datu v r. 2004 - 14, v r. 2003 - 17, v r. 2002 také 17, v r. 2001 - 19 a v r. 2000 ještě 49 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 1 normu.

ČSN EN 1247 (04 0053) Slévárenská strojní zařízení. Bezpečnostní požadavky na pánve, licí zařízení, odstředivé licí stroje a poloplynulé licí stroje. Stanoví požadavky, které musí být splněny výrobcem, pro předvídatelná významná nebezpečí na základě konstrukce, výroby a instalace, v průběhu uvedení do provozu, provozu, údržby a vyřazení zařízení z provozu následujících strojů a zařízení, které jsou používány přímo nebo nepřímo pro výrobu odlitků: - pánve; - licí zařízení; - odstředivé licí stroje k výrobě trub (pouze stroje s vodorovnou nebo nakloněnou rotační osou); - plynulé a poloplynulé licí stroje pro nezelezné kovy. Tento dokument stanoví bezpečnostní požadavky podle následujících bodů: - ovládání; - ochrana proti zabránění: mechanickým a elektrickým nebezpečím, výbuchu, požáru a kontaktu s horkými částmi, plyny a plamenem, hluku a vibracím, tepelnému sálání, zdraví nebezpečných vedlejších zplodin (otravy), nárazu, stříhu, stlačení a jiné újmy na zdraví. Výčet bezpečnostních požadavků a/nebo opatření je v kapitole 5 zpracován velmi podrobně a tabelárně. Za pozornost stojí Příloha A, kde jsou uvedeny metody ke zkoušení hořlavosti hydraulických tekutin a Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to

k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 1247 byla vydána v březnu 2005.

Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů

Tato třída obsahuje normy pro svařování všeobecně, konstrukční a výrobní předpisy a směrnice pro kovy z hlediska svařování, výrobní předpisy z hlediska vybavení pracovišť a kvalifikace svářečů, bezpečnost svařování, zkoušení svářečů, rozborů škodlivin, destruktivní i nedestruktivní zkoušení svarů zkoušení svařitelnosti apod. Dále tato třída obsahuje normy pro svářecí stroje a zařízení obecně, pro ruční svařování plamenem, obloukové svařování a obloukové svářečky, svařování elektrickým obloukem a plasmou, svařování v ochranných atmosférách, bodové a odporové svařování, řezání materiálů. Dále tato třída obsahuje normy na pomocné stroje a zařízení pro svařování, pájení a řezání kovů, normy pro hořáky a příslušenství pro svařování a konečně pro svařovací elektrody, svařovací dráty a tyčinky, pájky, tavidla, svařování ocelí pod tavidlem, svařování plastů a kombinované svařování, pájení a řezání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 325 norem (k témuž datu v r. 2004 - 320, v r. 2003 - 307, v r. 2002 - 288, v r. 2001 - 319 a v r. 2000 - 311 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 24 norem.

ČSN EN ISO 17659 (05 0008) Svařování. Vícejazyčný slovník termínů svarových spojů se zobrazením. Popisuje prostřednictvím obrazového vyjádření většinu obvyklých termínů pro druhy spojů, svarů a jejich přípravu, a to v českém, anglickém, francouzském a německém jazyce. Ve všech čtyřech jazycích jsou – vedle 21 hesel - uvedeny definice. Větší část normy jsou obrázky svarů a názvy jejich částí, opět ve čtyřech jazycích, ale bez definic. Tato norma může být používána samostatně nebo spolu s jinými, podobnými normami. Hesla normy zahrnují i svary pro tlakové nádoby. Rozsáhlá norma, cca 71 stran. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES.** *V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění.* ČSN EN ISO 17659 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 12345 z října 2001.

ČSN EN ISO 15609-3 (05 0312) Stanovení a kvalifikace postupů svařování kovových materiálů. Stanovení postupu svařování. Část 3: Elektronové svařování. Specifikuje požadavky pro stanovení obsahu svařovacího postupu pro metodu elektronového svařování. Tato norma je částí série norem, detaily o této sérii norem jsou uvedeny v (ČSN) EN ISO 15607:2003, příloha A. Proměnné uvedené v této normě mají vliv na jakost a vlastnosti svarového spoje. ČSN EN ISO 15609-3 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 9956-10 z května 1998.

ČSN EN ISO 15609-4 (05 0312) Stanovení a kvalifikace postupů svařování kovových materiálů. Stanovení postupu svařování. Část 4: Laserové svařování. Specifikuje požadavky pro stanovení obsahu svařovacího postupu pro metodu laserového svařování. Tato norma je částí série norem, detaily o této sérii norem jsou uvedeny v (ČSN) EN ISO 15607:2003, příloha A. Proměnné uvedené v této normě mají vliv na jakost a vlastnosti svarového spoje. ČSN EN ISO 15609-4 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 9956-11 z května 1998.

ČSN EN ISO 15609-5 (05 0312) Stanovení a kvalifikace postupů svařování kovových materiálů. Specifikace postupu svařování. Část 5: Odporové svařování. Stanovuje požadavky na obsah specifikací postupu svařování pro odporové bodové, švové, stykové a výstupkové metody svařování. Vhodnost použití zásad této normy na jiné odporové metody svařování a příbuzné metody by měla být prokázána ještě dříve, než bude jakákoliv kvalifikace provedena. Tato evropská norma je částí skupiny norem, jejichž podrobné rozdělení je uvedeno v (ČSN) EN ISO 15607:2003, příloze A. Svařovací parametry uvedené v této normě jsou ty, které ovlivňují buď rozměry svaru (jakost), rozměr svarové čočky, umístění svaru podle předlohy, mechanické vlastnosti nebo geometrii svarového spoje. ČSN EN ISO 15609-5 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN ISO 15614-1 (05 0313) Stanovení a kvalifikace postupů svařování kovových materiálů. Zkouška postupu svařování. Část 1: Obloukové a plamenové svařování ocelí a obloukové svařování niklu a slitin niklu. Stanovuje způsob kvalifikace předběžné specifikace postupu svařování zkouškami postupu svařování. Norma definuje podmínky pro provádění zkoušek postupu svařování a rozsah kvalifikace pro postupy svařování pro všechny praktické svářečské operace v oblasti proměnných, uvedených v kapitole 8. Zkoušky musí být provedeny podle této normy. Výrobními normami mohou být požadovány doplňující zkoušky. Tato norma platí pro obloukové a plamenové svařování ocelí všech tvarů a pro obloukové svařování niklu a slitin niklu všech tvarů výrobků. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění.** Kromě toho je třeba věnovat pozornost i Příloze ZC, která rovněž potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 87/404/EHS.** ČSN EN ISO 15614-1 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 288-3 z ledna 1996.

ČSN EN ISO 15614-5 (05 0313) Stanovení a kvalifikace postupů svařování kovových materiálů. Zkouška postupu svařování. Část 5: Obloukové svařování titanu, zirkonu a jejich slitin. Definuje podmínky pro provádění zkoušek postupu svařování a rozsah kvalifikace postupů svařování pro všechny praktické svářečské operace v oblasti proměnných, uvedených v kapitole 8 – Rozsah kvalifikace. Norma platí pro obloukové svařování titanu, zirkonu a jejich slitin všech tvarů výrobků. Vztahuje se i na sváření tlakových nádob. Norma je částí skupiny norem, jejíž podrobné rozdělení je uvedeno v (ČSN) EN ISO 15607:2000, a to v příloze A. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění.** ČSN EN ISO 15614-5 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 15614-12 (05 0313) Stanovení a kvalifikace postupů svařování kovových materiálů. Zkouška postupu svařování. Část 12: Bodové, švové a výstupkové svařování. Stanovuje zkoušky, které mohou být použity ke kvalifikaci specifikací postupů svařování pro odporové bodové, švové a výstupkové metody svařování. Tato norma je částí skupiny norem, jejichž podrobné rozdělení je uvedeno v (ČSN) EN ISO 15607:2003, příloze A. Norma určuje podmínky pro provádění zkoušek a meze platnosti kvalifikovaného postupu svařování pro všechny praktické svářečské činnosti v rozsahu této normy. Zkoušky vyžadované ke kvalifikaci postupu svařování určitého dílu/montážní sestavy závisí na prováděcích a jakostních požadavcích pro tento díl/montážní sestavu a musí být určeny dříve, než bude vykonána jakákoliv kvalifikace. Zkoušky musí být provedeny podle této normy, pokud v odpovídající prováděcí normě nebo ve smlouvě není předepsáno použití přísnějších

zkoušek. Vhodnost použití pravidel této normy pro jiné metody odporového svařování by měla být určena dříve, než bude vykonána jakákoliv kvalifikace. ČSN EN ISO 15614-12 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN ISO 15612 (05 0317) Stanovení a kvalifikace postupů svařování kovových materiálů. Kvalifikace na základě normalizovaného postupu svařování. Uvádí nezbytné údaje k vysvětlení požadavků uvedených v (ČSN) EN ISO 15607 pro kvalifikaci postupu svařování na základě normalizovaného postupu svařování a stanoví podmínky, omezení a rozsahy kvalifikace nutné pro použití normalizovaného postupu svařování. Norma dává výrobcům možnost použít postupy svařování na základě zkoušek postupů svařování, které provedly jiné organizace. Tato norma je částí skupiny norem, jejichž podrobné rozdělení je uvedeno v (ČSN) EN ISO 15607:2003, příloze A. ČSN EN ISO 15612 byla vydána v lednu 2005 a nahradila ČSN EN 288-7 z ledna 1997.

ČSN EN ISO 15613 (05 0318) Stanovení a kvalifikace postupů svařování kovových materiálů. Kvalifikace na základě předvýrobní zkoušky svařování. Stanovuje jak je předběžná specifikace postupu svařování kvalifikována na základě předvýrobních zkoušek svařování. Zásady této normy mohou být využity pro jiné metody svařování. Norma platí pro obloukové svařování, plamenové svařování, elektronové a laserové svařování, odporové svařování, přivařování svorníků a třecí svařování kovových materiálů. Platnost této normy může být omezena výrobkovou normou nebo specifikací. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění ČSN EN ISO 15613 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 288-8 z ledna 1997.*

ČSN 05 0323 Svařování. Směrnice pro zařazení kovových materiálů do skupin. Poskytuje jednotný systém pro zařazení materiálů do skupin pro účely svařování. Může být též použita pro další účely, jako je tepelné zpracování, nedestruktivní zkoušení, ... *Poznámka recenzenta: Zde je věta v normě nedokončená, důvod není uveden.* Tato technická zpráva zahrnuje systém zařazování materiálů do skupin pro následující standardizované materiály: ocel; hliník a jeho slitiny; nikl a jeho slitiny; měď a jeho slitiny; titan a jeho slitiny; zirkon a jeho slitiny; a konečně litiny. Tato technická zpráva je částí skupiny norem. Příloha A poskytuje podrobné rozdělení norem pro stanovení a kvalifikaci postupů svařování, nikoli (jak je uvedeno v předmětu normy) o této skupině norem. *Poznámka recenzenta: Nelze tedy s jistotou říci, o jaké skupině norem – jichž je tato norma částí - se má jednat.* ČSN 05 0323 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN CR 12187 ze srpna 1999.

ČSN EN ISO 9018 (05 1140) Destruktivní zkoušky svarů kovových materiálů. Zkouška tahem křížových a přeplátovaných spojů. Vydána v lednu 2005.

ČSN EN ISO 17642 (05 1142) Destruktivní zkoušky svarů kovových materiálů. Zkoušky praskavosti za studena pro svařované součásti. Metody obloukového svařování. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Zkoušky s vlastní tuhostí a Část 3: Zkoušky s vynucenou tuhostí. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 17642-1 (05 1142) Destruktivní zkoušky svarů kovových materiálů. Zkoušky praskavosti za studena pro svařované součásti. Metody obloukového svařování. Část 1: Všeobecně. Popisuje podstatu vzniku trhlin za studena a principy zkoušek praskavosti za studena. Tyto zkoušky mohou být použity pro stanovení náchylnosti na vznik praskání za studena u svařovacích materiálů, základních materiálů, svarového kovu. Popsány jsou nejběžnější používané zkoušky. Doplňující přehled o postupech zkoušky praskavosti za

studena, jejich klasifikaci a oblasti použití jsou popsány v Částech 2 a 3 této normy. ČSN EN ISO 17642-1 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN ISO 17641 (05 1143) Destruktivní zkoušky svarů kovových materiálů. Zkoušky praskavosti za horka pro svařované součásti. Metody obloukového svařování. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Zkoušky s vlastní tuhostí a Část 3: Zkoušky s vynucenou tuhostí. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 17641-1 (05 1143) Destruktivní zkoušky svarů kovových materiálů. Zkoušky praskavosti za horka pro svařované součásti. Metody obloukového svařování. Část 1: Všeobecně. Poskytuje základní informace o praskavosti svarových kovů a legovaných základních materiálů za horka a stručně popisuje zkoušky použitelné pro metody obloukového svařování. Část 2 této normy specifikuje zkoušky, které by měly být použity k hodnocení citlivosti svařovaných kovů vůči praskavosti za horka. Napětí, která vyvolávají praskavost, jsou vyvolána omezením vlastní volné deformace svařované součásti. Část 3 této normy popisuje zkoušky, které mohou být použity k hodnocení citlivosti legovaných základních materiálů a svarových kovů vůči praskavosti za horka. Napětí, která vyvolávají praskavost, jsou vyvolána vnějším zatěžováním zkušebního vzorku. ČSN EN ISO 17641-1 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 50240 (05 2013) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Výrobní norma pro odporová svařovací zařízení. Platí pro zařízení k odporovému svařování a příbuzným odporovým metodám určeným pro používání v průmyslových závodech a lehkých průmyslových prostředích, které jsou připojeny na napájecí síť se střídavým jmenovitým napětím do 1 000 V efektivní hodnoty. Norma neobsahuje požadavky na bezpečnost. Odporové svařovací zařízení typově odzkoušené podle této normy, a které splnilo požadavky této normy, musí být považováno za vyhovující pro všechna použití. Rozsah zahrnutých kmitočtů je od 0 Hz do 400 GHz. Tato výrobní norma EMC pro odporová svařovací zařízení má přednost před ostatními hledisky všeobecně použitelných norem a žádné další zkoušky EMC nejsou požadovány nebo nejsou nezbytné. ČSN EN 50240 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 1011 (05 2210) Svařování. Doporučení pro svařování kovových materiálů. *Norma obsahuje tyto části: Část 1: všeobecné směrnice pro obloukové svařování, Část 2: Obloukové svařování feritických ocelí, Část 3: Obloukové svařování korozivzdorných ocelí, Část 4: Obloukové svařování hliníku a slitin hliníku, Část 5: Svařování plátovaných ocelí, Část 7: Elektronové svařování, Část 8: Svařování litiny. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 1011-7 (05 2210) Svařování. Doporučení pro svařování kovových materiálů. Část 7: Elektronové svařování. Může se použít pro elektronové svařování (metoda č.51 podle EN ISO 4063) svařitelných kovových materiálů podle CR ISO 15608. Neobsahuje data o dovoleném napětí ve svarových spojích nebo o zkoušení a hodnocení svarových spojů. Takováto data se mohou získat buď z příslušných výrobních norem, nebo mohou být samostatně odsouhlasena mezi stranami kontraktu. Požadavkem pro použití této normy je, že doporučení by mělo být použito příslušně školeným a zkušeným personálem. ČSN EN 1011-7 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 14327 (05 2625) Odporové svařování. Způsoby určení diagramu oblasti svařování při odporovém bodovém, výstupkovém a švovém svařování. Vydána v dubnu 2005.

ČSN EN ISO 544 (05 5001) Svařovací materiály. Technické dodací podmínky

svařovacích přídatných materiálů. Druhy výrobků, rozměry, mezní úchytky a označování. Stanovuje technické dodací podmínky přídatných materiálů pro tavné svařování. Netýká se pomocných prostředků, jako jsou ochranné plyny. ČSN EN ISO 544 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN 759 z ledna 1999.

ČSN EN ISO 1071 (05 5317) Svařovací materiály. Obalené elektrody, dráty, tyčinky a plněné elektrody pro tavné svařování litiny. Klasifikace. Specifikuje požadavky pro klasifikaci obalených elektrod pro ruční obloukové svařování, drátů pro obloukové svařování, plněných elektrod pro obloukové svařování s nebo bez ochranného plynu, tyčinek pro svařování TIG a tyčinek pro plamenové svařování nelegovaných litin. Klasifikace je založena na základě chemického složení drátů a tyčinek a čistých svarových kovů plněných a obalovaných elektrod. Z hlediska možného odhadu rizika jsou významné zejména tabulky 2 a 3, které obsahují chemické složení tyčinek, svařovacích drátů obalených a plněných elektrod. ČSN EN ISO 1071 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN ISO 14172 (05 5319) Svařovací materiály. Obalené elektrody pro ruční obloukové svařování niklu a slitin niklu. Klasifikace. Předepisuje požadavky pro klasifikaci obalených elektrod z niklu a niklových slitin pro ruční obloukové svařování a navařování. Norma se týká slitin, v nichž obsah niklu převyšuje obsah dalších prvků. Normalizovaná klasifikace se týká chemického složení čistého svarového kovu a mechanických vlastností. Z těchto normalizovaných hodnot lze usuzovat na riziko par kovů při svařování různými elektrodami. ČSN EN ISO 14172 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 18273 (05 5322) Svařovací materiály. Svařovací dráty a tyče pro svařování hliníku a slitin hliníku. Klasifikace. Stanovuje požadavky pro klasifikaci svařovacích drátů a tyčí pro tavné svařování hliníku a slitin hliníku. Klasifikace svařovacích drátů a tyčí je založena na jejich chemickém složení. Za pozornost stojí tabulka 1, která tato chemická složení obsahuje. ČSN EN ISO 18273 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 18274 (05 5323) Svařovací materiály. Svařovací dráty, páskové elektrody a tyče pro svařování niklu a slitin niklu. Klasifikace. Stanovuje požadavky pro klasifikaci svařovacích drátů, páskových elektrod a tyčí pro tavné svařování niklu a slitin niklu. Klasifikace svařovacích drátů, páskových elektrod a tyčí je založena na jejich chemickém složení. Za pozornost stojí tabulka 1, která tato chemická složení obsahuje. ČSN EN ISO 18274 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 756 (05 5801) Svařovací materiály. Svařovací dráty, kombinace svařovací drát-tavidlo a plněná elektroda-tavidlo pro svařování ocelí nelegovaných a jemnozrnných pod tavidlem. Klasifikace. Stanovuje požadavky pro klasifikaci kombinací svařovací drát-tavidlo a čistého svarového kovu ve stavu po svaření pro svařování pod tavidlem ocelí nelegovaných a ocelí jemnozrnných s minimální mezí skluzu až do 500 MPa. Klasifikace může být provedena pro svařovací drát nebo pro plněnou elektrodu. Jedno tavidlo může být klasifikováno s různými svařovacími dráty. Svařovací drát je rovněž klasifikován odděleně podle svého chemického složení. Tavidla, která jsou vhodná pro jednovrstvé svařování i pro svařování oboustranné jednovrstvé, se klasifikují na základě oboustranného jednovrstvého svařování. ČSN EN 756 byla vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN EN 756 z listopadu 1997.

ČSN EN 14295 (05 5802) Svařovací materiály. Svařovací dráty, plněné elektrody a kombinace elektroda-tavidlo pro obloukové svařování pod tavidlem vysokopevnostních ocelí. Klasifikace. Specifikuje požadavky na klasifikaci kombinace elektroda-tavidlo a čistého svarového kovu ve stavu po svařování nebo po zpracování k odstranění vnitřního prnutí ocelí s minimální mezí skluzu vyšší než 500 Mpa při obloukovém

svařování pod tavidlem. Jedno tavidlo může být klasifikováno s různými elektrodami. Svařovací drát je také klasifikován samostatně podle jeho chemického složení. (Blíže o tom v tabulce 4.) ČSN EN 14295 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 13705 (05 6832) Svařování termoplastů. Stroje a zařízení pro svařování horkým plynem (včetně svařování extruderem). Vydána v květnu 2005.

Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla

Obsahuje normy pro topení a průmyslové pece všeobecně, pro výpočty a projektování ústředního vytápění, základní předpisy pro spotřebiče, předpisy pro otopná tělesa a příslušenství pro ústřední vytápění, dále normy pro topná i varná zařízení na pevná, kapalná a plynná paliva i na paliva kombinovaná, předpisy pro spotřebiče na plynná paliva, bezpečnostní a regulační prvky, konečně pak předpisy pro průmyslová topná a varná zařízení pro průmyslové použití, pro palivové pece, hořáky a topné články a průmyslová tepelná zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 139 norem (k témuž datu v r. 2004 - 132, v r. 2003 - 127, v r. 2002 - 126, v r. 2001 - 121, a v r. 2000 - 108 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 2 normy.

ČSN 06 1101 Otopná tělesa pro ústřední vytápění. Platí pro přepočet tepelného výkonu otopných těles a navrhování otopných těles do otopných soustav. Současně aktualizuje a doplňuje základní ustanovení týkající se otopných těles, v návaznosti na tři části (ČSN) EN 442 (06 1100). ČSN 06 1101 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN 06 1101 z 26. 6. 1979, ČSN 06 1102 z 5. 6. 1991, ČSN 06 1110 z 2. 6. 1986, ČSN 06 1120 z 14. 3. 1974 a ČSN 06 1122 z 14. 5. 1990.

ČSN EN 13786 (06 1822) Automatické přepínací ventily s největším výstupním přetlakem do 4 bar včetně, s průtokem do 100 kg/h včetně pro butan, propan nebo jejich směsi a s přidruženými zabezpečovacími zařízeními. Stanoví požadavky na konstrukci, provozní vlastnosti a bezpečnost, zkušební metody a značení automatických přepínacích ventilů s průtokem do 100 kg/h včetně s největším výstupním přetlakem 4 bar včetně pro butan, propan nebo jejich směsi a to pouze ve fázi par. Zkapalněné uhlovodíkové plyny obsahující metylacetylen a propandien nejsou předmětem této normy. Norma platí rovněž pro zabezpečovací zařízení, která by měla být namontována na automatické přepínací ventily. Vlastnosti těchto zařízení jsou uvedeny v příloze A. Požadavky této evropské normy obecně pokrývají konstrukce, kde regulace je v jednom stupni s využitím jediné membrány. Tyto požadavky nevylučují konstrukce, které využívají více než jednu membránu za předpokladu, že jsou membrány pevně zabudovány do samostatného automatického přepínacího ventilu, který splňuje požadavky této evropské normy. Požadavky platí obecně pro automatické přepínací ventily používané v místech, kde teplota, která bude v průběhu používání pravděpodobně dosažena, je od -20°C do $+50^{\circ}\text{C}$. V případě, že jsou ventily používány mimo uvedený rozsah, musí splňovat zvláštní požadavky uvedené v příloze C. Rozsáhlá norma, cca 123 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici 90/396/EHS. Poznámka recenzenta: Cit. Směrnice 90/396/EHS byla do právního řádu ČR transponována nařízením vlády č. 22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, v platném znění.** ČSN EN 13786 byla vydána v únoru 2005.

Třída 07 - Kotle

Obsahuje normy pro hodnoty, výkony a typy kotlů, tepelné a hydrodynamické zkoušky kotlů, pevnostní hodnoty a výpočty, konstrukční, výrobní, montážní a provozní směrnice a směrnice pro opravy, dále normy pro mlýny a třídiče uhlí, pro kotle pro ústřední vytápění, hořáky na plynná i kapalná paliva, odstruskovací a odpopelňovací zařízení, pro napájecí vodu i zařízení pro úpravu vody, pro vodotrubné kotle. Konečně normy pro tlakové nádoby k dopravě plynů i kovové lahve na plyny i příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 196 norem (k témuž datu v r. 2004 - 192, v r. 2003 - 156, v r. 2002 - 149, v r. 2001 - 137 a v r. 2000 - 116 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 normy.

ČSN 07 0703 Kotelny se zařízeními na plynná paliva. Platí pro navrhování, zřizování a provoz kotelen s parními a kapalinovými kotli na plynná paliva (dále jen „zařízení kotelen“) se jmenovitým tepelným výkonem alespoň jednoho kotle 50 kW a větším, a též kotelen se součtem jmenovitých tepelných výkonů kotlů větším než 100 kW, i když ani jeden z nich nedosahuje jmenovitého tepelného výkonu 50 kW, ve kterých se spalují plynná paliva první, druhé a třetí třídy (viz /ČSN/ EN 437), které jsou při teplotě 15°C a tlaku 1013 mbar v plynném stavu. Tato norma platí pro zařízení kotelen s provozním přetlakem plynného paliva do 1,0 MPa. Zařízení kotelen postavená a jejich projektová dokumentace rozpracovaná nebo provedená podle předchozí normy se nemusí upravovat, pokud orgány státní správy z oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, požární ochrany, hygieny a životního prostředí nestanoví jinak. Pro účely této normy se za kotle považují i ohřívače vody vytápěné plynnými palivy. ČSN 07 0703 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN 07 0703 z 23. července 1985.

ČSN EN 12952 (07 7604) Vodotrubné kotle a pomocná zařízení. ČSN EN 12952 se skládá z následujících částí, které se týkají vodotrubných kotlů a pomocných zařízení: Část 1: Všeobecné požadavky; Část 2: Materiály pro části kotlů a příslušenství namáhaných tlakem; Část 3: Konstrukce a výpočet částí namáhaných tlakem; Část 4: Provozní výpočty očekávané doby života kotle; Část 5: Provedení a konstrukce částí kotle namáhaných tlakem; Část 6: Kontrola při výrobě, dokumentace a značení částí kotle namáhaných tlakem; Část 7: Požadavky na výstroj kotle; Část 8: Požadavky na spalovací zařízení kotlů na plynná a kapalná paliva; Část 9: Požadavky na zapalovací zařízení kotlů na prášková paliva; Část 10: Požadavky na zabezpečovací zařízení proti přetlaku; Část 11: Požadavky na zabezpečovací a řídicí systémy kotle a příslušenství; Část 12: Požadavky na jakost kotlové napájecí vody a kotelní vody; Část 13: Požadavky na zařízení pro čištění spalin; Část 14: Požadavky na spalinové soustavy DENOX, využívající kapalný čpavek a čpavkové vody; Část 15: Přejímací zkoušky; Část 16: Požadavky na soustavy pro spalování na roštu nebo ve fluidní vrstvě pro kotle na pevná paliva a CR 12952-17: Vodotrubné kotle a pomocná zařízení. Část 17: Směrnice pro zapojení zkušebního orgánu nezávislého na výrobcí. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 12952-14 (07 7604) Vodotrubné kotle a pomocná zařízení. Část 14: Požadavky na spalinové soustavy DENOX, využívající kapalný čpavek a čpavkové vody. Týká se bezpečnostních požadavků při skladování a používání: kapalného čpavku pro kotelny s parními kotli; čpavkové vody pro snižování No_x ve spalinách z kotelen. V příloze A jsou shrnuty provozní aspekty. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES. Poznámka

recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení. ČSN EN 12952-14 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 14427 (07 8427) Znovuplnitelné plně ovinuté kompozitové lahve na přepravu zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG). Návrh a konstrukce. Stanovuje základní požadavky na materiál, navrhování, konstrukci a provedení, zkoušení, zkoušení prototypů a běžnou kontrolu při výrobě znovuplnitelných plně ovíjených kompozitových lahví na přepravu zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG) o vodním objemu od 0,5 l do 150 l včetně, vystavených okolní teplotě a zkoušené při tlaku 30 bar. Tato norma platí pouze pro lahve, které jsou opatřeny pojistným ventilem. Dále platí pro lahve s linery z kovových (svařované nebo bezešvé) nebo nekovových materiálů (nebo jejich kombinace) vyztužené kompozity vinutými vlákny ze skla, uhlíku, aramidu (nebo jejich směsí). Platí i pro kompozitové lahve bez linerů. ČSN EN 14427 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 14071 (07 8635) Pojistné ventily pro zásobníky na zkapalněné uhlovodíkové plyny (LPG). Příslušenství. Stanoví požadavky na konstrukci, zkoušení a kontrolu uzavíracích zařízení pojistných ventilů, rozdělovačů pojistných ventilů, odvodušňovacího potrubí a sestav příslušenství, které se podle potřeby používají s pojistnými ventily u zásobníků na LPG. Pojistné ventily pro zásobníky LPG jsou specifikovány v (ČSN) EN 14129. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č.26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení. ČSN EN 14071 byla vydána v květnu 2005.*

Třída 08 - Turbíny

Obsahuje normy pro parní turbíny a jejich regenerační i jiné ohříváky, dále pro spalovací turbíny a vodní turbíny, konečně pro větrné elektrárny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2005 pouze 35 norem (k témuž datu v r. 2004 - 36, v r. 2003 - 39, v r. 2002 - 40, v r. 2001 - 42 a v r. 2000 - 36 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě zaznamenali 1 normu.

ČSN EN 62270 (08 5500) Automatizace vodních elektráren. Pokyn pro řízení pomocí počítače. Stanovuje pokyny pro použití, projekty a realizaci systémů řízení pomocí počítače pro automatizaci vodních elektráren. Určuje funkční schopnosti, provozní požadavky, požadavky na rozhraní, úvahu o hardwaru a zaškolení obsluhy. Obsahuje doporučení pro testování a převzetí systému. Nakonec jsou uvedeny současné praktické aplikace automatického řízení pomocí počítače. Rozsáhlá norma, cca 69 stran. ČSN EN 62270 byla vydána v březnu 2005.

Třída 09 - Spalovací motory pístové

Obsahuje normy obsahující všeobecná ustanovení a konstrukční směrnice, návody, zkoušení, přejímání a dodávání a měřicí metody spalovacích motorů, normy pro součásti spalovacích pístových motorů pro ovládací ústrojí, vstříkovací zařízení a příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 24 norem (k témuž datu v r. 2004 - 27, v r. 2003 - 33, v r. 2002 - 50, v r.2001 - 46, a v r. 2000 - 46 norem.) V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 1 normu.

ČSN EN ISO 14314 (09 7703) Pístové spalovací motory. Vratné spouštěcí zařízení. Všeobecné bezpečnostní požadavky. Stanovuje bezpečnostní požadavky na vratné spouštěcí zařízení motorů pro použití na pístových spalovacích motorech pro pozemní, kolejová a lodní použití, s výjimkou motorů určených k pohonu silničních vozidel a letadel/plavidel. Lze je použít na motorech určených k pohonu stavebních strojů a strojů pro zemní práce a pro další účely, pro které neexistuje příslušná mezinárodní norma. Kromě technických bezpečnostních požadavků také obsahuje metodu pro kontrolu splnění těchto požadavků. Tato evropská norma se týká pouze nebezpečí spojených s instalací a provozem vratných spouštěcích zařízení. Tato evropská norma se vztahuje především na stroje vyrobené po datu vydání této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 98/37/ES pozměněná Směrnicí 98/79/ES zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN ISO 14314 byla vydána v lednu 2005.

Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení

Obsahuje normy na kompresory a kompresorové stanice, pro ruční mechanizované nářadí, normy pro vakuovou techniku, pneumatická zařízení, pneumatické válce, akumulátory, pneumatická šoupátka a ventily, příslušenství tlakovzdušných rozvodů a řídicí i upínací elementy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 55 norem (k témuž datu v r. 2004 - 55, v r. 2003 - 61, v r. 2002 - 62, v r. 2001 - 74 a v r. 2000 - 75 norem). Z tohoto přehledu je patrné, že počet norem v této třídě má soustavně klesající trend. Rušení zastaralých norem bez náhrady není kompenzováno přírůstkem norem nových. To se odrazilo i v prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy; za sledované období jsme v této třídě nezachytili žádnou novou resp. novelizovanou českou technickou normu. (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení

Obsahuje normy pro nejrůznější druhy čerpadel, nádoby a nádrže, podvozky a základové desky, průmyslová mazací zařízení a hydrostatické mechanismy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 143 norem (k témuž datu v r. 2004 - 141, v r. 2003 - 149, v r. 2002 - 149, v r. 2001 - 148 a v r. 2000 - 144 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále v této třídě zachytili 1 normu.

ČSN EN ISO 16330 (11 7013) Objemová čerpadla a čerpací soustrojí s kmitavým pohybem. Technické požadavky. Stanoví technické požadavky pro objemová čerpadla a čerpací soustrojí s kmitavým pohybem s výjimkou požadavků týkajících se bezpečnosti a zkoušení. Norma se vztahuje na čerpadla využívající kmitavého pohybu vyvozeného klikovými nebo vačkovými hřídeli a také na přímočinná čerpadla poháněná hnací tekutinou. Tato norma neplatí pro objemová čerpadla s kmitavým pohybem, která nečerpají vodu, je-li celé čerpadlo mazáno čerpanou kapalinou. ČSN EN ISO 16330 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 16330 ze srpna 2003.

Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení

Zahrnuje normy obsahující rozdělení, směrnice a přehledy vzduchotechnických zařízení, normy pro různé druhy potrubí, pro pneumatickou dopravu, různé druhy ventilátorů a dmychadel, odlučovače, filtry, výměníky, dále pro zařízení pro čisté proozy, pro sušárny a konečně pro větrání, klimatizaci a odsávání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 60 norem (k témuž datu v r. 2004 - 46, v r. 2003 - 45, v r. 2002 - 45, v r. 2001 - 39 a v r. 2000 rovněž - 39 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.

Třída 13 - Armatury a potrubí

Zahrnuje armatury, potrubí a jejich součásti, předpisy pro uložení potrubí, normy pro přírubová hrdla a příruby, litinové tlakové i odpadní trouby a tvarovky, hrdla, kolena, převody, kompenzátory, odvodňovače, armatury kovové i plastové, ventily, šoupátka, kohouty, zpětné klapky a koše, ventily pojistné, uzavírací i regulační, armatury pro technické plyny, pro těžbu nafty, dále kanalizační, vodárenské, protipožární, drobné armatury vodovodní i plynovodní, šroubení a součásti šroubení, trubky a tvarovky z mědi i plastů, fitinky, armatury z nerezivějící oceli i pro syntetickou chemii apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 - 468, v r. 2004 - 450, v r. 2003 - 474, v r. 2002 - 525, v r. 2001 - 499 a v r. 2000 - 479 položek.

Třída 14 - Chladicí technika

Obsahuje normy pro chlazení všeobecně, pro projektování, zkoušení, provoz, obsluhu a údržbu, a dále pro různá chladicí zařízení, klimatizátory vzduchu, chladiče, výměníky, potrubí, hadice a jiné spojovací části pro chladiva a konečně normy pro izolaci pro chladírenskou techniku. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 44 norem (k témuž datu v r. 2004 - 47, v r. 2003 - 55, v r. 2002 - 53, v r. 2001 - 54 a v r. 2000 - 48 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále naše recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 normy.

ČSN EN 14511 (14 3010) Klimatizátory vzduchu, jednotky pro chlazení kapalin a tepelná čerpadla s elektricky poháněnými kompresory pro ohřívání a chlazení prostoru. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Termíny a definice, Část 2: Zkušební podmínky, Část 3: Zkušební metody a Část 4: Požadavky. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici všechny čtyři části:*

ČSN EN 14511-1 (14 3010) Klimatizátory vzduchu, jednotky pro chlazení kapalin a tepelná čerpadla s elektricky poháněnými kompresory pro ohřívání a chlazení prostoru. Část 1: Termíny a definice. Stanovuje termíny a definice pro hodnocení a určení výkonu vzduchem nebo vodou chlazených klimatizátorů, jednotek pro chlazení kapalin, tepelných čerpadel typu vzduch-vzduch, voda-vzduch, vzduch-voda a voda-voda s elektricky poháněnými kompresory, které jsou používány pro vytápění a/nebo chlazení prostoru. Tato norma neplatí pro tepelná čerpadla na sanitární horkou vodu, ačkoliv určité definice pro ně

mohou platit. Tato norma platí pro průmyslově vyráběné jednotky, na které mohou být napojeny vzduchovody. Dále platí pro průmyslově vyráběné jednotky pro chlazení kapalin s kondenzátory vestavěnými nebo oddělenými. Také platí pro průmyslově vyráběné jednotky výkonu buď stálého nebo měnitelného jakýmkoliv způsobem. Do působnosti této normy spadají úplné jednotky, jednoduché (split) nebo vícenásobné dělené systémy (multisplit) s výjimkou vícenásobných dělených systémů (multisplit) chlazených vodou. Tato norma je v první řadě určena pro jednotky pro chlazení vody a solanky, ale může být po dohodě použita i pro jiné kapaliny. Norma platí pro klimatizátory vzduchu typu vzduch-vzduch, které odpařují kondenzát na kondenzátorové straně. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 2002/31/ES o energetickém štítkování.** *Poznámka recenzenta: Tato směrnice byla v ČR zavedena vyhláškou MPO č. 44/2004 Sb., o energetickém štítkování a minimální účinnosti energospotřebičů. ČSN EN 14511-1 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 14511-1 z ledna 2005. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14511-1 z ledna 2005 převzala EN 14511-1:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 14511-2 (14 3010) Klimatizátory vzduchu, jednotky pro chlazení kapalin a tepelná čerpadla s elektricky poháněnými kompresory pro ohřívání a chlazení prostoru. Část 2: Zkušební podmínky. Stanovuje zkušební podmínky pro hodnocení klimatizátorů vzduchu chlazených vzduchem nebo vodou, jednotek pro chlazení kapalin, tepelných čerpadel s elektricky poháněnými kompresory typu vzduch-vzduch, voda-vzduch, vzduch-voda a voda-voda používaných pro vytápění a/nebo chlazení prostoru. Stanovuje také zkušební podmínky pro rekuperaci tepla ve vícenásobných dělených (multisplit) jednotkách. Tato norma platí pro průmyslově vyráběné jednotky, na které mohou být napojeny vzduchovody. Dále platí pro průmyslově vyráběné jednotky pro chlazení vody, provozované s kondenzátory vestavěnými nebo oddělenými. Také platí pro průmyslově vyráběné jednotky výkonu buď stálého nebo měnitelného jakýmkoliv způsobem. Do působnosti této normy spadají úplné jednotky, jednoduché (split) nebo vícenásobné dělené systémy (multisplit) s výjimkou vícenásobných dělených systémů (multisplit) chlazených vodou. V případě jednotek sestávajících z několika částí platí tato norma pouze pro ty, které jsou navrženy a dodávány jako úplná jednotka, kromě jednotek pro chlazení kapalin s oddělenými kondenzátorem. Tato norma je v první řadě určena pro jednotky pro chlazení vody a solanky, ale může být po dohodě použita i pro jiné kapaliny. Norma platí pro klimatizátory vzduchu typu vzduch-vzduch, které odpařují kondenzát na kondenzátorové straně. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 2002/31/ES o energetickém štítkování.** *Poznámka recenzenta: Tato směrnice byla v ČR zavedena vyhláškou MPO č. 44/2004 Sb., o energetickém štítkování a minimální účinnosti energospotřebičů. ČSN EN 14511-2 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 14511-2 z ledna 2005. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14511-2 z ledna 2005 převzala EN 14511-2:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 14511-3 (14 3010) Klimatizátory vzduchu, jednotky pro chlazení kapalin a tepelná čerpadla s elektricky poháněnými kompresory pro ohřívání a chlazení prostoru. Část 3: Zkušební metody. Stanovuje zkušební metody pro hodnocení a určení výkonu vzduchem nebo vodou chlazených klimatizátorů, jednotek pro chlazení kapalin, tepelných čerpadel typu vzduch-vzduch, voda-vzduch, vzduch-voda a voda-voda s elektricky poháněnými kompresory používaných pro vytápění a/nebo chlazení prostoru. Stanovuje postup zkoušení a uvádění výkonů rekuperace tepla, výkonů redukováných systémů a výkon jednotlivých vnitřních jednotek vícenásobných dělených (multisplit) systémů, podle použití. Tato norma platí pro průmyslově vyráběné jednotky, na které mohou být napojeny

vzduchovody. Dále platí pro průmyslově vyráběné jednotky pro chlazení vody, provozované s kondenzátory vestavěnými nebo oddělenými. Také platí pro průmyslově vyráběné jednotky výkonu buď stálého nebo měnitelného jakýmikoliv způsoby. Do působnosti této normy spadají úplné jednotky, jednoduché (split) nebo vícenásobné dělené systémy (multisplit) s výjimkou vícenásobných dělených systémů (multisplit) chlazených vodou. V případě jednotek sestávajících z několika částí platí tato norma pouze pro ty, které jsou navrženy a dodávány jako úplná jednotka, kromě jednotek pro chlazení kapalin s odděleným kondenzátorem. Tato norma je v první řadě určena pro jednotky pro chlazení vody a solanky, ale může být po dohodě použita i pro jiné kapaliny. Norma platí pro klimatizátory vzduchu typu vzduch-vzduch, které odpařují kondenzát na kondenzátorové straně. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 2002/31/ES o energetickém štítkování. *Poznámka recenzenta: Tato směrnice byla v ČR zavedena vyhláškou MPO č. 44/2004 Sb., o energetickém štítkování a minimální účinnosti energospotřebičů.* ČSN EN 14511-3 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 14511-3 z ledna 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14511-3 z ledna 2005 převzala EN 14511-3:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 14511-4 (14 3010) Klimatizátory vzduchu, jednotky pro chlazení kapalin a tepelná čerpadla s elektricky poháněnými kompresory pro ohřívání a chlazení prostoru. Část 4: Požadavky. Stanovuje minimální požadavky, které zajišťují, aby klimatizátory vzduchu, tepelná čerpadla a jednotky pro chlazení kapalin s elektricky poháněnými kompresory byly způsobilé pro použití v provozním rozsahu stanoveném výrobcem při vytápění a/nebo chlazení prostoru. Tato norma platí pro průmyslově vyráběné jednotky, na které mohou být napojeny vzduchovody. Dále platí pro průmyslově vyráběné jednotky pro chlazení vody, provozované s kondenzátory vestavěnými nebo oddělenými. Také platí pro průmyslově vyráběné jednotky výkonu buď stálého nebo měnitelného jakýmikoliv způsoby. Do působnosti této normy spadají úplné jednotky, jednoduché (split) nebo vícenásobné dělené systémy (multisplit) s výjimkou vícenásobných dělených systémů (multisplit) chlazených vodou. V případě jednotek sestávajících z několika částí platí tato norma pouze pro ty, které jsou navrženy a dodávány jako úplná jednotka, kromě jednotek pro chlazení kapalin s odděleným kondenzátorem. Tato norma je v první řadě určena pro jednotky pro chlazení vody a solanky, ale může být po dohodě použita i pro jiné kapaliny. Norma platí pro klimatizátory vzduchu typu vzduch-vzduch, které odpařují kondenzát na kondenzátorové straně. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 2002/31/ES o energetickém štítkování. *Poznámka recenzenta: Tato směrnice byla v ČR zavedena vyhláškou MPO č. 44/2004 Sb., o energetickém štítkování a minimální účinnosti energospotřebičů.* ČSN EN 14511-4 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 14511-4 z ledna 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14511-4 z ledna 2005 převzala EN 14511-4:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu

Zahrnuje normy pro pružinové vložky a pro kovová pletiva, tkaniny a sítě. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byly k 1. lednu 2005 pouze 3, v r. 2004 rovněž 3, v r. 2003 - 7, v r. 2002 rovněž 7, v r. 2001 - 16 a v r. 2000 ještě 26 norem. (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu

Zahrnuje další normy pro nejrůznější výrobky z plechu a drátů, např. nejrůznější kovové obaly, kanystry, víčka na obaly, zámky stavební i nábytkové, stavební kování, závěsy dveřní i okenní, kování stavební, okenní, dveřní i nábytkové apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2005 - 45. v r. 2004 - 41, v r. 2003 - 42, v r. 2002 - 41, v r. 2001 - 41 a v r. 2000 - 43 položek.

Třída 17 - Jemná mechanika

Zahrnuje např. předmětové normy pro technické kameny, váhy, závaží, psací a kalkulační stroje apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byly k 1. lednu 2005 - 4, v r. 2004 - 6, v r. 2003 i v r. 2002 rovněž 6, v r. 2001 ještě 19 a v r. 2000 rovněž 19 položek.

Třída 18 - Průmyslová automatizace

Obsahuje všeobecné normy pro průmyslovou automatizaci, dále normy pro konstrukci a bezpečnost výrobků, pro systémy řízení výroby i průmyslové automatizace, pro číslicové řízení strojů, pneumatické analogové výrobky, pneumatické vysílače a přístroje, pro pneumatická pomocná zařízení, elektrické servopohony, průmyslové roboty, přímočinné regulátory, svítky pro registrační přístroje a konečně pro konstrukční stavebnice pro elektrotechniku. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 92 norem (k témuž datu v r. 2004 - 98, v r. 2003 - 103, v r. 2002 - 101, v r. 2001 - 99 a v r. 2000 - 101 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 13 norem.

ČSN EN 61784-1 (18 4001) Přenos digitálních dat pro měření a řízení. Část 1: Soubory profilů pro souvislou a přerušovanou výrobu, vztahující se ke sběrnici pole, používané pro průmyslové řídicí systémy. Vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 4. 2007 se touto normou spolu s ČSN EN 61158-2 ed.2 z dubna 2005, ČSN EN 61158-3 z dubna 2005, ČSN EN 61158-4 z dubna 2005, ČSN EN 61158-5 z dubna 2005 a ČSN EN 6158-6 z dubna 2005 ruší ČSN EN 50170 ze srpna 1997 a ČSN EN 50254 z prosince 1999, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost nových norem se dvěma staršími normami různých čísel.*

ČSN EN 61804-2 (18 4003) Funkční bloky (FB) pro řízení procesů. Část 2: Specifikace pojmu FB a jazyka popisu elektronického zařízení (EDDL). Vydána v březnu 2005.

ČSN EN 61158 (18 4020) Přenos digitálních dat pro měření a řízení. Sběrnice pole pro průmyslové a řídicí systémy. Norma sestává z následujících částí: Část 1: Přehled a pokyny pro soubor IEC 61158; Část 2: Specifikace fyzické vrstvy a definice služby; Část 3: Definice služby datového spoje; Část 4: Specifikace protokolu datového spoje; Část 5: Definice služby aplikační vrstvy a Část 6: Specifikace protokolu aplikační vrstvy. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 61158-2 ed.2 (18 4020) Přenos digitálních dat pro měření a řízení. Sběrnice pole pro průmyslové a řídicí systémy. Část 2: Specifikace fyzické vrstvy a definice služby. Vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 4. 2007 se ruší ČSN EN 61158-2

z ledna 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. S účinností od 1. 4. 2007 se touto normou spolu s ČSN EN 61158-3 z dubna 2005, ČSN EN 61158-4 z dubna 2005, ČSN EN 61158-5 z dubna 2005, ČSN EN 61158-6 z dubna 2005, a ČSN EN 61784-1 z dubna 2005 ruší ČSN EN 50170 ze srpna 1997 a ČSN EN 50254 z prosince 1999, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost nových norem se dvěma staršími normami různých čísel.*

ČSN EN 61158-3 (18 4020) Přenos digitálních dat pro měření a řízení. Sběrnice pole pro průmyslové a řídicí systémy. Část 3: Definice služby datového spoje. Vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 4. 2007 se touto normou spolu s ČSN EN 61158-2 ed.2 z dubna 2005, ČSN EN 61158-4 z dubna 2005, ČSN EN 61158-5 z dubna 2005, ČSN EN 61158-6 z dubna 2005 a ČSN EN 61784-1 z dubna 2005 ruší ČSN EN 50170 ze srpna 1997 a ČSN EN 50254 z prosince 1999, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost nových norem se dvěma staršími normami různých čísel.*

ČSN EN 61158-4 (18 4020) Přenos digitálních dat pro měření a řízení. Sběrnice pole pro průmyslové a řídicí systémy. Část 4: Specifikace protokolu datového spoje. Vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 4. 2007 se touto normou spolu s ČSN EN 61158-2 ed.2 z dubna 2005, ČSN EN 61158-3 z dubna 2005, ČSN EN 61158-5 z dubna 2005, ČSN EN 61158-6 z dubna 2005 a ČSN EN 61784-1 z dubna 2005 ruší ČSN EN 50170 ze srpna 1997 a ČSN EN 50254 z prosince 1999, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost nových norem se dvěma staršími normami různých čísel.*

ČSN EN 61158-5 (18 4020) Přenos digitálních dat pro měření a řízení. Sběrnice pole pro průmyslové a řídicí systémy. Část 5: Definice služby aplikační vrstvy. Vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 4. 2007 se touto normou spolu s ČSN EN 61158-2 ed.2 z dubna 2005, ČSN EN 61158-3 z dubna 2005, ČSN EN 61158-4 z dubna 2005, ČSN EN 61158-6 z dubna 2005 a ČSN EN 61784-1 z dubna 2005 ruší ČSN EN 50170 ze srpna 1997 a ČSN EN 50254 z prosince 1999, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost nových norem se dvěma staršími normami různých čísel.*

ČSN EN 61158-6 (18 4020) Přenos digitálních dat pro měření a řízení. Sběrnice pole pro průmyslové a řídicí systémy. Část 6: Specifikace protokolu aplikační vrstvy. Vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 4. 2007 se touto normou spolu s ČSN EN 61158-2 ed.2 z dubna 2005, ČSN EN 61158-3 z dubna 2005, ČSN EN 61158-4 z dubna 2005, ČSN EN 61158-5 z dubna 2005 a ČSN EN 61784-1 z dubna 2005 ruší ČSN EN 50170 ze srpna 1997 a ČSN EN 50254 z prosince 1999, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost nových norem se dvěma staršími normami různých čísel.*

ČSN ISO 14649 (18 4320) Automatizované průmyslové systémy a integrace. Řízení technického zařízení. Model dat pro CNC kontroléry. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Přehled a základní principy (Fáze 1); Část 10: Obecná data procesu (Fáze 1); Část 11: Data pro proces frézování (Fáze 2); Část 12: Data pro proces soustružení (Fáze 2); Část 13: Data pro obrábění EDM pomocí drátové elektrody (Fáze 2); Část 14: Data pro obrábění EDM pomocí tvarové elektrody (Fáze 2); Část 111: Nástroje pro frézování (Fáze 1); a Část 121: Nástroje pro soustružení (Fáze 2). V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN ISO 14649-10 (18 4320) Automatizované průmyslové systémy a integrace. Řízení technického zařízení. Model dat pro CNC kontroléry. Část 10: Obecná data procesu. Vydána v únoru 2005.

ČSN ISO 14649-11 (18 4320) Automatizované průmyslové systémy a integrace. Řízení technického zařízení. Model dat pro CNC kontroléry. Část 11: Data pro proces frézování. Vydána v březnu 2005.

ČSN EN 61131 (18 7050) Programovatelné řídicí jednotky. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné informace, Část 2: Požadavky na zařízení a zkoušky, Část 3: Programovací jazyky, Část 4: Pokyny pro uživatele, Část 5: Komunikace, Část 6: Vyhrazena, Část 7: Programování s fuzzy řízením a Část 8: Pokyny pro použití a zavádění programovacích jazyků. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 61131-2 (18 7050) Programovatelné řídicí jednotky. Část 2: Požadavky na zařízení a zkoušky. Specifikuje požadavky a příslušné zkoušky pro programovatelné řídicí jednotky (PLC) a jejich příslušná periferní zařízení (např. programovací a odladňovací nástroje (PADT), rozhraní člověk-stroj. (HMI), atd.), jejichž zamýšleným použitím je řízení a ovládání strojů a průmyslových procesů. Tato norma se nezabývá funkční bezpečností nebo jinými hledisky celkového automatizovaného systému. PLC a jejich aplikační programy a jejich příslušná periferní zařízení se považují za složky řídicího systému. Vzhledem k tomu, že PLC jsou zařízení složená z jednotlivých součástí, jsou požadavky na celkovou bezpečnost automatizovaného systému zahrnující instalaci i aplikaci mimo rozsah této normy. Zmiňuje se však bezpečnost PLC z hlediska rizik spojených s úderem elektrickým proudem a požárem, odolnosti proti elektrickému rušení a detekce chyb při provozování systému PLC (jako je použití kontroly parity, diagnostiky pomocí samozkoušení, atd.). Elektrické instalace a pokyny viz IEC 60364 nebo příslušné národní/oblastní předpisy. Předmětem této normy je: - ustanovit definice a označit základní vlastnosti vztahující se k výběru a použití PLC a jejich přidružených periferních zařízení, - specifikovat minimální požadavky pro funkční, elektrické, mechanické, konstrukční vlastnosti a vlastnosti prostředí, podmínky provozu, bezpečnosti, EMC, uživatelského programování a zkoušek použitelných pro PLC a jejich přidružená periferní zařízení. Rozsáhlá norma, cca 111 stran. ČSN EN 61131-2 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 61131-2 z ledna 2004.

ČSN EN 60297 (18 8001) Mechanické konstrukce pro elektronická zařízení. Systém nosných konstrukcí řady 482,6 mm (19 palců). *Norma se skládá z následujících částí: Část 3-101: Kostry a souvisící zásuvné jednotky, Část 3-102: Zasouvací a vysouvací rukojeti a Část 3-103: Klíčování a nastavovací kolík. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici všechny tři části:*

ČSN EN 60297-3-101 (18 8001) Mechanické konstrukce pro elektronická zařízení. Systém nosných konstrukcí řady 482,6 mm (19 palců). Část 3-101: Kostry a souvisící zásuvné jednotky. Vydána v květnu 2005. S účinností od 1. 9. 2007 se touto normou ruší ČSN IEC 297-3 z července 1995, ČSN EN 60297-5-100 z prosince 2001, ČSN EN 60297-5-102 z prosince 2001, ČSN EN 60297-5-103 z prosince 2001, ČSN EN 60297-5-107 z prosince 2001. S účinností od 1. 9. 2007 se touto normou spolu s ČSN 60297-3-102 ruší ČSN EN 60297-4 z dubna 1997.

ČSN EN 60297-3-102 (18 8001) Mechanické konstrukce pro elektronická zařízení. Systém nosných konstrukcí řady 482,6 mm (19 palců). Část 3-102: Zasouvací a vysouvací rukojeti. Vydána v květnu 2005. S účinností od 1. 9. 2007 se touto normou ruší ČSN EN 60297-5-101 z prosince 2001. S účinností od 1. 9. 2007 se touto normou spolu s ČSN EN 60297-3-101 z května 2005 ruší ČSN EN 60297-4 z dubna 1997.

ČSN EN 60297-3-103 (18 8001) Mechanické konstrukce pro elektronická zařízení. Systém nosných konstrukcí řady 482,6 mm (19 palců). Část 3-103: Klíčování a nastavovací kolík. Vydána v květnu 2005. S účinností od 1. 9. 2007 se touto normou ruší ČSN EN 60297-5-104 z prosince 2001 a ČSN EN 60297-5-105 z prosince 2001, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii

Zahrnuje nejružnější (optické) přístroje a zařízení, např. lasery, oční optiku, zvětšovací a reprografické přístroje, kinematografické snímací a promítací přístroje na 16 mm i 35 mm, diaprojektory a společné součásti a příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována až od r. 2002.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 142 norem (k témuž datu v r. 2004 - 128, v r. 2003 - 140, v r. 2002 - 138, v r. 2001 - 108 a v r. 2000 - 111 položek.) V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 1 normu.

ČSN EN ISO 12870 (19 5107) Oční optika. Brýlové obruby. Požadavky a zkušební metody. Stanovuje základní požadavky na brýlové obruby bez čoček, které jsou určeny k použití pro všechny korekční čočky, a platí při prodeji obrub výrobcem nebo dodavatelem do maloobchodní sítě. Platí pro všechny typy brýlových obrub včetně brýlových obrub bez očnic, poloobrub a skládacích brýlí. Norma platí též pro brýlové obruby z přírodních organických materiálů. Tato norma se nevztahuje na dokončené zakázkové brýlové obruby nebo na výrobky specificky určené k osobní ochraně očí. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS, která se týká zdravotnických prostředků.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 93/42/EHS zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky (a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů), ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN ISO 12870 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 12870 z prosince 1998.

Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy

Zahrnuje všeobecné a názvoslovné normy pro obráběcí stroje, požadavky na základní parametry a přesnost obráběcích strojů, číslicové řízení, bezpečnostní předpisy a bezpečnost nástrojů, nářadí a zařízení, dále upínání a středění obráběného materiálu i obráběcích nástrojů, konečně obráběcí jednotky ostatní (broušící, finišovací, honovací a další), pohonové a posuvové jednotky, stavebnicové uzly pro stavbu obráběcích strojů a různá pomocná zařízení a pomocné součásti obráběcích strojů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 118 norem (k témuž datu v r. 2004 - 118, v r. 2003 - 137, v r. 2002 - 123, v r. 2001 rovněž - 123 a v r. 2000 - 141 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 17 norem.

ČSN ISO 13041 (20 0308) Podmínky zkoušek pro číslicově řízené soustruhy a soustružnická centra. *Norma obsahuje tyto části: Část 1: Zkoušky geometrické přesnosti strojů s vodorovnou osou obrobkového vřetena, Část 2: Zkoušky geometrické přesnosti strojů se svislou osou obrobkového vřetena, Část 3: Zkoušky geometrické přesnosti strojů se svislým*

obráceným obrobkovým vřetenem, Část 4: Přesnost a opakovatelnost nastavení polohy v lineárních a otočných osách, Část 5: Přesnost posuvů, otáček a interpolací, Část 6: Přesnost dokončovaného zkušební obrobku, Část 7: Vyhodnocení vlastností interpolace v souřadných rovinách, Část 8: Vyhodnocení tepelných deformací. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN ISO 13041-4 (20 0308) Podmínky zkoušek pro číslicově řízené soustruhy a soustružnická centra. Část 4: Přesnost a opakovatelnost nastavení polohy v lineárních a otočných osách. Stanovuje odkazem na (ČSN) ISO 230-2 tolerance platné pro zkoušky nastavení polohy pro lineární osy do délky 2 000 mm, a pro otočné osy číslicově řízených (NC) soustruhů a soustružnických center. Tato čtvrtá část nezohledňuje okolní podmínky zahřátí stroje a měřící metody již popsané v ČSN ISO 230-2. ČSN ISO 13041-4 byla vydána v červnu 2005.

ČSN ISO 13041-7 (20 0308) Podmínky zkoušek pro číslicově řízené soustruhy a soustružnická centra. Část 7: Vyhodnocení vlastností interpolace v souřadných rovinách. Popisuje metodu ověření vlastností interpolace soustružnických center (nebo číslicově řízených soustruhů) pomocí zkoušek kruhové interpolace a vyhodnocením radiální úchylnosti F úchylnosti kruhovitosti G podle (ČSN) ISO 230-4. Účelem této sedmé části ČSN ISO 13041 není zajistit prostředky pro analýzu příčin zjištěných úchylek kruhovitosti, ale pouze nabídnout uživateli metodu pro periodické ověření obráběcího stroje. ČSN ISO 13041-7 byla vydána v červnu 2005.

ČSN ISO 13041-8 (20 0308) Podmínky zkoušek pro číslicově řízené soustruhy a soustružnická centra. Část 8: Vyhodnocení teplotních deformací. Stanovuje odkazem na (ČSN) ISO 230-3 zkoušky, které se používají pro vyhodnocení tepelných deformací pevných částí stroje a systému nastavení polohy do délky 2 000 mm u číslicově řízených (NC) soustružnických strojů a soustružnických center. Tato osmá část (ČSN) ISO 13041 stanovuje tyto tři metody zkoušek: - zkouška pro určení chyby vzniklé v důsledku kolísání teploty prostředí, - zkouška tepelných deformací způsobených otáčením vřetena a - zkouška tepelných deformací způsobených pohybem v lineárních osách. Je nutno poznamenat, že není předpokládáno předepsat jakékoliv tolerance pro zkoušky popsané v této osmé části (ČSN) ISO 13041. ČSN ISO 13041-8 byla vydána v červnu 2005.

ČSN ISO 2407 (20 0315) Podmínky zkoušek pro brusky na vnitřní broušení s vodorovnou osou vřetena. Zkoušky přesnosti. Specifikuje s odkazem na (ČSN) ISO 230-1, zkoušky geometrické přesnosti a zkoušky obráběním pro brusky na vnitřní broušení, s vodorovnou osou vřetena, normální přesnosti pro všeobecné použití. Tato mezinárodní norma rovněž udává příslušné tolerance pro výše zmíněné zkoušky. Tato mezinárodní norma se zabývá pouze ověřením přesnosti strojů a nevztahuje se ani na zkoušky stroje za chodu (vibrace, nadměrný hluk, trhavé pohyby částí, atd.), ani na vlastnosti stroje (jako rychlosti, posuvy, atd.), protože tyto zkoušky jsou obvykle prováděny před zkouškami přesnosti. Tato mezinárodní norma uvádí názvosloví použité pro základní části stroje a označení os s odkazem na (ČSN) ISO 841. ČSN ISO 2407 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 2407 z května 1999. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 2407 (20 0315) z května 1999 převzala ISO 2407:1997 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 3875 (20 0316) Obráběcí stroje. Podmínky zkoušek bezhrotových brusek. Zkoušky přesnosti. Specifikuje, s odkazem na (ČSN) ISO 230-1 a (ČSN) ISO 230-2 zkoušky geometrické přesnosti a zkoušky obráběním a zkoušky přesnosti a opakovatelnosti nastavení polohy os pro bezhrotové brusky pro všeobecné účely a normální přesnosti.

Specifikuje rovněž příslušné tolerance pro výše zmíněné zkoušky. Tato část (ČSN) ISO 3875 se zabývá pouze ověřením přesnosti strojů a nevztahuje se ani na zkoušky stroje za chodu (vibrace, nadměrný hluk, trhavé pohyby částí, atd.), ani na vlastnosti stroje (jako rychlosti, posuvy, atd.), protože tyto zkoušky jsou obvykle prováděny před zkouškami přesnosti. Tato část (ČSN) ISO 3875 uvádí terminologii použitou pro hlavní součásti stroje a zavádí určení os v souladu s (ČSN) ISO 841. ČSN ISO 3875 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 3875 října 1992.

ČSN ISO 3686 (20 0320) Obráběcí stroje. Podmínky zkoušek pro souřadnicové vrtačky a vyvrtávačky s vysokou přesností se stálou výškou stolu a se svislou osou vřetená. Zkoušky přesnosti. *Norma obsahuje tyto části: Část 1: Jednostojanové stroje, Část 2: Portálové stroje s pohyblivým stolem. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN ISO 3686-2 (20 0320) Obráběcí stroje. Podmínky zkoušek pro souřadnicové vrtačky a vyvrtávačky s vysokou přesností se stálou výškou stolu a se svislou osou vřetená. Zkoušky přesnosti. Část 2: Portálové stroje s pohyblivým stolem. Specifikuje s odkazem na (ČSN) ISO 230-1, zkoušky geometrické přesnosti a zkoušky obráběním pro portálové vrtací a vyvrtávací stroje se svislým vřetenem. Specifikuje rovněž příslušné tolerance pro výše zmíněné zkoušky. Tato druhá část (ČSN) ISO 3686 se zabývá pouze ověřením přesnosti strojů a nevztahuje se ani na zkoušky stroje za chodu (vibrace, nadměrný hluk, trhavé pohyby částí, atd.), ani na vlastnosti stroje (jako rychlosti, posuvy atd.), protože tyto zkoušky jsou obvykle prováděny před zkouškami přesnosti. Tato druhá část (ČSN) ISO 3686 uvádí terminologii použitou pro hlavní součásti stroje a zavádí určení os v souladu s (ČSN) ISO 841. ČSN ISO 3686-2 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 3686-2 z května 2002. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 3686-2 (20 0320) z května 2002 převzala ISO 3686-2:2000 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 1984 (20 0331) Podmínky zkoušek ručně ovládaných frézek se stálou výškou stolu. Zkoušky přesnosti. *Norma obsahuje tyto části: Část 1: Stroje s vodorovnou osou vřetená, Část 2: Stroje se svislou osou vřetená. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici obě části:*

ČSN ISO 1984-1 (20 0331) Podmínky zkoušek ručně ovládaných frézek se stálou výškou stolu. Zkoušky přesnosti. Část 1: Stroje s vodorovnou osou vřetená. Specifikuje, s odkazem na (ČSN) ISO 230-1, zkoušky geometrické přesnosti a zkoušky obráběním frézek se stálou výškou stolu s vodorovnou osou vřetená normální přesnosti pro všeobecné použití. Udává také aplikované tolerance odpovídající výše zmíněným zkouškám. Tato první část (ČSN) ISO 1984 se zabývá pouze ověřením geometrické přesnosti stroje. Nezabývá se zkouškami činnosti stroje (vibrace, nadměrný hluk, trhavý pohyb částí) ani ověřováním jeho vlastností (jako jsou otáčky, posuvy atd.), které by obecně měly být ověřovány před zkouškami přesnosti. Tato první část (ČSN) ISO 1984 stanovuje terminologii použitou pro hlavní součásti a označení os s ohledem na (ČSN) ISO 841. ČSN ISO 1984-1 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 1984-1 z května 2002. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 1984-1 (20 0331) z května 2002 převzala ISO 1984-1:2001 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 1984-2 (20 0331) Podmínky zkoušek ručně ovládaných frézek se stálou výškou stolu. Zkoušky přesnosti. Část 2: Stroje se svislou osou vřetená. Specifikuje, s odkazem na (ČSN) ISO 230-1, zkoušky geometrické přesnosti a zkoušky obráběním frézek se stálou výškou stolu se svislou osou vřetená normální přesnosti pro všeobecné použití.

Udává také aplikované tolerance odpovídající výše zmíněným zkouškám. Tato druhá část (ČSN) ISO 1984 se zabývá pouze ověřením geometrické přesnosti stroje. Nezabývá se zkouškami činnosti stroje (vibrace, nadměrný hluk, trhavý pohyb částí) ani ověřováním jeho vlastností (jako jsou otáčky, posuvy atd.), které by obecně měly být ověřovány před zkouškami přesnosti. Tato druhá část (ČSN) ISO 1984 stanovuje terminologii použitou pro hlavní součásti a označení os s ohledem na (ČSN) ISO 841. ČSN ISO 1984-2 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 1984-2 z května 2002. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 1984-2 (20 0331) z května 2002 převzala ISO 1984-2:2001 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 2433 (20 0345) Obráběcí stroje. Podmínky zkoušek hrotových brusek a hrotových univerzálních brusek s pohyblivým stolem. Zkoušky přesnosti. Specifikuje, s odkazem na (ČSN) ISO 230-1 a (ČSN) ISO 230-2, zkoušky geometrické přesnosti, a zkoušky obráběním a zkoušky přesnosti a opakovatelnosti nastavení polohy v osách pro hrotové brusky a hrotové univerzální brusky s pohyblivým stolem normální přesnosti pro všeobecné použití. Tato mezinárodní norma rovněž udává příslušné tolerance pro výše zmíněné zkoušky. Tato mezinárodní norma platí pro stroje s průměrem brousícího kotouče do 800 mm a vzdáleností mezi hroty do 4000 mm. Tato mezinárodní norma se zabývá pouze ověřením přesnosti strojů a nevztahuje se ani na zkoušky stroje za chodu (vibrace, nadměrný hluk, trhavé pohyby částí, atd.), ani na vlastnosti stroje (jako rychlosti, posuvy, atd.), protože tyto zkoušky jsou obvykle prováděny před zkouškami přesnosti. Tato mezinárodní norma uvádí terminologii použitou pro hlavní součásti stroje a označení os s ohledem na (ČSN) ISO 841. (ČSN) ISO 2433 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 2433 z května 2002. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 2433 (20 0345) z května 2002 převzala ISO 2433:1999 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 1986 (20 0346) Podmínky zkoušek pro rovinné brusky s vodorovnou osou brousícího vřetene a s vrтанým pohybem stolu. Zkoušky přesnosti. Norma obsahuje tyto části: Část 1: Stroje s délkou stolu do 1600 mm, Část 2: Stroje s délkou stolu přes 1600 mm. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN ISO 1986-1 (20 0346) Podmínky zkoušek pro rovinné brusky s vodorovnou osou brousícího vřetene a s vrтанým pohybem stolu. Zkoušky přesnosti. Část 1: Stroje s délkou stolu do 1600 mm. Specifikuje, s odkazem na (ČSN) ISO 230-1, zkoušky geometrické přesnosti a zkoušky obráběním frézek se stálou výškou stolu s vodorovnou osou vřetena normální přesnosti pro všeobecné použití. Udává také aplikované tolerance odpovídající výše zmíněným zkouškám. Tato první část (ČSN) ISO 1986 se zabývá pouze ověřením geometrické přesnosti stroje. Nezabývá se zkouškami činnosti stroje (vibrace, nadměrný hluk, trhavý pohyb částí) ani ověřováním jeho vlastností (jako jsou otáčky, posuvy atd.), které by obecně měly být ověřovány před zkouškami přesnosti. Tato první část (ČSN) ISO 1986 stanovuje terminologii použitou pro hlavní součásti a označení os s ohledem na (ČSN) ISO 841. ČSN ISO 1986-1 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 1986-1 ze 17. 4. 1991.

ČSN ISO 1985 (20 0347) Obráběcí stroje. Podmínky zkoušek pro rovinné brusky se svislou osou brousícího vřetena a vratným pohybem stolu. Zkoušky přesnosti. Specifikuje, s odkazem na (ČSN) ISO 230-1, zkoušky geometrické přesnosti a zkoušky obráběním rovinných brusek se svislou osou brousícího vřetena a vratným pohybem stolu, normální přesnosti pro všeobecné použití. Tato mezinárodní norma rovněž udává příslušné

tolerance pro výše zmíněné zkoušky. Tato mezinárodní norma neplatí pro rovinné brusky s pevným nebo otočným stolem nebo pro brusky mající podélný pojezd brousicího vřeteníku. Tato mezinárodní norma se zabývá pouze ověřením přesnosti strojů a nevztahuje ani na zkoušky stroje za chodu (vibrace, nadměrný hluk, trhavé pohyby částí, atd.), ani na vlastnosti stroje (jako rychlosti, posuvy, atd.), protože tyto zkoušky jsou obvykle prováděny před zkouškami přesnosti. ČSN ISO 1985 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 1985 z května 1999. Poznámka recenzenta: *Zatímco ČSN ISO 1985 (20 0347) z května 1999 převzala ISO 1985:1998 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 10791 (20 0360) Podmínky zkoušek pro obráběcí centra. *Norma obsahuje tyto části: Část 1: Zkoušky geometrické přesnosti strojů s vodorovnou osou vřeten a s hlavami jako příslušenství (vodorovná osa Z), Část 2: Zkoušky geometrické přesnosti strojů se svislou osou vřeten nebo s univerzálními hlavami se svislou primární osou (svislá osa Z), Část 3: Zkoušky geometrické přesnosti strojů s integrovanými indexovatelnými nebo souvisle řízenými univerzálními hlavami (svislá osa Z), Část 4: Přesnost a opakovatelnost nastavení polohy v lineárních a otočných osách, Část 5: Přesnost a opakovatelnost nastavení polohy obrobkových palet, Část 6: Přesnost posuvů, otáček a interpolací, Část 7: Přesnost dokončovaného zkušebního obrobku, Část 8: Vyhodnocení pomocí zkoušek kruhové interpolace ve třech souřadných rovinách, Část 9: Vyhodnocení doby výměny nástrojů a výměny palet, Část 10: Vyhodnocení tepelných deformací, Část 11: Vyhodnocení vyzářovaného hluku, Část 12: Vyhodnocení míry vibrací. Pro snazší pochopení tohoto souboru uvádíme definici obráběcího centra. Je to číslicově řízený obráběcí stroj, schopný vykonávat více obráběcích operací, jako je frézování, vyvrtávání, vrtání a řezání závitů, na kterém mohou být nástroje vyměňovány automaticky ze zásobníku nebo z podobné úložné jednotky podle programu pro obrábění. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:*

ČSN ISO 10791-1 (20 0360) Podmínky zkoušek pro obráběcí centra. Část 1: Zkoušky geometrické přesnosti strojů s vodorovnou osou vřeten a s hlavami jako příslušenství (vodorovná osa Z). Specifikuje, s odkazem na (ČSN) ISO 230-1, zkoušky geometrické přesnosti pro obráběcí centra (nebo číslicově řízené frézky vyvrtávačky atd., je-li to použitelné) s vodorovnou osou vřeten (tzn. vodorovná osa Z). Tato první část (ČSN) ISO 10791 se vztahuje na obráběcí centra, která mají v podstatě čtyři číslicově řízené osy, z nichž tři jsou lineární (X, Y a Z) do délky 2000 mm a jedna je otočná (B), týká se však také doplňkových pohybů, jako jsou pohyby výsuvných vřeten, smýkadel nebo univerzálních hlav tvořících příslušenství. Jiné pohyby než uvedené jsou považovány za speciální znaky a příslušné zkoušky nejsou do této části (ČSN) ISO 10791 zařazeny. Tato první část (ČSN) ISO 10791 se zabývá pouze ověřením geometrické přesnosti strojů a nevztahuje se na zkoušky činností stroje, které mají být obvykle ověřovány odděleně. Určité zkoušky, týkající se vlastností stroje pracujícího bez zatížení nebo při dokončovacích podmínkách obrábění, jsou zařazeny do dalších částí (ČSN) ISO 10791. Poměrně rozsáhlá norma, cca 59 stran. ČSN ISO 10791-1 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 10791-1 z května 2002. Poznámka recenzenta: *Zatímco ČSN ISO 10791-1 (20 0360) z května 2002 převzala ISO 10791-1:1998 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 10791-2 (20 0360) Podmínky zkoušek pro obráběcí centra. Část 2: Zkoušky geometrické přesnosti strojů se svislou osou vřeten nebo s univerzálními hlavami se svislou primární osou otáčení (svislá osa Z). Specifikuje, s odkazem na (ČSN) ISO 230-1, zkoušky geometrické přesnosti pro obráběcí centra (nebo číslicově řízené frézky, vyvrtávačky atd., je-li to použitelné) se svislou osou vřeten (tzn. svislá osa Z).

Tato druhá část (ČSN) ISO 10791 se vztahuje na obráběcí centra, která mají v podstatě tři číslíkově řízené lineární osy do délky 2000 mm, týká se však také doplňkových pohybů, jako jsou otočné pohyby (otočné osy A', B' a C'), pohyby smykadel, pinol nebo univerzálních hlav. Jiné pohyby než uvedené jsou považovány za speciální znaky a příslušné zkoušky nejsou do této části (ČSN) ISO 10791 zařazeny. Tato druhá část (ČSN) ISO 10791 se zabývá pouze ověřením přesnosti stroje. Nevztahuje se na zkoušky činností stroje, které mají být obvykle ověřovány odděleně. Určité zkoušky, týkající se vlastností stroje pracujícího bez zatížení nebo při dokončovacích podmínkách obrábění, jsou zařazeny do dalších částí (ČSN) ISO 10791. Poměrně obsáhlá norma, cca 48 stran. ČSN ISO 10791-2 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 10791-2 z května 2002. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 10791-2 (20 0360) z května 2002 převzala ISO 10791-2:2001 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 10791-3 (20 0360) Podmínky zkoušek pro obráběcí centra. Část 3: Zkoušky geometrické přesnosti strojů s integrovanými indexovatelnými nebo souvisle řízenými univerzálními hlavami (svíslá osa Z). Specifikuje, s odkazem na (ČSN) ISO 230-1, zkoušky geometrické přesnosti pro obráběcí centra (nebo číslíkově řízené frézky, vyvrtávačky atd., je-li to použitelné) s indexovatelnými nebo souvisle řízenými univerzálními hlavami (tzn. svíslá osa Z). Tato třetí část (ČSN) ISO 10791 se vztahuje na obráběcí centra, která mají v podstatě šest číslíkově řízených os z nichž tři jsou lineární (X, Y a Z) do délky 2000 mm, a tři jsou otočné (A nebo D a B na univerzální hlavě a C' na stole). Jiné pohyby než uvedené jsou považovány za speciální znaky a příslušné zkoušky nejsou do této části (ČSN) ISO 10791 zařazeny. Tato třetí část (ČSN) ISO 10791 se zabývá pouze ověřením geometrické přesnosti strojů a nevztahuje se na zkoušky činností stroje, které mají být obvykle ověřovány odděleně. Určité zkoušky, týkající se vlastností stroje pracujícího bez zatížení nebo při dokončovacích podmínkách obrábění, jsou zařazeny do dalších částí (ČSN) ISO 10791. ČSN ISO 10791-3 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 10791-3 z května 2002. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 10791-3 (20 0360) z května 2002 převzala ISO 10791-3:1998 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 10791-4 (20 0360) Podmínky zkoušek pro obráběcí centra. Část 4: Přesnost a opakovatelnost nastavení polohy v lineárních a otočných osách. Specifikuje s odkazem na (ČSN) ISO 230-2, tolerance pro nastavování polohy v lineárních osách do délky 2000 mm a v otočných osách u obráběcích center. Nezabývá se podmínkami prostředí, ohřátím stroje a metodami měření, což je popsáno v (ČSN) ISO 230-2. ČSN ISO 10791-4 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 10791-4 z května 1999. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 10791-4 (20 0360) z května 1999 převzala ISO 10791-4:1998 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 10791-5 (20 0360) Podmínky zkoušek pro obráběcí centra. Část 5: Přesnost a opakovatelnost nastavení polohy obrobkových palet. Specifikuje s odkazem na (ČSN) ISO 230-1 a (ČSN) ISO 230-2, zkoušky pro stanovení opakovatelnosti nastavení polohy jednotlivých palet a celkové přesnosti nastavení polohy skupiny palet přiřčených k určitému stroji. Přesnost nastavení polohy obrobku nebo upínacího přípravku obrobku ve výrobním systému závisí na spojení mezi paletami a upínači palet. Je nutno poznamenat, že tato část normy se vztahuje na jednotlivá obráběcí centra, tj. na jeden upínač a několik palet. ČSN ISO 10791-5 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 10791-5 z května 1999. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 10791-5 (20 0360) z května 1999 převzala ISO 10791-5:1998 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 10791-6 (20 0360) Podmínky zkoušek pro obráběcí centra. Část 6: Přesnost posuvů, frekvence otáčení a interpolací. Specifikuje s odkazem na (ČSN) ISO 230-1, určité kinematické zkoušky týkající se frekvence otáčení vřeten, posuvů v jednotlivých lineárních osách. ČSN ISO 10791-6 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 10791-6 z května 1999. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 10791-6 (20 0360) z května 1999 převzala ISO 10791-6:1998 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

ČSN ISO 10791-8 (20 0360) Podmínky zkoušek pro obráběcí centra. Část 8: Vyhodnocení vlastností interpolace ve třech souřadných rovinách. Specifikuje metodu ověření vlastností interpolace obráběcích center (nebo číslicově řízených frézek atd., pokud je to použitelné) pomocí zkoušek kruhové interpolace ve třech souřadných rovinách (XY, YZ a XZ) a vyhodnocením radiální úchylky F a úchylky kruhovitosti G podle (ČSN) ISO 230-4. ČSN ISO 10791-8 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN ISO 10791-8 z května 2002. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN ISO 10791-8 (20 0360) z května 2002 převzala ISO 10791-8:2001 schválením k přímému používání jako ČSN, tato česká technická norma ji přejímá překladem.*

Třída 21 - Tvářecí stroje

Obsahuje všeobecné, názvoslovné a třídící normy pro tvářecí stroje, požadavky na přesnost tvářecích strojů, dále předmětové normy pro hydraulické tvářecí stroje, bezpečnostní předpisy a konečně požadavky na upínání na tvářecích strojích na plošné a objemové tváření a pro tváření plastů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 70 norem (k témuž datu v r. 2004 - 70, v r. 2003 - 73, v r. 2002 - 72, v r. 2001 - 72 a v r. 2000 - 72 norem). V letech 2000 - 2002 byla tato třída norem prakticky bez pohybu, takže jsme v našem přehledu za tyto roky nemohli uvést žádnou samostatně vydanou (novou) normu. Za rok 2003 jsme v této třídě zachytili dvě nové (novelizované) normy. V r. 2004, ani v prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy v této publikaci, jsme v této třídě opět nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.

Třída 22 - Nástroje

Obsahuje technické normy pro nejrůznější nástroje, a to zejména: Nože a nástroje s břitovými destičkami, samotné břitové destičky z rychlořezné oceli, keramiky a slinutých karbidů, vrtáky na kovy i plasty, výhrubníky, výstružníky, záhlubníky, nástroje protahovací a protlačovací. Dále především předmětové normy na nejrůznější druhy fréz a nástroje na ozubená kola a ozubení vůbec, pilové kotouče na kovy, závitníky a závitové nástroje, nejrůznější soustružnické nože, brusivo, brousicí, leštící a lapovací prášky a pasty, rotační kartáče a leštivé kotouče, sekery a pily i pilky, lisovací nástroje, nůžky, nástroje na tváření za studena, razidla, nástroje na tváření plechů karoserie, kovací zápustky a okrajovadla, formy pro tlakové lití, ruční pilníky a další různé nástroje a nářadí. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 500 norem, (k témuž datu v r. 2004 - 421, v r. 2003 - 546, v r. 2002 - 631, v r. 2001 - 633 a v r. 2000 - 760 norem).

Třída 23 - Nářadí

Zahrnuje nejrůznější nástroje, např. kladiva, kleště, hasáky, klíče, šroubováky, sekáče, kartáčnické výrobky, násady, lopaty, motyky, různé zemědělské a zednické nářadí

i mechanické ruční nářadí apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 51 norem (k témuž datu v r. 2004 - 51, v r. 2003 - 67, v r. 2002 - 66, ale v r. 2001 - 147 a v r. 2000 - 152 norem). (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 24 - Upínací nářadí

V třídě jsou zahrnuty normy pro nejrůznější (upínací) nářadí, např. držáky, sklíčidla, trny, upínací nářadí na soustruhy, frézky, vyvrtávačky, svěráky, upínací desky, prvky upínacích přístrojů apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 267 norem (k témuž datu v r. 2004 - 266, v r. 2003 - 269, v r. 2002 - 269, v r. 2001 - 267 a v r. 2000 rovněž - 267 norem).

Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje

V této třídě jsou soustředěny normy na měřicí a kontrolní nářadí, např. délková a mikrometrická měřidla, úhlooměry, tloušťkoměry, měřidla pro měření přesnosti, mezní a porovnávací kalibry, šablony, mezní kalibry na závity a závitová měřidla, rýsovací a kontrolní nářadí, vodováhy, olovnice, tlakoměry, nářadí pro měření objemu, měřidla pro měření průtoku, viskozimetry, nejrůznější druhy teploměrů, defektoskopy, kontrolní síta apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 498 norem (k témuž datu v r. 2004 - 497, v r. 2003 - 488, v r. 2002 - 529, v r. 2001 - 544 a v r. 2000 - 551 norem).

Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem

Zahrnuje technické normy pro transportní zařízení, řetězy a řetězová kola pro transportéry, bezpečnostní předpisy, předpisy pro pásové dopravníky, korečkové elevátory, redlerové a další transportéry, dopravníkové šneky, vibrační dopravníky, podavače, nakladače, vykladače a výklopníky, regálové zakladače, paletovací stroje, dopravní vozíky a tahače, ruční vozíky a vozíky s pohonem, požadavky na manipulaci s materiálem, předmětové normy na palety, přepravníky, regály a skladovací techniku, můstky a nákupní vozíky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 233 norem (k témuž datu v r. 2004 - 237, v r. 2003 - 220, v r. 2002 - 269, v r. 2001 - 257 a v r. 2000 - 243 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 3 normy.

ČSN EN 12674 (26 9008) Rozvážkové vozíky. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Terminologie, Část 2: Všeobecné provedení a zásady bezpečnosti, Část 3: Metody zkoušení a Část 4: Požadavky na provedení. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 12674-3 (26 9008) Rozvážkové vozíky. Část 3: Metody zkoušení. Pokrývá zatěžovací zkoušení rozvážkových vozíků a transportních podvozků na bezpečnost, vhodnost pro účely a vývoj nových konstrukcí. Všechny konstrukce, typy a odvozené tvary rozvážkových vozíků a transportních podvozků určené pro vybavení bočnicemi nebo pro toto vybavení neurčené jsou podrobeny určitým zkouškám uvedeným v části 3, jak je specifikováno v části 4. V předmětu normy jsou rovněž zahrnuty rozvážkové vozíky částečně vyrobené z nekovových materiálů, jako jsou plasty nebo překližka. Transportní podvozky

jsou podrobeny omezujícímu rozsahu těchto zkoušek, jak je specifikováno ve čtvrté části. ČSN EN 12674-3 byla vydána v květnu 2005.

ČSN P CEN/TS 13853 (26 9391) Výměnné nástavby pro kombinovanou dopravu. Stohovatelné výměnné nástavby typu C 745-S16. Rozměry, konstrukční požadavky a zkoušení. Stanovuje rozměry, konstrukční a zkušební požadavky stohovatelných výměnných nástaveb typu C 745-S16, které jsou vhodné pro vnitrostátní a mezinárodní multimodální přepravu po silnici, železnici, krátkých námořních trasách a podél mořského pobřeží (včetně přepravy Ro/Ro nebo na trajektech) a ve vnitrozemských vodních cestách. ČSN P CEN/TS 13853 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 1756-2 (26 9711) Zdvíhací čela. Plošinová zdvihací čela určená k namontování na kolová vozidla. Bezpečnostní požadavky. Část 2: Zdvíhací čela pro dopravu osob. Specifikuje bezpečnostní požadavky na navrhování zdvihacích čel podle definice v 3.1, určených pro namontování na kolová vozidla pro dopravu osob. Vozidla pro nakládání cestujících se sníženou schopností pohybu do letadel a lodí jsou zahrnuta do předmětu této normy (ačkoliv zdvihací čela namontovaná v přístavištích jsou vyjmuta). Dále specifikuje ověřování zdvihacích čel a bezpečnostní informace, které musí být pro jejich použití k dispozici. Tento dokument se zabývá technickými požadavky minimalizujícími nebezpečí uvedená v kapitole 4, která mohou nastat při provozu zdvihacích čel, pokud je zařízení používáno podle pokynů výrobce nebo jim pověřené osoby. Tato norma pokrývá významná nebezpečí, která mohou vzniknout při používání zdvihacího čela tak, jak bylo zamýšleno a při podmínkách předpokládaných výrobcem. Seznam významných nebezpečí je uveden v kapitole 4. (V této kapitole, jako obvykle, je tabelárně zpracován přehled nebezpečí především mechanického úrazu včetně elektrických nebezpečí, ale i nebezpečí vyvolaných materiály a látkami a zanedbáním ergonomických zásad. Kapitola 5 pak, opět jako obvykle, obsahuje přehled opatření na minimalizaci rizik.) Tento dokument neplatí na zdvihací čela, která byla vyrobena před datem vydání tohoto dokumentu CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 1756-2 byla vydána v lednu 2005.

Třída 27 - Zdvíhací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce

Zahrnuje technické normy pro dopravní zařízení, jeřáby mostové, sloupové, portálové i konzolové, zdvihadla a kladkostroje, stojanové zvedáky, háky a pojistný materiál, jeřábové dráhy, visuté lanové dráhy nákladní i osobní, lyžařské vleky, výtahy, šachty a strojovny výtahů, stavební výtahy, dále normy na provoz výtahů. Konečně předmětové normy na nejrůznější stroje a zařízení pro zemní práce (parametry, provoz i údržba, bezpečnostní požadavky), stroje pro stavební a silniční práce, (jako např. dempra, skrejpra, grejdry a jejich součástky, díly, komponenty), pojízdné stroje pro stavbu vozovek, stroje a zařízení pro zhutňování, výrobu směsí, pro zpracování stavebních materiálů a drtiče nerostných materiálů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 305 norem (k témuž datu v r. 2004 - 302, v r. 2003 - 305, v r. 2002 - 296, v r. 2001 - 280 a v r. 2000 - 312 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 38 norem.

ČSN EN 13001 (27 0105) Jeřáby. Návrh všeobecně. Norma má tyto části: Část 1: Základní principy a požadavky; Část 2: Účinky zatížení; Část 3-1: Mezní stavy

a prokázání způsobilosti ocelových konstrukcí; Část 3-2: Mezní stavy a prokázání způsobilosti částí lanových systémů; Část 3-3: Mezní stavy a prokázání způsobilosti kontaktu kolo/kolejnice; Část 3-4: Mezní stavy a prokázání způsobilosti strojního zařízení. (Tato poslední část se podle rozhodnutí CEN z června 2004 nepřipravuje.) V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13001-1 (27 0105) Jeřáby. Návrh všeobecně. Část 1: Základní principy a požadavky. Používá se spolu s částí 2 a 3, které uvádějí všeobecné podmínky, požadavky a metody navrhování a teoretického ověřování, aby se u jeřábů zabránilo mechanickým nebezpečím. (Část 3 je zatím ve fázi předběžného návrhu. Použití částí 1 a 2 není podmíněno vydáním části 3.) Následuje výčet významných nebezpečných situací a nebezpečných událostí, které mohou vést k rizikům pro osoby během normálního používání a při předvídatelném chybném použití. Kapitola 4 této normy je nezbytná pro omezení nebo vyloučení rizik souvisejících s následujícími nebezpečími: a) nestabilita tuhého tělesa jeřábu nebo jeho částí (překlpení, posunutí); b) překročení mezní únosnosti (mez kluzu, mez pevnosti, únava); c) pružnostní nestabilita jeřábu nebo jeho částí (vzpěr, boulení); d) překročení mezních teplot materiálu nebo komponentů; e) překročení mezních deformací. Tato norma se používá pro jeřáby, které byly vyrobeny po datu schválení této normy v CEN a slouží jako základ odkazů na evropské normy pro jednotlivé typy jeřábů. *Poznámka recenzenta: Předmět normy je v části 1 a 2 formulován prakticky stejně.* Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice nově zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 13001-1 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 13001-2 (27 0105) Jeřáby. Návrh všeobecně. Část 2: Účinky zatížení. Používá se spolu s částí 1 a 3, které uvádějí všeobecné podmínky, požadavky a metody navrhování a teoretického ověřování, aby se u jeřábů zabránilo mechanickým nebezpečím. (Část 3 je zatím ve fázi předběžného návrhu.) Použití částí 1 a 2 není podmíněno vydáním části 3. Následuje výčet významných nebezpečných situací a nebezpečných událostí, které mohou vést k rizikům pro osoby během normálního používání a při předvídatelném chybném použití. Kapitola 4 této normy je nezbytná pro omezení nebo vyloučení rizik souvisejících s následujícími nebezpečími: a) nestabilita tuhého tělesa jeřábu nebo jeho částí (překlpení, posunutí); b) překročení mezní únosnosti (mez kluzu, mez pevnosti, únava); c) pružnostní nestabilita jeřábu nebo jeho částí (vzpěr, boulení); d) překročení mezních teplot materiálu nebo komponentů; e) překročení mezních deformací. Tato norma se používá pro jeřáby, které byly vyrobeny po datu schválení této normy v CEN a slouží jako základ odkazů na evropské normy pro jednotlivé typy jeřábů. Poměrně rozsáhlá norma, kapitola 4 má 20 stran a Příloha A 19, celá norma cca 53 stran. *Poznámka recenzenta: Předmět normy je v části 1 a 2 formulován prakticky stejně.* Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice nově zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 13001-2 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 1492-4 (27 0147) Textilní vázací prostředky. Bezpečnost. Část 4: Vázací prostředky pro všeobecné zdvihací práce vyrobené z lan z přírodních a ze syntetických vláken. Specifikuje požadavky související s bezpečností, včetně metod hodnocení a zkoušení jedno-, dvou-, tří- a čtyřpramenných a nekonečných vázacích prostředků, s příslušenstvím nebo bez příslušenství, vyrobených ze 3- a 4-pramenné vinuté konstrukce lan z přírodních

vláken sisalu, konopí a manilského konopí a ze 3- a 4-pramenné vinuté konstrukce z polyamidu, polyesteru a polypropylenu a 8-pramenné splétané konstrukce lan ze syntetických vláken majících referenční číslo od 16 až do 48 včetně. Vázací prostředky z textilních lan pokryté touto částí (ČSN) EN 1492 jsou určeny pro všeobecné zdvihací operace, tj. když jsou použity pro zdvihání předmětů, materiálů nebo zboží, které nevyžadují odchylky od specifikovaných požadavků, bezpečnostních koeficientů nebo únosností. Zdvihací operace, na které se nevztahuje tato norma, mohou zahrnovat zdvihání osob, potenciálně nebezpečných materiálů, jako je roztavený kov a kyseliny, tabule skla, štěpné materiály, jaderné reaktory a za zvláštních podmínek používání. Vázací prostředky z textilních lan vyhovující této evropské normě jsou vhodné pro používání a skladování v následujících teplotních mezích: a) polyester a polyamid -40°C až 100°C , b) manilské konopí, sisal, konopí a polypropylen -40°C až 80°C . Tato evropská norma není použitelná na sestavy vázacích prostředků z textilních lan stanovených trigonometrickou metodou. Tato evropská norma pojednává o technických požadavcích pro minimalizaci nebezpečí uvedených v kapitole 4, které mohou vzniknout při používání vázacích prostředků z textilních lan, když je prováděno podle návodů a specifikací uvedených výrobcem nebo zplnomocněným zástupcem. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice nově zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 1492-4 byla vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN 27 0150 z prosince 1993.

ČSN EN 13135-2 (27 0136) Jeřáby. Vybavení. Část 2: Neelektrotechnické vybavení. ČSN EN 13135 má dvě části, a to: Jeřáby. Bezpečnost. Navrhování. Požadavky na vybavení. Část 1: Elektrotechnické vybavení a Jeřáby. Vybavení. Část 2: Neelektronické vybavení. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici druhá část:

ČSN EN 13135-2 (27 0136) Jeřáby. Vybavení. Část 2: Neelektrotechnické vybavení. Určuje požadavky na neelektrotechnické vybavení všech typů jeřábů za účelem ochrany osob před nebezpečími ovlivňujícími jejich život a zdraví a pro zajištění spolehlivosti činností. Pevně připojené prostředky pro uchopení břemen jsou nedílnou částí jeřábu a proto také spadají do předmětu normy. Neelektrotechnické vybavení zahrnuje: nosnou konstrukci a její vybavení; poháněcí mechanismy; lanové řetězové pohony; pevně připojené prostředky pro uchopení břemen; bezpečnostní zařízení; tekutinové systémy [NP: Název hydrauliky/pneumatiky (fluid power system) podle (ČSN) ISO 5598. Podle (ČSN) EN 982 a (ČSN) EN 983 „fluidní zařízení“]. Významná nebezpečí, zahrnutá do tohoto dokumentu, jsou uvedena v kapitole 4. (Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou v této kapitole tabelárně zpracována nebezpečí úrazová, včetně úrazu elektrickým proudem, nebezpečí vyplývající z vibrací, látek, viditelného, UV a IČ záření, i zanedbání ergonomických zásad.) V této normě nejsou zahrnuta nebezpečí vytvářená hlukem. Na to jsou zaměřeny bezpečnostní normy pro jednotlivé typy jeřábů. V této normě jsou uvedeny zásady použitelné pro jeřáby přepravující nebezpečná břemena. Jsou uvedeny zvláštní požadavky na jeřáby přepravující žhavý tekutý kov. Tento dokument se používá pro neelektrotechnické vybavení vyrobené po datu schválení této normy v CEN. Rozsáhlá norma, cca 51 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 13135-2 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 14238 (27 0555) Jeřáby. Ručně vedená manipulační zařízení. Stanovuje požadavky na ručně vedená manipulační zařízení (dále uváděná jako manipulátory), poháněné

jiným zdrojem než je ruční pohon, kde obsluha napomáhá při manipulaci s břemenem. Tento dokument nezahrnuje nebezpečí ve vztahu ke zdvihání osob. Významná nebezpečí, zahrnutá do tohoto dokumentu, jsou uvedena kapitole 4. (Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou tabelárně zpracována především úrazová nebezpečí, včetně úrazu elektrickým proudem, dále nebezpečí hluku a nebezpečí spojená s pracovní polohou.) Pro nebezpečí, která nejsou významná, se používá norma (ČSN) EN ISO 12100-2. Tento dokument se používá pro manipulátory vyrobené po datu schválení této normy v CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 14238 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 13852 (27 0560) Jeřáby. Offshore jeřáby na těžebních plošinách ropy.
Norma sestává ze dvou částí, a to: Část 1: Offshore jeřáby všeobecného použití a Část 2: Plovoucí jeřáby, (tj. jeřáby instalované na plavidlech nebo prámech, které jsou projektované pro jejich uchopení a dopravu, určené zejména pro stavební/montážní činnosti v námořním prostředí, která ale není harmonizována). V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13852-1 (27 0560) Jeřáby. Offshore jeřáby na těžebních plošinách ropy. Část 1: Offshore jeřáby všeobecného použití. Stanovuje požadavky na offshore jeřáby všeobecného použití včetně jejich nosné podstavné konstrukce nebo ocelové konstrukce. Norma se používá pro jeřáby vyrobené po datu schválení této normy. Závažná nebezpečí, zahrnutá do tohoto dokumentu, jsou uvedena v kapitole 4 (viz dále). Tato norma zahrnuje požadavky na zvedání osob. Kde národní předpisy dovolují použití offshore jeřábů všeobecného použití pro zvedání osob, měl by jeřáb splňovat nejméně požadavky této normy. *Poznámka recenzenta: Pojem „offshore“ je částečně vysvětlen v názvoslovné části. Offshore instalace je pevná konstrukce podepřená mořským dnem nebo plovoucí jednotkou, podpíranou vztakovými silami, používaná v mořském prostředí pro průzkum, těžbu a uskladnění uhlovodíků.* Jak je to v normách podobného charakteru obvyklé, jsou v kapitole 4 tabelárně shrnuta závažná nebezpečí a v kapitole 5 příslušná ochranná opatření. Vedle mechanických a elektrických nebezpečí jsou zmíněna i nebezpečí vytvářená hlukem a vyplývající ze zanedbání ergonomických zásad. Poměrně rozsáhlá norma, cca 70 stran. *Poznámka recenzenta: Proč byla překládána norma pro jeřáby na „námořní použití“ nám jasné není.* Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění.* ČSN EN 13852-1 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 13852-2 (27 0560) Jeřáby. Offshore jeřáby na těžebních plošinách ropy. Část 2: Plovoucí jeřáby. Stanovuje požadavky na plovoucí jeřáby včetně jejich nosné podstavné konstrukce nebo ocelové konstrukce. Norma se používá pro jeřáby vyrobené po datu schválení této normy. Významná nebezpečí, kterých se týká tato norma, jsou uvedena v kapitole 4 (viz dále). Tato norma zahrnuje požadavky na zdvihání osob. Použití jeřábů pro zdvihání osob může být předmětem zvláštních národních předpisů. Tam, kde národní předpisy dovolují použití plovoucích jeřábů pro zdvihání osob, měl by jeřáb splňovat nejméně požadavky této normy a toto použití by mělo být přijato v souladu s příslušnými národními předpisy pro zdvihání osob. Jak je to v normách podobného charakteru obvyklé, jsou v kapitole 4 tabelárně shrnuta závažná nebezpečí a v kapitole 5 příslušná ochranná opatření. Vedle mechanických a elektrických nebezpečí jsou zmíněna i nebezpečí vytvářená hlukem a vyplývající ze zanedbání ergonomických zásad. *Poznámka recenzenta: Proč byla*

překládána norma pro jeřáby na „námořní použití“ nám jasné není. Poměrně rozsáhlá norma, cca 59 stran. ČSN EN 13852-2 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 13000 (27 0570) Jeřáby. Mobilní jeřáby. Používá se pro návrh, konstrukci, namontování bezpečnostních zařízení, návody pro používání, údržbu a zkoušení mobilních jeřábů, definovaných v (ČSN) ISO 4306-2 s výjimkou nakládacích jeřábů (viz. 3.1.1 normy /ČSN/ EN 12999:2002). Příklady typů mobilních jeřábů a jejich hlavních částí jsou v příloze A a B. Tato norma nezahrnuje nebezpečí ve vztahu na zdvihání osob. Nebezpečí, kterých se týká tato norma jsou uvedena v příloze C. (Jako obvykle je zpracována tabelárně pro nebezpečí úrazová, včetně úrazu elektrickým proudem, pro nebezpečí z hluku, vibrací, látek a materiálů, nebezpečí ze zanedbání ergonomických zásad, apod.) Tento dokument se nepoužívá pro mobilní jeřáby, vyrobené před datem zveřejnění tohoto dokumentu v CEN. Velmi rozsáhlá norma, cca 108 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. ČSN EN 13000 byla vydána v březnu 2005.*

Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. *Jde o soubor norem od třídícího znaku 27 3010 až po 27 3020. Tento soubor pod společným názvem „Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy“, zahrnuje (resp. bude zahrnovat) následující normy, seřazené podle jejich třídících znaků: 1. Terminologie; 2. Inspekce před uvedením do provozu; 3. Napínací zařízení; 4. Obnovení provozu a evakuace; 5. Provoz; 6. Zabezpečování kvality; 7. Lana; 8. Všeobecné požadavky; 9. Výpočty; 10. Stavební objekty; 11. Poháněcí a další mechanická zařízení, 12. Elektrická zařízení mimo poháněcí zařízení; 13. Vozy. Prakticky ve všech normách stojí za pozornost Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 2000/9/ES** vztahující se na osobní lanovou dopravu. *Poznámka recenzenta: Do českého právního řádu je zavedena nařízením vlády č. 70/2002 Sb., o technických požadavcích na zařízení pro dopravu osob. V první pololetí 2005 byly k dispozici všechny dále uvedené normy z této sady, až na dvě.**

ČSN EN 1709 (27 3010) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Inspekce před uvedením do provozu, údržba, provozní kontroly a zkoušky. Specifikuje bezpečnostní požadavky pro inspekci před uvedením do provozu, údržbu, provozní kontroly a zkoušky osobních lanových drah. Tato norma se vztahuje na různé druhy zařízení a bere v úvahu jejich okolí. Obsahuje také požadavky mající vztah k zabránění úrazů a k ochraně pracovníků. Neplatí pro dopravu nákladů ani pro šikmé výtahy. Tato norma nepojednává o kolaudační zkoušce před uvedením do provozu pro veřejnost. ČSN EN 1709 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 1908 (27 3011) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Napínací zařízení. Specifikuje bezpečnostní požadavky pro napínací zařízení pro lanové dráhy pro dopravu osob. Tato norma se vztahuje na různé druhy zařízení a bere v úvahu jejich okolí. Tento dokument platí pro navrhování, výrobu, montáž, údržbu a provoz lanového napínacího zařízení a kotvení zařízení osobních lanových drah. Zahrnuje požadavky mající vztah k zabránění úrazům a k ochraně pracovníků. Neplatí pro zařízení pro dopravu nákladů ani pro šikmé výtahy. ČSN EN 1908 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 1909 (27 3012) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Obnovení provozu a evakuace. Stanoví požadavky mající vztah k metodám a zařízení, které se používá k zajištění bezpečnosti cestujících lanovými drahami v případě delšího zastavení zařízení. Zahrnuje pouze situace vyplývající ze znehybnění vozů, i když cestujícím nehrozí

bezprostřední nebezpečí. Zahrnuje i zvláštní činnost vyplývající z havárie. Obsahuje požadavky mající vztah k zabránění úrazů a k ochraně pracovníků. Neplatí pro zařízení pro dopravu nákladů ani pro šikmé výtahy. Nepojednává o konstrukčních provedeních vozů. ČSN EN 1909 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12397 (27 3013) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Provoz. Specifikuje bezpečnostní požadavky pro provoz zařízení osobních lanových drah. Tato norma se vztahuje na různé druhy zařízení a bere v úvahu jejich okolí. Tento dokument platí pro provoz zařízení a pro dopravní podmínky cestujících a také obsahuje požadavky pro cestující. Platí pro jednotlivá zařízení nebo pro skupiny zařízení. Neobsahuje žádné právní ustanovení pro dopravu ani dopravní povinnosti. Obsahuje požadavky mající vztah k zabránění úrazů a k ochraně osob. Neplatí pro zařízení pro dopravu nákladů ani pro šikmé výtahy. ČSN EN 12397 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12408 (27 3014) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. zabezpečování kvality. Specifikuje bezpečnostní požadavky pro zabezpečování kvality zařízení osobních lanových drah. Stanoví postupy zabezpečování kvality s doplněním požadavků jiných norem uvedených v předmluvě. Platí pro různé druhy lanových drah. Tento dokument platí pro dodavatele zařízení osobních lanových drah nebo bezpečnostních prvků zařízení osobních lanových drah bez ohledu na to, zda dodržují systém kvality podle ČSN EN ISO 9001 certifikovaný certifikačním orgánem akreditovaným podle EN 45012. Opatření kapitoly 4 – Požadavky na systémy prokazování kvality platí v každém případě. Kromě toho, jestliže se používá systém řízení kvality podle ČSN EN ISO 9001, je třeba brát opatření této normy jako minimální požadavky. Požadavky pro sledování bezpečnostních prvků, které platí pro všechny dodavatele mají usnadnit opětovné umístění nebo vyšetření prvků, které mohou ohrozit bezpečnost. Neplatí pro nákladní lanové dráhy ani pro šikmé výtahy. ČSN EN 12408 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12927 (27 3015) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Lana. ČSN EN 12927 má tyto části: Část 1: Kritéria výběru lan a upevnění konců lan; Část 2: Součinitele bezpečnosti; Část 3: Záplet šestipramenných tažných, dopravních a vlečných lan; Část 4: Upevnění konců lan; Část 5: Skladování, doprava, pokládání a napínání; Část 6: Kritéria vyřazení; Část 7: Kontrola, oprava a údržba; Část 8: Magnetické defektoskopické zkoušení lan (MRT). Všechny osm částí bylo k dispozici v květnu 2005:

ČSN EN 12927-1 (27 3015) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Lana. Část 1: Kritéria výběru lan a upevnění konců lan. Specifikuje bezpečnostní požadavky na kritéria výběru lan a upevnění jejich konců u zařízení osobní lanové dopravy. S těmito požadavky musí být uvažováno s přihlédnutím k rozdílným systémům zařízení a k jejich okolí. Tato první část (ČSN) EN 12927 poskytuje vodítko pro výběr lan a upevnění jejich konců pro použití na lanových drahách. Neplatí pro zařízení pro dopravu nákladů ani na šikmé výtahy. ČSN EN 12927-1 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12927-2 (27 3015) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Lana. Část 2: Součinitele bezpečnosti. Specifikuje bezpečnostní požadavky na součinitele bezpečnosti ocelových lan (součinitel bezpečnosti v tahu, ohybový poměr, součinitel příčných sil) používaných u zařízení osobní lanové dopravy. S těmito požadavky musí být uvažováno s přihlédnutím k rozdílným systémům zařízení a k jejich okolí. Tato druhá část (ČSN) EN 12927 se nevztahuje na brzdová lana. Některé požadavky se týkají textilních lan. Norma se nevztahuje na zařízení pro dopravu nákladů ani na šikmé výtahy. ČSN EN 12927-2 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12927-3 (27 3015) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy.

Lana. Část 3: Záplet šestipramenných tažných, dopravních a vlečných lan. Specifikuje bezpečnostní požadavky na záplety šestipramenných ocelových tažných, dopravních a vlečných lan, určených pro osobní lanové dopravy. Tato norma je použitelná pro různé typy systémů zařízení a jejich prostředí. Tato třetí část (ČSN) EN 12927 uvádí požadavky na záplety, opravy a zkracování tažných dopravních lan vyhovujících EN 12385-8. Norma se nevztahuje na zařízení pro dopravu nákladů ani na šikmé výtahy. ČSN EN 12927-3 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12927-4 (27 3015) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Lana. Část 4: Upevnění konců lan. Specifikuje bezpečnostní požadavky na upevnění konců ocelových lan určených pro zařízení osobní lanové dopravy. Tato norma je použitelná pro různé typy systémů zařízení a jejich prostředí. Tato čtvrtá část (ČSN) EN 12927 se vztahuje na následující typy upevnění konců lan používaných na zařízeních osobní lanové dopravy v souladu s ČSN EN 12927-1: - zalitá koncovka; - svěrná koncovka; - buben; - šroubová svěrka; - klínová objímka; - oko zapletené; - oko s třmenovou svorkou; - oko s nalisovanou objímkou; - pákový naviják. Vzhledem k předmětu normy nejsou v ní zařazeny požadavky týkající se prevence úrazů a ochrany pracujících. Norma se nevztahuje na zařízení pro dopravu nákladů ani na šikmé výtahy. ČSN EN 12927-4 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12927-5 (27 3015) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Lana. Část 5: Skladování, doprava, pokládání a napínání. Specifikuje bezpečnostní požadavky na skladování, pokládání a napínání lan pro zařízení osobní lanové dopravy. Zařazeny jsou také požadavky, vztahující se na opravy a měření vykonaná na laně a na zaznamenávání stavu lana během a po uložení lana. Jsou uvedeny bezpečnostní požadavky a opatření k omezení účinku nebezpečí vztahujících se k lanu a možných nebezpečí vyplývajících pro osoby a příslušenství během provozu. Norma se nevztahuje na zařízení pro dopravu nákladů ani na šikmé výtahy. ČSN EN 12927-5 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12927-6 (27 3015) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Lana. Část 6: Kritéria vyřazení. Specifikuje bezpečnostní požadavky na kritéria vyřazování ocelových lan pro osobní lanovou dopravu. Tato norma je použitelná pro různé typy systémů zařízení a jejich prostředí. Tato šestá část (ČSN) EN 12927 uvádí požadavky na všechny typy lan použitelných u osobní lanové dopravy. Některé požadavky se týkají syntetických lan. Tato šestá část (ČSN) EN 12927 neobsahuje požadavky na ochranu pracovníků. Norma se nevztahuje na zařízení pro dopravu nákladů ani na šikmé výtahy. ČSN EN 12927-6 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12927-7 (27 3015) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Lana. Část 7: Kontrola, oprava a údržba. Specifikuje bezpečnostní požadavky na udržování, kontrolování a opravování ocelových lan a jejich příslušenství, používaných pro osobní lanovou dopravu. Při zohledňování těchto požadavků je nutné přihlížet k rozdílnosti systému lanových drah a jejich prostředí. Některé požadavky se týkají syntetických lan. Tato sedmá část (ČSN) EN 12927 neobsahuje požadavky na ochranu pracovníků. Norma se nevztahuje na zařízení pro dopravu nákladů ani na šikmé výtahy. ČSN EN 12927-7 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12927-8 (27 3015) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Lana. Část 8: Magnetické defektoskopické zkoušení lan. Uvádí minimální požadavky na magnetická defektoskopická zařízení (MRT=Magnetic rope testing) a na postupy pro přezkoušení ocelových lan, použitých u osobní lanové dopravy. Norma obsahuje také požadavky na provedení a zkoušení magnetického defektoskopického zařízení (MRT) a na kvalifikaci osob provádějících magnetické defektoskopické zkoušení. Tato osmá část

(ČSN) EN 12927 neobsahuje požadavky na ochranu pracovníků. ČSN EN 12927-8 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12929 (27 3016) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Všeobecné požadavky. *Norma má tyto části: Část 1: Požadavky na všechna zařízení; Část 2: další požadavky na kyvadlové dvoulanové visuté lanové dráhy bez brzd na běhounu. V květnu 2005 byly k dispozici obě části:*

ČSN EN 12929-1 (27 3016) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Všeobecné požadavky. Část 1: Požadavky na všechna zařízení. Specifikuje bezpečnostní požadavky pro všeobecné požadavky na osobní lanové dráhy. Tyto požadavky platí na různé typy zařízení a berou v úvahu jejich okolí. Tento dokument stanoví všeobecné technické parametry a předepisuje zásady pro navrhování a všeobecné bezpečnostní požadavky. Nezabývá se podrobnostmi provozu a údržby, ani výpočty a podrobnými požadavky na výrobu prvků. Tato první část nejedná o zvláštních požadavcích na dvoulanové kyvadlové visuté lanové dráhy bez brzd na běhounu, které jsou předmětem druhé části. Zahrnuje požadavky k zabránění úrazům a k ochraně pracovníků. Neplatí pro zařízení pro dopravu nákladů ani pro šikmé výtahy. ČSN EN 12929-1 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12929-2 (27 3016) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Všeobecné požadavky. Část 2: Doplnující požadavky na kyvadlové dvoulanové visuté lanové dráhy bez brzd na běhounu. Specifikuje doplňující požadavky na kyvadlové dvoulanové visuté lanové dráhy bez brzd na běhounu. Tato norma se vztahuje na různé typy zařízení a bere v úvahu jejich okolí. Tato norma obsahuje: - doplňující požadavky na tažné lano; - doplňující požadavky pro zabránění zvláštním provozním nehodám; - požadavky týkající se připojení vozů k tažnému lanu. Tato norma se nevztahuje na zařízení pro dopravu nákladů ani na šikmé výtahy. ČSN EN 12929-2 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12930 (27 3017) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Výpočty. Specifikuje všeobecné bezpečnostní požadavky použitelné při výpočtech pro osobní lanovou dopravu. Tato norma se vztahuje na různé druhy zařízení a bere v úvahu jejich okolí. Tato norma obsahuje: - všeobecné požadavky na výpočty a jejich provedení; - všeobecné požadavky k vlivům, které se musí vzít v úvahu při výpočtech jako základ k požadavkům norem (ČSN) EN 13223, (ČSN) EN 13107, (ČSN) EN 13927 - části 1 až 6 a (ČSN) EN 1908; - požadavky na ověřování lan výpočty; - požadavky na stanovení výkonu pohonu; - požadavky na účinky lan a vozů na nosné konstrukce a na deformace těchto nosných konstrukcí. Tento dokument se nevztahuje na zařízení pro dopravu nákladů ani na šikmé výtahy. ČSN EN 12930 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN 27 3000 z 12. 9. 1982, ČSN 27 3005 z 1. 11. 1993, ČSN 27 3700 z 7. 8. 1968 a ČSN 27 3705 z 1. 11. 1992.

ČSN EN 13107 (27 3018) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Stavební objekty. Specifikuje bezpečnostní požadavky pro pozemní stavby pro osobní lanové dráhy. Platí pro: - nové lanové dráhy; - změny existujících lanových drah, pokud se týkají bezpečnosti pozemních staveb nebo jejich částí. Požadavky této normy se vztahují na různé druhy zařízení a berou v úvahu jejich okolí. Obsahuje požadavky pro zabránění úrazům a k ochraně pracovníků. Neplatí pro zařízení pro dopravu nákladů ani pro šikmé výtahy. Zatímco bezpečnostní otázky a ochrana zaměstnanců před úrazy je v normě rozpracována velmi podrobně, hygienické otázky neřeší prakticky vůbec. Poměrně rozsáhlá norma, cca 52 stran. ČSN EN 13107 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13223 (27 3019) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Poháněcí a další mechanická zařízení. Specifikuje bezpečnostní požadavky pro mechanická a elektrická zařízení pohonů a ostatních mechanických zařízení osobních lanových drah. Tato

norma se vztahuje na různé druhy zařízení a bere v úvahu jejich okolí. Tento dokument platí pro navrhování, výrobu, montáž, údržbu a provoz mechanických a elektrických zařízení pohonu a ostatních mechanických zařízení osobních lanových drah. Obsahuje požadavky k zabránění úrazům a k ochraně pracovníků. Neplatí pro zařízení pro dopravu nákladů ani pro šikmé výtahy. Kapitoly 6 až 11 platí pro mechanická a elektrická zařízení pohonů, 12 až 20 pro ostatní mechanická zařízení. Poměrně rozsáhlá norma, cca 53 stran. ČSN EN 13223 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13243 (27 3020) Bezpečnostní požadavky na osobní lanové dráhy. Elektrická zařízení mimo poháněcí zařízení. Specifikuje bezpečnostní požadavky pro elektrická zařízení osobních lanových drah kromě těch, která jsou součástí pohonů. Tato norma se vztahuje na různé druhy zařízení a bere v úvahu jejich okolí. Nezahrnuje elektromagnetickou kompatibilitu (EMC); lanové dráhy a jejich prvky by měly splňovat obecné požadavky pro EMC. Pro elektrická zařízení pohonů by měly být dodrženy požadavky těch částí (ČSN) EN 13223, které jsou uvedeny v předmětu normy pro pohony. Tato norma obsahuje požadavky mající vztah k zabránění pracovních úrazů a k ochraně pracovníků. Neplatí pro zařízení pro dopravu nákladů ani pro šikmé výtahy. ČSN EN 13243 byla vydána v květnu 2005.

ČSN ISO 7465 (27 4081) Osobní a malé nákladní výtahy. Vodítka klecí a vyvažovacích závaží typu T. Stanoví velikosti, rozměrové parametry, tolerance a povrch normalizovaných vodítek a jejich spojů. Rozměrové tolerance zahrnují tolerance tvaru, rozměrů, přímosti, kroucení a závady v rovnoběžnosti. Navíc tato norma stanoví systém označování vodítek. Používá se pro vodítka osobních a malých nákladních výtahů k vedení klece a vyvažovacího závaží. **Upozornění: Pozornost je nutno věnovat možnosti, že některé prvky této mezinárodní normy mohou být předmětem patentových práv. ISO nenese odpovědnost za stanovení těchto nebo všech jiných patentových práv.** ČSN ISO 7465 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 12015 (27 4100) Elektromagnetická kompatibilita. Skupina norem pro výtahy, pohyblivé schody a pohyblivé chodníky. Vyzařování. Stanoví meze emise ve vztahu k elektromagnetickému rušení a podmínky zkoušek pro výtahy, pohyblivé schody a pohyblivé chodníky trvale instalované v budovách. Tyto meze však neposkytují plnou ochranu proti rušení rozhlasového a televizního příjmu, jestliže jsou tato zařízení provozována ve vzdálenostech menších, než jsou uvedeny v tab. 1. (Jde o vzdálenost cca 10 m.) Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnicím o EMC 89/263/EHS, k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES a konečně k výtahové směrnici 95/16/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice o EMC zavedena nařízením vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility. Strojírenská směrnice je zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení. Konečně směrnice pro výtahy je zavedena nařízením vlády č. 27/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy.* ČSN EN 12015 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 12015 z ledna 1999.

ČSN ISO 4190 (27 4315) Zřizování elektrických výtahů. *Sestává z několika samostatných částí: Část 1: Výtahy třídy I, II, III a VI, Část 2: Výtahy třídy IV. Nákladní výtahy, Část 3: Malé nákladní výtahy, Část 5: Ovládací prvky, signalizace a další příslušenství a Část 6: Osobní výtahy pro bytové domy. Navrhování a výběr. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN ISO 4190-1 (27 4315) Zřizování elektrických výtahů. Část 1: Výtahy třídy I, II, III a VI. Stanoví potřebné rozměry pro zřizování osobních výtahů třídy I, II, III a VI

definovaných v čl. 2.2. Tyto rozměry odpovídají požadavkům na zařízení. V některých případech by se mohly provést poznámkou národní úpravy, které by mohly v některých případech požadovat větší rozměry. Tato první část normy (ČSN) ISO 4190 platí pro nové výtahy, bez ohledu na druh pohonu, s klecí s jedním vstupem, zřizované v nových budovách. Kde na tom záleží, může se použít i pro zřizování výtahu v existující budově. Norma se nevztahuje na výtahy s rychlostí větší než 6 m/s, zřizování těchto výtahů je třeba konzultovat s výrobcem. Čl. 2.2 definuje třídy výtahů takto: **Třída I:** Výtahy určené pro dopravu osob. **Třída II:** Výtahy určené především pro dopravu osob, ale může se v nich dopravovat i náklad. **Třída III:** Výtahy určené pro zdravotnické účely včetně nemocnic a pečovatelských domovů. **Třída IV:** Výtahy určené především pro dopravu nákladu, který je obvykle doprovázen osobami. **Třída V:** Malé nákladní výtahy. **Třída VI:** Výtahy zvlášť určené pro budovy s intenzivním provozem (např. s rychlostí 2,5 m/s a více). ČSN ISO 4190-1 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN ISO 4190-1 z října 1993.

ČSN EN 12629 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. *Soubor norem, které se vztahují na tuto problematiku, sestává z těchto částí: Část 1: Společné požadavky, Část 2: Stroje pro výrobu bloků, Část 3: Stroje s posuvným a otočným stolem, Část 4: Stroje pro výrobu betonových a krytinových tašek, Část 5.1: Stroje pro výrobu betonových trubek vyráběných ve svislé poloze, Část 5.2: Stroje pro výrobu betonových trubek vyráběných ve vodorovné poloze, Část 5.3 Stroje pro výrobu předpjatých trubek, Část 5.4: Stroje pro výrobu betonových trubek s ochranným povlakem, Část 6: Stacionární a pojízdná zařízení pro výrobu prefabrikovaných vyztužených výrobků, Část 7: Stacionární a pojízdná zařízení pro výrobu předpjatých výrobků na pracovní stoličce a Část 8: Stroje a zařízení pro výrobu stavebních výrobků z vápeno-silikátových směsí (a betonových směsí). Ve všech dále recenzovaných částech je potvrzeno (zpravidla v Příloze ZA), že jde o harmonizované normy, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení. V prvním pololetí 2005 byly vydány tyto části:*

ČSN EN 12629-5-1 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. Část 5-1: Stroje pro výrobu betonových trubek vyráběných ve svislé poloze. Vztahuje se na stroje pro výrobu trubek ve svislé poloze, průřezů a podobných dílů z betonu. Řeší veškerá významná nebezpečí uvedená v kapitole 4, když jsou tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek předpokládaných výrobcem. Kapitola 4, jak je to v podobných normách obvyklé, obsahuje tabelárně zpracovaná především různá úrazová nebezpečí a dále nebezpečí vyvolaná hlukem a chemickými látkami (materiálem). Tato evropská norma předepisuje příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí, kromě nebezpečí hluku a stanoví požadavky na bezpečnost a/nebo metody ochrany, které platí pro tyto stroje. Tato evropská norma se vztahuje na stroje pro výrobu trubek ve svislé poloze, které mohou tvořit nedílnou součást továrny na výrobu trubek. ČSN EN 12629-5-1 byla vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN EN 12629-5-1 z června 2004.

ČSN EN 12629-5-2 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. Část 5-2: Stroje pro výrobu betonových trubek vyráběných ve vodorovné poloze. Vztahuje se na stroje pro výrobu trubek ve vodorovné poloze a podobných dílů z betonu. Řeší veškerá významná nebezpečí uvedená v kapitole 4, když jsou tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek předpokládaných výrobcem. Kapitola 4, jak je to v podobných normách obvyklé, obsahuje tabelárně zpracovaná především různá úrazová nebezpečí a dále nebezpečí vyvolaná hlukem a

chemickými látkami (materiálem). Tato evropská norma předepisuje příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí, kromě nebezpečí hluku a stanoví požadavky na bezpečnost a/nebo metody ochrany, které platí pro tyto stroje. Tato evropská norma se vztahuje na stroje pro výrobu trubek ve vodorovné poloze, které mohou tvořit nedílnou součást továrny na výrobu trubek. ČSN EN 12629-5-2 byla vydána v únoru 2005 a nahradila ČSN EN 12629-5-2 z června 2004.

ČSN EN 12629-5-3 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. Část 5-3: Stroje pro výrobu předpjatých trubek. Vztahuje se na stroje pro výrobu předpjatých trubek. Tato evropská norma řeší veškerá významná nebezpečí uvedená v kapitole 4, když jsou tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek předpokládaných výrobcem. Kapitola 4, jak je to v podobných normách obvyklé, obsahuje tabelárně zpracovaná prakticky jen různá úrazová nebezpečí. Tato evropská norma předepisuje příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí, kromě nebezpečí hluku a stanoví požadavky na bezpečnost a/nebo metody ochrany, které platí pro tyto stroje. Tato evropská norma se vztahuje na stroje pro výrobu předpjatých trubek, které mohou tvořit nedílnou součást továrny na výrobu trubek. ČSN EN 12629-5-3 byla vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN EN 12629-5-3 z června 2004.

ČSN EN 12629-5-4 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. Část 5-4: Stroje pro výrobu betonových trubek s ochranným povlakem. Vztahuje se na stroje pro výrobu betonových trubek s ochranným povlakem. Řeší veškerá významná nebezpečí uvedená v kapitole 4, když jsou tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek předpokládaných výrobcem. Kapitola 4, jak je to v podobných normách obvyklé, obsahuje tabelárně zpracovaná především různá úrazová nebezpečí a dále nebezpečí vyvolaná hlukem. Tato evropská norma předepisuje příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí, kromě nebezpečí hluku a stanoví požadavky na bezpečnost a/nebo metody ochrany, které platí pro tyto stroje. Tato evropská norma se vztahuje na stroje pro výrobu betonových trubek s ochranným povlakem, které mohou tvořit nedílnou součást továrny na výrobu trubek. ČSN EN 12629-5-4 byla vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN EN 12629-5-4 z června 2004.

ČSN EN 12629-6 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. Část 6: Stacionární a pojízdná zařízení pro výrobu prefabrikovaných vyztužených výrobků. Stanoví dodatečné požadavky a/nebo odchylky od ČSN EN 12629-1, které jsou typické pro stacionární a pojízdné zařízení pro výrobu prefabrikovaných vyztužených výrobků definovaných v kapitole 3. Tento dokument se vztahuje na tyto stroje i když jsou používány na výrobu nevyztužených formovaných výrobků. Tato evropská norma se zabývá významnými nebezpečími u těchto strojů, jsou-li používány za podmínek, které určil výrobce (viz kapitola 4), kromě hluku, kterým se zabývá jen zčásti. Kapitola 4, jak je to v podobných normách obvyklé, obsahuje tabelárně zpracovaná především různá úrazová nebezpečí a dále nebezpečí vyvolaná hlukem, vibracemi, materiály nebo výrobky, zanedbáním ergonomických zásad, a to pro různé druhy strojů. Tato evropská norma předepisuje v kapitole 5 příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí, a to opět tabelárně analogicky k tabulkám ve čtvrté kapitole. ČSN EN 12629-6 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 12629-7 (27 8713) Stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Bezpečnost. Část 7: Stacionární a pojízdná zařízení pro výrobu předpjatých výrobků na pracovní stoličce. Tato evropská norma je normou typu C podle specifikace, která je uvedena v (ČSN) EN 1070. Je určena k používání společně

s (ČSN) EN 12629-1, Část 1: Společné požadavky, která specifikuje všeobecné požadavky na stroje pro výrobu stavebních výrobků z betonových a vápeno-silikátových směsí. Výrobní základová deska je stroj, se kterým ostatní přidružené stroje pracují současně. Kromě toho jsou tyto stroje obvykle používány na paralelně instalovaných základových deskách. Tato evropská norma řeší veškerá významná nebezpečí, která souvisí s těmito stroji, když jsou tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce (viz kapitolu 4), kromě hlukových nebezpečí, která jsou řešena částečně, a nebezpečí způsobených manipulací s odřezávanými svazky přepínacích drátů/lan a jejich umístění na základové desky. Kapitola 4 obsahuje – jako obvykle – tabelárně zpracovaný výčet nebezpečí pro sedm druhů strojů. Vedle úrazových nebezpečí, včetně nebezpečí z elektrického proudu a části hlukových nebezpečí (viz výše) jsou zmíněna nebezpečí vytvářená vibracemi, zanedbáním ergonomických zásad, nebezpečí vytvářená materiály a výrobky a pod. V této evropské normě jsou specifikována i příslušná technická opatření pro odstranění nebo snížení rizik vznikajících z významných nebezpečí. Tento dokument je aplikovatelný na zařízení pro výrobu výrobků z předpjatého betonu na pracovní stoličky, které jsou vyrobeny po datu, kdy CEN tento dokument uveřejnil. Rozsáhlá norma, cca 89 stran. ČSN EN 12629-7 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 12629-7 z června 2004.

ČSN EN 13042-2 (27 8810) Stroje a provozy pro výrobu, zpracování a úpravu dutého skla. Bezpečnostní požadavky. Část 2: Manipulační stroje pro dosazování. Obsahuje bezpečnostní požadavky na konstrukci a instalaci stacionárních manipulačních strojů pro dosazování, a to od nabrání dávky taveného skla z výrobní kádě tavicí pece po její dopravu k foukači skla nebo ke stroji na formování dutého skla. Tato norma řeší veškerá významná nebezpečí, nebezpečné situace a události uvedené v kapitole 4, když jsou tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek předpokládaných výrobcem. Tabelárně zpracovaná tabulka v kap. 4 obsahuje, jak různá úrazová nebezpečí (včetně elektrických), tak i nebezpečí vyplývající z chybného jednání člověka a nebezpečí požáru a popálení. Tato norma předepisuje i příslušná technická opatření k odstranění nebo snížení rizik, která mohou vzniknout z těchto významných nebezpečí. Tento dokument se nevztahuje na manipulační stroje pro dosazování, které jsou vyrobeny před datem, kdy CEN tento dokument uveřejnil. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice nově zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 13042-2 byla vydána v březnu 2005.

Třída 28 - Kolejová vozidla

Zahrnuje technické a dodací předpisy pro vozidla, výpočty, konstrukční směrnice, podvozky, cisternové vozy, průmyslové elektrické lokomotivy, vozidla městské dopravy, průmyslové vozy a brzdné soupravy vozů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 45 norem (k témuž datu v r. 2004 - 37, v r. 2003 - 24, v r. 2002 - 35, v r. 2001 - 23, ale v r. 2000 - 37 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 5 norem.

ČSN EN 13262 (28 0521) Železniční aplikace. Dvojkolí a podvozky. Kola. Požadavky na výrobek. Stanovuje vlastnosti kol pro použití na evropských železničních sítích. Platí pro celistvá kovaná a válcovaná kola, která jsou vyrobena z vakuově odplynované oceli a mají věnec celistvého kola kalený. Musí se již používat ve významném množství

v komerčních podmínkách na evropské železniční síti nebo musí svým provedením vyhovět procesu technického schválení podle prEN 13979-1. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu k Směrnici Rady 96/48/ES ze 23. července 1996 o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému. Poznámka recenzenta: O způsobu převedení Směrnice 96/48/ES (a některých dalších) do českého právního řádu není v této normě uvedeno nic. Nicméně v souladu s touto směrnicí (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění) a nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění). ČSN EN 13262 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 12561 (28 0701) Železniční aplikace. Cisternové vozy. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Označování cisternových vozů pro přepravu nebezpečného zboží, Část 2: Spodní vyprazdňovací zařízení pro kapalné látky včetně odvodu plynů, Část 3: Spodní plnicí a vyprazdňovací zařízení pro zkapalněné plyny, Část 4: Zařízení pro horní vyprazdňování a plnění kapalných látek, Část 5: Horní zařízení pro spodní vyprazdňování a horní plnění kapalných látek, Část 6: Průlezy, Část 7: Pracovní plošiny a žebříky a Část 8: Přípojky topení. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 12561-7 (28 0701) Železniční aplikace. Cisternové vozy. Část 7: Pracovní plošiny a žebříky. V Předmluvě k normě je uvedeno, že tento dokument je v souladu s předpisy pro dopravu nebezpečného zboží po železnici (RID) a se Směrnicemi Rady 96/49/ES (přeprava nebezpečného zboží), 96/48/ES (interoperabilita transevropského vysokorychlostního železničního systému), 93/38/ES (zprostředkovací postupy v dopravě) a 91/440/EHS (rozvoj železnic). Poznámka recenzenta: O způsobu převedení Směrnice 96/48/ES (a některých dalších) do českého právního řádu není v této normě uvedeno nic. Nicméně v souladu s touto směrnicí (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění) a nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění). Tato sedmá část platí pro žebříky, plošiny a lávky na cisternových vozech vybavených horními zařízeními. Netýká se přechodových můstků ani schodů, pokud jsou stanoveny ve vyhláškách UIC. Tato evropská norma stanovuje důležité rozměry pro výrobce i provozovatele cisternových vozů a bere v úvahu závažnost i vhodnost konstrukce a bezpečnostní směrnice. ČSN EN 12561-7 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 12561-8 (28 0701) Železniční aplikace. Cisternové vozy. Část 8: Přípojky topení. V Předmluvě k normě je uvedeno, že tento dokument je v souladu s předpisy pro dopravu nebezpečného zboží po železnici (RID) a se Směrnicemi Rady 96/49/ES (přeprava nebezpečného zboží), 96/48/ES (interoperabilita transevropského vysokorychlostního železničního systému), 93/38/ES (zprostředkovací postupy v dopravě) a 91/440/EHS (rozvoj železnic). Poznámka recenzenta: O způsobu převedení Směrnice 96/48/ES (a některých dalších) do českého právního řádu není v této normě uvedeno nic. Nicméně v souladu s touto směrnicí (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění) a nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění). Tato osmá část evropské normy stanovuje polohu přípojek, rozměry přípojek a propojovací těsnící zařízení pro přípojky parního topného zařízení

používaného na cisternových vozech. ČSN EN 12561-8 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 13129 (28 1521) Železniční aplikace. Klimatizace pro kolejová vozidla hlavních tratí. Norma se skládá z následujících částí: *Železniční aplikace. Klimatizace pro kolejová vozidla hlavních tratí. Část 1: Parametry a Železniční aplikace. Klimatizace pro kolejová vozidla hlavních tratí. Část 2: Typové zkoušky.* V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 13129-2 (28 1521) Železniční aplikace. Klimatizace pro kolejová vozidla hlavních tratí. Část 2: Typové zkoušky. V Předmluvě k normě je uvedeno, že tento dokument byl vypracován na základě mandátu uděleného CEN Evropskou komisí a Evropským sdružením volného obchodu (ESVO/EFTA) a podporuje základní požadavky směrnic EU: Směrnice Rady 96/48/ES o interoperabilitě transevropského vysokorychlostního železničního systému a Směrnice Rady 93/38/EHS ze dne 14. června 1993 koordinující zprostředkovací postupy subjektů ve vodním, energetickém, dopravním a telekomunikačním sektoru. Dále je uvedeno, že „tento ucelený dokument je použitelný, aniž jsou nutné tabulky shody“. *Poznámka recenzenta: O způsobu převedení Směrnice 96/48/ES (a některých dalších) do českého právního řádu není v této normě uvedeno nic. Nicméně v souladu s touto směrnicí (a některými dalšími) je vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému (tento předpis nevychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění) a nařízení vlády č. 133/2005 Sb., o technických požadavcích na provozní a technickou propojenost evropského železničního systému (tento předpis vychází ze zákona č. 22/1997 Sb., v platném znění).* Tato druhá část dokumentu platí pro kolejová vozidla na přepravu cestujících na hlavních tratích, s výjimkou vozidel příměstské dopravy, vozidel metra, tramvají a stanovišť řidiče. Stanovuje metody měření parametrů pohodlí pro oddílové nebo velkoprostorové vozy (jednopodlažní nebo dvoupodlažní). Parametry pohodlí a jejich tolerance, na které jsou odkazy v této evropské normě, jsou stanoveny v (ČSN) EN 13129-1. ČSN EN 13129-2 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 13802 (28 4210) Železniční aplikace. Součásti vypružení. Hydraulické tlumiče. Vydána v květnu 2005.

Třída 29 - Kolejová vozidla

Zahrnuje technické normy pro šroubení a výhybky. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 11 norem (k témuž datu v r. 2004 - 11, v r. 2003 - 11, v r. 2002 - 25, v r. 2001 rovněž - 25 a v r. 2000 - 26 norem).

Třída 30 - Silniční vozidla

Zahrnuje technické normy pro silniční vozidla, vozidla pro dopravu osob, nákladní vozidla, traktory, kolopásová a pásová vozidla a jejich zkoušky. Dále technické normy pro součástky vozidel (palivové nádrže, zátky, pera, ložiska, klouby, motory, písty, klikové a rozvodové soustrojí, vstřikovací zařízení, karburátory, chlazení, součásti ovládání a řízení, brzdy kapalínové i vzduchové, ráfky, kola, ventilky duší i pneumatik, elektrická výzbroj, zapalovací soustavy, dynamo, elektromotorky, světlometry a svítilny, pojistky, spínače, měřicí přístroje apod.). Dále tato třída zahrnuje technické normy pro motocykly a jízdní kola. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 180 norem (k témuž datu v r. 2004 - 209, v r. 2003 - 218, v r. 2002 - 303, v r. 2001 - 302 a v r. 2000 - 309 norem). V prvním pololetí

r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou normu.

Třída 31 - Letectví a kosmonautika

Zahrnuje všeobecné, názvoslovné a předmětové technické normy pro letectví i kosmonautiku, např. normy pro výkresy letadel, předmětové normy pro elektrické a elektronické součástky, pro kovy a jejich slitiny pro výrobu součástí letadel, (např. hliník, hořčík, titan a jejich slitiny, nezelezné kovy apod.), dále normy pro spojovací části, šrouby, matice, ložiska, plasty, další nekovové materiály, lepidla, barvy, materiály pro povrchovou ochranu, mazadla a technické normy pro pozemní zabezpečovací zařízení apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této poměrně rozsáhlé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 1054 norem (k témuž datu v r. 2004 - 1043, v r. 2003 - 896, v r. 2002 - 643, v r. 2001 - 615 a v r. 2000 - 550 norem). Tato třída, jak patrně, prožívá bouřlivý rozvoj (za čtyři roky se počet norem této třídy téměř zdvojnásobil), většinou ovšem normami, vyhlášenými k přímému používání jejich anglického textu.

Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení

Zahrnuje všeobecné a předmětové technické normy pro lodě a jejich součásti, např. lodní výstroj, konstrukce lodních nástaveb, zábradlí, lodní palubní a hospodářská zařízení, lodní potrubní soustavy, slaboproudé i silnoproudé rozvody, kotevní, lodní a navigační inventář i záchranné prostředky apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 133 norem (k témuž datu v r. 2004 - 121, v r. 2003 - 96, v r. 2002 - 76, v r. 2001 - 62 a v r. 2000 - 60 norem).

Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy

Zahrnuje technické normy názvoslovné, pro značení, obsahující technické požadavky na materiály, dále pro prostředí elektrických zařízení, pro bezpečnost elektrických zařízení a pro bezpečné zacházení s nimi, pro revize elektrických zařízení a předmětů, obsahující společné zařizovací a zřizovací předpisy, rovněž pro elektrická zařízení v různých prostředích nebo objektech. Dále pro elektrická zařízení jeřábů, výtahů a akumulátoroven, požadavky na výrobní elektrické energie, na rozvod a odběr elektrické energie, na elektrická dopravní, sdělovací a radiokomunikační zařízení, na ochranu radiového příjmu před rušením na elektrická řídicí zařízení, na automatizaci dodávky elektrické energie s použitím vř přenosových systémů po distribučním vedení a konečně na elektrotepelná zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 504 norem (k témuž datu v r. 2004 - 489, v r. 2003 - 467, v r. 2002 - 435, v r. 2001 - 388 a v r. 2000 jen - 359 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili celkem 30 norem.

ČSN IEC 60050-131 (33 0050) Mezinárodní elektrotechnický slovník. Část 131: Teorie obvodů. IEV (soubor IEC 60050) je vícejazyčný slovník pro všeobecné účely pro obor elektrotechniky, elektroniky a telekomunikací. Zahrnuje okolo 18 500 terminologických hesel, z nichž každé odpovídá jednomu pojmu. Tato hesla jsou rozdělena asi do 80 částí, přičemž každá část odpovídá danému oboru. V této části (ČSN) IEC 60050 je uvedena všeobecná terminologie používaná v teorii elektrických a magnetických obvodů, všeobecné

termíny vztahující se k prvkům obvodu a k jejich charakteristikám, termíny vztahující se topologii sítí, k n-branům a dvojbranům a k metodám teorie obvodů. Tato terminologie odpovídá samozřejmě terminologii vytvořené v ostatních specializovaných částech IEV. Oddíl vícefázové obvody, který byl ve stávajícím prvním vydání „Elektrické a magnetické obvody“, bude rozšířen do zvláštní části (ČSN) IEC 60050. Rozsáhlá norma, cca 202 stran. Dále norma obsahuje Český seznam značek, Francouzský a anglický seznam značek a Abecední rejstříky v češtině, francouzštině, angličtině, čínštině, němčině, španělštině, japonštině, polštině, portugalštině a švédštině. ČSN IEC 60050-131 byla vydána v lednu 2005 a nahradila ČSN IEC 50(131)+A1 z června 1999.

ČSN 33 0122 Pokyn na používání evropské normy EN 50160. Tento pokyn je zaměřen na zajištění všech základních informací a výkladů k normě EN 50160 Charakteristiky napětí elektrické energie dodávané z veřejné distribuční sítě. Za nezbytné je považováno mít podrobná doporučení také pro vyhodnocování charakteristik napětí, neboť evropská norma je velmi stručná a stanoví pouze základní principy. Následně bylo rozhodnuto, vypracovat pokyn, který by uváděl doplňující informace a vysvětloval normu. ČSN 33 0122 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 60085 (33 0250) Elektrická izolace. Tepelná klasifikace. Dává návod k použití mezinárodních norem v přiřazení tepelné třídy elektroizolačním materiálům (EIM) nebo jednoduchým kombinacím takových materiálů (IEC 60216-1 – v ČR /ČSN/ EN 60216-1), elektroizolačním systémům (IEC 62114 – v ČR /ČSN/ EN 62114) a izolacím pro elektrická zařízení. ČSN EN 60085 byla vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 9. 2007 se ruší ČSN 33 0250 z 5. 12. 1988, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN 33 1610 Revize a kontroly elektrických spotřebičů během jejich používání. Stanovuje způsob a rozsah: - revizí elektrických spotřebičů po opravách nebo úpravách, - kontrol a revizí elektrických spotřebičů během jejich používání. Účelem normy je stanovit požadavky na kontroly a revize elektrických spotřebičů, odlišné od požadavků (ČSN) 33 1500 a (ČSN) 33 1600, s cílem zabezpečení ochrany před úrazem elektrickým proudem a proti požáru. Tato norma stanovuje postupy: - revizí na všechny uvedené elektrické spotřebiče po jejich opravách nebo úpravách před předáním uživateli, - revizí na všechny uvedené elektrické spotřebiče, které byly dříve užívány a jsou uváděny znovu na trh, - kontrol a revizí na uvedené spotřebiče užívané v pracovním procesu, užívané ve veřejně přístupných prostorech a na spotřebiče poskytované formou pronájmu dalšímu uživateli. ČSN 33 1610 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN 33 1610 z května 1999.

ČSN 33 2000-7-717 Elektrické instalace budov. Část 7-717: Zařízení jednoúčelová a ve zvláštních objektech. Mobilní nebo transportovatelné buňky. Pro účely této normy je buňkou jednotka, která je součástí silničního vozidla nebo je jím transportovatelná a v níž jsou kompletní nebo částečně provedené elektrické rozvody. Buňky jsou: - buď mobilního typu, jako např. vozidla (s vlastním pohonem nebo vlečná); - nebo transportovatelného typu, jako např. kontejnery nebo samostatné kabiny umístitelné na převozní podvozek. Použití těchto buněk je např. pro potřeby rozhlasu, k lékařským potřebám, pro reklamu, pro potřeby hasičů, pro trhy a podobně. ČSN 33 2000-7-717 byla vydána v červnu 2005. S účinností od 1. 6. 2007 se ruší ČSN 34 1330 z 27. 11. 1974, která do uvedeného data platí společně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN CLC/TS 50418 (33 2206) Bezpečnost strojních zařízení. Elektrická snímací ochranná zařízení. Pasivní infračervená ochranná zařízení. V kapitole 1 – Rozsah normy

je uvedeno toto: Kapitola 1 z (ČSN) EN 61496-1 se nahrazuje takto: „Tato technická specifikace se má používat společně s (ČSN) EN 61496-1:1997. Stanovuje požadavky na návrh, konstrukci a zkoušení elektrického snímacího ochranného zařízení (ESPE = electro-sensitive protective equipment) pro zajištění bezpečnosti strojního zařízení využívajícího pasivní infračervená ochranná zařízení (PIPD = passive infrared protective device) pro snímací funkci. Zvláštní pozornost je věnována požadavkům, které zajišťují příslušné bezpečnostní funkce. ESPE může zahrnovat volitelné bezpečnostní funkce; požadavky na tyto funkce jsou uvedeny v příloze A k (ČSN) EN 61496-1. Tato technická specifikace nepředepisuje různé prostředky detekce tepelného záření ani nestanovuje rozměry nebo uspořádání zóny detekce a její vztah k rizikům pro konkrétní aplikaci, ani příčiny nebezpečného stavu stroje. Platnost je omezena na funkce ESPE a jeho vztahu ke strojnímu zařízení. PIPD jsou zařízení, která mají předepsanou trojrozměrnou zónu detekce, v níž jsou zjištěny osoby nebo části osob jako důsledek jejich tepelného záření. Tato část nezahrnuje PIPD pracující mimo rozsah vlnových délek 6 μm až 14 μm. Tuto technickou specifikaci lze použít nejen pro aplikace pro ochranu osob, ale také např. pro ochranu strojního zařízení nebo výrobků před mechanickým poškozením. V těchto případech může být nutné doplnění o další požadavky, např. tehdy, kdy materiály, které nemají být zjištěny snímací funkcí, mají podobné vlastnosti jako osoby. Tato technická specifikace nestanovuje požadavky týkající se elektromagnetické kompatibility (EMC) pro oblast vyzařování.“ ČSN CLC/TS 50418 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 61496-1 ed. 2 (33 2206) Bezpečnost strojních zařízení. Elektrická snímací ochranná zařízení. Část 1: Všeobecné požadavky a zkoušky. Stanovuje všeobecné požadavky na konstrukci a zkoušení bezkontaktního elektrického snímacího ochranného zařízení (ESPE = electro-sensitive protective equipment) konstruovaného zvláště pro detekci osob jako součást bezpečnostního systému. Zvláštní pozornost je věnována funkčním a konstrukčním požadavkům, které zajišťují vhodnou úroveň výkonnosti vztahující se k bezpečnosti. ESPE může zahrnovat volitelné bezpečnostní funkce; požadavky na tyto funkce jsou uvedeny v příloze A. Jednotlivé požadavky na konkrétní druhy snímacích funkcí jsou uvedeny v jiných částech této normy. Tato norma nestanovuje ani rozměry nebo uspořádání zóny detekce a její vztah k rizikům pro konkrétní aplikaci, ani příčiny nebezpečného stavu stroje. Platnost této normy je omezena na funkce ESPE a na rozhraní se strojem. Tuto normu lze použít nejen pro aplikace pro ochranu osob, ale také pro ochranu strojního zařízení nebo výrobků před mechanickým poškozením. V těchto případech může být nutné doplnění o další požadavky, např. tehdy, kdy materiál, který má být zjištěn snímací funkcí, má odlišné vlastnosti než osoby. Tato norma nestanovuje požadavky týkající se elektromagnetické kompatibility (EMC) pro oblast vyzařování. ČSN ISO 61496-1, ed. 2 byla vydána v lednu 2005. S účinností od 1. 4. 2007 se ruší ČSN EN 61496-1 z července 2000, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN CLC/TS 61496-2 (33 2206) Bezpečnost strojních zařízení. Elektrická snímací ochranná zařízení. Část 2: Zvláštní požadavky na aktivní optoelektronická ochranná zařízení (AOPD). *Upozornění na používání této normy: Tato norma přejímá technickou specifikaci CLC/TS 61496-2 vydanou v souladu s Vnitřními předpisy CEN/CENELEC, část 2. Upozornění: Převzetí TS do národních norem členů CEN/CENELEC není povinné a tato TS nemusí být na národní úrovni převzata jako normalizační dokument. Tato část doplňuje nebo mění odpovídající kapitoly z IEC 61496-1 (v ČR /ČSN/ EN 61496-1). Konkrétní kapitoly nebo články Části 1, které nejsou uvedeny v této Části 2, zůstávají v platnosti, pokud přichází v úvahu. Pokud je v této části uvedeno „doplněk“, „změna“ nebo „nahrazení“, má se příslušným způsobem upravit odpovídající text Části 1. Tato norma má*

status nadřazené normy výrobku a může být použita jako normativní odkaz v příslušné normě výrobku pro bezpečnost strojního zařízení. Tato druhá část z IEC 61496 (v ČR /ČSN/ CLC/TS 61496-2) stanovuje požadavky na návrh, konstrukci a zkoušení bezkontaktního elektrického snímacího ochranného zařízení (ESPE = electro sensitive protective equipment) pro zajištění bezpečnosti strojního zařízení využívajícího aktivní optoelektronická ochranná zařízení (AOPD = active opto-electronic protective device) pro snímací funkci. Zvláštní pozornost je věnována požadavkům, které zajišťují bezpečnostní funkce. ESPE může zahrnovat volitelné bezpečnostní funkce; požadavky na tyto funkce jsou uvedeny v příloze A této Části 1. Tuto Část lze použít nejen pro aplikace pro ochranu osob, ale také např. pro ochranu strojního zařízení nebo výrobků před mechanickým poškozením. V těchto případech může být nutné doplnění o další požadavky, např. tehdy, kdy materiály, které musí být zjištěny snímací funkcí, mají odlišné vlastnosti než osoby. Tato Část nestanovuje požadavky týkající se elektromagnetické kompatibility (EMC) pro oblast vyzařování. ČSN CLC/TS 61496-2, byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 60079-2 (33 2320) Elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru. Část 2: Závěr s vnitřním přetlakem „p“. Obsahuje specifické požadavky pro konstrukci a zkoušení elektrických zařízení se závěrem s vnitřním přetlakem, s typem ochrany „p“, určeným pro použití ve výbušné plynné atmosféře. Požadavky uvedené v této normě doplňují požadavky uvedené v IEC 60079-0 (v ČR do dubna 2005 nezavedena). Tato norma stanoví požadavky pro závěry s vnitřním přetlakem, které obsahují omezený zdroj úniku hořlavé látky. ČSN EN 60079-2 byla vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 6. 2007 se ruší ČSN EN 50016 z dubna 2003, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 60079-18 (33 2320) Elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru. Část 18: Konstrukce, zkoušení a označování elektrických zařízení s typem ochrany zalití zalévací hmotou „m“. Stanoví specifické požadavky na konstrukci, zkoušení a označování elektrických zařízení, části elektrických zařízení a EX součásti s typem ochrany – zalití zalévací hmotou „m“. Tato část IEC 60079 (v ČR /ČSN/ EN 60079) platí pouze pro zalitá elektrická zařízení, zalité části elektrického zařízení a zalité EX součásti, jejichž jmenovité napětí nepřekročí 10 kV s dovolenou odchylkou +10%. Tato norma doplňuje obecné požadavky, uvedené v IEC 60079-0 (v ČR /ČSN/ EN 60079-0). ČSN EN 60079-18 byla vydána v lednu 2005. S účinností od 1. 4. 2007 se ruší ČSN EN 50028 z března 1994, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 60079-26 (33 2320) Elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru. Část 26: Konstrukce, zkoušení a označování elektrických zařízení skupiny II kategorie 1G. Stanoví specifické požadavky pro konstrukci, zkoušení a označování elektrických zařízení skupiny II, určených pro použití v zóně 0 podle definice uvedené v (ČSN) EN 60079-10. Tato elektrická zařízení, v rozsahu provozních parametrů stanovených výrobcem, zajišťují velmi vysokou úroveň ochrany i v případě výjimečných poruch zařízení nebo dvou vzájemně nezávislých poruch. Toto elektrické zařízení je určeno pro použití v prostorech s nebezpečím výbuchu zařazených do zóny 0, ve kterých může být přítomna výbušná atmosféra tvořená směsí vzduchu s plyny, párami nebo mlhami za normálních atmosférických podmínek trvale, po dlouhé časové období nebo často. Tato norma platí rovněž pro zařízení namontovaná na rozhraní mezi zónou 0 a zónou 1 (příklad: ve stěně skladovací nádrže). Tato norma rovněž uvádí požadavky na zařízení instalované mimo zónu 0, které je však elektricky spojeno se zařízením uvnitř zóny 0 (návazná zařízení). Tato norma doplňuje všeobecné požadavky (ČSN) EN 60070-0 a požadavky standardních typů ochrany

podle norem z řady (ČSN) EN 60079 tak, aby byla úroveň bezpečnosti podle těchto norem přizpůsobena pro velmi vysokou úroveň rizika v zóně 0. ČSN EN 60079-26 byla vydána v lednu 2005. S účinností od 1. 4. 2007 se ruší ČSN EN 50284 z prosince 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozornujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 50381 (33 2322) Přemístitelné větrané domky s nebo bez vnitřního zdroje úniku. Obsahuje specifické požadavky na konstrukci a zkoušení přemístitelných větraných domků (TVR = Transportable ventilated rooms), jako jsou analyzátorové domky montované na sklužnicích s typem ochrany „v“, které jsou určeny pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. Přemístitelný v tomto smyslu znamená vyrobený na jednom místě (v prostorách výrobce) pro prodej a transport do dalšího místa (prostor uživatele) pro instalaci a použití. Norma doplňuje evropskou normu (ČSN) EN 50014 nebo kde je to vhodné (ČSN) EN 50021, jejichž požadavky platí pro elektrická zařízení s typem ochrany „v“ s výjimkou změn uvedených v této normě. Norma neobsahuje požadavky pro zařízení skupiny II, kategorie 1 nebo zařízení skupiny I, kategorie M1. Tato norma neobsahuje požadavky na zařízení skupiny I, kategorie M2, pokud zde existuje potenciální zdroj úniku. Tato norma neobsahuje požadavky pro zařízení skupiny II, pokud zde existuje potenciální nebezpečí od hořlavých prachů. Tato norma obsahuje požadavky na konstrukci TVR, včetně jeho souvisejících součástí, přívodního a výfukového otvoru pro dodávku plynu pro provětrávání a pro bezpečnostní zařízení a přístroje nezbytné pro typ ochrany „v“. Norma stanoví požadavky pro TVR s nebo bez možných vnitřních úniků hořlavých nebo toxických plynů, kapalin nebo par (např. z analyzátorů umístěných uvnitř TVR). V důsledku použitých bezpečnostních koeficientů pro tento typ ochrany proti výbuchu se předpokládá, že nejistota měření s přístroji dobré kvality, které jsou pravidelně kalibrovány, nemá žádný významnější nepříznivý vliv a nemusí se s ní počítat při měřeních nutných pro ověřování, zda zařízení splňuje požadavky této normy. ČSN EN 50381 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 61241 (33 2335) Elektrická zařízení pro prostory s hořlavým prachem. *Skládá se z těchto částí: Část 0: Všeobecné požadavky, Část 1: Ochrana závěrem „D“, Část 2: Ochrana závěrem s vnitřním přetlakem „pD“, Část 10: Zařazování prostorů kde jsou nebo mohou být hořlavé prachy, Část 11: Jiskrově bezpečná zařízení „iD“, Část 14: Výběr a instalace, Část 17: Revize a údržba elektrických instalací v nebezpečných prostorech (jiných než důlních) a Část 18: Ochrana zalitím zalévací hmotou „mD“. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 61241-1 (33 2335) Elektrická zařízení pro prostory s hořlavým prachem. Část 1: Ochrana závěrem „tD“. Platí pro elektrická zařízení chráněná závěrem a omezenou teplotou povrchu, která jsou určena pro použití v prostorech kde může být hořlavý prach v takovém množství, které může vést k požáru nebo nebezpečí výbuchu. Stanoví technické požadavky pro navrhování, konstrukci a zkoušení elektrických zařízení. Ochrana proti vznícení je založena na omezení maximální povrchové teploty závěru a dalších povrchů, které mohou být ve styku s prachem a omezení vnikání prachu do závěru pomocí prachotěsného závěru nebo závěru s ochranou proti prachu. Norma neplatí pro prachy výbušnin, které k hoření nepotřebují vzdušný kyslík, ani pro pyroforické látky. Norma dále neplatí pro elektrická zařízení určená pro použití v podzemních částech dolů a těch částech povrchových instalací v dolech, která jsou ohrožena důlním plynem a/nebo hořlavým prachem. Tato norma nezohledňuje žádná nebezpečí vyplývající z uvolňování hořlavých nebo toxických plynů z prachu. ČSN EN 61241-1 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 61241-14 (33 2335) Elektrická zařízení pro prostory s hořlavým prachem. Část 14: Zařazování prostorů, kde jsou nebo mohou být hořlavé prachy.

Stanoví všeobecné požadavky, které jsou doplňující k základním požadavkům na elektrickou bezpečnost, požadavky pro výběr elektrických zařízení a přístrojů a pomocných zařízení, a pro instalace elektrických zařízení tak, aby bylo zajištěno bezpečné použití v prostorech, ve kterých může být přítomen hořlavý prach v množství, které může vést k nebezpečí požáru nebo výbuchu. Norma zahrnuje různé typy ochrany, které chrání zařízení proti vnikání prachu nebo má nedostatečnou energii pro způsobení vznícení a zajišťuje omezení povrchové teploty. Principy této normy mohou být rovněž využity pro prostory s nebezpečím od hořlavých vláken a částic. Tato norma neplatí pro prachy výbušnin, které k hoření nepotřebují vzdušný kyslík, ani pro pyroforické látky. Norma neplatí pro elektrická zařízení určená pro použití v podzemních částech dolů a těch částech povrchových instalací v dolech, která jsou ohrožena důlním plynem a/nebo hořlavým prachem. Norma nezohledňuje žádná nebezpečí vyplývající z uvolňování hořlavých nebo toxických plynů z prachu. Požadavky uvedené v této normě jsou doplňkové a nenahrazují žádné požadavky, které platí pro zařízení a instalace v prostorech bez nebezpečí výbuchu. ČSN EN 61241-14 byla vydána v červnu 2005. S účinností od 1. 7. 2007 se ruší ČSN EN 50281-1-2 z prosince 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 88528-11 (33 3140) Střídavá zdrojová soustrojí poháněná pístovými spalovacími motory. Část 11: Rotační zdroje nepřerušovaného napájení. Požadavky na vlastnosti a metody zkoušení. Stanoví požadavky na rotační zdroje nepřerušovaného napájení (UPS = uninterruptible power system), včetně vlastností a metod zkoušení; tyto zdroje sestávají z kombinace mechanických a elektrických točivých strojů. Tato norma platí pro napájecí zdroje navržené především pro nepřetržité napájení zátěže elektrickou energií o střídavém napětí. Pokud takové zdroje pracují bez vstupního napájení ze sítě, tuto energii poskytuje akumulovaná energie a/nebo pístový spalovací (RIC) motor a vstupní výkon je dodáván jedním nebo několika točivými stroji. Tato část platí pro střídavé napájecí zdroje navržené především pro nepřetržité napájení pozemních a námořních zařízení, kromě zdrojů pro letectví, pro pohon pozemních vozidel a lokomotiv. Tato část neplatí ani pro zdroje, kde vstupní výkon je generován statickými měniči. ČSN EN 88528-11 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 50308 (33 3165) Větrné elektrárny. Ochranná opatření. Požadavky na návrh, provoz a údržbu. Specifikuje požadavky na ochranná opatření zaměřená na zdraví a bezpečnost osob, které jsou pro uvádění do provozu, provoz a údržbu větrných turbín relevantní. Norma neuvádí pokyny a opatření pro bezpečnost práce při výrobě, dopravě, montáži a instalaci větrné turbíny. Na rozdíl od podobných bezpečnostních norem jsou v tomto případě v kapitole 4 - Bezpečnostní požadavky a ochranná opatření velmi podrobně specifikována rozmanitá technická a organizační řešení zaměřená na hardwarové části větrné turbíny jako jsou pracovní místa včetně přístupů k nim, podlahy, plošiny, žebříky, osvětlení, návody a varovné nápisy i tabulky, bezpečnostní instrukce a nouzové postupy, které zabezpečují bezpečný a rychlý provoz, kontrolu a údržbu. Požadavky a/nebo opatření specifikují vznik nebezpečí: mechanického původu, jako je upadnutí, uklouznutí, uzamčení; teplotního původu (ohně), jako jsou popáleniny způsobené plamenem nebo výbuchem; elektrického původu, jako je styk s živými částmi elektrické instalace; způsobené hlukem, jako jsou stres, ztráta sluchu a nehody (vyvolané interferencí se slovní komunikací, nebo akustickými signály); způsobené zanedbáním ergonomických principů při návrhu strojů, jako jsou nezdravá poloha těla, nebo lidské omyly. Tuto normu nelze použít pro větrné turbíny vyrobené před datem jejího vydání CENELECem. Konečně stojí za pozornost informativní Příloha A obsahující „Národní informativní přílohy“ s velmi rozsáhlým souborem národních bezpečnostních i hygienických předpisů, které se netýkají jen větrných elektráren. (Specifické předpisy platné v ČR, neuvádí.) ČSN EN 50308 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 50374 (33 3330) Montážní vozíky zavěšené na vodičích. Platí pro montážní vozíky zavěšené na vodičích, které se používají pro jízdu (pojíždění) na vodičích, zemnicích lanech nebo zemnicích lanech s integrovanými komunikačními systémy u venkovních přenosových vedení. Montážní vozík musí být navržen tak, aby umožňoval záchranu zraněného pracovníka obsluhy. Montážní vozík musí být navržen tak, aby umožňoval ochranu před pádem osob. V případě montážních vozíků, v nichž pracovník stojí, musí být montážní vozíky vybaveny ochranou před pádem. Ochrana před pádem musí sestávat: ze zábradlí ve výšce $(1,00 \pm 0,01)$ m; z jiných konstrukčních prvků, které zajišťují, že osoby nepropadnou; z krajnice o výšce $(0,1 \pm 0,01)$ m na podlaze. ČSN EN 50374 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 61000 (33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). IEC 61000 se vydává v oddělených částech podle následující struktury: Část 1: Všeobecně, Část 2: Prostředí, Část 3: Meze, Část 4: Zkušební a měřicí technika, Část 5: Směrnice o instalacích a zmírňování vlivů, Část 6: Kmenové normy a Část 9: Různé. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 61000-4-4 ed. 2 (33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Část 4-4: Zkušební a měřicí technika. Rychlé elektrické přechodné jevy/skupiny impulsů. Zkouška odolnosti. Týká se odolnosti elektrických a elektronických zařízení proti opakovaným rychlým elektrickým přechodným jevům. Tato část uvádí požadavky na odolnost a postupy zkoušky týkající se rychlých elektrických přechodných jevů/skupin impulsů. Dále definuje rozsahy a zkušební úrovně a uvádí postupy zkoušky. Cílem této normy je vytvoření obecné a reprodukovatelné základny pro vyhodnocování odolnosti elektrického a elektronického zařízení vystaveného opakovaným rychlým elektrickým přechodným jevům/skupinám impulsů na napájecích, signálových, ovládacích a zemních vstupech/výstupech. Zkušební metoda dokumentovaná v této části normy popisuje konzistentní metodu určení odolnosti zařízení nebo systému proti definovanému jevu. Norma definuje: - tvar vlny zkušebního napětí, - rozsah zkušebních úrovní, - zkušební zařízení, - postupy ověření zkušebního zařízení, - zkušební sestavu, - postup zkoušky. Tato norma udává specifikace pro zkoušky prováděné v laboratoři a pro zkoušky po instalaci. ČSN EN 61000-4-4 ed. 2 byla vydána v květnu 2005. S účinností od 1. 10. 2007 se ruší ČSN EN 61000-4-4 z července 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.

ČSN EN 61000-4-11 ed. 2 (33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Část 4-11: Zkušební a měřicí technika. Krátkodobé poklesy napětí, přerušení a pomalé změny napětí. Zkoušky odolnosti. Definuje metody zkoušky odolnosti a rozsah doporučených zkušebních úrovní krátkodobých poklesů napětí, krátkých přerušení a pomalých změn napětí, pro elektrická a elektronická zařízení připojovaná do rozvodových sítí nízkého napětí. Tato norma platí pro elektrická a elektronická zařízení připojovaná do střídavých sítí 50 Hz nebo 60 Hz jejichž výstupní fázový proud není větší než 16 A. Předmětem této normy je vytvoření všeobecného doporučení pro vyhodnocování odolnosti elektrických a elektronických zařízení vystavených krátkodobým poklesům napětí, krátkým přerušením a pomalým změnám napětí. ČSN EN 61000-4-11 ed. 2 byla vydána v březnu 2005. S účinností od 1. 6. 2007 se ruší ČSN IEC 61000-4-11 z února 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem podobných čísel.

ČSN EN 50065 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Norma obsahuje následující části: Část 1: Všeobecné požadavky, kmitočtová pásma a elektromagnetická rušení, Část 2-1: Požadavky na odolnost

síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání v prostorech obytných, obchodních a lehkého průmyslu, Část 2-2: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání v průmyslovém prostředí, Část 2-3: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 3 kHz až 95 kHz a určených pro používání dodavateli a distributory elektrické energie, Část 4-1: Oddělovací filtry nízkého napětí. Kmenová specifikace, Část 4-2: Oddělovací filtry nízkého napětí. Bezpečnostní požadavky (tato část pokrývá rozšířené kmitočtové rozsahy 3 kHz až 148,5 kHz a 1,6 MHz až 30 MHz), Část 4-3: Oddělovací filtry nízkého napětí. Vstupní filtr, Část 4-4: Oddělovací filtry nízkého napětí. Impedanční filtr, Část 4-5: Oddělovací filtry nízkého napětí. Segmentační filtr, Část 4-6: Oddělovací filtry nízkého napětí. Fázový vazební člen, Část 4-7: Přenosné oddělovací filtry nízkého napětí. Bezpečnostní požadavky (tato část pokrývá rozšířené kmitočtové rozsahy 3 kHz až 148,5 kHz a 1,6 MHz až 30 MHz) a Část 7: Impedance zařízení. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 50065-4-6 (33 3435) Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz. Část 4-6: Oddělovací filtry nízkého napětí. Fázový vazební člen. Platí pro fázové vazební členy v síťovém komunikačním systému pro fázové napětí maximálně AC 250 V a jmenovitý proud maximálně 125 A, určené pro domácnosti a podobné pevné instalace včetně budov obytných, obchodních a lehkého průmyslu. Platí pro fázové vazební členy používané pro řízení vazby komunikačních signálů mezi fázemi nebo úseky síťového komunikačního systému. Norma definuje požadavky na zajištění minimální vazby mezi úseky a požadavky na zajištění neměnné bezpečnosti elektrické instalace. ČSN EN 50065-4-6 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 50131-3 (33 4591) Poplachové systémy. Elektrické zabezpečovací systémy. Část 3: Ústředny. Stanovuje požadavky na zkušební postupy ověřování zabezpečovacích funkcí ústředen elektrických zabezpečovacích systémů (EZS) a vlivu prostředí na ústředny EZS určené k použití v systémech elektrické zabezpečovací signalizace a tísňových systémech (HAS = *Hild-up alarm system*) instalovaných v budovách. Tato technická specifikace stanovuje požadavky na ústředny instalované v budovách a využívající vyhrazená nebo sdílená pevná propojení nebo bezdrátová propojení. Tyto požadavky se také vztahují na části ústředen, které jsou obvykle montovány na vnější konstrukci budovy. Tato technická specifikace stanovuje požadavky na provedení ústředen, ale neobsahuje požadavky na navrhování, zpracování projektu, instalaci, provoz a údržbu systémů EZS. Tyto požadavky se vztahují také na ústředny, jejichž součástí jsou prostředky detekce, propojení, ovládání, komunikace a napájení jiných aplikací. Požadavky jsou stanoveny na části ústředen s ohledem na třídu vlivu okolního prostředí. Tato klasifikace popisuje prostředí, ve kterém se předpokládá navrhovaný provoz. Jsou-li požadavky čtyř tříd prostředí nedostatečné a pokud se na základě zkušeností v určitých geografických oblastech vyskytují extrémní klimatické podmínky, jsou v příloze A (ČSN) EN 50131-1 uvedeny speciální národní požadavky. Všeobecné požadavky týkající se vlivu prostředí na části ústředen jsou popsány v čl. 7. Poměrně rozsáhlá norma, cca 60 stran. ČSN EN 50131-3 byla vydána v květnu 2005. Nahradila Národní přílohu NM ČSN EN 50131-1/Z1 ze září 2000.

ČSN EN 50131-7 (33 4591) Poplachové systémy. Elektrické zabezpečovací systémy. Část 7: Pokyny pro aplikace. Obsahuje návod pro navrhování, přípravu realizace, montáž, uvedení do provozu, provoz a údržbu systémů elektrických zabezpečovacích systémů (EZS) instalovaných v objektech. Tyto pokyny jsou vodítkem pro ty, kteří jsou odpovědní za rozhodnutí o nutnosti použití EZS, pro volbu vhodného řešení EZS jak co do rozsahu

požadovaného střežení, tak i do stanoveného stupně zabezpečení. Pokyny jsou rovněž určeny pro pracovníky odpovědné za výběr zařízení vhodných pro požadovaný stupeň zabezpečení i třídy prostředí, ve kterém bude EZS provozován. Tyto pokyny pro aplikace se vztahují na zařízení jakéhokoliv rozsahu a komplexnosti všech stupňů zabezpečení i třídy prostředí a měly by být interpretovány ve vazbě na (ČSN) EN 50131-1. Poměrně rozsáhlá norma, cca 42 stran. ČSN EN 50131-7 byla vydána v květnu 2005. Nahradila Národní přílohu NM ČSN EN 50131-1/Z1 ze září 2000.

ČSN EN 60870-5-101 ed.2 (33 4650) Systémy a zařízení pro dálkové ovládání. Část 5-101: Přenosové protokoly. Společná norma pro základní úkoly dálkového ovládání. Vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 60870-5-101 ed.2 z 1. 12. 2003. S účinností od 1. 4. 2006 se ruší ČSN EN 60870-5-101 z července 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na málo používaný způsob rušení a souběžné platnosti. Touto normou (ed. 2) se ruší ed. 2 stejného čísla, ale souběžně zůstává v platnosti norma stejného čísla s neoznačenou edicí.*

ČSN EN 61850 (33 4850) Komunikační sítě a systémy v podřizovaných stanicích. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Úvod a přehled, Část 2: Výklad zvláštních výrazů, Část 3: Všeobecné požadavky, Část 4: Systémové a projektové řízení, Část 5: Požadavky na komunikaci pro funkce a modely zařízení, Část 6: Konfigurační popisový jazyk pro komunikaci v elektrických stanicích týkající se IED, Část 7-1: Základní komunikační struktura pro podřizované stanice a napájecí zařízení. Zásady a modely, Část 7-2: Základní komunikační struktura pro podřizované stanice a napájecí zařízení. Abstraktní rozhraní pro komunikační služby (ACSI), Část 7-3: Základní komunikační struktura pro podřizované stanice a napájecí zařízení. Obecné třídy dat, Část 7-4: Základní komunikační struktura pro podřizované stanice a napájecí zařízení. Třídy kompatibilních logistických uzlů a třídy dat, Část 8-1: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Mapování na MMS (ISO/IEC 9506-1 a ISO/IEC 9506-2) a na ISO/IEC 8802-3, Část 9-1: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Přenos vzorkovaných hodnot po sériovém jednosměrném (neorientovaném) vícebodovém spoji bod-bod, Část 9-2: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Vzorkované hodnoty z ISO/IEC 8802-3 a Část 10: Zkoušky shody. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 61850-7-1 (33 4850) Komunikační sítě a systémy v podřizovaných stanicích. Část 7-1: Základní komunikační struktura pro podřizované stanice a napájecí zařízení. Zásady a modely. Vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 61850-7-1 z 1. 4. 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco EN 61850-7-1: 2003 byla převzata do ČSN schválením k přímému používání, tato norma ji přejímá do ČSN překladem.*

ČSN EN 61850-7-2 (33 4850) Komunikační sítě a systémy v podřizovaných stanicích. Část 7-2: Základní komunikační struktura pro podřizované stanice a napájecí zařízení. Abstraktní rozhraní pro komunikační služby (ACSI). Vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 61850-7-2 z 1. 12. 2003. *Poznámka recenzenta: Zatímco EN 61850-7-2: 2003 byla převzata do ČSN schválením k přímému používání, tato norma ji přejímá do ČSN překladem.*

ČSN EN 61850-9-2 (33 4850) Komunikační systémy v podřizovaných stanicích. Část 9-2: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Vzorkované hodnoty z ISO/IEC 8802-3. Definuje Mapování Specifických Komunikačních Služeb (SCSM – Specific Communication Servis Mapping) pro přenos vzorkovaných hodnot podle abstraktní specifikace v IEC 61850-7-2 (v ČR /ČSN/ EN 61850-7-2). Tímto mapováním je mapování abstraktního modelu na smíšenou sestavu používající pro přenos vzorků přímý přístup na spoj

podle ISO/IEC 8802-3 (v ČR do ledna 2005 nezavedena) v kombinaci s IEC 61850-8-1 (v ČR ČSN EN 61850-8-1). ČSN EN 61850-9-2 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 61968-3 (33 4900) Integrace aplikací v energetických společnostech. Systémová rozhraní pro řízení dodávky elektrické energie. Část 3: Rozhraní pro provoz soustavy. Definuje příslušná rozhraní pro hlavní prvky architektury rozhraní pro Systémy Řízení Dodávky Elektrické Energie (DMS). IEC 61968-1 (v ČR /ČSN/ EN 61968-1) určuje a zavádí požadavky na standardní rozhraní vycházející z Referenčního Modelu Rozhraní (IRM). Části 3 až 10 souboru IEC 61968 (v ČR /ČSN/ EN 61968) definují rozhraní příslušející každé hlavní komerční funkci uvedené v Referenčním Modelu Rozhraní. Tento soubor IEC 61968 (v ČR /ČSN/ EN 61968) se omezuje na definování rozhraní a nezávisí na realizaci. Tato část určuje informační obsah souboru příslušných typů zpráv, které lze použít k zajištění většiny komerčních funkcí týkajících se provozu soustavy. Typická použití těchto typů zpráv, definovaných v této části, zahrnují sběr dat pomocí externích systémů, lokalizaci poruchy, obnovení provozu po poruše, ošetření poruchy, provozní údržbu a uvádění zařízení do provozu. ČSN EN 61968-3 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 50156 (33 5003) Elektrická zařízení pro kotle a pomocná zařízení. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Požadavky na návrh používání a instalace, Část 2: Požadavky na návrh, vývoj a schválení typu bezpečnostního zařízení a Část 3: Požadavky na specifické podnikové zkoušky bezpečnostního zařízení. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 50156-1 (33 5003) Elektrická zařízení pro kotle a pomocná zařízení. Část 1: Požadavky na návrh používání a instalace. Tato první část rozsáhlé normy (cca 73 stran) platí pro praktický návrh a instalaci elektrických zařízení, řídicích obvodů a ochranných systémů pro kotle, které pracují s pevnými, tekutými nebo plynými palivy a jejich pomocných zařízení. Specifikuje požadavky nutné pro splnění provozních podmínek kotlů ke snížení nebezpečí spalování a k ochraně vytápěných systémů před poškozením např. přehřátím. ČSN EN 50156-1 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 62282-2 (33 6000) Technologie palivových článků. Část 2: Moduly palivových článků. Česky jsou uveřejněny pouze první dva listy s Národní předmluvou a touto **Anotací obsahu:** Moduly palivových článků jsou elektrochemická zařízení, která přeměňují trvale přiváděné palivo, jako je vodík nebo vodíkem obohacené plyny, alkoholy, uhlovodíky a oxidanty na stejnosměrnou elektrickou energii, teplo, vodu a jiné vedlejší produkty. Norma uvádí minimální požadavky na bezpečnost a funkci modulů palivových článků. Platí pro moduly palivových článků, které používají dále uvedené elektrolytické chemické systémy. Norma se zabývá pouze podmínkami, které mohou vytvářet nebezpečí pro osoby a způsobit škody mimo modul palivového článku. Norma se nezabývá ochranou proti poškození samotného modulu palivového článku, pokud toto poškození nevede k ohrožení okolí. Moduly palivových článků jsou vždy součástí finálního výrobku. Tyto výrobky vyžadují odpovídající hodnocení podle bezpečnostních požadavků pro tyto finální výrobky. Celý text normy na 77 stránkách je paralelně anglicky a francouzsky. ČSN EN 62282-2 byla vydána v červnu 2005.

Třída 34 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro pohyblivé šňůry a šňůrová vedení, pro elektrické spoje a svorky, pro ultrazvuková obyčejná i zvláštní elektrická zařízení, pro elektrická zařízení v dolech, těžkých provozech a pro elektrická trakční zařízení, pro (elektrická) zařízení s rentgeny a radioaktivními látkami. Dále pro elektrická nadzemní sdělovací vedení, vnitřní

sdělovací rozvody a pro jejich ochranu, pro rozhlas po vedení, pro železniční zabezpečovací zařízení, pro požární signalizaci a dorozumívací zařízení, předpisy pro odrušení. Dále tato třída obsahuje normy pro elektrickou bezpečnost ve zvláštních podmínkách, pro práce na elektrických zařízeních a vedeních, pro obsluhu točivých strojů a transformátorů, elektrotechnické názvoslovné normy, pro řady jmenovitých napětí a kmitočtů, pro značky nahrazující nápisy, pro zkoušky vlivu vnějších činitelů prostředí, pro materiály pro elektrotechniku, pro izolační soustavy a materiály včetně kapalin, pro vodiče a kabely a jejich zkoušení, pro vodiče a kabely v podmínkách požáru. Konečně jsou do této třídy zařazeny pro různé druhy vodičů i kabelů (pro vinutí, silové, sdělovací apod.), pro vlnovody, pro izolátory, různé druhy stožárů, pro armatury a součásti venkovních vedení a konečně pro armatury trakčních a trolejových vedení. Z této třídy českých technických norem jsou v SZÚ systematicky sledovány pouze skupiny 34 00.. až 34 59...

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 992 norem (k témuž datu v r. 2004 - 940, v r. 2003 - 940, v r. 2002 - 925, v r. 2001 - 882 a v r. 2000 jen - 786 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili celkem 5 norem.

ČSN EN 61643-331 (34 1392) Součástky nízkonapětového zařízení pro ochranu před přepětím. Část 331: Specifikace varistorů z oxidů kovů (MOV). Obsahuje zkušební specifikace pro varistory z oxidů kovů (MOV – Metal Oxide Varistors), které se používají v zařízeních střídavého napětí do 1 000 V a stejnosměrného napětí do 1 5000 V na silových vedeních, v telekomunikačních nebo signalizačních obvodech. Jsou navrženy pro ochranu přístrojů nebo osob nebo obou před vysokým přechodovým přepětím. Tato specifikace platí pro MOV se dvěma elektrodami a nezabývá se hybridními zařízeními. Tato specifikace se netýká způsobů zapojení a jejich vlivu na vlastnosti MOV. Uvedené charakteristiky platí výhradně pro MOV montované pouze způsoby popsány pro zkoušky. ČSN EN 61643-331 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 61643-331 z dubna 2004.

ČSN EN 50162 (34 1521) Ochrana před korozi bludnými proudy ze stejnosměrných proudových soustav. Stanovuje obecné zásady, které mají být přijaty k minimalizaci účinků koroze bludnými proudy, způsobené stejnosměrným proudem (DC), na kovových konstrukcích uložených v půdě nebo ve vodě. Tato norma se zabývá především vnější korozi bludnými proudy v konstrukcích uložených v půdě nebo ve vodě. ČSN EN 50162 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 60695-7-1 ed.2 (34 5615) Zkoušení požárního nebezpečí. Část 7-1: Toxicita zplodin hoření. Všeobecný návod. Podává návod týkající se činitelů, které ovlivňují toxické nebezpečí způsobené ohni postihujícími elektrotechnické výrobky, a poskytuje informace o metodikách doporučených ISO TC 92 (SC 3) k odhadu snížení toxického nebezpečí způsobeného požáry, jak je vyjádřeno v ISO/TR 9122 (Část 1 až 6), v ISO 13344 a v ISO/TS 13571 (žádná z těchto tří norem nebyla do dubna 2005 v ČR zavedena). Pro realistické posouzení toxického nebezpečí způsobeného požáry neexistuje jednotná zkouška. Zkoušky v malém měřítku týkající se toxické vydatnosti nejsou samy o sobě schopny posouzení požárního nebezpečí. Dnešní zkoušky toxicity se pokoušejí měřit toxickou vydatnost laboratorně vytvořených zplodin hoření, toxická vydatnost nemá být zaměňována s toxickým nebezpečím. *(Poznámka recenzenta: Norma definuje **Toxickou vydatnost** (toxic potency) jako míru expoziční dávky toxické látky, potřebnou pro vyvolání specifického toxického účinku. **Toxickým nebezpečím** (toxic hazard) rozumí zranění nebo usmrcení v důsledku vystavení toxickým látkám s ohledem na jejich vydatnost, množství, koncentraci a dobu působení. Obě tyto definice nejsou obvyklé v toxikologii a jsou – údajně – převzaty z (ČSN) EN ISO 13943 Požární bezpečnost - Slovník.)* K povinnostem technických

komisi patří i to, aby při vypracovávání svých publikací v případě potřeby používaly základní bezpečnostní publikace. ČSN EN 60695-7-1 byla vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 7. 2007 se ruší ČSN EN 60695-7-1 z ledna 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60068-2-58 ed. 2 (34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2-58: Zkoušky. Zkoušky Td: Metody zkoušení součástek pro povrchovou montáž (SMD). Pájitelnost, odolnost proti rozpouštění metalizace a proti teplu oří pájení. Popisuje zkoušku Td, vhodnou pro součástky pro povrchovou montáž (SMD – Surface Mounting Devices), určené pro montáž na podložky (substráty). Tato norma poskytuje normalizované postupy pro pájecí slitiny obsahující olovo (Pb) a pro bezolovnaté pájecí slitiny. (Složení olovnatých pájek je uvedeno v čl. 6.1.3.2.) Norma poskytuje normalizované postupy pro stanovení pájitelnosti a odolnosti bezolovnatých pájecích slitin proti teplu při pájení. Tato norma dále poskytuje normalizované postupy pro stanovení pájitelnosti a odolnosti proti rozpouštění metalizace (viz B.3.3) a odolnosti proti teplu při pájení slitin, které jsou eutektickými nebo téměř eutektickými slitinami cín-olovo. Předmětem této normy je zajistit, že pájitelnost vývodu nebo zakončení odpovídá příslušným požadavkům na pájecí spoj podle IEC 61191-2 (v ČR /ČSN/ EN 61191-2), při použití každé z metod, uvedených v IEC 61760-1 (v ČR /ČSN/ EN 61760-1). Dále jsou zkušební metody určeny k zajištění, že tělo součástky může odolat tepelné zátěži, jaké je součástky vystavena v průběhu pájení. ČSN EN 60068-2-58 ed. 2 byla vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 9. 2007 se ruší ČSN EN 60068-2-58 z ledna 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 62358 (34 5843) Feritová jádra. Normalizovaný činitel indukčnosti (A_L) a jeho tolerance. Vydána v březnu 2005.

Třída 35 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro točivé elektrické stroje obecně, pro stejnosměrné, synchronní a asynchronní stroje a motory, pro svorkovnice, kartáče, komutátory, kryty a posunovány točivých strojů, pro nejrůznější druhy transformátorů a tlumivek, včetně norem pro jejich součásti a též normy pro výkonové polovodičové měniče, usměrňovače i součástky, pro tyristorové pohony, pro elektrické přístroje, pro různé druhy relé a ochran, pro elektromagnety i zkoušky elektronických součástek. Dále pro mnoho druhů spínacích zařízení, pro zásuvky, vidlice a konektory, pro pojistky, pro elektroměry, pro elektrické měřicí přístroje včetně přístrojů jaderné techniky. Posléze pro hromosvody, rezistory, termistory a kondenzátory. Dále ještě pro elektronky a polovodičové součástky, pro plošné spoje, stojany přenosových zařízení, kabely a součástky pro vláknovou optiku a konečně na pomůcky pro obsluhu. Z této třídy českých technických norem jsou v SZÚ systematicky sledovány pouze skupiny 00 až 15, 65 až 68 a konečně 88 a 97.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 1533 norem (k témuž datu v r. 2004 - 1473, v r. 2003 - 1442, v r. 2002 - 1366, v r. 2001 - 1298 a v r. 2000 jen - 1263 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 14 norem.

ČSN EN 60034-1 (35 0000) Točivé elektrické stroje. Část 1: Jmenovité údaje a vlastnosti. Platí pro všechny točivé elektrické stroje s výjimkou těch, pro které platí jiné normy IEC, např. IEC 60349 (v ČR /ČSN/ EN 60349). Na stroje, pro které platí tato norma, se mohou vztahovat také nahrazující, pozměňující nebo doplňující požadavky v jiných publikacích, např. IEC 60079 a IEC 60092. (V obou případech normy v ČR zavedeny jako

(ČSN) EN 60079 a (ČSN) EN 60092.) ČSN EN 60034-1 byla vydána v únoru 2005. S účinností od 1. 6. 2007 se ruší ČSN EN 60034-1+A1+A2 ed.2 z ledna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN CLC/TS 60034-17 (35 0000) Točivé elektrické stroje. Část 17: Asynchronní motory nakrátko napájené z měničů. Návod na používání. Předmětem této technické specifikace je ustálený provoz asynchronních motorů nakrátko, náležejících do rozsahu platnosti IEC 60034-12, které jsou napájeny z měničů. Technická specifikace se vztahuje na provoz v celém rozsahu nastavení otáček, nezabývá se však rozběhem ani přechodnými jevy. Berou se v úvahu pouze měniče nepřímého typu. Tento typ zahrnuje měniče s vnuceným stejnosměrným proudem v meziobvodu (proudové měniče) a měniče s vnuceným stejnosměrným napětím (napěťové měniče), buď blokového typu nebo typu s pulzním řízením bez omezení počtu, šířky nebo kmitočet impulsů. Pro účely této technické specifikace může měnič zahrnovat jakýkoli typ elektronické spínací součástky, např. tranzistory (bipolární nebo MOSFET), IGBT, tyristory, GTO tyristory atd., s analogovou nebo digitální řídicí elektronikou. Kapitola 8 – Magneticky buzený hluk podrobně popisuje problematiku zvýšení hluku u těchto strojů. ČSN CLC/TS 60034-17 byla vydána v červnu 2005.

ČSN CLC/TS 60034-18-34 (35 0000) Točivé elektrické stroje. Část 18-34: Funkční hodnocení izolačních systémů. Zkušební postupy pro vinutí s tvarovanými cívkami. Hodnocení termomechanické odolnosti izolačních systémů. V této části 18-34 jsou uvedeny zkušební postupy pro hodnocení odolnosti izolačních systémů pro vinutí s tvarovanými cívkami při termomechanických cyklech. Při tomto hodnocení se dává přednost srovnávání vlastností kandidátského systému s vlastnostmi referenčního izolačního systému, který se již osvědčil v provozu. ČSN CLC/TS 60034-18-34 byla vydána v červnu 2005.

ČSN CLC/TS 60034-20-1 (35 0000) Točivé elektrické stroje. Část 20-1: Řídicí motory. Krokové motory. V této technické specifikaci jsou uvedeny požadavky na točivé řídicí motory a popsány příslušné zkoušky. Jsou zde také uvedeny rozměry a informace o značení a údaje, které má uvést výrobce na štítcích a v katalozích. Tato technická specifikace platí pouze pro točivé krokové motory. ČSN CLC/TS 60034-20-1 byla vydána v červnu 2005.

ČSN CLC/TS 60034-26 (35 0000) Točivé elektrické stroje. Část 26: Vlivy nesymetrických napětí na vlastnosti trojfázových asynchronních motorů. Popisuje vlivy nesouměrných napětí na vlastnosti trojfázových asynchronních motorů nakrátko. ČSN CLC/TS 60034-26 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 60076 (35 1001) Výkonové transformátory. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Oteplení, Část 3: Izolační hladiny dielektrické zkoušky a vnější vzdušné vzdálenosti, Část 4: Směrnice pro zkoušky atmosférickým a spínacím impulzem. Výkonové transformátory a tlumivky, Část 5: Zkratová odolnost, Část 6: Tlumivky, Část 7: Směrnice pro zatěžování olejových transformátorů, Část 8: Směrnice pro použití, Část 10: Stanovení hladin hluku, Část 10-1: Stanovení hladin hluku pro transformátory a tlumivky – Směrnice pro uživatele, Část 11: Suché transformátory, Část 12: Směrnice pro zatěžování suchých transformátorů, Část 13: Transformátory plněné kapalinou s vlastní ochranou, Část 14: Směrnice pro navrhování a použití výkonových transformátorů ponořených do kapaliny používajících izolační materiály pro vysoké teploty a Část 15: Výkonové transformátory plněné plynem. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 60076-11 (35 1001) Výkonové transformátory. Část 11: Suché transformátory. Vztahuje se na suché výkonové transformátory (včetně autotransformátorů), které mají nejvyšší napětí pro zřízení do 36 kV včetně a nejméně 1 vinutí, které je provozováno na napětí vyšší než 1,1 kV. Norma se týká všech konstrukčních technologií. (Dále je uveden přehled transformátorů, na které se norma nevztahuje.) Za pozornost stojí kapitola 24 - Měření hladiny hluku (zvláštní zkouška), kde je uvedeno, že se použijí příslušné požadavky IEC 60076-10 (v ČR /ČSN/ EN 60076-10) a kapitola 28 - Zkouška hořlavosti (zvláštní zkouška), kde je tato zkouška je velmi podrobně popsána. ČSN EN 60076-11 byla vydána v březnu 2005. S účinností od 1. 7. 2007 se ruší ČSN EN 60726 z října 2003, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta:* *Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 60044 (35 1358) Přístrojové transformátory. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Transformátory proudu, Část 2: Induktivní transformátory napětí, Část 3: Kombinované transformátory, Část 5: Kapacitní transformátory napětí, Část 6: Požadavky na jisticí transformátory proudu pro přechodové jevy, Část 7: Elektronické transformátory napětí a Část 8: Elektronické transformátory proudu. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 60044-3 (35 1358) Přístrojové transformátory. Část 3: Kombinované transformátory. Týká se nově vyráběných kombinovaných transformátorů pro použití s elektrickými měřicími přístroji a elektrickými jisticími zařízeními při kmitočtech od 15 Hz do 100 kHz. Požadavky a zkoušky podle této normy, kromě požadavků a zkoušek norem IEC 60044-1, IEC 60044-2 a IEC/PAS 60044-5, jsou nezbytné pro kombinované přístrojové transformátory. ČSN EN 60044-3 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 60044-5 (35 1358) Přístrojové transformátory. Část 5: Kapacitní transformátory napětí. Vztahuje se na nové jednofázové kapacitní transformátory napětí připojené mezi vedením a zemí v napěťových systémech s $U_m \geq 72,5$ kV při průmyslových kmitočtech od 15 Hz do 100 Hz. Jsou určeny pro nízkonapěťové napájení zařízení majících měřicí, řídicí a jisticí funkce. Kapacitní transformátor napětí může být vybaven s nebo bez zařízení pro nosný kmitočet pro aplikace ve vysokofrekvenčních systémech pro přenos po silových vedeních (PLC) při nosných kmitočtech od 30 kHz do 500 kHz. Rozsáhlá norma, cca 65 stran. ČSN EN 60044-5 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 60325 (35 6566) Přístroje radiační ochrany. Měřiče a monitory kontaminace radionuklidy emitujícími záření alfa, beta a alfa/beta (energie beta > 60 keV). Platí pro měřiče a monitory záření navržené pro přímé měření nebo přímou detekci povrchové kontaminace radionuklidy emitujícími záření alfa a/nebo beta. Platí konkrétně pro: - měřiče povrchové kontaminace alfa; - monitory povrchové kontaminace alfa, - měřiče povrchové kontaminace beta; - monitory povrchové kontaminace beta; - měřiče povrchové kontaminace alfa/beta; - monitory povrchové kontaminace alfa/beta. Tato norma je také použitelná pro zařízení ke speciálním účelům a pro zařízení speciálně navržená pro povrchy s danými vlastnostmi. Některé požadavky však mohou vyžadovat změnu nebo doplnění podle speciálních požadavků na takováto zařízení. Předmětem této normy je stanovit standardní požadavky a poskytnout příklady přijatelných metod a také specifikovat obecné charakteristiky, obecné zkušební podmínky, radiační charakteristiky, elektrickou bezpečnost, charakteristiky okolního prostředí a požadavky na identifikační osvědčení pro měřiče a monitory kontaminace alfa, beta a alfa/beta. ČSN EN 60325 byla vydána v květnu 2005. S účinností od 1. 5. 2007 se ruší ČSN IEC 60325 z března 2004, která do uvedeného data platí s touto normou. *Poznámka recenzenta:* *Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN IEC 62138 (35 6665) Jaderné elektrárny. Instrumentace a řízení důležité pro bezpečnost. Softwarová hlediska pro systémy využívající počítače vykonávající funkce kategorie B nebo C. Stanoví požadavky pro systémy využívající počítače vykonávající funkce kategorie B nebo C, jak je definováno v (ČSN) IEC 61226. Doplňuje IEC 60880 a IEC 60880-2, které určují požadavky na systémy využívající počítače vykonávající funkce kategorie A. Je také ve shodě a doplňuje (ČSN) IEC 61513, která definuje třídy systémů I&C důležitých pro bezpečnost takto: - Systémy I&C bezpečnostní třídy 1 jsou určeny k provádění bezpečnostních funkcí kategorie A, ale mohou plnit také bezpečnostní funkce kategorie B a/nebo C a z bezpečnostního hlediska neklasifikované funkce; - Systémy I&C bezpečnostní třídy 2 jsou určeny k provádění bezpečnostních funkcí kategorie B, ale mohou plnit také bezpečnostní funkce kategorie C a z bezpečnostního hlediska neklasifikované funkce; - Systémy I&C bezpečnostní třídy 3 jsou určeny k provádění bezpečnostních funkcí kategorie C, ale mohou také plnit z bezpečnostního hlediska neklasifikované funkce. Protože daný klasifikovaný systém I&C může z bezpečnostního hlediska provádět funkce různých bezpečnostních kategorií a dokonce neklasifikovaných funkcí, požadavky této normy jsou zaměřeny na bezpečnostní třídu systému I&C. Tato norma není určena k použití jako univerzální příručka pro softwarové inženýrství. Stanoví požadavky, které musí software systémů I&C bezpečnostních tříd 2 a 3 splňovat, aby bylo dosaženo bezpečnostních cílů jaderných systémů. ČSN IEC 62138 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 60439-4 ed. 2 (35 7107) Rozváděče nn. Část 4: Zvláštní požadavky pro staveništní rozváděče (ACS). Platí pro typově zkoušené rozváděče (TTA) určené pro používání na staveništích, tj. dočasných pracovištích, na které veřejnost nemá většinou přístup a kde se provádějí stavební práce, instalace, opravy, přestavby nebo demolicie nemovitostí (budov), nebo stavebně inženýrské (veřejné) práce, nebo výkopy, nebo jakékoliv jiné podobné činnosti. Tyto rozváděče mohou být přemístitelné (dočasně nebo pevně zabudované) nebo pohyblivé. Požadavky na elektrickou ochranu poskytovanou zařízeními vyráběnými podle této normy musí odpovídat požadavkům uvedeným v IEC 60364-7-704 (v ČR zavedena jako /ČSN/ 33 2000-7-704). ČSN EN 60439-4 byla vydána v květnu 2005. S účinností od 1. 9. 2007 se ruší ČSN EN 60439-4 z února 1995, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel!*

ČSN EN 60900 ed. 2 (35 9704) Práce pod napětím. Ruční nářadí používané do AC 1 000 V a DC 1 500 V. Týká se izolovaného a izolačního ručního nářadí používaného pro práce pod napětím nebo na živých částech se jmenovitým napětím do AC 1 000 V a DC 1 500 V. ČSN EN 60900 ed. 2 byla vydána v lednu 2005. S účinností od 1. 4. 2007 se ruší ČSN EN 60900 z března 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel!*

ČSN CLC/TS 50354 (35 9728) Metody zkoušení materiálů a dílů oblečení elektrickým obloukem používané osobami při riziku vystavení se elektrickému oblouku. Účelem této technické specifikace je zajistit, aby následky pro osoby, které jsou vystaveny elektrickým obloukům, nebyly tímto oblečením zhoršeny. Tato specifikace nezahrnuje ochranu před proudem procházejícím lidským tělem ani tepelnou ochranu od tepelné energie vzniklé působením elektrického proudu. Oblečení musí být vyrobeno z materiálu, který splňuje zkoušku metodou 1. Zkušební metody jsou rozděleny do dvou částí: Metoda 1: Zkoušení materiálu, Metoda 2: Zkoušení oblečení. ČSN CLC/TS 50354 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN P ENV 50354 z dubna 2003.

ČSN 35 9758 Práce pod napětím. Směrnice pro montáž vodičů na distribučních vedeních. Zařízení pro tažení vodičů a příslušenství. Poskytuje, doporučení pro výběr

a zkoušení zařízení a příslušenství používané pro montáž holých a izolovaných vodičů distribučních venkovních vedení. Jsou doporučeny postupy pro řádné zemnění s cílem chránit zařízení, konstrukční prvky a osoby před proudy, které mohou vzniknout při náhodném dotyku se sousedními vodiči pod napětím nebo indukovaným napětím od přilehlých vedení pod napětím, úderů blesku, spínacích chyb nebo elektrostatického náboje. Zařízení uvažované v této technické zprávě je používáno pro napětí distribučních sítí, která jsou obvykle nižší než 50 kV. Rozsáhlá norma, cca 51 stran. ČSN 35 9758 byla vydána v dubnu 2005.

Třída 36 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro osvětlování všeobecně, pro žárovky, výbojky i zářivky apod., pro vnitřní a venkovní osvětlení, terminologické normy, normy pro různé druhy elektrických svítidel, pro bezpečnost elektrických fotoblesků. Dále normy pro bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely, pro elektrické točivé stroje a přístroje kolejových vozidel. Dále normy pro primární články a baterie, akumulátory, fotovoltaické součástky apod. Posléze i technické normy pro rentgeny, světelná signalizační zařízení telegrafní a telefonní přístroje, vysílače, přijímače a antény, radioreléová i družicová zařízení a systémy, plynové lasery a jejich modulátory, navigační a bezpečnostní systémy, aplikovanou elektroniku, elektroakustická zařízení. Dále normy pro záznam a reprodukci zvuku i obrazu, pro elektroakustická měření. Konečně normy pro informační techniku pro lokální počítačové sítě a pro optické disky, identifikační karty a ochranu dat, pro zobrazování a výměnu dokumentů a propojení zařízení informační techniky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 1958 norem (k témuž datu v r. 2004 - 1899, v r. 2003 - 1842, v r. 2002 - 1806, v r. 2001 - 1707 a v r. 2000 - 1556 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 35 norem.

ČSN EN 60399 ed.2 (36 0384) Oblý závit na objímky s kroužkem pro připevnění stínidla. Vydána v červnu 2005. S účinností od 1. 10. 2007 se ruší (ČSN) EN 60399 z března 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel!*

ČSN EN 13201 (36 0455) Osvětlení pozemních komunikací. *Tento dokument se skládá pouze ze tří částí: Část 2: Požadavky; Část 3: Výpočet; Část 4: Metody měření. Všechny tyto části byly k dispozici v prvním pololetí 2005.*

ČSN EN 13201-2 (36 0455) Osvětlení pozemních komunikací. Část 2: Požadavky. Definiuje na základě fotometrických požadavků třídy osvětlení pro pozemní komunikace s ohledem na zrakové potřeby uživatelů komunikace a zohledňuje vlivy tohoto osvětlení na životní prostředí. Dále norma uvádí informativní Přílohu A, která se týká hodnocení oslnění a omezení obtěžujícího světla a informativní Přílohu B, která se týká osvětlení přechodů pro chodce. ČSN EN 13201-2 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13201-2 z dubna 2004.

ČSN EN 13201-3 (36 0455) Osvětlení pozemních komunikací. Část 3: Výpočet. Definiuje a popisuje výchozí předpoklady a matematické postupy, které je potřeba používat při výpočtech fotometrických funkčních požadavků soustav osvětlení pozemních komunikací, navržených v souladu s (ČSN) EN 13201-2. ČSN EN 13201-3 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13201-3 z dubna 2004. Dále spolu s ČSN EN 13201-4 částečně nahradila ČSN 36 0400 z 4. 12. 1984.

ČSN EN 13201-4 (36 0455) Osvětlení pozemních komunikací. Část 4: Metody

měření. Určuje postupy vhodné pro fotometrická a s nimi související měření osvětlovacích soustav pozemních komunikací. Jsou uvedeny příklady protokolů o měření. ČSN EN 13201-4 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13201-4 z dubna 2004. Dále spolu s ČSN EN 13201-3 částečně nahradila ČSN 36 0400 z 4. 12. 1984.

ČSN EN 60921 (36 0512) Předřadníky pro zářivky. Požadavky na provedení. Norma obsahuje pouze jeden list v českém jazyce, jinak je celá poměrně rozsáhlá norma (cca 63 stran) uvedena paralelně v anglickém a francouzském jazyce. Kromě Národní předmluvy obsahuje česká část tuto **Anotaci obsahu:** Tato norma uvádí požadavky na provedení předřadníků na střídavé napětí až do 1 000 V při 50 Hz nebo 60 Hz pro připojení k zářivkám s předžhavenými katodami, které se provozují s nebo bez startéru nebo zapalovacího zařízení a které mají příkony, rozměry a vlastnosti definované v IEC 60081 a 60901. Norma platí pro předřadníky a jejich části, jako jsou rezistory, transformátory a kondenzátory. Přejímaná norma se skládá ze 3 stran anglického textu evropské normy a 63 stran paralelního francouzského a anglického textu normy CEI/IEC. *Poznámka recenzenta: CEI = Commission Electrotechnique Internationale; IEC = International Electrotechnical Commission.* ČSN EN 60921 byla vydána v květnu 2005. S účinností od 1. 10. 2011 se ruší ČSN EN 60921+A1+A2 z července 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 61047 ed.2 (36 0581) Elektronické měniče/střídače na stejnosměrné nebo střídavé napětí pro žárovky. Požadavky na provedení. Tato norma obsahuje v českém jazyce jen jeden list s Národní předmluvou a anotací obsahu, dále je uvedena v anglickém jazyce a má cca 33 stran. **Anotace obsahu:** Norma uvádí požadavky na provedení elektronických měničů/střídačů na stejnosměrné nebo střídavé napětí až do 1 000 V při 50 Hz nebo 60 Hz s provozními kmitočty odlišnými od napájecího kmitočtu, které jsou provozovány s napěťově řízenými žárovkami. V přílohách jsou uvedeny požadavky na zkoušky elektronických měničů/střídačů. Zvláštní pozornost je věnována provozním kmitočtům nižším než 20 kHz, které mohou způsobovat audio rušení. ČSN EN 61047 ed.2 byla vydána v březnu 2005. S účinností od 1. 9. 2011 se ruší ČSN EN 61047 z července 1995, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel!*

ČSN EN 60598-1 ed.4 (36 0600) Svítidla. Část 1: Všeobecné požadavky a zkoušky. Uvádí všeobecné požadavky na svítidla s elektrickými světelnými zdroji pro napájecí napětí nepřesahující 1 000 V. Požadavky a příslušné zkoušky této normy zahrnují: třídění, značení, mechanickou a elektrickou konstrukci. Zdůrazňuje se skutečnost, že tato Část 1 zahrnuje všechna hlediska bezpečnosti (elektrické, tepelné a mechanické). Tato první část se všeobecně zabývá bezpečnostními požadavky na svítidla. Předmětem normy je stanovit základní řadu požadavků a zkoušek, které se mohou uplatnit u více druhů svítidel a které mohou být požadovány v jednotlivých ustanoveních IEC 60598-2 (V ČR /ČSN/ EN 60598-2). Není tedy možno považovat tuto část 1 za vlastní normu pro jakýkoliv typ svítidla. Její ustanovení platí pouze pro jednotlivé druhy svítidel v rozsahu určeném v příslušném Oddílu Části 2. Rozsáhlá norma cca 158 stran. ČSN EN 60598-1 ed. 4 byla vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 7. 2007 se ruší ČSN EN 60598-1 ed. 3 z března 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel!*

ČSN EN 50172 (36 0631) Systémy nouzového únikového osvětlení. Stanovuje požadavky na osvětlení únikových cest a bezpečnostních značek při výpadku normálního napájení. Přitom stanoví minimální požadavky na toto nouzové osvětlení z hlediska velikosti, typu a využití příslušných prostorů. Vztahuje se na zajištění elektrického nouzového osvětlení

na všech pracovištích a prostorech přístupných veřejnosti. Nevztahuje se na soukromé prostory domácností, ale její požadavky je možno uplatnit i na společné únikové cesty vícepodlažních obytných budov. Tuto evropskou normu je možno použít i pro náhradní osvětlení používané jako nouzové únikové osvětlení. Pokud jde o úroveň a měření osvětlení a o adaptaci odkazuje se na (ČSN) EN 1838 a EN 13032 (do února 2005 v ČR nezavedena). ČSN EN 50172 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 60704-2-10 (36 1008) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Zkušební předpis pro určení hluku šířeného vzduchem. Část 2-10: Zvláštní požadavky na elektrické sporáky, trouby, grily, mikrovlnné trouby a jakékoliv jejich kombinace. Tato Část 2-10 se má používat spolu s (ČSN) EN 60704-1:1997. Podmínky měření, stanovené v této Části 2-10, zajišťují dostatečnou přesnost při určování vyzařovaného hluku a srovnání výsledků měření provedených v různých laboratořích, přičemž simulují, pokud je to možné, praktické používání elektrických sporáků, trub, grilů, mikrovlnných trub a jakýchkoliv jejich kombinací. ČSN EN 60704-2-10 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 60335-2 (36 1045) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 2: Jednotlivé díly (části) této části 2 vychází ve značném časovém rozpětí, a to zcela nepravidelně. Navíc jsou vydávány druhé, třetí a čtvrté edice s tím, že do určitého data platí dvě i tři normy stejného čísla vedle sebe (viz dále). Recenze proto zveřejňujeme postupně tak, jak vycházejí, prakticky v každém pokračování AHEM, vydávaném už několik let dvakrát ročně.

Přesto pokládáme za potřebné zopakovat některé společné charakteristické rysy této sady norem: Každá obsahuje v úvodu zhruba toto upozornění: Tato část 2 se musí používat spolu s ČSN EN 60335-1 Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 1: Všeobecné požadavky, která byla zpracována na základě vydání této normy z roku, který odpovídá „Části 2“. (Může to být i rok 1994 - u nejstarších, až 2002 - u nejmladších.) Musí se brát v úvahu změny a revize Části 1 s tím, že data, kdy takové změny budou platit, budou stanovena v příslušné změně nebo revizi Části 1. Tento samostatný díl části 2 doplňuje nebo mění odpovídající kapitoly EN 60335-1 tak, aby se stala evropskou normou. Kde určitý článek Části 1 není v této Části 2 uveden, platí článek z Části 1, pokud jej lze použít. Tam, kde tato norma uvádí „doplňek“, „změna“ nebo „nahrazuje se“, musí být příslušný text Části 1 podle toho upraven. Články, které jsou doplněny k Části 1, jsou očíslovány počínaje 101. Kromě toho - a to je velmi důležité - každá 2., 3. nebo 4. edice konkrétního dílu této druhé části obsahuje národní předmluvu zhruba tohoto znění: Souběžně s touto normou se může používat ČSN EN 60335-2 (a uvede se příslušný díl) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely - Část 2: (a uvede se název příslušného dílu, popř. i starší třídící znak z (a je uvedeno datum vydání této „starší“ normy). Znamená to tedy, že po určitou dobu (až pět a i více let) souběžně platí jedno nebo více „starších“ vydání normy stejného čísla, spolu s vydáním „novějším“ nebo „nejnovějším“. Nemusí ale mít stejný třídící znak! S ohledem na určitou nepřehlednost třídění opakujeme: „nejstarší“ normy mají resp. měly třídící znak 36 1055 a v krátké době všechny pozbudou platnosti - pokud se tak již nestalo; „novější“ normy, vydávané zhruba do r. 2002 mají třídící znak 36 1040; v současné době (zhruba od r. 2003) se používá třídící znak 36 1045! Kromě toho téměř pravidelně i v názvu (hlavičce) normy je údaj „ed. 2.“ či „ed. 3“. Nejstarší normy - většinou s třídícím znakem 36 1055 - zpravidla nemají označení „ed. 1“! Podle toho lze také (v některých případech) „na první pohled“ poznat zda jde o „nejstarší“ nebo „novější“ či „nejnovější“ vydání normy téhož čísla. Naléhavě - v této souvislosti - tedy znovu upozorňujeme na souběžnou platnost dvou (a výjimečně i tři) norem stejného čísla, konkrétně na souběžnou platnost ed. 1 a 2, resp. ed. 2 a 3, výjimečně i 4, s tím, že ed. 1 v normách označována není. V pochybnostech doporučujeme zejména překontrolovat data vydání souběžně platných norem, protože někdy

souběžně existuje několik vydání, lišících se datem, ale neoznačených edicí.

V mnoha „dílech“ (částech) bývá ještě další upozornění zhruba tohoto znění: Norma platí i pro spotřebiče, které nejsou určeny pro normální používání v domácnosti, ale které se přesto mohou stát zdrojem nebezpečí pro veřejnost, jako jsou spotřebiče určené pro laiky v obchodech, lehkém průmyslu a v zemědělství. Tato norma se týká běžných nebezpečí, pokud je to rozumně použitelné, se kterými se setkávají osoby v domácnosti a jejím okolí. Tato norma obecně nebere v úvahu používání spotřebičů malými dětmi nebo nesvéprávnými osobami bez dozoru; hru malých dětí se spotřebiči. Konečně znovu zdůrazňujeme, že každý z „dílu“ této druhé části uvádí pouze odchylky od normy kmenové. Hygienických otázek se týká kapitola 32: Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se obvykle uvádí: „Tato kapitola z Části 1 platí.“ Pokud bude normalizováno něco jiného, upozorníme na to u jednotlivých „částí“. V první polovině r. 2005 byly k dispozici tyto (dále uvedené) části, označené jako ed. 2, již s novým třídícím znakem:

ČSN EN 60335-2-75 ed.2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost. Bezpečnost. Část 2-75: Zvláštní požadavky na výdejní spotřebiče a prodejní stroje pro komerční účely. Zabývá bezpečností elektrických komerčních výdejních spotřebičů a prodejních strojů pro přípravu nebo dodávání potravin, nápojů a spotřebních předmětů, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Platí také pro komerční elektrické kávovary typu espresso, které mohou být také ohřívány plynem (viz přílohu ZAA). Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, normalizuje pouze odchýlná ustanovení proti (ČSN) EN 60335-1. Největší změny jsou v kapitole 3, 7, 15, 19 a 22. K pozornosti doporučujeme Přílohu ZBB Měření akustického hluku, kde se uvádí: „Hladina akustického tlaku se měří podle EN ISO 11201. Hladina akustického výkonu se měří podle EN ISO 3744 nebo podle EN ISO 3743-1, pokud je vhodná dozvuková místnost. Zkoušky se provádějí se spotřebičem umístěným na tvrdé podlaze zkušební místnosti jako při normálním používání. Spotřebič se napájí jmenovitým napětím a je v činnosti za nejnepríznivějších podmínek normálního používání.“ ČSN EN 60335-2-75, ed.2 byla vydána v lednu 2005. S účinností od 1. 3. 2007 se ruší ČSN EN 60335-2-63 (36 1055) z května 1996 a ČSN EN 60335-2-75 z března 2003, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-79 ed.2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost. Bezpečnost. Část 2-79: Zvláštní požadavky na vysokotlaké čističe a čističe parou. Zabývá se bezpečností vysokotlakých čističů pro domácnost, průmyslové a komerční využití, které nemají tlak nižší než 2,5 MPa a nemají tlak vyšší než 25 MPa a se vstupem na pohon vysokotlakého čerpadla, jehož výkon není vyšší než 10 kW, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Platí také pro průmyslové a komerční čističe parou se zásobníkem vody, jehož objem nepřesahuje 1 000 l, jmenovitý tlak nepřesahuje 3,2 MPa a součin objemu a jmenovitého tlaku nepřesahuje 300. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, normalizuje pouze odchýlná ustanovení proti (ČSN) EN 60335-1. Největší změny jsou v kapitole 7, 11, 15, 18, 19, 20, 21, 22 a 25. Za pozornost stojí zejména změny v kapitole 7 – Značení a návody, jimiž jsou předepsány nejružnější výstrahy, jimiž se má předcházet rizikům práce s přístrojem. Je dokonce předepsán štítek s černými výstražnými značkami (piktogram). Pokud jde o kapitolu 32 – Záření, toxicita a podobná nebezpečí je doplněna Poznámka 101 tohoto znění: U spotřebičů, určených k připojení na vodovodní potrubí se připravují požadavky a metody zkoušek ke kontrole toho, že spotřebič je tak zkonstruován nebo vybaven zařízeními k zabránění zpětného průtoku kontaminované vody ze spotřebiče, když se tlak ve vodovodním potrubí zmenší pod hodnotu atmosférického tlaku. ČSN EN 60335-2-79, ed.2 byla vydána v lednu

2005. S účinností od 1. 4. 2007 se ruší ČSN EN 60335-2-79 z června 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 50350 (36 1060) Řídicí systémy nabíjení elektrických topidel akumulárního typu pro vytápění místností pro domácnost. Metody měření funkce. Tato norma obsahuje v českém jazyce jen jeden list s Národní předmluvou a anotací obsahu, dále je uvedena v anglickém jazyce a má 27 stran. **Anotace obsahu:** Norma platí pro řídicí systémy nabíjení elektrických topidel (systémů) akumulárního typu pro domácnost s vnitřním zdrojem energie (odporovým). Předmětem této normy je uvést a definovat pro informaci uživatelům hlavní funkční charakteristiky řídicích systémů nabíjení a popsat normalizované metody pro ověření těchto charakteristik a pro zvýšení kvality. Tato norma se nezabývá bezpečnostními požadavky. ČSN EN 50350 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 60745-2 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2: *Tato norma uvádí, že navazuje na obecné požadavky dnes zrušených ČSN EN 292-1 a ČSN EN 292-2. (Od června 2004 platí ČSN EN ISO 12100-1 a ČSN EN ISO 12100-2.) Jak je to u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1. Hygienických otázek se týká kapitola 32: Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se obvykle uvádí: „Tato kapitola z Části 1 platí.“ Pokud bude normalizováno něco jiného, upozorníme na to u jednotlivých „částí“. Za pozornost stojí úvodní ustanovení, které potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení v platném znění. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 60745-2-18 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-18: Zvláštní požadavky na páskovací nářadí. Jak je z předchozího textu patrné, obsahuje pouze změny oproti Části 1. Jsou bezvýznamné. ČSN EN 60745-2-18 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 62281 (36 4361) Bezpečnost lithiových a akumulátorových článků a baterií během přepravy. Stanoví zkušební metody a požadavky pro lithiové primární a akumulátorové (nabíjitelné) články a baterie, které se týkají zajištění jejich bezpečnosti během přepravy a také za účelem recyklace nebo likvidace odpadu. Požadavky stanovené v této normě neplatí pro případy, na které se vztahují zvláštní ustanovení stanovující výjimky, dané v příslušných předpisech. Jejich seznam je uveden v článku 7.3, který se týká přepravy, včetně letecké a námořní. Za pozornost také stojí v kapitole 6 – Metody zkoušek a požadavky toto: **Bezpečnostní upozornění: VAROVÁNÍ: tyto zkoušky vyžadují použití postupů, které mohou způsobit zranění, pokud nejsou přijata odpovídající opatření. Provedení těchto zkoušek musí být prováděno pouze příslušně kvalifikovanými a zkušenými techniky s použitím odpovídající ochrany.** ČSN EN 62281 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 21647 (36 4825) Zdravotnické elektrické přístroje. Zvláštní požadavky na základní bezpečnost a základní vlastnosti monitorů dýchacích plynů. Tato mezinárodní norma je zvláštní normou vycházející z IEC 60601-1:1988 (v ČR /ČSN/ EN 60601-1) a její změny 1 (1991) a 2 (1995), dále nazývané všeobecná norma. Všeobecná norma je základní normou bezpečnosti všech zdravotnických elektrických přístrojů používaných kvalifikovaným personálem nebo za jeho dohledu v obecném zdravotnickém a patientském prostředí, pro zajištění bezpečnosti obsahuje rovněž určité požadavky na spolehlivost provozu. Kapitola 1 IEC 60601-1:1988 platí s následujícími výjimkami: Změna (doplněk na konci 1.1): Tato mezinárodní norma stanovuje zvláštní požadavky na základní bezpečnost a základní vlastnosti monitorů dýchacích plynů (RGM)

(definovaných v 3.15), určených pro použití v trvalém provozu u lidských bytostí. Tato mezinárodní norma stanovuje požadavky na: a) monitorování anestetického plynu; b) monitorování oxidu uhličitého; c) monitorování kyslíku. Tato mezinárodní norma neplatí pro monitory určené pro použití s hořlavými anestetiky. Požadavky této mezinárodní normy, které nahrazují nebo modifikují požadavky IEC 60601-1:1988 a jejích změn 1 (1991) a 2 (1995), jsou odpovídajícím všeobecným požadavkům nadřazeny. Hlediska vztahu k životnímu prostředí jsou uvedena v příloze CC. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS, která se týká zdravotnických prostředků.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb. ČSN EN ISO 21647 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 864 z dubna 1998, ČSN EN ISO 11196 z ledna 1999 a ČSN EN 12598 z listopadu 1999.*

ČSN EN 50390 (36 7020) Zabezpečování kosmických produktů. Ruční pájení s vysokou spolehlivostí elektrických spojů. Definiuje technické požadavky a opatření zajišťující kvalitu ručního pájení pro vysoce spolehlivé elektrické spojení určené pro použití v kosmických lodích a podobných zařízeních. Soubor přísných požadavků v této normě zajišťuje vysokou spolehlivost ručně pájených elektrických spojení určených do běžných pozemních podmínek, podmínek vibrační zátěže G a podmínek v průběhu kosmického letu. Norma obsahuje správné nástroje, materiály a řemeslné provedení. Jsou stanoveny podmínky přijetí a zamítnutí a jsou zde obsaženy i některé normy pro zpracování, aby bylo možno rozlišit správnou a nesprávnou práci. Pájení vlnou a technologie povrchové montáže jsou specifikovány v jiných dokumentech a procesy vyžadují, aby byly ověřovány podle předepsaných norem. Za pozornost stojí kapitola 6 – Výběr materiálu, kde je uvedeno složení pájek i rozpouštědel, které mohou být používány pro tyto práce. Rozsáhlá norma, cca 65 stran. ČSN EN 50390 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 62375 (36 7521) Obrazové systémy (625/50 neprokládané). Obraz a doprovodná data používající vertikální zatemňovací interval. Analogové rozhraní. Vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 60825 (36 7750) Bezpečnost laserových zařízení. *Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Klasifikace zařízení, požadavky a pokyny pro používání; Část 2: Bezpečnost komunikačních systémů s optickými vlákny; Část 3: Pokyny pro laserové prezentace a show; Část 4: Ochranné kryty laserů; Část 5: Seznam výrobců pro IEC 60825-1; Část 6: Bezpečnost výrobků s optickými zdroji, výhradně používanými pro přenos vizuální informace k lidskému oku (včetně indikačních LED); Část 7: Bezpečnost výrobků vyzařujících infračervené optické záření výhradně používané pro bezdrátový přenos dat volným prostorem a dozor (NOHD <2,5 m); Část 8: Pokyny pro bezpečné používání laserů pro lékařské účely; Část 9: Sestava maximálních přípustných hladin ozáření nekoherentním optickým zářením (širokopásmové zdroje); Část 10: Aplikační pokyny pro bezpečnost laseru a vysvětlující poznámky; Část 12: Bezpečnost systémů prostorové optické komunikace užívaných pro přenos informací. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 60825-2 ed.2 (36 7750) Bezpečnost laserových zařízení. Část 2: Bezpečnost komunikačních systémů s optickými vlákny (OFCS). Obsahuje požadavky a specifické pokyny pro bezpečný provoz a údržbu komunikačních systémů s optickými vlákny (OFCS = Optical fibre communication systems). V těchto systémech může být optický výkon přístupný mimo prostor vysílače nebo ve velké vzdálenosti od optického zdroje. Tato

část 2 požaduje stanovení úrovně rizika v přístupných prostorách. Systémy OFCS mohou – kromě rizik způsobených laserovým zářením – zvyšovat ostatní rizika, např. riziko požáru. Účelem této části 2 je: - chránit osoby před optickým zářením způsobeným systémy s optickými vlákny; - stanovit požadavky pro výrobce, montážní, servisní a provozující organizace v zájmu vytvoření postupů a poskytnutí informací tak, aby mohla být přijata odpovídající opatření; - zajistit odpovídající výstrahu pro jednotlivce o nebezpečích spojených s komunikačními systémy s optickými vlákny pomocí značek, tabulek a pokynů. Tato norma klade zodpovědnost za dodržení bezpečnostních instrukcí během montážních a servisních prací na montážní resp. servisní organizaci a zodpovědnost za provoz a údržbu na koncového uživatele nebo provozující organizaci. Je známo, že uživatel této normy může spadat do jedné nebo více zmíněných kategorií – výrobce, montážní organizace, uživatel nebo provozující organizace. ČSN EN 60825-2 ed.2 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 60825-12 (36 7750) Bezpečnost laserových zařízení. Část 12: Bezpečnost systémů prostorové optické komunikace užívaných pro přenos informací. Obsahuje požadavky a pokyny pro výrobu a bezpečné použití laserových zařízení a systémů, používaných pro prostorový optický přenos dat z bodu do bodu nebo z bodu do více bodů. Tato část normy se týká jen části systému s otevřeným svazkem. Účelem této dvanácté části IEC 60825 (v ČR /ČSN/ EN 60825) je: - poskytnout informace nezbytné k ochraně lidí před potenciálně nebezpečným optickým zářením, produkovaným systémy pro prostorovou optickou komunikaci (FSOCS = Free space optical communication system), určením technické kontroly a požadavků, administrativních opatření a pracovních postupů podle stupně nebezpečí; - stanovit požadavky na výrobu, montáž, servisní a provozující organizace v zájmu vytvoření postupů a poskytnutí informací tak, aby mohla být přijata odpovídající opatření. Odpovědnost za bezpečnou instalaci a bezpečné používání nesou, podle této normy, instalační a provozující organizace, které též nesou odpovědnost za dodržování bezpečnostních instrukcí během instalačních a servisních prací. Během provozu a údržby nese zodpovědnost provozující organizace. Lze předpokládat, že uživatel této normy může spadat do jedné nebo více kategorií – výrobce, montér, servisní a/nebo provozní organizace. ČSN EN 60825-12 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 60958-1 ed.2 (36 8308) Digitální zvukové rozhraní. Část 1: Všeobecně. Vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 9. 2007 se ruší ČSN EN 60958-1 z prosince 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60774-4 (36 8520) Kazetový systém používající šikmý záznam obrazu na pásek 12,65 mm (0,5 palce), typ VHS. Část 4: Kazetový systém S-VHS ET-mód. Vydána v lednu 2004.

ČSN EN 62356-1 (36 8565) Obrázkový záznam. Pásek 12,65 mm, formát D-11. Část 1: Záznam na pásek. Vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 62356-2 (36 8565) Obrázkový záznam. Pásek 12,65 mm, formát D-11. Část 2: Kompresie obrazu a datový tok. Vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 62356-3 (36 8565) Obrázkový záznam. Pásek 12,65 mm, formát D-11. Část 3: Mapování dat přes SDTI. Vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 61966-9 ed.2 (36 8610) Multimediální systémy a zařízení. Barevná měření a management. Část 9: Digitální kamery. Vydána v dubnu 2005. S účinností od 1. 9. 2007 se ruší ČSN EN 61966-9 z června 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem*

stejných čísel.

ČSN ISO/IEC 8859-7 (36 9111) Informační technologie. Jedním 8-bitovým bytem kódované soubory grafických znaků. Část 7: Latinská/řecká abeceda. Vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN ISO 8859-7 z října 1995.

ČSN ISO/IEC 13249 (36 9179) Informační technologie. Databázové jazyky. Multimédia SQL a aplikační balíky. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Základní rámec, Část 2: Plnotextová data, Část 3: Prostorová data, Část 4: Statický obraz a Část 5: Vytěžování dat. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN ISO/IEC 13249-1 (36 9179) Informační technologie. Databázové jazyky. Multimédia SQL a aplikační balíky. Část 1: Základní rámec. Vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN ISO/IEC 13249-1 z prosince 2002.

ČSN ISO/IEC 7816 (36 9205 a 36 9734) Identifikační karty. Karty s integrovanými obvody. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Karty s kontakty. Fyzikální charakteristiky, Část 2: Karty s kontakty. Rozměry a umístění kontaktů, Část 3: Karty s kontakty. Elektrické rozhraní a protokoly přenosu, Část 4: Organizace, bezpečnost a příkazy pro výměnu, Část 5: Registrace poskytovatelů aplikací, Část 6: Mezioborové datové prvky pro výměnu, Část 7: Mezioborové příkazy pro strukturovaný kartový dotazovací jazyk (SCQL), Část 8: Příkazy pro bezpečnostní operace, Část 9: Příkazy pro správu karet, Část 10: Karty s kontakty. Elektronické signály a odpověď na reset pro synchronní karty, Část 11: Ověřování osob biometrickými metodami a Část 15: Aplikace kryptografické informace. Poznámka recenzenta: Proč mají některé části této normy třídicí znak 36 9205 a jiné 36 9734 nelze z norem vyčíst. Normy nicméně seřazujeme podle čísel částí, nikoliv podle třídicích znaků. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:*

ČSN ISO/IEC 7816-6 (36 9734) Identifikační karty. Karty s integrovanými obvody. Část 6: Mezioborové datové prvky pro výměnu. Vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO/IEC 7816-6 z dubna 1998.

ČSN ISO/IEC 7816-9 (36 9205) Identifikační karty. Karty s integrovanými obvody. Část 9: Příkazy pro správu karet. Vydána v dubnu 2005. Podle úvodu k normě nahrazuje ČSN ISO/IEC 7816-9 z února 2003.

ČSN ISO/IEC 7816-11 (36 9205) Identifikační karty. Karty s integrovanými obvody. Část 11: Ověřování osob biometrickými metodami. Vydána v březnu 2005.

ČSN ISO 10202 (36 9736) Karty pro finanční transakce. Bezpečnostní architektura systémů finančních transakcí využívajících karty s integrovanými obvody. *Norma obsahuje tyto části: Část 1: Životní cyklus karty, Část 2: Proces transakce, Část 3: Vztahy mezi kryptografickými klíči, Část 4: Bezpečné aplikační moduly, Část 5: Použití algoritmů, Část 6: Ověření držitele karty, Část 7: Správa klíčů, Část 8: Všeobecné zásady a přehled. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN ISO 10202-5 (36 9736) Karty pro finanční transakce. Bezpečnostní architektura systémů finančních transakcí využívajících karty s integrovanými obvody. Část 5: Použití algoritmů. Vydána v červnu 2005.

ČSN ISO/IEC 15693-1 (36 9762) Identifikační karty. Bezkontaktní karty s integrovanými obvody. Karty s vazbou na dálku. Část 1: Fyzikální charakteristiky. Vydána v únoru 2005.

ČSN ISO/IEC 15693-2 (36 9762) Identifikační karty. Bezkontaktní karty s integrovanými obvody. Karty s vazbou na dálku. Část 2: Vzduchové rozhraní

a inicializace. Vydána v dubnu 2005.

ČSN ISO/IEC 17799 (36 9790) Informační technologie. Soubor postupů pro management bezpečnosti informací. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN ISO/IEC 17799 z listopadu 2001.

ČSN ISO/IEC 15946-1 (36 9794) Informační technologie. Bezpečnostní techniky. Kryptografické techniky založené na eliptických křivkách. Část 1: Všeobecně. Vydána v lednu 2005.

ČSN ISO/IEC 18014-1 (36 9795) Informační technologie. Bezpečnostní techniky. Služby pro vyznačení času. Část 1: Struktura. Vydána v únoru 2005.

Třída 37 - Elektrotechnika - energetika

Zahrnuje technické normy pro elektroinstalační trubky a lišty, pro úložný materiál pro vnitřní rozvod, pro kabelové spony a příchytky, pro spojky a svorky a pro nejrůznější spojovací materiál. Dále pro používání trubek, lišt, vodičů a kabelů, pro označování na trakčních vedeních, pro kladení vedení do podlah a stropů, pro křižovatky kabelových vedení, pro roznětnice pro trhací práce. Konečně pro elektrická dopravní zařízení, měnírny, vedení a napájecí stanice a též pro detekci hořlavých plynů a par. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 86 norem (k témuž datu v r. 2004 - 86, v r. 2003 - 94, v r. 2002 - 98, v r. 2001 - 95 a v r. 2000 - 94 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále v této třídě zachytili 7 norem.

ČSN EN 60998 (37 0670) Připojovací zařízení nízkého napětí pro domácnost a podobné účely. *Tento soubor norem sestává z následujících částí: Všeobecné požadavky, Část 2-1: Zvláštní požadavky pro připojovací zařízení, jako jsou samostatné jednotky se šroubovými upínacími jednotkami, Část 2-2: Zvláštní požadavky pro připojovací zařízení, jako jsou samostatné jednotky s bezšroubovými upínacími jednotkami, Část 2-3: Zvláštní požadavky pro připojovací zařízení, jako jsou samostatné jednotky s upínacími jednotkami prorážejícími izolaci, Část 2-4: Zvláštní požadavky pro nasouvací připojovací zařízení a Část 2-5: Zvláštní požadavky pro připojovací krabice (přípojné a/nebo odbočné) pro svorky nebo připojovací zařízení. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 60998-1 ed.2 (37 0670) Připojovací zařízení nízkého napětí pro domácnost a podobné účely. Část 1: Všeobecné požadavky. Platí pro připojovací zařízení jako samostatné jednotky pro spojování dvou nebo více elektrických měděných vodičů (odpovídajících IEC 60228 – v ČR /ČSN/ 34 7201 - nebo IEC 60344 – v ČR /ČSN/ IEC 344), tuhých (plných nebo slaněných) nebo ohebných, o průřezu od 0,2 mm² do 35 mm² včetně, o jmenovitém napětí nejvýše AC 1 000 V při kmitočtu do 1 000 Hz včetně a DC 1 500 V, tam, kde je elektrická energie použita pro domácnost a podobné účely. Norma obsahuje všeobecné požadavky, které mají být použity společně s příslušnou Částí 2 obsahující podrobné zvláštní požadavky. ČSN EN 60998-1 byla vydána v březnu 2005. S účinností od 1. 3. 2007 se ruší ČSN EN 60998-1 z června 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel!*

ČSN EN 60998-2-1 ed.2 (37 0670) Připojovací zařízení nízkého napětí pro domácnost a podobné účely. Část 2-1: Zvláštní požadavky pro připojovací zařízení, jako

jsou samostatné jednotky se šroubovými upínacími jednotkami. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou uvedeny pouze doplňky textu Části 1. V této Části 2-1 se uvádí, že tato kapitola Části 1 platí s tímto následujícím doplňkem: Tato norma platí pro připojovací zařízení se šroubovými upínacími jednotkami, které jsou vhodné zejména pro připojování neupravených vodičů. ČSN EN 60998-2-1 byla vydána v březnu 2005. S účinností od 1. 3. 2007 se ruší ČSN EN 60998-2-1 z června 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel!*

ČSN EN 60998-2-2 ed.2 (37 0670) Připojovací zařízení nízkého napětí pro domácnost a podobné účely. Část 2-2: Zvláštní požadavky pro připojovací zařízení, jako jsou samostatné jednotky s bezšroubovými upínacími jednotkami. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou uvedeny pouze doplňky textu Části 1. V této Části 2-2 se uvádí, že tato kapitola Části 1 platí s tímto následujícím doplňkem: Tato norma platí pro připojovací zařízení s bezšroubovými upínacími jednotkami, které jsou vhodné zejména pro připojování neupravených vodičů. V této normě jsou bezšroubové svorky označovány jako svorky. ČSN EN 60998-2-2 byla vydána v březnu 2005. S účinností od 1. 3. 2007 se ruší ČSN EN 60998-2-2 z června 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel!*

ČSN EN 60998-2-3 ed.2 (37 0670) Připojovací zařízení nízkého napětí pro domácnost a podobné účely. Část 2-3: Zvláštní požadavky pro připojovací zařízení, jako jsou samostatné jednotky s upínacími jednotkami prorážejícími izolaci. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou uvedeny pouze doplňky textu Části 1. V této Části 2-3 se uvádí, že tato kapitola Části 1 platí s tímto následujícím doplňkem: Tato norma platí pro připojovací zařízení s upínacími jednotkami prorážejícími izolaci, která jsou vhodná zejména pro připojování izolovaných neupravených vodičů. Při připojování je izolace vodiče prorážena, provrtána, proříznuta, odstraněna, posunuta nebo nějakým jiným způsobem znehodnocena v místě nebo místech kontaktu. ČSN EN 60998-2-3 byla vydána v březnu 2005. S účinností od 1. 3. 2007 se ruší ČSN EN 60998-2-3 z června 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel!*

ČSN EN 50379 (37 8390) Přenosná elektrická zařízení pro měření parametrů kouřových plynů z topných zařízení. Sestává z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky a metody zkoušek; Část 2: Funkční požadavky na zařízení určená pro úřední kontroly a hodnocení; Část 3: Funkční požadavky na zařízení určená pro neúřední servisní použití pro plynová topná zařízení. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici všechny tři části:

ČSN EN 50379-1 (37 8390) Přenosná elektrická zařízení pro měření parametrů kouřových plynů z topných zařízení. Část 1: Všeobecné požadavky a metody zkoušek. Platí pro měření koncentrace plynů a jiných parametrů spalování, které se používají při instalaci a údržbě topných zařízení. Tyto přístroje mohou být použity ke zkoušení funkčnosti topných zařízení na různé typy paliva, buďto montážní organizací, údržbářskými technikami nebo inspektory. Tato zařízení se mohou skládat z různých funkčních modulů, které mohou být zkoušeny samostatně zda splňují tuto normu a mohou být kombinovány různým způsobem podle různého použití. Zařízení musí splňovat požadavky uvedené v (ČSN) EN 50379-2 a/nebo v (ČSN) EN 50379-3. Tato evropská norma stanoví všeobecné požadavky na konstrukci, zkoušení a provedení přenosných epizodicky pracujících zařízení konstruovaných pro poskytování hodnocení specifických parametrů kouřových plynů, jako koncentrace plyných složek, teploty a/nebo tlaku, umožňujících kontrolu funkčnosti spalování topných zařízení pro použití v obytných domech a komerčních prostorech, které používají běžně

dostupná paliva. ČSN EN 50379-1 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 50379-2 (37 8390) Přenosná elektrická zařízení pro měření parametrů kouřových plynů z topných zařízení. Část 2: Funkční požadavky na zařízení určená pro úřední kontroly a hodnocení. Platí pro zařízení pro měření koncentrací plynů topných zařízení pro použití v obytných domech a komerčních prostorech, které používají běžně dostupná paliva v souladu s metrologickými specifikacemi. Tato zařízení se mohou skládat z různých funkčních modulů, které mohou být zkoušeny samostatně zda splňují tuto normu a mohou být kombinovány různým způsobem podle různého použití. Zařízení musí splňovat všeobecné požadavky uvedené v (ČSN) EN 50379-1 a funkční požadavky uvedené v této (ČSN) EN 50379-2. Tato evropská norma stanoví funkční požadavky pro přenosná epizodicky pracující zařízení konstruovaná pro provádění měření specifických parametrů kouřových plynů, jako je koncentrace plyných složek, teploty a/nebo tlaku, která jsou používána pro zkoušení shody s národními předpisy pro výše uvedená topná zařízení. Tato norma neplatí pro - trvalé emise, bezpečnostní monitorování a hlídání; - použití na plavidlech mezinárodních dopravních linek. ČSN EN 50379-2 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 50379-3 (37 8390) Přenosná elektrická zařízení pro měření parametrů kouřových plynů z topných zařízení. Část 3: Funkční požadavky na zařízení určená pro neúřední servisní použití pro plynová topná zařízení. Platí pro zařízení navržená pro kontrolu funkce topných zařízení pomocí měření parametrů kouřových plynů topných zařízení na plyn pro použití v obytných domech a komerčních prostorech. Tato zařízení se mohou skládat z různých funkčních modulů, které mohou být zkoušeny samostatně zda splňují tuto normu a mohou být kombinovány různým způsobem podle různého použití. Zařízení musí splňovat požadavky uvedené v (ČSN) EN 50379-1 a funkční požadavky uvedené v (ČSN) EN 50379-3. Tato evropská norma stanoví funkční požadavky pro přenosná epizodicky pracující zařízení konstruovaná pro provádění měření specifických parametrů kouřových plynů, jako je koncentrace plyných složek, teploty a/nebo tlaku, aby bylo možno rozhodnout, zda je nutná údržba zařízení a pro seřizování zařízení během údržby. ČSN EN 50379-3 byla vydána v březnu 2005.

Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost

Obsahuje technické normy pro pořizování zařízení elektráren, pro projekci elektráren a rozvodů, pro stavbu rozvoden a transformoven a jejich zařízení a též pro kabelové rozvody a sítě i pro transformovny. Dále pro tepelné sítě a zásobování teplem a pro strojovny zdrojových soustrojí. Kromě toho obsahuje normy pro plynárny, pro plyné směsi, pro plyn a jeho rozvod a zařízení pro zkapalněný plyn. Konečně požární předpisy a hasicí přístroje, pro stabilní hasicí zařízení, pro stříkačky a pro vozy, dále předpisy pro požární bezpečnost, pro prevenci a ochranu proti výbuchu a pro požární výzbroj a výstroj. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 222 norem (k témuž datu v r. 2004 - 209, v r. 2003 - 205 v r. 2002 - 189, v r. 2001 - 195 a v r. 2000 - 192 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 10 norem.

ČSN EN 45510 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Společná ustanovení, Část 2-1: Elektrické zařízení. Výkonové transformátory, Část 2-2: Elektrické zařízení. Zdroj nepřerušovaného napájení, Část 2-3: Elektrické zařízení. Stacionární baterie a nabíječe, Část 2-4: Elektrické zařízení. Statické vysokovýkonové měniče, Část 2-5: Elektrické zařízení. Motory, Část 2-6: Elektrické zařízení. Generátory, Část 2-7: Elektrické zařízení. Spínací a řídicí zařízení,

Část:2-8: Elektrické zařízení. Silové kabely, Část 2-9: Elektrické zařízení. Kabelové systémy, Část 3-1: Kotle. Vodotrubné kotle, Část 3-2: Kotle. Žarotrubné kotle, Část 3-3:Kotle. Kotle s fluidní topnou vrstvou, Část 4 -1: Pomocná zařízení kotlů. Zařízení pro snižování emisí prachu, Část 4-2: Pomocná zařízení kotlů. Ohříváky – spaliny/vzduch, pára/vzduch a spaliny/spaliny, Část 4-3: Pomocná zařízení kotlů. Zařízení k dopravě vzduchu a spalin kotlem, Část 4-4: Pomocná zařízení kotlů. Zařízení k přípravě paliva, Část 4-5: Pomocná zařízení kotlů. Zauhlovací zařízení a zařízení pro skladování volně loženého materiálu, Část 4-6: Pomocná zařízení kotlů. Odsíření kouřových plynů (De-SO_x), Část 4-7: Pomocná zařízení kotlů. Dopravníky na popel, Část 4-8: Pomocná zařízení kotlů. Dopravníky na prach, Část 4-9: Pomocná zařízení kotlů. Ofukovače sazí, Část 4-10: Pomocná zařízení kotlů. Zařízení pro denitrifikaci spalin (De-NO_x), Část 5-1: Turbíny. Parní turbíny, Část 5-2: Turbíny. Plynové turbíny, Část 5-3: Turbíny. Větrné turbíny, Část 5-4: Turbíny. Vodní turbíny, akumulární čerpadla a čerpadlové turbíny, Část 6-1: Pomocná zařízení turbín. Odplyňovávky, Část 6-2: Pomocná zařízení turbín. Ohříváky napájecí vody, Část 6-3: Pomocná zařízení turbín. Kondenzace, Část 6-4: Pomocná zařízení turbín. Čerpadla, Část 6-5: Pomocná zařízení turbín. Systémy suchého chlazení, Část 6-6: Pomocná zařízení turbín. Mokrý chladicí věže a hybridní chladicí věže, Část 6-7: Pomocná zařízení turbín. Separátory vlhkosti a přehříváky, Část 6-8: Pomocná zařízení turbín. Jeřáby, Část 6-9: Pomocná zařízení turbín. Systémy chladicí vody, Část 7-1: Potrubí a armatury. Vysokotlaké potrubní systémy, Část 7-2: Potrubí a armatury. Armatury kotle a vysokotlakého potrubí a Část 8-1: Řídicí a přístrojová technika. Ve všech dále recenzovaných částech, které byly k dispozici v prvním pololetí 2005, se uvádí: „Tento pokyn neplatí pro zařízení k použití v zóně jaderného reaktoru v jaderných elektrárnách. Jiné možné aplikace takového zařízení nebyly při tvorbě tohoto pokynu uvažovány. Tento pokyn se vztahuje spíše k funkci zařízení, než-li k jeho konstrukčnímu provedení. Z tohoto důvodu je návod pro specifikaci uveden spíše z hlediska výkonnosti, než aby byl specifikován podrobný popis zařízení, které má být dodáno. Potencionální odběratele pokyn seznamuje, jak má být specifikace zpracována, aby: - typ a funkčnost zařízení byly správně přizpůsobeny ostatním prvkům systému; - předpokládaná výkonnost byla dosažena; - byla správně dimenzována pomocná zařízení; - byly dosaženy požadavky na bezporuchovost, pohotovost a bezpečnost; - patřičná pozornost byla věnována procesu hodnocení a opatření týkajících se jakosti, která se mají použít.“

ČSN EN 45510-4-3 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Část 4: Pomocná zařízení kotlů. Oddíl 3: Zařízení k dopravě vzduchu a spalin kotlem. Poskytuje návod k sestavení technické specifikace pro pořizování ventilátorů, potrubí a regulátorů tahu ve spojení se zařízením na výrobu páry a zařízením na úpravu spalin pro použití v elektrárnách. ČSN EN 45510-4-3 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 45510-4-4 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Část 4-4: Pomocná zařízení kotlů. Zařízení k přípravě paliva. Poskytuje návod k sestavení technické specifikace pro pořizování zařízení na úpravu paliva pro pevná, kapalná nebo plynná paliva ve spojení se zařízením na výrobu páry pro použití v elektrárnách. Tento pokyn neplatí pro zařízení k použití v zóně jaderného reaktoru v jaderných elektrárnách. Jiné možné aplikace takového zařízení nebyly při tvorbě tohoto pokynu uvažovány. ČSN EN 45510-4-4 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 45510-4-4 z dubna 2003. Poznámka recenzenta: *Zatímco ČSN EN 45510-4-4 (38 0210) z dubna 2003 převzala EN 45510-4-4:2002 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 45510-4-5 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Část 4-5: Pomocná zařízení kotlů. Zauhlovací zařízení a zařízení pro skladování volně loženého materiálu. Obsahuje návod na stanovení technických specifikací pro pořizování

zauhlovacího zařízení a zařízení pro skladování volně loženého materiálu pro použití v elektrárnách. Tento pokyn se týká všech stálých zařízení, která by mohla být potřebná v zauhlovacím zařízení a zařízení pro skladování volně loženého uhlí. Tento pokyn nezahrnuje přístaviště, železnice nebo silnice, čluny, vlaky, nákladní vozy a jiné druhy dopravy na místo provozu a jejich rozšíření uvnitř místa provozu. Nezahrnuje mobilní zařízení jako jsou buldozery, které kupí uhlí na hromady. ČSN EN 45510-4-5 byla vydána v červnu 2005. nahradila ČSN EN 45510-4-5 z dubna 2003. *Poznámka recenzenta: Zatímco v ČSN EN 45510-4-5:2003 byla EN 45510-4-5:2002 přijata schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 45510-4-6 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Část 4: Pomocná zařízení kotlů. Oddíl 6: Zařízení pro odsíření kouřových plynů. Poskytuje návod k sestavení technické specifikace pro pořizování postupů a zařízení pro odstraňování oxidů síry z kouřových plynů odcházejících z parních kotlů pro použití v elektrárnách. ČSN EN 45510-4-6 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 45510-4-6 z ledna 2000. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 45510-4-6 (07 7546) z ledna 2000 převzala EN 45510-4-6:1999 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12094 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Skládá se z následujících částí: Část 1: Požadavky a zkušební metody pro elektrické automatické spouštěcí a zpoždovací zařízení, Část 2: Požadavky a zkušební metody pro neelektrické automatické spouštěcí a zpoždovací zařízení, Část 3: Požadavky a zkušební metody pro ruční spouštěcí a uzavírací zařízení, Část 4: Požadavky a zkušební metody pro ventily vysokotlakých zásobníků a spouštěče, Část 5: Požadavky a zkušební metody pro vysokotlaké a nízkotlaké sekční ventily a jejich spouštěče hasicích zařízení CO₂, Část 6: Požadavky a zkušební metody pro neelektrická blokovací zařízení hasicích zařízení CO₂, Část 7: Požadavky a zkušební metody pro hubice hasicích zařízení CO₂, Část 8: Požadavky a zkušební metody pro pružné spoje hasicích zařízení CO₂, Část 9: Požadavky a zkušební metody pro speciální hlásiče požárů, Část 10: Požadavky a zkušební metody pro tlakoměry a tlakové spínače, Část 11: Požadavky a zkušební metody pro vážicí zařízení, Část 12: Požadavky a zkušební metody pro pneumatická poplachová zařízení, Část 13: Požadavky a zkušební metody pro zpětné ventily, Část 16: Požadavky a zkušební metody pro odorisační zařízení nízkotlakých hasicích zařízení CO₂, Část 17: Požadavky a zkušební metody pro závěsy potrubí a Část 20: Požadavky a zkušební metody pro kompatibilitu komponentů. *V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 12094-4 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 4: Požadavky a zkušební metody pro sestavy ventilů zásobníků a jejich spouštěče. Specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro sestavy ventilů vysokotlakých zásobníků na CO₂, sestavy ventilů zásobníků hasicích zařízení na inertní plyny nebo na halony, které zahrnují ventil zásobníku, spouštěč a případně i stoupací trubku. Rovněž specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro vlastnosti komponentu, který se používá pouze v instalacích požárních hasicích zařízeních. Stoupací trubky, které nejsou součástí ventilu zásobníku, nejsou předmětem této normy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS, která je v ČR zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE. ČSN EN 12094-4 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 1839 (38 9603) Stanovení mezí výbušnosti plynů a par. Stanovuje dvě zkušební metody (metodu T, tzv. trubicovou a metodu B s autoklávem) pro stanovení výbušnosti plynů, par a jejich směsí se vzduchem. Místo vzduchu může být jako okysličovadlo použita směs vzduchu a inertního plynu (objemová koncentrace kyslíku < 21%). V této normě výraz „vzduch“ zahrnuje také směs vzduchu s inertním plynem. Platí pro plyny, páry a jejich směsi při atmosférickém tlaku a teplotách v rozmezí okolní teploty až do 200°C. Za pozornost stojí dvě přílohy: jednak Příloha C, která obsahuje bezpečnostní zásady při provádění normalizovaných zkoušek, jednak Příloha ZA. Podle této druhé Přílohy jde o **harmonizovanou normu, a to ke nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES a k Směrnici 94/9/ES, která se týká zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.** *Poznámka recenzenta: V ČR jsou tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění a nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu v platném znění.* ČSN EN 1839 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 14034 (38 9604) Stanovení výbuchových charakteristik rozvířeného prachu. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Stanovení maximálního výbuchového tlaku p_{max} rozvířeného prachu, Část 2: Stanovení maximální rychlosti nárůstu výbuchového tlaku $(dp/dt)_{max}$ rozvířeného prachu, Část 3: Stanovení dolní meze výbušnosti LEL rozvířeného prachu a Část 4: Stanovení mezní koncentrace kyslíku LOC rozvířeného prachu. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 14034-1 (38 9604) Stanovení výbuchových charakteristik rozvířeného prachu. Část 1: Stanovení maximálního výbuchového tlaku p_{max} rozvířeného prachu. Popisuje zkušební metodu pro stanovení maximálního výbuchového tlaku rozvířeného prachu v uzavřené nádobě za definovaných počátečních podmínek tlaku a teploty. Tato metoda není vhodná pro použití se známými výbušninami, jako je střelný prach a dynamit, látkami, které pro hoření nepotřebují kyslík, pyroforickými látkami, nebo látkami nebo směsmi látek, které se mohou za určitých podmínek chovat podobným způsobem. Pokud existují jakékoliv pochybnosti, z hlediska nebezpečí výbuchových charakteristik, má být vyhledána pomoc odborníků. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **harmonizovanou normu ke Směrnici 94/9/ES**, týkající se zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. *Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 94/9/ES zavedena nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.* ČSN EN 14034-1 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 14034-4 (38 9604) Stanovení výbuchových charakteristik rozvířeného prachu. Část 4: Stanovení mezní koncentrace kyslíku LOC rozvířeného prachu. Popisuje zkušební metodu pro stanovení mezní koncentrace kyslíku rozvířeného prachu v uzavřené nádobě za definovaných počátečních podmínek tlaku a teploty. Tato metoda není vhodná pro použití se známými výbušninami, jako je střelný prach a dynamit, látkami, které pro hoření nepotřebují kyslík, pyroforickými látkami, nebo látkami nebo směsmi látek, které se mohou za určitých podmínek chovat podobným způsobem. Pokud existují jakékoliv pochybnosti, z hlediska nebezpečí výbuchových charakteristik, má být vyhledána pomoc odborníků. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **harmonizovanou normu ke Směrnici 94/9/ES**, týkající se zařízení a ochranných systému určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. *Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 94/9/ES zavedena nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.* ČSN EN 14034-4 byla vydána v červnu

2005.

ČSN EN 13463-5 (38 9641) Neelektrická zařízení pro prostředí s nebezpečím výbuchu. Část 5: Ochrana bezpečnou konstrukcí „c“. Stanovuje požadavky pro navrhování a konstrukci neelektrických zařízení určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu, která jsou chráněna typem ochrany Bezpečná konstrukce „c“. Tato norma doplňuje požadavky (ČSN) EN 13463-1, které rovněž platí pro zařízení konstruované podle této normy. Zařízení, které odpovídá ustanovením této normy, splňuje požadavky pro dále uvedené kategorie: - zařízení skupiny I, kategorie M2; - zařízení skupiny II, kategorie 2G a 2D; - zařízení skupiny II, kategorie 1G a 1D. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **harmonizovanou normu ke Směrnici 94/9/ES**, týkající se zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. *Poznámka recenzenta: I když to v normě není uvedeno, je v ČR tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu v platném znění.* ČSN EN 13463-5 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 13463-8 (38 9641) Neelektrická zařízení pro prostředí s nebezpečím výbuchu. Část 8: Ochrana kapalinovým závěrem „k“. Stanovuje požadavky pro navrhování, konstrukci, zkoušení a označení zařízení, která jsou chráněna typem ochrany kapalinový závěr „k“ jako prostředkem pro zabránění vzniku účinných zdrojů iniciace v závislosti na kategorii nebo kategoriích, pro které je toto zařízení konstruováno. Tento typ ochrany proti vznícení může být použit buď jako nezávislý prostředek nebo navíc nebo v kombinaci s dalšími typy ochrany proti vznícení podle (ČSN) EN 13463-1 pro skupinu I kategorie M1 a M2 a pro skupinu II kategorie 1G, 1D, 2G, 2D, 3G a 3D, v závislosti na hodnocení nebezpečí vznícení. Tato norma doplňuje požadavky (ČSN) EN 13463-1, pokud požadavky této normy platí i pro neelektrická zařízení s ochranou kapalinovým závěrem „k“. Tato evropská norma neplatí pro ochranu proti vznícení u elektrických zařízení. Pro tato zařízení platí EN 50014 a EN 50015, které navíc vyžadují použití elektricky nevodivých ochranných kapalin. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **harmonizovanou normu ke Směrnici 94/9/ES**, týkající se zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. *Poznámka recenzenta: Směrnice 94/9/ES byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu v platném znění.* ČSN EN 13463-8 byla vydána v únoru 2005.

Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu

Obsahuje technické normy pro zbraně a náboje všeobecně, pro balistická měřidla a konečně pro střelnice. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 27 norem (k témuž datu v r. 2004 - 27, v r. 2003 - 27, v r. 2002 - 28, v r. 2001 - 28 a v r. 2000 rovněž - 28 norem). Od roku 2000 je tato malá třída norem prakticky bez pohybu. Ani v prvním pololetí 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, do ní nebyla doplněna žádná nová norma.

Třída 40 - Jaderná technika

Obsahuje technické normy zahrnující všeobecné materiály, zařízení se zdroji ionizujícího záření, obecné zásady bezpečnosti, spolehlivost jaderných elektráren, dokumentaci k nim a postup jejich spouštění i ukončení provozu. Dále metrologická zařízení

jaderných elektráren, metody měření a konečně předmětové technické normy prou zavřené radionuklidové zářiče a etalony radioaktivity. Od r. 2002 je tato třída norem v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 5 norem (k témuž datu v r. 2004 - 5, v r. 2003 - 20, v r. 2002 - 20, v r. 2001 - 24 a v r. 2000 - 24 norem). Tato třída norem je prakticky bez pohybu. V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, do ní nebyla doplněna žádná nová norma. (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí

Obsahuje technické normy zahrnující nejrůznější hutnické výrobky, především materiálové listy ocelí třídy 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, a 19 a normy na železné, ocelové a neželezné prášky. V SZÚ není tato třída technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 220 norem (k témuž datu v r. 2004 - 224, v r. 2003 - 247, v r. 2002 - 322, v r. 2001 - 322 a v r. 2000 - 334 norem). (Pomalý úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 42 - Hutnictví

Obsahuje technické normy zahrnující zejména nejrůznější hutnické výrobky, např. tvářené výrobky z ocelí, ingoty, technologické, metalografické, fyzikální a chemické zkoušení různých kovů a feroslitin, dále výrobky z ocelí, feroslitiny, litiny, materiálové listy pro surové železo, materiálové listy pro uhlíkové, nízkolegované i vysokolegované oceli, měď a její slitiny, olovo, cín, hliník a jeho slitiny, dále materiálové listy na ingoty, plechy, tyče, dráty a trubky z ocelí a též rozměrové normy na tyto výrobky apod. V SZÚ není tato třída technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 1775 norem (k témuž datu v r. 2004 - 1768, v r. 2003 - 1700, v r. 2002 - 1721, v r. 2001 - 1708 a v r. 2000 - 1654 norem).

Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení

Obsahuje technické normy provozních souborů válcoven ocelí a neželezných kovů a dále trubkáren, svařoven, válcoven a tažení trubek. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byly k 1. lednu 2005 jen 3 normy (k témuž datu v r. 2004 - 4, v r. 2003 - 4, v r. 2002 - 4, v r. 2001 - 6 a v r. 2000 - 6 norem). Od roku 2000 je tato malá třída norem prakticky bez pohybu. Přesto jsme, v prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, v této třídě zachytili jednu normu.

ČSN EN 13675 (43 3001) Bezpečnost strojních zařízení. Bezpečnostní požadavky na válcovací a profilovací tratě trubek a na zařízení linek pro úpravu. Popisuje bezpečnostní a zdravotní požadavky na plně automatizované provozy, které jsou používány v procesu profilování, válcování a úpravě trubek (dále jen „zařízení“). Norma popisuje všechna předpokládaná významná nebezpečí, nebezpečné situace a události, které vznikají v provozu a u jednotlivých strojů z nichž se provoz skládá; avšak nepopisuje všechny zdravotní a bezpečnostní požadavky pro každý jednotlivý stroj. Uvádí preventivní opatření k vyloučení nebezpečí a snížení rizik. Norma se nezabývá pouze okolnostmi v nichž je strojní zařízení používáno tak, jak je předpokládáno, ale zahrnuje také jiné výrobcem předvídatelné podmínky, např. předvídatelné závady, selhání nebo nesprávné používání. Tato evropská norma specifikuje požadavky k zajištění bezpečnosti osob, které musí být splněny při

konstrukci, montáži, dopravě, uvedení do provozu, provozu, údržbě a vyřazení zařízení z provozu. Předpokládá, že zařízení budou ovládána a udržována odpovídajícím způsobem zaškolenými a odpovědnými osobami. Ruční zásah při seřizování, nastavování a údržbě je přípustný jako součást normálního používání těchto strojů. Tato norma předpokládá, že strojní zařízení bude používáno s odpovídajícím osvětlením pracovního místa podle prEN 12464-1 nebo podle místních předpisů. Nestanovuje žádné požadavky týkající se elektromagnetického rušení. Tato norma neplatí pro válcovací a profilovací tratě trubek a pro zařízení linek na úpravu, která byla vyrobena před datem vydání této publikace CEN. Seznam významných nebezpečí je upraven tabelárně v kapitole 5, a to pro jednotlivé druhy strojů, resp. jejich součástí. Zvláště je pojednáno např. o měřicím zařízení a zobrazovacích jednotkách nebo o zařízení pro úpravu linek. Vedle mnoha především úrazových nebezpečí (nejčastěji vystříknutí vysokotlakého média, pořezání, navinutí, vtažení nebo zachycení, popálení apod.) jsou zmíněna i nebezpečí vyplývající z hluku a vibrací, z elektromagnetického a ionizujícího záření, nebezpečí z laserů apod. Poměrně rozsáhlá norma, cca 50 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR jsou obě evropské strojírenské směrnice nově zavedeny nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 13675 byla vydána v únoru 2005.

Třída 44 - Hornictví

Obsahuje technické normy vztahující se k hornictví, tuhým palivům a rudám. Konkrétně to jsou např. normy pro zkoušení tuhých paliv, rud a koncentrátů, pro otevírku a přípravu hlubinných ložisek, pro dobývací stroje a zařízení pro hlubinné dobývání a pro hornickou dopravu i manipulaci s materiálem. Dále stroje a zařízení svislé, vodorovné a úklonné důlní dopravy, zařízení pro větrání, klimatizaci a úpravu mikroklimatu v dolech. Konečně normy vztahující se k ochraně proti výbuchu, ohni, záparu a jiným druhům nebezpečí, normy vztahující se k ochraně proti prachu, hluku a vibracím v hornictví a normy pro úpravnická zařízení včetně pomocného vybavení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 337 norem (k témuž datu v r. 2004 - 339, v r. 2003 - 340, v r. 2002 - 428, v r. 2001 - 433 a v r. 2000 - 444 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále v této třídě zachytili 5 norem.

ČSN ISO 13909 (44 1314) Uhlí a koks. Mechanické vzorkování. *Tato norma se skládá se z těchto částí: Část 1: Obecný úvod, Část 2: Uhlí. Vzorkování z proudu, Část 3: Uhlí. Vzorkování ze stacionárních celků, Část 4: Uhlí. Úprava zkušebních vzorků, Část 5: Koks. Vzorkování z proudu, Část 6: Koks. Úprava zkušebních vzorků, Část 7: Metody stanovení shodnosti vzorkování, úpravy vzorků a zkoušení, Část 8: Metody zkoušení systematických chyb. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:*

ČSN ISO 13909-4 (44 1314) Uhlí a koks. Mechanické vzorkování. Část 4: Uhlí. Úprava vzorků. Popisuje úpravu vzorků uhlí od spojování dílčích vzorků k úpravě vzorků pro specifické zkoušky. ČSN ISO 13909-4 byla vydána v lednu 2005.

ČSN ISO 13909-5 (44 1314) Uhlí a koks. Mechanické vzorkování. Část 5: Koks. Vzorkování z proudu. Specifikuje postupy a požadavky pro konstrukci a provoz vzorkovacích systémů pro mechanické vzorkování koksu z proudu a popisuje používané metody odběru. Rozdílné typy vzorkovacích zařízení a podmínky, ve kterých se mechanické vzorkování provozuje, neumožňují vymezit standardní konstrukci vzorkovacích systémů,

vhodných pro použití ve všech situacích. ČSN ISO 13909-5 byla vydána v lednu 2005.

ČSN 44 1358 Tuhá paliva. Stanovení složení popela. Předepisuje metody pro stanovení složení popela tuhých paliv, které se vyjadřuje oxidy: SiO₂, Fe₂O₃, Al₂O₃, TiO₂, CaO, MgO, SO₃, P₂O₅, Na₂O a K₂O. Je možné používat přístrojové vybavení pro zrychlené nebo fyzikálněchemické metody (AAS apod.) po ověření že stanovené hodnoty jsou v mezích shodnosti, uvedených v příslušných tabulkách pro jednotlivé oxidy. Za pozornost stojí několik poznámek v čl. 7.2.3.3 – Chemikálie. U kyseliny chlorovodíkové je uvedeno: **Koncentrovaná kyselina se vždy nalévá do vody a ne naopak!** U dichromanu draselného je toto **VAROVÁNÍ: Dichroman draselný je toxický a při práci s ním je nutná zvýšená opatrnost!** ČSN 44 1358 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN 44 1358 z 15. 9. 1976.

ČSN 44 1406 Uhlí a koks. Technické požadavky na třídy zrnění vyráběných druhů. Vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN 44 1406 z 2. 2. 1987.

ČSN EN 14591 (44 6440) Ochrana a prevence proti výbuchu v podzemních dolech. Ochranné systémy. Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Větrní objekty odolné výbuchovému tlaku do 2 bar, Část 2: Vodní protivýbuchové uzávěry, Část 3: Vodní korýtka pro protivýbuchové uzávěry. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 14591-1 (44 6440) Ochrana a prevence proti výbuchu v podzemních dolech. Ochranné systémy. Část 1: Větrní objekty odolné výbuchovému tlaku do 2 barů. Větrní objekty jsou ochrannými systémy sloužícími k zajištění vedení větrů po vzniku výbuchu tak, aby mohl být omezen účinek výbuchu na větrací systém a zůstala zachována dodatečná možnost pro únik a záchranu. Tento dokument platí pro izolační objekty a větrní dveře pro větrní objekty, které zůstávají funkční i po výbuchu s tlakem do 2 barů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici 94/9/ES, která se týká systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu, v platném znění.* ČSN EN 14591-1 byla vydána v květnu 2005.

Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba ropy

Zahrnuje technické normy pro hlubinné vrtání a těžbu ropy všeobecně, dále zařízení pro geologii a geotechniku, vrtací a těžební nářadí a pro chytací nářadí a nástroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 63 norem (k témuž datu v r. 2004 - 48, v r. 2003 - 35, v r. 2002 - 22, v r. 2001 - 12 a v r. 2000 - 21 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla v této třídě zachycena žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 46 - Zemědělství

Zahrnuje všeobecné, a společné technické zemědělské normy, dále normy rostlinné výroby všeobecně, normy pro obiloviny, luštěniny, okopaniny, olejninu, technické rostliny, ovoce a zeleninu. Také normy pro květiny a květinářství, okrasné keře a stromy. Kromě toho normy pro hnojení a ochranu rostlin. Dále normy pro živočišnou výrobu všeobecně, pro skot, prasata, ovce, kozy, koně, drůbež a rybníkářství. Konečně normy pro výživu a krmení, plemenitbu a inseminaci. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 347 norem (k témuž datu v r. 2004 - 342, v r. 2003 - 356, v r. 2002 - 360, v r. 2001 - 380 a v r. 2000 - 370 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 5 norem.

ČSN 46 1100 Obiloviny potravinářské. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Společná ustanovení, Část 2: Pšenice potravinářská, Část 3: Pšenice tvrdá (*Triticum durum* Desf.), Část 4: Žito, Část 5: Ječmen sladovnický a Část 7: Oves potravinářský. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN 46 1100-5 Obiloviny potravinářské. Část 5: Ječmen sladovnický. Stanovuje požadavky na zrno ječmene setého (*Hordeum vulgare* L.), jako zemědělského výrobku určeného na výrobu pivovarského sladu. Za zrno ječmene sladovnického se považují zralé obilky ječmene setého, vypěstované z registrovaných odrůd ječmene se sladovnickou jakostí, které splňují požadavky sladařské jakosti. Podle čl. 4.2 „musí zrno sladovnického ječmene odpovídat požadavkům na zdravotní nezávadnost podle ČSN 46 1100-1 a nesmí obsahovat zrna s pluchou zjevně naplesnivělou a plesnivou.“ ČSN 46 1100-5 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN 46 1100-5 z dubna 1994.

ČSN 46 3084 Para ořechy ve skořápce. Platí pro para ořechy ve skořápce, tj. semena odrůd (kultivarů) juvie ztepilé *Bertholletia excelsa* Hub. Et Bonpl., určené k dodání spotřebiteli. Neplatí pro ořechy určené k průmyslovému zpracování. Stručná norma, 5 stran. ČSN 46 3084 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN 46 3084 z února 1996.

ČSN 46 3085 Kokosové ořechy čerstvé. Platí pro kokosové ořechy odrůd (kultivarů) *Cocos nucifera* L., určené k dodání v čerstvém stavu spotřebiteli. Neplatí pro kokosové ořechy určené k průmyslovému zpracování. Velmi stručná norma, 4 strany. ČSN 46 3085 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN 46 3085 z listopadu 1995.

ČSN 46 3090 Doporučené termíny a definice vad pro normy na suché ovoce (ořechy ve skořápce a jádra ořechů) a na sušené ovoce. Stanoví termíny a definice vad používané v normách pro suché ovoce (ořechy ve skořápce a jádra ořechů) a pro sušené ovoce. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví. Česky je definováno cca 50 hesel. ČSN 46 3090 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN 46 3090 z listopadu 1997.

ČSN 46 3096 Stanovení obsahu vody v sušeném ovoci. Specifikuje metody stanovení obsahu vody v sušeném ovoci, jako v přirozeně nebo uměle sušených meruňkách, ficích, švestkách, datlích, rozinkách, jablkách, hruškách aj. Stručná norma, cca 5 stran. ČSN 46 3096 byla vydána v květnu 2005. Touto normou se nahrazuje příloha A ČSN 56 8197 z února 2001, příloha A ČSN 56 8198 z února 2001, příloha B ČSN 56 8192 z července 1999 a příloha B ČSN 56 8193 z července 1999.

Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje

Zahrnuje všeobecné technické normy, dále normy pro různé zemědělské stroje a jejich součásti včetně bezpečnosti práce (tj. např. kultivátory, secí stroje, stroje pro zavlažování, stroje, zařízení a nářadí pro hubení škůdců a plevelů, sklizňové stroje, energetické stroje, stacionární i mobilní zařízení apod.). Konečně normy zařízení pro živočišnou výrobu, k získávání a ošetřování mléka, dojící stroje a stroje zahradnické a ovocnářské. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 126 norem (k témuž datu v r. 2004 - 122, v r. 2003 - 143, v r. 2002 - 159, v r. 2001 - 157 a v r. 2000 - 145 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili

3 normy.

ČSN EN 13790 (47 0413) Zemědělské stroje. Postřikovače. Kontrola používaných postřikovačů. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Postřikovače polních plodin a Část 2: Postřikovače prostorových kultur s podporou vzduchem. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici obě části:

ČSN EN 13790-1 (47 0413) Zemědělské stroje. Postřikovače. Kontrola používaných postřikovačů. Část 1: Postřikovače polních plodin. Stanovuje požadavky a metody jejich ověřování pro kontrolu používaných postřikovačů polních plodin. Vztahuje se hlavně na stav postřikovače s ohledem na bezpečnost, nebezpečí pro zkoušející obsluhu, potenciální riziko kontaminace životního prostředí a možnost dosažení správné aplikace. ČSN EN 13790-1 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13790-1 z listopadu 2003.

ČSN EN 13790-2 (47 0413) Zemědělské stroje. Postřikovače. Kontrola používaných postřikovačů. Část 2: Postřikovače prostorových kultur s podporou vzduchem. Stanovuje požadavky a metody jejich ověřování pro kontrolu používaných postřikovačů prostorových kultur s podporou vzduchem. Vztahuje se hlavně na stav postřikovače s ohledem na bezpečnost, nebezpečí pro zkoušející obsluhu, potenciální riziko kontaminace životního prostředí a možnost dosažení správné aplikace. ČSN EN 13790-2 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13790-2 z listopadu 2003.

ČSN EN 13684 (47 9011) Zahradní zařízení. Ručně vedené provzdušňovače a prořezávače trávníku. Bezpečnost. Stanovuje bezpečnostní požadavky a jejich ověřování pro provedení a konstrukci ručně vedených provzdušňovačů a prořezávačů trávníku s vestavěným pohonem, které jsou navrženy pro regeneraci trávníků pomocí např. prohrabávání trávy, suchých drnů a mechu nebo svislého prořezávání povrchu trávníku s použitím hrotů, které se otáčejí kolem vodorovné osy. Tato norma popisuje metody k odstranění nebo snížení nebezpečí, která vznikají při používání těchto strojů. Kromě toho norma stanovuje ten druh informací o bezpečných pracovních postupech, které poskytuje výrobce. V celé normě termín „stroj“ platí pro ty stroje, které se nazývají provzdušňovače, prořezávače, aerátory a vertikulátory trávníku nebo vertikulátory trávy. Tato norma se zabývá všemi významnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi, týkajícími se provzdušňovačů a prořezávačů, když jsou používány v souladu s předpokládaným používáním za podmínek předvídaných výrobcem (viz kapitola 4, kde jsou, jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, specifikována zejména různá úrazová nebezpečí, včetně elektrických, nebezpečí tepelná, vytvářená hlukem a vibracemi, nebezpečí z materiálů a látek, nebezpečí způsobená zanedbáním ergonomických zásad apod.). Nebezpečí pro životní prostředí a elektromagnetická kompatibilita EMC nejsou v této normě vzaty v úvahu. Tento dokument se nevztahuje na provzdušňovače/prořezávače vyrobené před datem vydání tohoto dokumentu CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 98/37/ES pozměněná Směrnicí 98/79/ES zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 13684 byla vydána v lednu 2005.

Třída 48 - Lesnictví

Zahrnuje technické normy pro lesnictví a myslivost, normy sortimentů surového dříví, pro kontrolu a zkoušení a konečně pro pěstování lesa. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 23 norem (k témuž datu v r. 2004

- 23, v r. 2003 - 23, v r. 2002 - 23, v r. 2001 - 23 a v r. 2000 rovněž - 23 norem). Poslední tři roky je tato třída norem prakticky bez pohybu. Ani v prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 normy.

ČSN 48 1000 Ochrana lesa proti kůrovcům na smrku. Určuje způsoby prevence, kontroly výskytu a obrany proti lýkožroutu smrkovému – *Ips typographus* (Linnaeus), lýkožroutu lesklému – *Pityogenes chalcographus* (Linnaeus) a lýkožroutu severskému – *Ips duplicatus* (Sahlberg). Podle poznámky v čl. 3.3.2.7 je seznam povolených přípravků na ochranu lesa zpracován Výzkumným ústavem lesního hospodářství a myslivosti na podkladě Seznamu registrovaných přípravků na ochranu rostlin. ČSN 48 1000 byla vydána v březnu 2005.

ČSN 48 1001 Ochrana lesa proti klikorohu borovému – *Hylobius abietis* (Linnaeus). Určuje způsoby prevence, kontroly poškození sazenic a výskytu klikoroha borového – *Hylobius abietis* (Linnaeus). Navrhuje obranu a kontrolu její účinnosti proti tomuto škůdci. Podle poznámky v čl. 5.3.1 je seznam povolených přípravků na ochranu lesa zpracován Výzkumným ústavem lesního hospodářství a myslivosti na podkladě Seznamu registrovaných přípravků na ochranu rostlin. Stručná norma, cca 6 stran. ČSN 48 1001 byla vydána v březnu 2005.

ČSN 48 1002 Ochrana lesa proti ploskohřbetkám rodu *Cephalcia* Panz. Určuje způsoby kontroly výskytu ploskohřbetky smrkové (*Cephalcia abietis* Linnaeus) a ploskohřbetky severské (*Cephalcia arvensis* Panzer – jarní a letní formy), a způsobu obrany proti nim. Podle poznámky v čl. 4.8 je seznam povolených přípravků na ochranu lesa zpracován Výzkumným ústavem lesního hospodářství a myslivosti na podkladě Seznamu registrovaných přípravků na ochranu rostlin. Stručná norma, cca 5 stran. ČSN 48 1002 byla vydána v březnu 2005.

ČSN 48 1003 Ochrana lesa proti bekyni mnišce. *Lymantria monacha* (L.). Určuje způsob a dobu kontroly výskytu a obrany proti bekyni mnišce a také kontroly účinnosti zásahu. Podle poznámky v kapitole 5 je seznam povolených přípravků na ochranu lesa zpracován Výzkumným ústavem lesního hospodářství a myslivosti na podkladě Seznamu registrovaných přípravků na ochranu rostlin. Stručná norma, cca 5 stran. ČSN 48 1003 byla vydána v březnu 2005.

Třída 49 - Průmysl dřevozpracující

Zahrnuje všeobecné a zkušební technické normy, dále normy pro zjišťování fyzikálních a mechanických vlastností přírodního dřeva, pro způsoby jeho opracování, ochranu i konzervaci a pro bezpečnost práce. Dále předmětové technické normy pro neopracované i opracované pilařské výrobky, řezivo, pražce a mostnice, dýhy, překližky a laťovky. Dále normy pro desky, drobné výrobky pro průmysl a služby, dřevěné obaly a dřevěné výrobky pro domácnost, žebříky, zápalky a kuřácké potřeby. Konečně zahrnuje normy pro stroje a zařízení na opracování dřeva a výrobků ze dřeva včetně bezpečnostních a hygienických předpisů, normy pro dřevozpracující zařízení a konečně pro konstrukci, rozměry a parametry strojů na obrábění dřeva a výrobků ze dřeva. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 261 norem (k témuž datu v r. 2004 - 296, v r. 2003 - 288, v r. 2002 - 317, v r. 2001 - 322 a v r. 2000 - 327 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 10 norem.

ČSN EN 14076 (49 0008) Dřevěná schodiště. Terminologie. Stanovuje obecné

termíny týkající se dřevěných schodišť nebo dřeva v prefabrikovaných schodištích, včetně materiálů na bázi dřeva. Český, anglický, francouzský a německý je uvedeno názvosloví, český a anglický je definováno cca 75 hesel. ČSN EN 14076 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 309 (49 0011) Třískové desky. Definice a klasifikace. Poměrně stručný dokument, cca 8 stran, uvádí definice a klasifikaci pro třískové desky. Je normalizováno 7 klasifikačních kritérií, která mají vysloveně technický charakter. ČSN EN 309 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 309 z března 1995.

ČSN EN 717 (49 0163) Desky ze dřeva. Stanovení úniku formaldehydu. *Norma má tyto části: Část 1: Emise formaldehydu komorovou metodou; Část 2: Únik formaldehydu metodou plynové analýzy; Část 3: Únik formaldehydu lahvou metodou. (Kromě toho se únik formaldehydu stanovuje podle ČSN EN 120: Extrakční postup zvaný perforátorová metoda.) V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 717-1 (49 0163) Desky ze dřeva. Stanovení úniku formaldehydu. Část 1: Emise formaldehydu komorovou metodou. Specifikuje komorovou metodu se třemi typy zkušebních komor pro stanovení úniku formaldehydu z desek dřeva. Únik je vyjádřen jako rovnovážná koncentrace formaldehydu v komoře za definovaných podmínek, které odpovídají reálným. Tato komorová metoda může být rovněž použita k odhadu koncentrace formaldehydu při různých reálných podmínkách pomocí matematického modelu. Tato metoda je vhodná pro stanovení úniku formaldehydu i z jiných výrobků, než z desek ze dřeva. ČSN EN 717-1 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 717-1 z ledna 2000 a ČSN 49 0030 ze září 1993.

ČSN P CEN/TS 13354 (49 0175) Desky z rostlého dřeva. Kvalita lepení. Metoda zkoušení. Vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 622-2 (49 2612) Vlákenné desky. Požadavky. Část 2: Požadavky na tvrdé desky. Určuje požadavky na tvrdé vlákenné desky definované v EN 316. Hodnoty uvedené v této normě jsou vlastnostmi desek, ale nejsou charakteristickými hodnotami, které by bylo možno použít při navrhování konstrukcí. Obsah formaldehydu normalizován není. ČSN EN 622-2 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN 622-2 ze září 1998.

ČSN EN 622-3 (49 2612) Vlákenné desky. Požadavky. Část 3: Požadavky na polotvrdé desky. Určuje požadavky na polotvrdé vlákenné desky definované v EN 316. Hodnoty uvedené v této normě jsou vlastnostmi desek, ale nejsou charakteristickými hodnotami, které by bylo možno použít při navrhování konstrukcí. Obsah formaldehydu normalizován není. ČSN EN 622-3 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN 622-3 ze září 1998.

ČSN EN 847-3 (49 6122) Nástroje na strojní obrábění dřeva. Bezpečnostní požadavky. Část 3: Upínací zařízení. Vztahuje se na nebezpečí, která vznikají z konstrukce a používání upínacích zařízení pro upnutí frézovacích nástrojů a pilovacích kotoučů u dřevozpracujících strojů a specifikuje metody k vyloučení nebo snížení těchto nebezpečí konstrukcí upínacího zařízení a informačními opatřeními. Neplatí pro upínací trny svislých stolních frézek podle (ČSN) EN 847-1 a pro upínací příruby pilových kotoučů používaných u kotoučových pil podle řady norem (ČSN) EN 1870. Norma nezahrnuje nebezpečí, které se týká připojení upínacího zařízení ke stroji. Nástroje s upínací dírou, které jsou namontovány nebo upevněny na adaptér, upínací trn nebo nástrojový trn, musí být uvažovány jako nástroje s upínací stopkou. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou v kapitole 4 tabelárně zpracována nebezpečí (úrazová a z vibrací) a v kapitole 5 konstrukční požadavky na jejich minimalizaci. ČSN EN 847-3 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 1218 (49 6124) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Čepovací stroje. Norma obsahuje tyto části: Část 1: Jednostranné čepovací stroje s posuvným stolem. Část 2: Dvoustranné čepovací a/nebo profilovací stroje s posouvacím řetězem nebo řetězy. Část 3: Čepovací stroje s ručně posuvným stolem pro řezání konstrukčního stavebního dřeva. Část 4: Stroje na olepování boků a posouvacím řetězem (řetězy). Část 5: Jednostranné profilovací stroje s pevným stolem a posouvacími válci nebo posouvacím řetězem. Ve všech dále recenzovaných částech stojí za pozornost Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 1218-2 (49 6124) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Čepovací stroje. Část 2: Dvoustranné čepovací a/nebo profilovací stroje s posouvacím řetězem nebo řetězy. Stanovuje požadavky a/nebo opatření k odstranění nebezpečí a/nebo omezení rizik u dvoustranných čepovacích a/nebo profilovacích strojů s posouvacím řetězem nebo řetězy, dále uváděných jako „stroje“, konstruovaných k řezání masivního dřeva, třískových desek, vláknitých desek, překližek a také materiálů potažených plastovou vrstvou nebo hranami. Obrobek prochází kolem nástrojů tak, že je strojně posouván. Tento dokument zahrnuje nebezpečí, relevantní pro tyto stroje, jak jsou uvedena v kapitole 4. (V této kapitole, jako obvykle, je tabelárně zpracován přehled nebezpečí především úrazových včetně úrazu elektrickým proudem, ale i nebezpečí vyvolaných hlukem, materiály a látkami, zanedbáním ergonomických zásad. Kapitola 5 pak, opět jako obvykle, obsahuje přehled opatření na minimalizaci rizik.) Tento dokument nezahrnuje nebezpečí týkající se elektromagnetické kompatibility (EMC) u číslicově řízených strojů pomocí počítače (CNC). Tento dokument je určen především pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této publikace CEN. ČSN EN 1218-2 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 1218-4 (49 6124) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Čepovací stroje. Část 2: Stroje na olepování boků s posouvacím řetězem (řetězy). Stanovuje požadavky a/nebo opatření k odstranění nebezpečí a/nebo omezení rizik u a/nebo strojů na olepování boků s posouvacím řetězem (řetězy), u nichž je ruční zakládání a odebrání a u nichž je maximální výška obrobku 75 mm. Stroj je konstruován pro jednostranné obrábění (jednostranný stroj) nebo dvoustranné obrábění (dvoustranný stroj) při jednom průchodu masivního dřeva, třískové desky, vláknité desky nebo překližky a také materiálů potažených plastovou vrstvou nebo hranami. Obrobek je posouván přes obráběcí jednotky strojním posuvem. Pro účely tohoto dokumentu je stroj na olepování boků s posouvacím řetězem (řetězy) dále uváděn jako „stroj“. Tento dokument zahrnuje nebezpečí, relevantní pro tyto stroje, jak jsou uvedena v kapitole 4. (V této kapitole, jako obvykle, je tabelárně zpracován přehled nebezpečí především úrazových včetně úrazu elektrickým proudem, ale i nebezpečí vyvolaných hlukem, materiály a látkami, zanedbáním ergonomických zásad. Kapitola 5 pak, opět jako obvykle, obsahuje přehled opatření na minimalizaci rizik.) Tento dokument nezahrnuje nebezpečí týkající se elektromagnetické kompatibility (EMC) u číslicově řízených strojů pomocí počítače (CNC). Tento dokument je určen především pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této publikace CEN. ČSN EN 1218-4 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 1218-5 (49 6124) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Čepovací stroje. Část 5: Jednostranné profilovací stroje s pevným stolem a posouvacími válci nebo posouvacím řetězem. Stanovuje požadavky a/nebo opatření k odstranění nebezpečí a/nebo omezení rizik u jednostranných profilovacích strojů s pevným stolem a posouvacími válci nebo posouvacím řetězem, dále uváděných jako „stroje“, u nichž je ruční zakládání

a odebírání a u nichž je maximální výška obrobku 200 mm. Stroj je konstruován pro jednostranné opracování při jednom průchodu masivního dřeva, třískové desky, vláknité desky nebo překližky a také materiálů potažených plastovou vrstvou nebo hranami. Obrobek je posouván přes jednotky opracování strojním posuvem zahrnující válce nebo řetěz. Tento dokument zahrnuje nebezpečí, relevantní pro tyto stroje, jak jsou uvedena v kapitole 4. (V této kapitole, jako obvykle, je tabelárně zpracován přehled nebezpečí především úrazových včetně úrazu elektrickým proudem, ale i nebezpečí vyvolaných hlukem, materiály a látkami, zanedbáním ergonomických zásad. Kapitola 5 pak, opět jako obvykle, obsahuje přehled opatření na minimalizaci rizik.) Tento dokument nezahrnuje nebezpečí týkající se elektromagnetické kompatibility (EMC) u číslicově řízených strojů pomocí počítače (CNC). Tento dokument je určen především pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této publikace CEN. ČSN EN 1218-5 byla vydána v lednu 2005.

Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského

Zahrnuje předmětové i zkušební technické normy pro nejrůznější výrobky papírenského průmyslu, (např. papíry a tiskové papíry, korkové i papírové tapety, krytinové i izolační lepenky, kartonáž, poštovní obálky, hygienické papíry apod.). Konečně i normy pro strojní zařízení pro výrobu papíru. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 132 norem (k témuž datu v r. 2004 - 132, v r. 2003 - 204, v r. 2002 - 216, v r. 2001 - 212 a v r. 2000 - 209 norem). (Pomalý úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zařízení společného stravování, pro potravinářské stroje včetně bezpečnostních a hygienických požadavků na ně, dále pro pekařské a nářezové stroje, stroje pro velkokuchyně a odstředivky na zpracování jedlých tuků i olejů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 29 norem (k témuž datu v r. 2004 - 26, v r. 2003 - 20, v r. 2002 - 13, v r. 2001 - 7 a v r. 2000 - 7 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 1 normu.

ČSN EN 13621 (51 4060) Potravinářské stroje. Sušiče salátu. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Stanovuje bezpečnostní a hygienické požadavky na konstrukci a výrobu sušičů salátu, vzhledem k instalaci, čištění, odstraňování uváznuté potraviny, plnění, údržbě a vyřazení z provozu. Funkce odstředování je dosahováno rotací perforovaného koše, ve kterém je umístěn zpracovávaný produkt. Tento dokument se zabývá všemi významnými nebezpečími nebezpečnými situacemi a událostmi týkajícími se sušičů salátu, když jsou používány, jak je určeno a za podmínek předpokládaných výrobcem (viz kapitola 4, kde jsou velmi stručně shrnuta úrazová nebezpečí, včetně úrazu elektrickým proudem, nebezpečí způsobená zanedbáním hygieny a zanedbáním ergonomických zásad). Hluk není u sušičů salátu považován za významné nebezpečí. To neznamená, že výrobce těchto strojů je zbaven povinnosti snižovat hluk a provádět deklarování hluku. Proto je zkušební předpis pro hluk navržen v příloze A. Vibrace nejsou u těchto strojů považovány za nebezpečí. Tento dokument není použitelný pro stroje, které byly vyrobeny před datem jeho vydání CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 98/37/ES pozměněná Směrnici 98/79/ES zavedena nařízením vlády**

č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN 13621 byla vydána v lednu 2005.

Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Zahrnuje technické normy pro zařízení pro nápojový průmysl a obchodní provozovny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byla k 1. lednu 2005 jen jedna norma (k témuž datu v r. 2004 - 1, v r. 2003, 2002, 2001 a v r. 2000 rovněž 1 norma). Poslední tři roky je tato třída norem bez pohybu. Ani v prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla v této třídě zachycena žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 53 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Tato třída není v současné době obsazena, neobsahuje totiž žádnou technickou normu. Přesto je v SZÚ systematicky sledována.

Ani v prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy v tomto svazku, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, pro zkoušení zmrazených výrobků, ovocných a zeleninových výrobků, mlýnských výrobků a luštěnin. Dále předmětové i zkušební technické normy pro mlýnské výrobky, těstoviny, pekařské a cukrářské výrobky, trvanlivé pečivo, kakaový prášek, cukr, škrob a výrobky z něj, dextriny, pivo, slad, droždí, lihoviny, různé druhy vín apod. Kromě toho ještě normy pro sušené ovoce a zeleninu, pro mražené i nemražené výrobky z ovoce a ze zeleniny, normy pro sterilovanou kojeneckou a dětskou výživu. Konečně normy pro tabákové výrobky a vonné a chuťové látky pro potraviny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy; pokud norma obsahuje údaje, vztahující se k ochraně zdraví při práci, uveřejňujeme zkrácenou recenzi.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 490 norem (k témuž datu v r. 2004 - 465, v r. 2003 - 473, v r. 2002 - 465, v r. 2001 - 469 a v r. 2000 - 447 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 2 normy.

ČSN EN 14332 (56 0106) Potraviny. Stanovení stopových prvků. Stanovení arsenu v mořských produktech pomocí atomové absorpční spektrometrie v grafitové píce (GFAAS) po mikrovlnném rozkladu. Specifikuje metodu stanovení arsenu v mořských produktech pomocí atomové absorpční spektrometrie v grafitové píce (GFAAS) po mikrovlnném rozkladu. Tato studie zahrnuje potraviny, které vykazují obsah arsenu > 2 mg /kg sušiny. Tato horizontální evropská norma nezahrnuje specifické potraviny, pro něž existují evropské normy. Analytik by měl ověřit, zda existují vertikální dokumenty. Na konci kapitoly 3 – Princip je uvedeno toto **UPOZORNĚNÍ: Při práci podle tohoto dokumentu se používají nebezpečné látky, postupy a zařízení. Tento dokument nepokrývá veškeré bezpečnostní problémy spojenými s jeho použitím. Je na zodpovědnosti uživatele tohoto dokumentu, aby před jeho použitím učinil přiměřená bezpečnostní a ochranná opatření a zjistil platnost dalších případných omezujících nařízení.** ČSN EN 14332 byla vydána v lednu 2005.

ČSN P CEN/TS 14537 (56 0133) Potraviny. Stanovení neohesperidinu-dihydrochalkonu metodou vysokoúčinné kapalinové chromatografie (HPLC). Vydána v květnu 2005.

ČSN ISO 8243 (56 9501) Cigarety. Odběr vzorků. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN ISO 8243 z března 1999.

Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, dále předmětové technické normy pro mléko, tekuté výrobky z mléka, tvaroh a různé druhy sýrů, pro mražené výrobky z mléka, máslo, vejce a výrobky z vajec apod. Konečně technické normy pro drůbež, výrobky z mořských ryb, pro maso a masné výrobky a hotové zmrazené pokrmy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy; pokud norma obsahuje údaje, vztahující se k ochraně zdraví při práci, uveřejňujeme zkrácenou recenzi.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 150 norem (k témuž datu v r. 2004 - 143, v r. 2003 - 147, v r. 2002 - 121, v r. 2001 - 147 a v r. 2000 - 142 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 6 norem.

ČSN EN ISO 14673 (57 0544) Mléko a mléčné výrobky. Stanovení obsahu dusičnanů a dusitanů. *Norma má tyto části: Část 1: Metoda s užitím redukce kadmiiem a spektrometrie, Část 2: Metoda s užitím segmentové průtokové analýzy (Rutinní metoda), Část 3: Metoda s užitím redukce kadmiiem a průtokové injekční analýzy s in-line dialýzou (Rutinní metoda). V prvním pololetí 2005 byly k dispozici části 2 a 3; část 1 byla vydána v prosinci 2004 a je recenzována v AHEM - 15. pokračování recenzí.*

ČSN EN ISO 14673-2 (57 0544) Mléko a mléčné výrobky. Stanovení obsahu dusičnanů a dusitanů. Část 2: Metoda s užitím segmentové průtokové analýzy (Rutinní metoda). Specifikuje rutinní metodu pro stanovení obsahu dusičnanů a dusitanů v mléce a mléčných výrobcích s užitím segmentové průtokové analýzy. Metoda je použitelná pro mléko, sýry, tekuté a sušené mléčné výrobky a kojeneckou výživu. Před předmětem normy je uvedeno toto **UPOZORNĚNÍ: Práce podle této části mezinárodní normy může zahrnovat nebezpečné materiály, pracovní operace a přístroje. Tato norma a nezaručuje, že by v ní byly uvedeny všechny problémy spojené s bezpečností práce při jejím užití. Uživatel této normy má povinnost zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci a předem stanovit předpisy omezující použití.** Kromě všeobecného upozornění je dále ještě v kapitole 5 - Chemikálie další **UPOZORNĚNÍ: Vzhledem k toxicitě kadmia je třeba jej po použití předat příslušným orgánům určeným k likvidaci chemického odpadu.** *Poznámka recenzenta: Není nám známo, zda se také tak postupuje v ČR.* ČSN EN ISO 14673-2 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 14673-2 ze srpna 2004.

ČSN EN ISO 14673-3 (57 0544) Mléko a mléčné výrobky. Stanovení obsahu dusičnanů a dusitanů. Část 3: Metoda s užitím redukce kadmiiem a průtokové injekční analýzy s in-line dialýzou (Rutinní metoda). Specifikuje rutinní metodu pro stanovení obsahu dusičnanů a dusitanů v mléce a mléčných výrobcích s užitím redukce kadmiiem a průtokové dávkovací analýzy (FIA). Metoda je použitelná pro tvrdé, polotvrdé a měkké sýry v různém stadiu zralosti a pro tavené sýry. Meze detekce metody jsou 0,5 mg dusičnanových iontů na kilogram a 1,0 mg dusitanových iontů na kilogram. Před předmětem normy je uvedeno toto **UPOZORNĚNÍ: Práce podle této části mezinárodní normy může zahrnovat**

nebezpečné materiály, pracovní operace a přístroje. Tato norma a nezaručuje, že by v ní byly uvedeny všechny problémy spojené s bezpečností práce při jejím použití. Uživatel této normy má povinnost zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci a předem stanovit předpisy omezující použití. ČSN EN ISO 14673-3 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 14673-3 ze srpna 2004.

ČSN EN ISO 5537 (57 0832) Sušené mléko. Stanovení obsahu vlhkosti (Referenční metoda). Specifikuje metodu stanovení vlhkosti pro všechny druhy sušeného mléka. Před předmětem normy je uvedeno toto **UPOZORNĚNÍ: Používání normy ISO 5537/IDF 26 může zahrnovat nebezpečné postupy a práci s nebezpečnými materiály a zařízením. Záměrem této normy není zabývat se veškerými bezpečnostními problémy spojenými s jejím použitím. Odpovědností každého uživatele této normy je stanovit vhodná bezpečnostní a zdravotní opatření a určit aplikovatelnost omezujících předpisů před použitím.** ČSN EN ISO 5537 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN ISO 5534 (57 1003) Sýr a tavené sýry. Stanovení obsahu celkové sušiny (Referenční metoda). Vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN ISO 5534 z června 1996.

ČSN EN ISO 1735 (57 1007) Sýry a tavené sýrové výrobky. Stanovení obsahu tuku. Gravimetrická metoda (Referenční metoda). Specifikuje referenční metodu pro stanovení obsahu tuku ve všech typech sýrů a tavených sýrových výrobcích, u nichž obsah laktózy odpovídá hmotnostnímu podílu nižšímu než 5 % tukuprosté sušiny. Před předmětem normy je uvedeno toto **UPOZORNĚNÍ: Používání normy ISO 1735/IDF 5 může zahrnovat nebezpečné postupy a práci s nebezpečnými materiály a zařízením. Záměrem této normy není zabývat se veškerými bezpečnostními problémy spojenými s jejím použitím. Odpovědností každého uživatele této normy je stanovit vhodná bezpečnostní a zdravotní opatření a určit aplikovatelnost omezujících předpisů před použitím.** Kromě toho v úvodu kapitoly 6 – Přístroje je toto další **UPOZORNĚNÍ: Protože se při stanovování používají těkavá hořlavá rozpouštědla, mělo by se při použití těchto rozpouštědel pracovat s elektrickými přístroji, které odpovídají požadavkům legislativy, vztahujícím se k nebezpečí práce s nimi.** ČSN EN ISO 1735 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 17189 (57 1604) Máslo, emulze jedlých olejů a roztíratelné tuky. Stanovení obsahu tuku (Referenční metoda). Specifikuje metodu stanovení obsahu tuku v másle, emulzích jedlých olejů a v pomazánkových roztíratelných tucích (margarin, rostlinné pomazánkové tuky, pomazánkové tuky na bázi mléčného tuku a pomazánkové směsné tuky). Před předmětem normy je uvedeno toto: **UPOZORNĚNÍ: Práce podle této mezinárodní normy může zahrnovat použití nebezpečných látek, pracovních operací a přístrojů. Tato norma neuvádí veškeré bezpečnostní problémy spojené s jejím užitím. Je zodpovědností uživatele najít a stanovit vhodné bezpečnostní a zdravotní opatření a určit aplikovatelnost omezujících předpisů před použitím.** Kromě toho jsou v normě uvedena další **UPOZORNĚNÍ**, a to: V čl. 4.3 (kongočerveň) je uvedeno: **Tato chemikálie může být karcinogenní a proto při zacházení s práškovitou kongočerví je třeba zachovávat odpovídající bezpečnostní opatření.** V kapitole 5 – Přístroje je pak dále: **Při práci s používanými těkavými hořlavými rozpouštědly a s elektrickými přístroji se musí zachovávat příslušná zákonná ustanovení týkající se nebezpečí s jejich použitím.** ČSN EN ISO 17189 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 17189 (57 1604) z dubna 2004.

Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, dále předmětové technické normy pro rostlinné i živočišné tuky a oleje, čaj, koření, polévkové přípravy a dehydrované pokrmy, kávu, hořčici apod. Konečně předpisy (normy) pro hotová jídla pro veřejné stravování a sypké cereální směsi. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZZP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy; pokud norma obsahuje údaje, vztahující se k ochraně zdraví při práci, uveřejňujeme zkrácenou recenzi.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 179 norem (k témuž datu v r. 2004 - 175, v r. 2003 - 174, v r. 2002 - 165, v r. 2001 - 166 a v r. 2000 - 163 norem). V prvním pololetí r. 2005, z nichž pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou resp. nově vydanou normu.

Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž

Obsahuje technické normy pro pryž, chemické a fyzikální zkoušky pryže a pro kaučuky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 63 norem (k témuž datu v r. 2004 - 63, v r. 2003 - 63, v r. 2002 - 73, v r. 2001 - 79 a v r. 2000 - 87 norem). Poslední dva roky je tato třída norem prakticky bez pohybu; pokles počtu norem je způsoben jejich rušením bez náhrady. V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky

Obsahuje technické normy pro pryžové výrobky všeobecně, pro pneumatiky a pláště pro dopravní prostředky, pro pryžové výrobky pro technickou potřebu, pro pryžové i plastové hadice s koncovkami i bez nich apod. Konečně pro ochranné prostředky a ochranné rukavice z pryže. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 115 norem (k témuž datu v r. 2004 - 115, v r. 2003 - 114, v r. 2002 - 113, v r. 2001 - 132 a v r. 2000 - 132 norem). Pokles počtu norem mezi roky 2001 a 2002 byl způsoben jejich rušením bez náhrady. V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, byla v této třídě zachycena jedna norma.

ČSN 63 1001 Pneumatiky. Termíny a definice. Stanovuje základní pojmy používané při konstrukci, obnovování a zkoušení pláštů pneumatik. V této názvoslovné normě jsou uvedeny české, anglické, německé a slovenské ekvivalenty. Anglické termíny se mohou lišit v britské angličtině (GB) a v americké angličtině (US). Názvy uvedené na prvním místě se užívají přednostně, názvy v závorkách jsou méně běžné a jsou uvedeny pro informaci. Pokud to bylo vhodné, byly doplněny definice jednotlivých termínů a vysvětlující obrázky. Česky, anglicky, německy a slovensky je uvedeno názvosloví. Česky je definováno cca 356 hesel. ČSN 63 1001 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN 63 1001-1 z 13. 7. 1981, ČSN 63 1001-2 z 4. 5. 1979, ČSN 63 1001-3 z 4. 5. 1979 a ČSN 63 1001-4 z 23. 5. 1980.

Třída 64 - Plasty

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro plasty všeobecně, a to zejména pro ionexy, nenasycené polyesterové pryskyřice, epoxidové, alkydové, fenolické a aminové pryskyřice, tvrditelné lisovací hmoty, styrenové polymery, fluoroplasty, termoplasty a výrobky z termoplastů, vrstvené hmoty a lamináty apod. Dále normy pro uhlíková vlákna,

folie z polyethylenu a polyvinylchloridu, polykarbonátové fólie, syntetické usně, výztuže, vlákna a vodné disperze polymerů a kopolymerů. Konečně normy pro materiály a předměty z plastů ve styku s potravinami. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 600 norem (k témuž datu v r. 2004 - 574, v r. 2003 - 550, v r. 2002 - 542, v r. 2001 - 539 a v r. 2000 - 443 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 27 norem.

ČSN EN ISO 1183 (64 0111) Plasty. Metody stanovení hustoty nelehčených plastů. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Imerzní metoda, metoda s kapalinovým pyknometrem a titrační metoda, Část 2: Metoda hustotního gradientu a Část 3: Metoda plynového pyknometru. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 1183-2 (64 0111) Plasty. Metody stanovení hustoty nelehčených plastů. Část 2: Metoda hustotního gradientu. Specifikuje metodu stanovení hustoty nelehčených plastů ve formě tvářených výrobků bez dutin, dále prášků, vloček a granulí pomocí kolony s hustotním gradientem. Kolony s hustotním gradientem jsou kolony obsahující směs dvou rozpouštědel, hustota směsi v koloně se směrem dolů rovnoměrně zvyšuje. Za pozornost stojí před Předmětem normy uvedené toto **VAROVÁNÍ – Používání této části ISO 1183 může vyžadovat použití nebezpečných materiálů, postupů nebo zařízení. Účelem této části ISO 1183 není postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Uživatel této části ISO 1183 zodpovídá za to, aby před jejím použitím učinil příslušná opatření z hlediska ochrany zdraví a bezpečnosti a rozhodl o použitelnosti zákonných omezení.** ČSN EN ISO 1183-2 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN ISO 306 (64 0521) Plasty. Termoplasty. Stanovení teploty měknutí dle Vicata (VST). Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 306 z června 1998.

ČSN EN ISO 8256 (64 0627) Plasty. Stanovení rázové houževnatosti v tahu. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 8256 ze srpna 1998.

ČSN EN ISO 75 (64 0753) Plasty. Stanovení teploty průhybu při zatížení. *Norma obsahuje tyto části: Část 1: Obecná metoda zkoušení; Část 2: Plasty, ebonit a kompozity vyztužené dlouhými vlákny; Část 3: Reaktoplastové lamináty s vysokou pevností. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici všechny tři části:*

ČSN EN ISO 75-1 (64 0753) Plasty. Stanovení teploty průhybu při zatížení. Část 1: Obecná metoda zkoušení. Vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 75-1 z ledna 1998.

ČSN EN ISO 75-2 (64 0753) Plasty. Stanovení teploty průhybu při zatížení. Část 2: Plasty, ebonit a kompozity vyztužené dlouhými vlákny. Vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 75-2 z ledna 1998.

ČSN EN ISO 75-3 (64 0753) Plasty. Stanovení teploty průhybu při zatížení. Část 3: Reaktoplastové lamináty s vysokou pevností. Vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 75-3 z ledna 1998.

ČSN EN 1565 (64 3175) Plastové potrubní odpadní systémy (pro nízkou a vysokou teplotu) uvnitř budov. Směsi kopolymerů styrenu (SAN+PVC). *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Požadavky na trubky, tvarovky a systém a Část 7: Postupy pro posuzování shody. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 1565-1 (64 3175) Plastové potrubní odpadní systémy (pro nízkou

a vysokou teplotu) uvnitř budov. Směsi kopolymerů styrenu (SAN+PVC). Část 1: Požadavky na trubky, tvarovky a systémy. Specifikuje požadavky na trubky, tvarovky a plnostěnné potrubní systémy ze směsí kopolymerů styrenu (SAN+PVC styren/akrylonitril a polyvinylchlorid) pro odpady (pro nízkou a vysokou teplotu) používané uvnitř budov (označené „B“) a uložených jak uvnitř budov, tak v zemi uvnitř stavebních konstrukcí (označené „BD“). Rovněž také specifikuje zkušební parametry pro metody zkoušení citované v této normě. Tuto normu je možné použít pro trubky a tvarovky ze (SAN+PVC), jejich spoje a spoje se součástmi z jiných plastů a neplastových materiálů určené pro následující účely: a) odpadní potrubí pro odvod odpadní vody z domácností (pro nízkou a vysokou teplotu), b) ventilační nebo odvětrávací potrubí spojené s a), c) potrubí pro odvod dešťové vody uvnitř budov. Tato norma se používá pro trubky a tvarovky označené „B“, které jsou určeny pro použití uvnitř budov a připevněné na stěnu vně budov. Také se tato norma používá pro trubky a tvarovky označené „BD“, určené pro použití uvnitř budov a uložené v zemi uvnitř stavebních konstrukcí. Tato norma se používá pro trubky a tvarovky ze (SAN+PVC) následujících typů: - s hladkým koncem, - s integrálním hrdlem pro elastomerní těsnicí kroužek, - s integrálním lepeným hrdlem, - s integrálním víceúčelovým hrdlem pro spoje s elastomerním těsnicím kroužkem a/nebo pro lepené spoje, přičemž tvarovky mohou být vyrobeny vstřikováním nebo zhotoveny z trubek a/nebo ze vstřikovacích dílů. ČSN EN 1565-1 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 1565-1 z listopadu 1999. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1565-1 (64 3175) z listopadu 1999 převzala EN 1565-1:1998 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1566 (64 3176) Plastové potrubní odpadní systémy (pro nízkou a vysokou teplotu) uvnitř budov. Chlorovaný polvinylchlorid (PVC-C). Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Požadavky na trubky, tvarovky a systém a Část 7: Postupy pro posuzování shody. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 1566-1 (64 3176) Plastové potrubní odpadní systémy (pro nízkou a vysokou teplotu) uvnitř budov. Chlorovaný polvinylchlorid (PVC-C). Část 1: Požadavky na trubky, tvarovky a systémy. Specifikuje požadavky na trubky, tvarovky a plnostěnné potrubní systémy z chlorovaného polvinylchloridu (PVC-C – chlorovaný polyvinylchlorid) pro odpady (pro nízkou a vysokou teplotu) používané uvnitř budov (označené „B“) a uložených jak uvnitř budov, tak v zemi uvnitř stavebních konstrukcí (označené „BD“). Rovněž také specifikuje zkušební parametry pro metody zkoušení citované v této normě. Tuto normu je možné použít pro trubky a tvarovky ze (PVC-C), jejich spoje a spoje se součástmi z jiných plastů a neplastových materiálů určené pro následující účely: a) odpadní potrubí pro odvod odpadní vody z domácností (pro nízkou a vysokou teplotu), b) ventilační nebo odvětrávací potrubí spojené s a), c) potrubí pro odvod dešťové vody uvnitř budov. Tato norma se používá pro trubky a tvarovky označené „B“, které jsou určeny pro použití uvnitř budov a připevněné na stěnu vně budov. Také se tato norma používá pro trubky a tvarovky označené „BD“, určené pro použití uvnitř budov a uložené v zemi uvnitř stavebních konstrukcí. Tato norma se používá pro trubky a tvarovky ze (PVC-C) následujících typů: - s hladkým koncem, - s integrálním hrdlem pro elastomerní těsnicí kroužek, - s integrálním lepeným hrdlem, - s integrálním víceúčelovým hrdlem pro spoje s elasto-merním těsnicím kroužkem a/nebo pro lepené spoje, přičemž tvarovky mohou být vyrobeny vstřikováním nebo zhotoveny z trubek a/nebo ze vstřikovacích dílů. ČSN EN 1566-1 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 1566-1 z listopadu 1999. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1566-1 (64 3176) z listopadu 1999 převzala EN 1566-1:1998 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1519 (64 3186) Plastové potrubní odpadní systémy (pro nízkou a vysokou teplotu) uvnitř budov. Polyethylen (PE). *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Trubky, Část 3: Tvarovky, Část 5: Vhodnost použití systému, Část 6: Doporučený postup pro instalaci a Část 7: Posuzování shody. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici první část:*

ČSN EN 1519-1 (64 3186) Plastové potrubní odpadní systémy (pro nízkou a vysokou teplotu) uvnitř budov. Polyethylen (PE). Část 1: Požadavky na trubky, tvarovky a systém. Specifikuje požadavky na trubky, tvarovky a plnostěnné potrubní systémy z polyethylenu (PE) pro odpady (pro nízkou a vysokou teplotu) – uvnitř budov (označené „B“), - používané jak uvnitř budov, tak uložených v zemi uvnitř stavebních konstrukcí (označené „BD“). Tuto normu je možné použít pro trubky a tvarovky z PE, jejich spoje a spoje se součástmi z jiných plastů a neplastových materiálů určené pro následující účely: a) odpadní potrubí pro odvod odpadní vody z domácnosti (pro nízkou a vysokou teplotu), b) ventilační nebo odvzdušňovací potrubí spojené s a), c) potrubí pro odvod dešťové vody uvnitř budov. ČSN EN 1519-1 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 1519-1 ze srpna 2000.

ČSN EN 1455 (64 3187) Plastové potrubní odpadní systémy (pro nízkou a vysokou teplotu) uvnitř budov. Akrylonitrilbutadienstyren (ABS). *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Požadavky na trubky, tvarovky a systém a Část 2: Postupy pro posuzování shody. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici první část:*

ČSN EN 1455-1 (64 3187) Plastové potrubní odpadní systémy (pro nízkou a vysokou teplotu) uvnitř budov. Akrylonitrilbutadienstyren (ABS). Část 1: Požadavky na trubky, tvarovky a systém. Specifikuje požadavky na trubky, tvarovky a plnostěnné potrubní systémy z akrylonitrilbutadienstyrenu (ABS) a akrylonitrilstyrenuakrylesteru (ASA) pro odpady (pro nízkou a vysokou teplotu) – uvnitř budov (označené „B“), - používané jak uvnitř budov, tak uložených v zemi uvnitř stavebních konstrukcí (označené „BD“). Tuto normu je možné použít pro trubky a tvarovky z ABS, jejich spoje a spoje se součástmi z jiných plastů a neplastových materiálů určené pro následující účely: a) odpadní potrubí pro odvod odpadní vody z domácnosti (pro nízkou a vysokou teplotu), b) ventilační nebo odvzdušňovací potrubí spojené s a), c) potrubí pro odvod dešťové vody uvnitř budov. ČSN EN 1455-1 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 1455-1 z června 2000.

ČSN EN ISO 7823 (64 3414) Plasty. Desky z polymethylmethakrylátu. Typy, rozměry a charakteristiky. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Lité desky, Část 2: Vytlačované desky a Část 3: Kontinuálně lité desky. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 7823-3 (64 3414) Plasty. Desky z polymethylmethakrylátu. Typy, rozměry a charakteristiky. Část 3: Kontinuálně lité desky. Vydána v březnu 2005.

ČSN EN ISO 11501 (64 6001) Plasty. Folie a tenké desky. Stanovení rozměrových změn po zahřátí. Vydána v březnu 2005.

ČSN EN ISO 8295 (64 6002) Plasty. Folie a tenké desky. Stanovení koeficientu tření. Vydána v březnu 2005.

ČSN EN ISO 7765-1 (64 6003) Plastové folie a tenké desky. Stanovení rázové houževnatosti metodou padajícího tlouku. Část 1: Stupňová metoda. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN ISO 7765-1 z října 1992.

ČSN EN ISO 14616 (64 6010) Plasty. Tepelně smrštitelné folie z polyethylenu, kopolymerů ethylenu a jejich směsí. Stanovení podélného a příčného smrštění. Vydána

v březnu 2005.

ČSN EN 14408 (64 6421) Plastové potrubní systémy pro renovace rozvodů plynu uložených v zemi. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: Vyvložkování kontinuálními trubkami, Část 3: Vyvložkování těsně přiléhajícími trubkami, Část 4: Vyvložkování trubkami vytvrzovanými na místě, Část 5: Vyvložkování jednotlivými trubkami, Část 6: Vyvložkování vloženými hadicemi a Část 7: Vyvložkování spirálově navíjenými trubkami. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 14408-1 (64 6421) Plastové potrubní systémy pro renovace rozvodů plynu uložených v zemi. Část 1: Všeobecně. ČSN EN 14408-1 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 14408-3 (64 6421) Plastové potrubní systémy pro renovace rozvodů plynu uložených v zemi. Část 3: Vyvložkování těsně přiléhajícími trubkami. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN 14409 (64 6422) Plastové potrubní systémy pro renovace rozvodů vody uložených v zemi. Norma obsahuje tyto části: Část 1: Všeobecně a následující části týkající se všech použitelných skupin renovačních metod: Část 2: Vyvložkování kontinuálními trubkami, Část 3: Vyvložkování těsně přiléhajícími trubkami, Část 4: Vyvložkování trubkami vytvrzovanými na místě, Část 6: Vyvložkování vloženými hadicemi. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 14409-1 (64 6422) Plastové potrubní systémy pro renovace rozvodů vody uložených v zemi. Část 1: Všeobecně. Specifikuje požadavky a metody zkoušení pro plastové potrubní systémy používané pro renovaci rozvodů vody určené pro lidskou spotřebu uložených v zemi včetně neupravené vody. Je použitelná jak pro vyráběné trubky a tvarovky, tak i pro instalované vyvložkovací systémy; nevztahuje se na stříkané povlaky, stávající potrubí nebo jiné výplně mezikruží. Tato první část (ČSN) EN 14409 uvádí všeobecné požadavky, které jsou společné pro všechny renovační metody uvedené v 3.2. Za pozornost stojí v kapitole 8 – Instalační praxe, článek 8.4.2 Bezpečnostní opatření: „Je třeba brát v úvahu všechny odpovídající národní zdravotní a bezpečnostní předpisy. Požadavky na bezpečnost se musí uvažovat v každé fázi postupu instalace od přípravy na vstup až po ukončení práce.“ ČSN EN 14409-1 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 14409-3 (64 6422) Plastové potrubní systémy pro renovace rozvodů vody uložených v zemi. Část 3: Vyvložkování těsně přiléhajícími trubkami. Specifikuje požadavky a metody zkoušení pro renovace rozvodů vody vyvložkováním těsně přiléhajícími trubkami. Uvádí trubky z polyethylenu (PE) pro nezávislé i interaktivní tlakové vyvložkovací trubky a odpovídající tvarovky a spojky používané pro konstrukci vyvložkovacího systému. ČSN EN 14409-3 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 13130 (64 7115) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Složky plastů podléhající omezením. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Pokyny pro zkoušení specifické migrace složek z plastů do potravin a jejich simulantů, stanovení složek v plastech a výběr podmínek pro vystavení simulantům potravin, Část 2: Stanovení kyseliny tereftalové v simulantech potravin, Část 3: Stanovení akrylonitrilu v potravinách a simulantech potravin, Část 4: Stanovení 1,3-butadienu v plastech, Část 5: Stanovení vinylidenchloridu v simulantech potravin, Část 6: Stanovení vinylidenchloridu v plastech, Část 7: Stanovení monoethylenglykolu a diethylenglykolu v simulantech potravin, Část 8: Stanovení isokyanátů v plastech, Část 9: Stanovení vinylesteru kyseliny octové v simulantech potravin, Část 10: Stanovení akrylamidu v simulantech potravin, Část 11: Stanovení kyseliny 11-aminoundekanové v simulantech potravin, Část 12: Stanovení 1,3-benzendimethanaminu v simulantech potravin, Část 13: Stanovení 2,2-bis(4-hydroxyfenyl)propanu (Bisfenol A)

v simulantech potravin, Část 14: Stanovení 3,3-bis(3-methyl-4-hydroxyfenyl)-2-indolinu v simulantech potravin, Část 15: Stanovení 1,3-butadienu v simulantech potravin, Část 16: Stanovení kaprolaktamu a kaprolaktamové soli v simulantech potravin, Část 17: Stanovení chloridu karbonylu v plastech, Část 18: Stanovení 1,2-dihydroxybenzenu, 1,3-dihydroxybenzenu, 1,4-dihydroxybenzenu, 4,4'-dihydroxybenzofenonu a 4,4'-dihydroxybifenyly v simulantech potravin, Část 4: Stanovení 1,3-butadienu v plastech, Část 19: Stanovení dimethylaminoethanolu v simulantech potravin, Část 20: Stanovení epichlorhydrinu v plastech, Část 21: Stanovení ethylendiaminu a hexamethylendiaminu v simulantech potravin, Část 22: Stanovení ethylenoxidu a propylenoxidu v plastech, Část 23: Stanovení formaldehydu a hexamethylentetraaminu v simulantech potravin, Část 24: Stanovení kyseliny maleinové a maleinanhydridu v simulantech potravin, Část 25: Stanovení 4-methyl-pentenu v simulantech potravin, Část 26: Stanovení 1-oktenu a tetrahydrofuranu v simulantech potravin, Část 27: Stanovení 2,4,6-triamino-1,3,5-triazinu v simulantech potravin, Část 28: Stanovení 1,1,1-trimethylpropanu v simulantech potravin. (Podle poznámky v normě byly části 1 až 8 vydány jako evropské normy, části 9 až 28 jsou připraveny ve formě technických specifikací, připravených v rámci projektu norem, měření, zkoušení, MAT1-CT92-0006, „Vývoj metod analýzy monomerů.“) V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13130-1 (64 7115) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Složky plastů podléhající omezením. Část 1: Pokyny pro zkoušení specifické migrace složek z plastů do potravin a jejich simulantů, stanovení složek v plastech a výběr podmínek pro vystavení simulantům potravin. Uvádí pokyny pro výběr vhodných podmínek a metod zkoušení pro stanovení specifické migrace plastů, které jsou určeny pro styk s potravinami a jejichž složky podléhají omezením. Obecný pokyn proto slouží pro stanovení množství složek v konečném plastovém materiálu nebo předmětu. Rozsáhlá norma, cca 58 stran. Za pozornost stojí Příloha E, která potvrzuje, že jde o **harmonizovanou normu, a to ke směrnici 89/109/EHS**, (Poznámka recenzenta: Tato směrnice byla zrušena Nařízením 1935/2004!) **2002/72/ES, 82/711/EHS, jejich změn 93/8/ES a 97/48/ES a 85/572/EHS.** Poznámka recenzenta: V České republice jsou uvedené směrnice zavedeny zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky, určené pro styk s potravinami a pokrmy. ČSN EN 13130-1 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13130-1 z prosince 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13130-1 z prosince 2004 převzala EN 13130-1:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 13130-2 (64 7115) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Složky plastů podléhající omezením. Část 2: Stanovení kyseliny tereftalové v simulantech potravin. Specifikuje metody stanovení monomeru kyseliny tereftalové v simulantech potravin: destilovaná voda, 3% (hmotnost/objem) vodný roztok kyseliny octové, 15% (objem/objem) vodný roztok ethanolu a olivový olej a jiné tukové simulanty potravin, simulanty D, např. směs syntetických triglyceridů nebo slunečnicový olej nebo kukuřičný olej. Metody jsou použitelné pro stanovení kyseliny tereftalové v simulantech potravin v úrovni specifického migračního limitu 7,5 kyseliny tereftalové na kilogram simulantu otravin. Za pozornost v normě stojí úvodní ustanovení v kapitole 4 – Chemikálie, které zní: **UPOZORNĚNÍ – Všechny chemikálie jsou větší nebo menší měrou zdraví škodlivé. Je mimo předmět této normy uvádět pokyny pro bezpečnou manipulaci se všemi chemikáliemi, které zcela vyhovují platným předpisům ve všech zemích, ve kterých se může podle normy postupovat. Z tohoto důvodu se specifická upozornění neuvádějí a uživatelé této normy musí splňovat všechny nezbytné bezpečnostní požadavky v jejich**

zemi. Za pozornost stojí informace v Předmluvě, která potvrzuje, že jde o **harmonizovanou normu, a to ke směrnicím 89/109/EHS, (Poznámka recenzenta: Tato směrnice byla zrušena Nařízením 1935/2004!) 2002/72/ES, 82/711/EHS, jejích změn 93/8/ES a 97/48/ES a 85/572/EHS. Poznámka recenzenta: V České republice jsou uvedené směrnice zavedeny zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky, určené pro styk s potravinami a pokrmu. ČSN EN 13130-2 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13130-2 z prosince 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13130-2 z prosince 2004 převzala EN 13130-2:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.**

ČSN EN 13130-3 (64 7115) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Složky plastů podléhající omezením. Část 3: Stanovení akrylonitrilu v potravinách a simulantech potravin. Specifikuje metodu stanovení monomerního akrylonitrilu v potravinách a simulantech potravin. Tato metoda se používá u volných simulantů potravin, mastných simulantů potravin, olivového oleje a dalších tukových simulantů potravin, simulantů D, např. směsí syntetických triglyceridů nebo slunečnicového nebo kukuřického oleje, a také u tekutých a tuhých potravin jako jsou nápoje a měkký margarín. Hladina stanoveného monomerního akrylonitrilu se vyjadřuje v miligramech akrylonitrilu na kilogram potravin nebo simulantu potravin. Metoda je vhodná pro kvantitativní stanovení monomerního akrylonitrilu při minimálních hladinách 0,01 mg/kg až 0,005 mg/kg, nebo nižších, v simulantech potravin v závislosti na použitých zkušebních podmínkách. S ohledem na provedení ve zmiňovaných potravinách je všeobecně přímo dosažitelný limit 0,02 mg/kg. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Chemikálie, toto **UPOZORNĚNÍ – Všechny chemikálie jsou větší nebo menší měrou zdraví škodlivé. Je mimo předmět této normy dávat návod na bezpečnou manipulaci se všemi chemikáliemi, které zcela vyhovují platným předpisům ve všech zemích, ve kterých se může podle této normy postupovat. Z tohoto důvodu se specifická upozornění neuvádějí a uživatelé této normy musí splňovat všechny nezbytné bezpečnostní požadavky v jejich zemi.** ČSN EN 13130-3 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13130-3 z prosince 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13130-3:2004 z prosince 2004 převzala EN 13130-3:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 13130-4 (64 7115) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Složky plastů podléhající omezením. Část 4: Stanovení 1,3-butadienu v plastech. Specifikuje metodu stanovení butadienového monomeru v polymerech. Tato metoda se používá u akrylonitril-butadien-styrenového kopolymeru (ABS) a houževnatého polystyrenu (HIPS) stejně jako u dalších 1,3-butadienových polymerů a kopolymerů, které jsou rozpustné v N,N-dimethylacetamidu nebo jemně dispergované, zbotnalé suspense v N,N-dimethylacetamidu. Stanovená hladina 1,3-butadienového monomeru se vyjadřuje v miligramech 1,3-butadienu na kilogram polymeru. Metoda je vhodná pro kvantitativní stanovení 1,3-butadienu na úrovni koncentrace 0,1 mg/kg polymeru. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Chemikálie, toto **UPOZORNĚNÍ – Všechny chemikálie jsou větší nebo menší měrou zdraví škodlivé. Je mimo předmět této normy dávat návod na bezpečnou manipulaci se všemi chemikáliemi, které zcela vyhovují platným předpisům ve všech zemích, ve kterých se může podle této normy postupovat. Z tohoto důvodu se specifická upozornění neuvádějí a uživatelé této normy musí splňovat všechny nezbytné bezpečnostní požadavky v jejich zemi.** ČSN EN 13130-4 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13130-4 z prosince 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13130-4:2004 z prosince 2004 převzala EN 13130-3:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 13130-5 (64 7115) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Složky plastů podléhající omezením. Část 5: Stanovení vinylidenchloridu v simulantech potravin. Specifikuje metodu stanovení vinylidenchloridového monomeru v simulantech potravin. Tato metoda se používá u vodných simulantů potravin, tukových simulantů potravin, olivového oleje a dalších tukových simulantů potravin, simulantů D, např. směsi syntetických triglyceridů nebo slunečnicového nebo kukuřičného oleje. Hladina stanoveného vinylidenchloridu se vyjadřuje v miligramech vinylidenchloridu na kilogram simulantu potravin. Metoda je vhodná pro kvantitativní stanovení vinylidenchloridu na úrovni 0,05 mg/kg. Za pozornost v normě stojí úvodní ustanovení v kapitole 4 – Chemikálie, které zní: **UPOZORNĚNÍ – Všechny chemikálie jsou větší nebo menší měrou zdraví škodlivé. Je mimo předmět této normy uvádět pokyny pro bezpečnou manipulaci se všemi chemikáliemi, které zcela vyhovují platným předpisům ve všech zemích, ve kterých se může podle normy postupovat. Z tohoto důvodu se specifická upozornění neuvádějí a uživatelé této normy musí splňovat všechny nezbytné bezpečnostní požadavky v jejich zemi.** Za pozornost stojí informace v Předmluvě, která potvrzuje, že jde o **harmonizovanou normu, a to ke směrnicím 89/109/EHS, (Poznámka recenzenta: Tato směrnice byla zrušena Nařízením 1935/2004!) 2002/72/ES, 82/711/EHS, jejích změn 93/8/ES a 97/48/ES a 85/572/EHS. Poznámka recenzenta: V České republice jsou uvedené směrnice zavedeny zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky, určené pro styk s potravinami a pokrmami.** ČSN EN 13130-5 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13130-5 z prosince 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13130-5 z prosince 2004 převzala EN 13130-5:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13130-6 (64 7115) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Složky plastů podléhající omezením. Část 5: Stanovení vinylidenchloridu v plastech. Specifikuje metodu stanovení vinylidenchloridu (VdC) v materiálech a předmětech z plastů. Metoda se používá u fólií z polyvinylidenchloridu (PVdC), fólií a nánosovaných PVdC a koextrudovaných materiálů obsahujících PVdC. Stanovená hladina vinylidenchloridu se vyjadřuje v miligramech vinylidenchloridu na kilogram polymeru. Metoda je vhodná pro kvantitativní stanovení vinylidenchloridu při hladině 5 mg/kg v materiálech a předmětech z plastů. Za pozornost v normě stojí úvodní ustanovení v kapitole 4 – Chemikálie, které zní: **UPOZORNĚNÍ – Všechny chemikálie jsou větší nebo menší měrou zdraví škodlivé. Je mimo předmět této normy uvádět pokyny pro bezpečnou manipulaci se všemi chemikáliemi, které zcela vyhovují platným předpisům ve všech zemích, ve kterých se může podle normy postupovat. Z tohoto důvodu se specifická upozornění neuvádějí a uživatelé této normy musí splňovat všechny nezbytné bezpečnostní požadavky v jejich zemi.** Za pozornost stojí informace v Předmluvě, která potvrzuje, že jde o **harmonizovanou normu, a to ke směrnicím 89/109/EHS, (Poznámka recenzenta: Tato směrnice byla zrušena Nařízením 1935/2004!) 2002/72/ES, 82/711/EHS, jejích změn 93/8/ES a 97/48/ES a 85/572/EHS. Poznámka recenzenta: V České republice jsou uvedené směrnice zavedeny zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky, určené pro styk s potravinami a pokrmami.** ČSN EN 13130-6 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13130-6 z prosince 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13130-6 z prosince 2004 převzala EN 13130-6:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13130-7 (64 7115) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Složky plastů podléhající omezením. Část 7: Stanovení monoethylenglykolu a diethylenglykolu v simulantech potravin. Specifikuje metody stanovení monoethylenglykolu a diethylenglykolu v simulantech potravin; voda, 3 % (hmotnost/objem) vodný roztok kyseliny octové, 15 % (hmotnost/objem) vodný roztok ethanolu a olivový olej a jiné tukové simulanty potravin, simulanty D, např. směsi syntetických triglyceridů nebo slunečnicový olej nebo kukuřičný olej. Metody jsou použitelné pro stanovení monoethylenglykolu a diethylenglykolu při specifickém migračním limitu SML(T) 30 mg/kg. Za pozornost v normě stojí úvodní ustanovení v kapitole 4 – Chemikálie, které zní: **UPOZORNĚNÍ – Všechny chemikálie jsou větší nebo menší měrou zdraví škodlivé. Je mimo předmět této normy uvádět pokyny pro bezpečnou manipulaci se všemi chemikáliemi, které zcela vyhovují platným předpisům ve všech zemích, ve kterých se může podle normy postupovat. Z tohoto důvodu se specifická upozornění neuvádějí a uživatelé této normy musí splňovat všechny nezbytné bezpečnostní požadavky v jejich zemi.** Za pozornost stojí informace v Předmluvě, která potvrzuje, že jde o **harmonizovanou normu, a to ke směrnicím 89/109/EHS, (Poznámka recenzenta: Tato směrnice byla zrušena Nařízením 1935/2004!) 2002/72/ES, 82/711/EHS, jejích změn 93/8/ES a 97/48/ES a 85/572/EHS. Poznámka recenzenta: V České republice jsou uvedené směrnice zavedeny zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky, určené pro styk s potravinami a pokrmý. ČSN EN 13130-7 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13130-7 z prosince 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13130-7 z prosince 2004 převzala EN 13130-7:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.**

ČSN EN 13130-8 (64 7115) Materiály a předměty ve styku s potravinami. Složky plastů podléhající omezení. Část 8: Stanovení isokyanátů v plastech. Specifikuje metodu stanovení obsahu jednotlivých a celkových zbytkových isokyanátů, charakterizovaných skupinou –NCO, v materiálech a předmětech z plastů. Metoda je použitelná k analýze polyuretanových polymerů. Celkový obsah isokyanátových monomerů v materiálech a předmětech, který byl stanoven postupem popsáním v této normě, se udává miligramech -NCO na kilogram materiálu nebo předmětu. Tato metoda se používá ke kvantitativnímu stanovení jednotlivých isokyanátů měřených jako -NCO při 0,04 mg/kg a celkových isokyanátů při 1,0 mg/kg. *Poznámka: Tato metoda byla prověřena pro stanovení toluen-2,4-diisokyanátu, toluen-2,6-diisokyanátu, difenylmethan-2,4'-diisokyanátu, difenylmethan-4,4'-diisokyanátu, hexamethylendiisokyanátu, naftalen-1,5-diisokyanátu, cyklohexylisokyanátu, fenylisokyanátu a dimeru toluen-2,4-diisokyanátu.* Za pozornost stojí – v úvodu kapitoly 4 – toto: **Upozornění: Všechny chemikálie jsou větší nebo menší měrou zdraví škodlivé. Je mimo předmět této normy uvádět pokyny pro bezpečnou manipulaci se všemi chemikáliemi, které zcela vyhovují platným předpisům ve všech zemích, ve kterých se může podle této normy postupovat. Z tohoto důvodu se specifická upozornění neuvádějí a uživatelé této normy musí splňovat všechny nezbytné bezpečnostní požadavky v jejich zemi.** ČSN EN 13130-8 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 13130-8 z prosince 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13130-8 z prosince 2004 převzala EN 13130-8:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro výrobky chemického průmyslu všeobecně včetně bezpečnostních předpisů, a to zejména pro anorganické výrobky (tj. kyseliny, zásady, oxidy, soli, technické plyny apod.). Dále průmyslová hnojiva, pesticidy, ropné výrobky (uhlovodíkové plyny, motorová paliva, minerální oleje, parafíny, asfalty, topné oleje apod.). Konečně normy pro dehty a výrobky z dehtů, pro nejrůznější organická barviva, pigmenty a laky i pro jejich zkoušení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 370 norem (k témuž datu v r. 2004 - 330, v r. 2003 - 408, v r. 2002 - 511, v r. 2001 - 512 a v r. 2000 - 525 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 7 norem.

ČSN EN ISO 3170 (65 6005) Kapalné ropné výrobky. Ruční odběr vzorků. Stanovuje postupy ručního vzorkování pro získání vzorků kapalných uhlovodíků, zbytků a úsad z nádrží umístěných na zemi, ze železničních cisteren a cisternových vozidel, z nádrží námořních a říčních lodí, sudů a kanystrů nebo z kapalin dopravovaných potrubím. Používá se ke vzorkování kapalných ropných výrobků, ropy a meziproductů, které jsou skladovány v nádržích při atmosférickém tlaku nebo při tlaku jemu blízkém nebo jsou dopravovány potrubím a manipuluje se s nimi jako s kapalinami při teplotách, které se pohybují přibližně od teploty okolí do 200°C. Postupy vzorkování stanovené touto normou nejsou určeny pro vzorkování speciálních ropných výrobků, které mohou být předmětem jiných mezinárodních norem jako elektroizolační oleje (IEC 60475), zkapalněné ropné plyny (ISO 4257), zkapalněné zemní plyny (ISO 8943) a plynné zemní plyny (ISO 10715). Tato mezinárodní norma odkazuje na stávající metody odběru vzorků a současné typy použitého zařízení. Není záměrem, aby bylo vyloučeno použití nových zařízení dosud nevyvinutých pro komerční použití za předpokladu, že takové zařízení umožňuje získání vzorků v souladu s požadavky postupů této mezinárodní normy. Za pozornost stojí kapitola 6 – Bezpečnostní opatření, kde se uvádí: „Detailní povaha vzorků a známé negativní účinky výrobků, které mají být vzorkovány, musí být pečlivě zvažovány při stanovení bezpečnostních opatření. Návod na bezpečnostní opatření je uveden v příloze A.“ Tato dvoustránková příloha obsahuje 5 článků všeobecných opatření 8 článků vztahujících se k bezpečnostním zařízením, 7 článků popisujících bezpečnost na místě vzorkování a 7 článků zabývajících se problematikou statické elektřiny. Poměrně rozsáhlá norma, 54 stran. ČSN EN ISO 3170 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 3170 ze srpna 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN ISO 3170:2004 ze srpna 2004 převzala EN ISO 3170:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přijímá překladem.*

ČSN EN 13016 (65 6068) Kapalné ropné výrobky. Tlak par. Norma se skládá z následujících částí: *Část 1: Stanovení ASVP [Determination of air saturated vapour pressure (ASVP)] a Část 2: Stanovení absolutního tlaku par (ASP) při 40°C až 100°C [Determination of absolute vapour pressure (AVP) between 40°C and 100°C]. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici obě části:*

ČSN EN 13016-1 (65 6068) Kapalné ropné výrobky. Tlak par. Část 1: Stanovení ASVP. Popisuje metodu pro stanovení celkového tlaku vynaloženého ve vakuu těkavými, nízkoviskozními, ropnými výrobky, složkami a výchozími surovinami obsahujícími vzduch. Z měření tlaku par obsahujících vzduch (ASVP) může být vypočítán ekvivalent suchého tlaku par. Podmínky používané při zkoušce popsáné v této normě jsou poměr par ke kapalině 4:1, množství vzorku 1 l a teplota zkoušení 37,8°C. Zařízení není během zkoušky vlhčeno vodou, a proto je popsána metoda vhodná pro zkoušení vzorků s kyslíkatými složkami nebo bez

kyslíkatých složek. Není počítáno s vodou rozpuštěnou ve vzorku. Tato popsaná metoda je vhodná pro zkoušení vzduchem nasycených vzorků, které působí tlakem vzduchem nasycených par mezi 9,0 kPa a 150,0 kPa při 37,8°C. Tato evropská norma je vhodná pro paliva obsahující kyslíkaté složky do mezí uvedených v příslušných směrniciích ES. Dále na konci Předmětu normy stojí za pozornost tato **VÝSTRAHA – Používání této normy může zahrnovat nebezpečné materiály, činnosti a zařízení. Účelem této normy není věnovat se všem bezpečnostním problémům spojeným s jejím používáním. Je odpovědností uživatele této normy zavést před jejím použitím příslušné bezpečnostní a zdravotnické postupy a určit vhodnost omezení předpisy.** ČSN EN 13016-1 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 13016-1 z dubna 2001. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13016-1:2001 z dubna 2001 převzala EN 13016-1:2000 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13016-2 (65 6068) Kapalně ropné výrobky. Tlak par. Část 2: Stanovení absolutního tlaku par (AVP) při 40°C až 100°C. Popisuje metodu pro stanovení absolutního tlaku par kapalných ropných výrobků při zvýšené teplotě. Podmínky používané při zkoušce popsané v této normě jsou poměr par ke kapalině 3:2 a počáteční teplota nástřiku 37,8°C nebo 31,0°C. Tato popsaná metoda je vhodná pro zkoušení vzduchem nasycených vzorků, které působí tlakem vzduchem nasycených par mezi 50 kPa a 500 kPa při teplotách mezi 40°C a 100°C. Tato evropská norma je vhodná pro paliva obsahující kyslíkaté složky do mezí uvedených v příslušných směrniciích ES. Dále na konci Předmětu normy stojí za pozornost tato **VÝSTRAHA – Používání této normy může zahrnovat nebezpečné materiály, činnosti a zařízení. Účelem této normy není věnovat se všem bezpečnostním problémům spojeným s jejím používáním. Je odpovědností uživatele této normy zavést před jejím použitím příslušné bezpečnostní a zdravotnické postupy a určit vhodnost omezení předpisy.** ČSN EN 13016-2 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 13016-2 z dubna 2001. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13016-2:2001 z dubna 2001 převzala EN 13016-2:2000 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13132 (65 6112) Kapalně ropné výrobky. Bezolovnatý benzín. Stanovení skupin organických kyslíkatých sloučenin a celkového obsahu organicky vázaného kyslíku plynovou chromatografií s přepínáním kolon. Popisuje metodu kvantitativního stanovení jednotlivých organických kyslíkatých sloučenin v rozsahu 0,17 % (m/m) až 15 % (m/m) a celkového obsahu organicky vázaného kyslíku až do 3,7 % (m/m) v bezolovnatém benzínu s koncem destilace maximálně 220°C plynovou chromatografií s přepínáním kolon. Tato norma je vhodná ke stanovení kyslíkatých sloučenin a celkového organicky vázaného kyslíku v bezolovnatém benzínu v souladu s příslušnými směrniciemi EU. Dále stojí v předmětu normy za pozornost tato **VÝSTRAHA - Používání této normy může zahrnovat nebezpečné materiály, činnosti a zařízení. Účelem této mezinárodní normy není věnovat se všem bezpečnostním problémům spojeným s jejím používáním. Je odpovědností uživatele této mezinárodní normy zavést před jejím použitím příslušné bezpečnostní a zdravotnické postupy a určit vhodnost omezení předpisy.** ČSN EN 13132 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 13132 z října 2000.

ČSN EN 12916 (65 6115) Ropné výrobky. Stanovení skupin aromatických uhlovodíků ve středních destilátech. Vysokoučinná kapalinová chromatografií s refraktometrickou detekcí. Popisuje metodu stanovení obsahu monoaromatických (MAH), diaromatických (DAH) a triaromatických (T+AH) uhlovodíků v motorových naftách a ropných destilátech s bodem varu v rozmezí od 150°C do 400°C. Celkový obsah aromatických sloučenin se vypočítá ze součtu odpovídajících jednotlivých skupin uhlovodíků.

Sloučeniny obsahující síru, dusík a kyslík mohou rušit toto stanovení. Monoalkeny neruší, ale konjugované dialkeny a polyalkeny, jsou-li přítomny, mohou rušit. Dále stojí v předmětu normy za pozornost tato **VÝSTRAHA - Používání této normy může zahrnovat nebezpečné materiály, činnosti a zařízení. Účelem této mezinárodní normy není věnovat se všem bezpečnostním problémům spojeným s jejím používáním. Je odpovědností uživatele této mezinárodní normy zavést před jejím použitím příslušné bezpečnostní a zdravotnické postupy a určit vhodnost omezení předpisy.** ČSN EN 12916 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 12916 z prosince 2000.

ČSN EN 237 (65 6156) Kapalné ropné výrobky. Benzin. Stanovení nízkých koncentrací olova atomovou absorpční spektrometrií. Popisuje metodu zkoušení atomovou absorpční spektrometrií pro stanovení obsahu olova v benzínu v rozsahu od 2,5 mg/l do 10,0 mg/l. Tato metoda zkoušení nezávisí na typu alkylu olova. V Předmětu normy dále stojí za pozornost tato **VÝSTRAHA – Používání tohoto dokumentu může zahrnovat nebezpečné materiály, činnosti a zařízení. Účelem této normy není věnovat se všem bezpečnostním problémům spojeným s jejím používáním. Je odpovědností uživatele této normy zavést před jejím použitím příslušné bezpečnostní a zdravotnické postupy a určit vhodnost omezení předpisy.** ČSN EN 237 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 237 z listopadu 1997.

ČSN EN 58 (65 7003) Asfalty a asfaltová pojiva. Vzorkování asfaltových pojiv. Popisuje vzorkování asfaltových pojiv určené k vyhodnocení průměrné jakosti zkoušeného materiálu a/nebo k vyhodnocení odchylek od průměrné jakosti. Za pozornost stojí některé údaje v kapitole 3 – Bezpečnostní předpisy, zejména: Bezpečnostní předpisy uvedené v této kapitole reprezentují správnou praxi a musí se aplikovat ve všech případech, pokud, nejsou v konfliktu s místními nebo jinými nařízeními, jež je nutno respektovat. a) Musí se přísně dodržovat všechny předpisy týkající se vstupu do rizikových prostor. b) Zařízení se musí náležitě udržovat. c) Před zahájením vzorkování se musí zkontrolovat celé zařízení a přístupy s cílem ověřit, zda odpovídají podmínkám pro bezpečnou práci d) Kovová zařízení pro odběr vzorků používané v zápalném prostředí musí být zhotovena pouze z nezelezného kovu (z nezelezných kovů) e) Provazy použité jako součásti zařízení pro vzorkování musí být vyrobeny pouze z rostlinných vláken, např.: konopí nebo sisalu; v případě emulzí nesmí použité provazy absorbovat vodu z emulze; f) Musí být přijata opatření k zabránění vdechnutí uhlovodíkových par během vzorkování; g) Pro vzorky odebírané z hlavního proudu se vybere takové vzorkovací zařízení, aby vzorkování mohlo být provedeno bez použití tlaku. ČSN EN 58 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN 58 z prosince 2000.

Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro další výrobky chemického průmyslu, a to zejména estery, změkčovadla, zvláčňovadla, ethanol a další alkoholy, ostatní alifatické sloučeniny, aromatické uhlovodíky, organické kyseliny apod. Dále léčiva a dentální přípravky. Konečně fotografické materiály, výbušniny a pyrotechniku, lepidla a též normy pro brzdové a mrazuvzdorné kapaliny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě byly k 1. lednu 2005 celkem 272 normy (k témuž datu v r. 2004 - 237, v r. 2003 - 293, v r. 2002 - 326, v r. 2001 - 348 a v r. 2000 - 360 norem). Pokles počtu jsou zpravidla normy rušené bez náhrady. V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 12 norem.

ČSN EN 13624 (66 5212) Chemické dezinfekční přípravky a antiseptika.

Kvantitativní zkouška s použitím suspenze ke stanovení fungicidního účinku chemických dezinfekčních přípravků používaných pro lékařské nástroje. Metoda zkoušení a požadavky (fáze2/ stupeň 1). Stanoví metodu zkoušení a minimální požadavky na fungicidní účinky a schopnost usmrcovat kvasinky chemických dezinfekčních produktů, které tvoří homogenní, fyzikálně stabilní přípravky při ředění tvrdou vodou nebo, v případě produktů připravených k použití, při ředění vodou. Produkty je možno zkoušet pouze při koncentraci 80 % nebo nižší, neboť přidáním zkušebních organismů a interferující látky dochází vždy k určitému zředění. Tato norma se vztahuje na produkty, které se používají ve zdravotnictví k dezinfekci nástrojů ponořením – i když tyto nejsou předmětem směrnice 93/42/EHS o zdravotnických prostředcích. Norma platí pro oblasti a situace, kdy je dezinfekce lékařsky indikována. Takové indikace nastávají při péči o pacienta, např.: - v nemocnicích, místních zdravotnických zařízeních a stomatologických zařízeních; - ve zdravotnických zařízeních škol, školek a pečovatelských institucí a mohou nastat i na pracovišti a doma. Mohou zahrnovat také služby, jako jsou prádelny a stravovací zařízení dodávající produkty přímo pro pacienty. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS, která se týká zdravotnických prostředků. *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb. ČSN EN 13624 byla vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN EN 13624 z května 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13624 z května 2004 převzala EN 13624:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13727 (66 5213) Chemické dezinfekční přípravky a antiseptika. Kvantitativní zkouška s použitím suspenze ke stanovení baktericidního účinku chemických dezinfekčních přípravků používaných pro lékařské nástroje. Metoda zkoušení a požadavky (fáze2/ stupeň 1) Stanoví metodu zkoušení a minimální požadavky na baktericidní účinky chemických dezinfekčních produktů, které tvoří homogenní, fyzikálně stabilní přípravky při ředění tvrdou vodou nebo, v případě produktů připravených k použití, při ředění vodou. Produkty je možno zkoušet pouze při koncentraci 80 % nebo nižší, neboť přidáním zkušebních organismů a interferující látky dochází vždy k určitému zředění. Tato norma se vztahuje na produkty, které se používají ve zdravotnictví k dezinfekci nástrojů ponořením – i když tyto nejsou předmětem směrnice 93/42/EHS o zdravotnických prostředcích. Norma platí pro oblasti a situace, kdy je dezinfekce lékařsky indikována. Takové indikace nastávají při péči o pacienta, např.: - v nemocnicích, místních zdravotnických zařízeních a stomatologických zařízeních; - ve zdravotnických zařízeních škol, školek a pečovatelských institucí a mohou nastat i na pracovišti a doma. Mohou zahrnovat také služby, jako jsou prádelny a stravovací zařízení dodávající produkty přímo pro pacienty. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS, která se týká zdravotnických prostředků. *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb. ČSN EN 13727 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13727 z června 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13727 z května 2004 převzala EN 13727:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13938 (66 8120) Výbušniny pro civilní použití. Střeliviny a raketová paliva. Norma má tyto části: Část 1: Požadavky, Část 2: Stanovení odolnosti elektrostatické energie, Část 3: Stanovení přechodu od deflagrace k detonaci, Část 4: Stanovení rychlosti hoření za okolních podmínek, Část 5: Pevná raketová paliva. Návod na stanovení porů

a trhlin, Část 6: Pevná raketová paliva. Návod na stanovení celistvosti povlaku inhibitorů, Část 7: Stanovení vlastností černého prachu. Za pozornost stojí v každé Části Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/15/EHS, která se vztahuje na výbušniny pro civilní použití. Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů. (Novelou je nařízení vlády č. 416/2003 Sb., které vstoupilo v platnost 1. 5. 2004, dnem vstupu ČR do EU.) V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13938-1 (66 8120) Výbušniny pro civilní použití. Střeliviny a raketová paliva. Část 1: Požadavky. Specifikuje požadavky na střeliviny, pevná raketová paliva, kotoučové prachy a černé prachy pro civilní použití. ČSN EN 13938-1 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13938-2 (66 8120) Výbušniny pro civilní použití. Střeliviny a raketová paliva. Část 2: Stanovení odolnosti elektrostatické energie. Specifikuje metody pro stanovení odolnosti elektrostatické energie pro střeliviny obsahující hmotnostní frakci nejméně 5 % částic, které projdou 1 mm sítím. Tato metoda není použitelná pro střelný prach. ČSN EN 13938-2 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13938-5 (66 8120) Výbušniny pro civilní použití. Střeliviny a raketová paliva. Část 5: Stanovení pórů a trhlin. Specifikuje metodu pro kontrolu malých raketových motorů na póry a trhliny a poskytuje návod pro nedestruktivní metody zkoušení (NTD) pro zjištění pórů a trhlin v jiných tuhých raketových palivech. ČSN EN 13938-5 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13938-7 (66 8120) Výbušniny pro civilní použití. Střeliviny a raketová paliva. Část 7: Stanovení vlastností černého prachu. Specifikuje metody zkoušení pro černý prach v peletách, granulích, slisovaný (v lisovací formě do tvaru válců se středovým dutým prostorem) nebo jako drť pro použití jako střelivina, trhací výbušnina, pro pyrotechniku nebo v zápalnicích. ČSN EN 13938-7 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13631 (66 8140) Výbušniny pro civilní použití. Brizantní trhaviny. Norma obsahuje následující části: Část 1: Požadavky, Část 2: Stanovení tepelné stability výbušnin, Část 3: Stanovení citlivosti brizantních trhavin ke tření, Část 4: Stanovení citlivosti výbušnin k nárazu, Část 5: Stanovení vodovzdornosti, Část 6: Stanovení odolnosti hydrostatickému tlaku, Část 7: Stanovení bezpečnosti a spolehlivosti v extrémních teplotách, Část 10: Ověření iniciačních prostředků, Část 11: Stanovení přenosu detonace, Část 12: Stanovení iniciační schopnosti počinových náloží, Část 13: Metoda stanovení hustoty, Část 14: Stanovení detonační rychlosti, Část 15: Výpočet termodynamických vlastností a Část 16: Detekce a měření toxických plynů. Za pozornost stojí v každé Části Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/15/EHS, která se vztahuje na výbušniny pro civilní použití. Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů. (Novelou je nařízení vlády č. 416/2003 Sb., které vstoupilo v platnost 1. 5. 2004, dnem vstupu ČR do EU.) V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13631-3 (66 8140) Výbušniny pro civilní použití. Brizantní trhaviny. Část 3: Stanovení citlivosti výbušnin ke tření. Specifikuje metodu stanovení citlivosti ke tření. Tato metoda není použitelná pro tekuté výrobky. ČSN EN 13631-3 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13631-12 (66 8140) Výbušniny pro civilní použití. Brizantní trhaviny.

Část 12: Specifikace počínových náloží s rozdílnou iniciační schopností. Specifikuje sady počínových náloží pro zkušební účely. Velmi stručná norma, cca 7 stran. ČSN EN 13631-12 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13631-16 (66 8140) Výbušniny pro civilní použití. Brizantní trhavin.
Část 16: Detekce a měření toxických plynů. Specifikuje metodu pro stanovení množství oxidů dusíku a oxidů uhlíku, vytvořených detonací výbušnin pro použití při pracích v podzemí. ČSN EN 13631-16 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13763 (66 8234) Výbušniny pro civilní použití. Rozbušky a zpoždovače.
Norma obsahuje následující části: Část 1: Požadavky, Část 2: Stanovení tepelné stability, Část 3: Stanovení citlivosti k nárazu, Část 4: Stanovení odolnosti přívodních vodičů a detonačních trubek vůči oděru, Část 5: Stanovení odolnosti přívodních vodičů a detonačních trubiček proti poškození pořezáním, Část 6: Stanovení odolnosti přívodních vodičů proti popraskání při nízkých teplotách, Část 7: Stanovení mechanické pevnosti přívodních vodičů, detonačních trubiček, spojek, škracení a těsnění, Část 8: Stanovení odolnosti zážehových rozbušek proti vibracím, Část 9: Stanovení odolnosti rozbušek vůči ohybu, Část 10: Stanovení odolnosti těsnění vůči krutu, Část 11: Stanovení odolnosti rozbušek a zpoždovačů proti pádu, Část 12: Stanovení odolnosti hydrostatickému tlaku, Část 13: Stanovení odolnosti elektrických rozbušek proti elektrostatickému výboji, Část 14: Stanovení odolnosti elektrických rozbušek účinkům radiových frekvencí, Část 15: Stanovení ekvivalentní iniciační mohutnosti, Část 16: Stanovení přesnosti zpoždění, Část 17: Stanovení bezpečného proudu elektrických rozbušek, Část 18: Stanovení proudu pro současnost roznětu elektrických rozbušek, Část 19: Stanovení roznětného impulsu elektrických rozbušek, Část 20: Stanovení celkové odolnosti elektrických rozbušek, Část 21: Stanovení elektrického přeskokového napětí elektrických rozbušek, Část 22: Stanovení kapacity, izolačního odporu a elektrické pevnosti přívodních vodičů., Část 23: Stanovení rychlosti rázové vlny v detonační trubičce, Část 24: Stanovení elektrické nevodivosti detonační trubičky, Část 25: Stanovení přenosové kapacity přenašečů a spojovacího příslušenství, Část 26: Definice, metody a požadavky na zařízení a příslušenství pro spolehlivou a bezpečnou funkci rozbušek a zpoždovačů a Část 27: Definice, metody a požadavky na elektronické iniciační systémy. Za pozornost stojí v některých Částech Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/15/EHS, která se vztahuje na výbušniny pro civilní použití. Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů. (Novelou je nařízení vlády č. 416/2003 Sb., které vstoupilo v platnost 1. 5. 2004, dnem vstupu ČR do EU.) V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části; avšak právě v části 26 není zmíněné upozornění na harmonizaci se směrnicí EU:

ČSN EN 13763-15 (66 8234) Výbušniny pro civilní použití. Rozbušky a zpoždovače. Část 15: Stanovení ekvivalentní iniciační mohutnosti. Specifikuje metodu stanovení ekvivalentní iniciační mohutnosti rozbušek. Tento dokument také specifikuje funkční zkoušky (po skladování) při vysokých a nízkých teplotách. Není použitelný pro povrchové spojky a bleskovicové zpoždovače. ČSN EN 13763-15 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13763-16 (66 8234) Výbušniny pro civilní použití. Rozbušky a zpoždovače. Část 16: Stanovení přesnosti zpoždění. Specifikuje metodu stanovení přesnosti doby zpoždění rozbušek a povrchových spojek s pyrotechnickými zpoždovacími prvky. Není použitelná pro rozbušky s elektronickým časovým zpoždovačem. ČSN EN 13763-16 byla vydána v březnu 2005 a nahradila ČSN EN 13763-16 ze září 2004.

ČSN EN 13763-26 (66 8234) Výbušniny pro civilní použití. Rozbušky a zpoždovače. Část 26: Definice, metody a požadavky na zařízení a příslušenství pro spolehlivou a bezpečnou funkci rozbušek a zpoždovačů. Specifikuje konstrukční a funkční požadavky a metody zkoušení zařízení a příslušenství potřebných pro spolehlivou a bezpečnou iniciaci rozbušek a zpoždovačů při normálních pracovních podmínkách. Pokrývá šest následujících typů zařízení: roznětnice pro iniciaci elektrických rozbušek; zkoušečky roznětnic; zkoušečky roznětných okruhů; odpalovací přívodní vedení pro použití u elektrických roznětnic; spojovací vodiče rozbušek; iniciátory detonačních trubiček pro neelektrické systémy. Zařízení uvažované pouze pro vnitřní použití je vyjmuta ze zkoušení s vnějšími podmínkami v Příloze B. Roznětnice pro použití s elektronickými rozbuškami a magneticky spojovanými rozbuškami jsou mimo předmět tohoto dokumentu. ČSN EN 13763-26 byla vydána v květnu 2005.

Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro další skupinu výrobků chemického průmyslu, a to zejména pro pigmenty, nátěrové hmoty a tiskařské barvy a pro jejich zkoušení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 177 norem (k témuž datu v r. 2004 - 159, v r. 2003 - 189, v r. 2002 - 173, v r. 2001 - 200 a v r. 2000 - 185 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 normy.

ČSN EN ISO 15181-1 (67 3049) Nátěrové hmoty. Stanovení rychlosti uvolňování biocidů z antivegetativních nátěrů. Část 1: Obecná metoda pro extrakci biocidů. Je jednou ze série norem týkající se vzorkování a zkoušení nátěrových hmot a obdobných výrobků. Tato část specifikuje základní metodu pro extrakci biocidů z nátěrového filmu antivegetativních nátěrů do specifikované umělé slané vody za specifických podmínek. Může být použita ve spojení s ČSN EN ISO 15181-2 k stanovení množství biocidů na bázi mědi v extraktu a umožňuje výpočet rychlosti uvolňování biocidů z nátěrového filmu. ČSN EN ISO 15181-1 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 15880 (67 3048) Nátěrové hmoty a pojiva. Stanovení hodnoty MEQ povlakových materiálů. Vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 15181-2 (67 3049) Nátěrové hmoty. Stanovení rychlosti uvolňování biocidů z antivegetativních nátěrů. Část 2: Stanovení koncentrace iontu mědi v extraktu a výpočet rychlosti uvolňování. Je jednou ze série norem týkající se vzorkování a zkoušení nátěrových hmot a obdobných výrobků. Tato část specifikuje aparaturu a metody zkoušení pro stanovení biocidů založených na mědi v umělé mořské vodě, které byly extrahovány z antivegetativních nátěrů podle (ČSN) EN ISO 15181-1. Stanovuje koncentraci měďnatých iontů a obsahuje postup pro konečný výpočet rychlosti uvolňování mědi. Je prokázáno, že malé změny v určitých parametrech metody zkoušení mohou velmi ovlivnit rychlost vyluhování určitých biocidů, a proto jsou rychlosti uvolňování porovnávány se zdokumentovanými referenčními postupy, a tím se má za to, že podmínky zkoušky odpovídají běžným provozním podmínkám. ČSN EN ISO 15181-2 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 11341 (67 3097) Nátěrové hmoty. Umělé stárnutí a expozice umělého záření. Expozice filtrovaného záření xenonové obloukové výbojky. Vydána v červnu 2005. Touto normou se nahrazuje ČSN EN ISO 11341 z listopadu 1998.

Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro poslední skupinu výrobků chemického průmyslu, a to zejména pro mýdla a detergenty, kosmetiku, vonné kompozice a konečně pro (abecedně seřazené) anorganické i organické čisté chemikálie a činidla, ve většině případů včetně zkušebních metod. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 86 norem (k témuž datu v r. 2004 - 85, v r. 2003 - 94, v r. 2002 - 99, v r. 2001 - 107 a v r. 2000 - 108 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou resp. nově vydanou normu. (Úbytek norem ve třídě šel na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu

Obsahuje názvoslovné a předpisové technické normy pro zařízení chemického průmyslu, a to zejména pro příruby, obslužné konstrukce nádob, stroje na zpracování plastů a pryže, stroje pro gumárenskou a plastikářskou technologii, odstředivky, předpisy pro zařízení na výrobu plynů, odparky, tlakové nádoby, výměníky tepla. Dále pro kryogenické nádoby, nadzemní i podzemní nádrže (včetně uskladňovacích), tlakové nádoby na dopravu plynů a konečně součásti nádob. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 204 norem (k témuž datu v r. 2004 - 189, v r. 2003 - 131, v r. 2002 - 146, v r. 2001 - 137 a v r. 2000 - 130 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 9 norem.

ČSN EN 764 (69 0004) Tlaková zařízení. *Norma má tyto části: Část 1: Tlak, teplota, objem, jmenovitá světlost ; Část 2: Veličiny, značky a jednotky; Část 3: Definice zúčastěných stran; Část 4: Zpracování technických dodacích podmínek pro kovové materiály; Část 5: :Dokumenty kontroly kovových materiálů a shoda s materiálovou specifikací; Část 6: : Provozní návody; Část 7: Bezpečnostní systémy pro netopená tlaková zařízení. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 764-1 (69 0004) Tlaková zařízení. Část 1: Terminologie. Tlak, teplota, objem, jmenovitá světlost. Definuje základní terminologii a značky používané pro tlaková zařízení a soubory, na které se vztahuje evropská směrnice 97/23/ES, týkající se tlaku teploty, objemu a jmenovité světlosti. Pro účely této normy se pod pojmem tlakové zařízení rozumí nádoby, potrubí, tlakové příslušenství a bezpečnostní příslušenství. Vztah mezi veličinami tlaku definovanými v této normě jsou ukázány na obr. 4 a 5 v (ČSN) EN 764-7. Tyto obrázky rovněž zobrazují vztahy mezi těmito látkami a tlaky vztahujícími se k bezpečnostnímu příslušenství. Česky je uvedeno názvosloví, česky je definováno cca 18 hesel. V Příloze A je slovník hesel v těchto jazycích dánsky, německy, řecky, anglicky, španělsky, finsky, francouzsky, islandsky, italsky, holandsky, norský, portugalsky a švédsky. *Poznámka recenzenta: Směrnice 97/23/ES byla v ČR zavedena jako nařízení vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění. Norma ovšem nemá žádný údaj, z něhož by bylo patrné, že jde o harmonizovanou normu!* ČSN EN 764-1 byla vydána v únoru 2005. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 764 z května 1996.

ČSN EN 289 (69 1289) Stroje pro zpracování pryže a plastů. Lisy. Bezpečnostní požadavky. Stanovuje základní bezpečnostní požadavky na hydraulické lisy, včetně kolenových a hydromechanických lisů, s vertikálním uzavíracím pohybem větším než 6 mm,

pro lisování plastů a/nebo pryže. Tento dokument zahrnuje všechna nebezpečí uvedená v kapitole 4. Jsou specifikovány bezpečnostní požadavky týkající se dalších nebezpečí vyvolaných vzájemným působením mezi lisy a pomocným zařízením, zvláště zařízením pro plnění a vyprazdňování. Nejsou specifikovány bezpečnostní požadavky na samotné pomocné zařízení. Kapitola 4 specifikuje především různá úrazová nebezpečí, ale i nebezpečí způsobená hlukem a vytvářená plyny, prachem a parami. V kapitole 5 jsou pak uvedena technická opatření k minimalizaci rizik, vyplývajících z těchto nebezpečí. Tato norma neplatí pro lisy vyrobené před datem zveřejnění této normy CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 289 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN 289 z března 1995.

ČSN EN 13418 (69 1750) Stroje pro zpracování pryže a plastů. Stroje pro navíjení fólií nebo pásů. Bezpečnostní požadavky. Stanovuje bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení strojů pro navíjení, odvíjení a převíjení fólií nebo pásů vyrobených z pryže, plastu a složených materiálů s ohledem na významná nebezpečí uvedená v kapitole 4. Tato kapitola, jak je to v podobných normách obvyklé, obsahuje různá úrazová nebezpečí a dále nebezpečí vytvářená hlukem. V této normě nejsou zahrnuty technické bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení pomocných zařízení pro zvedání a manipulaci, například navíjecích jader nebo cívek a také požadavky na konstrukci a provedení zařízení pro monitorování tloušťky. V této normě také nejsou zahrnuta nebezpečí vytvářená elektromagnetickým zářením, například ze zařízení pro monitorování tloušťky a dále toxická nebo chemická nebezpečí a nebezpečí vytvářená působením prachu, dýmu nebo plynu, která se mohou objevit u materiálů se kterými se pracuje. Norma platí pro stroje vyrobené po datu schválení této normy CEN. Obsáhlejší norma, cca 47 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 13418 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 13616 (69 9116) Zabezpečovací zařízení proti přeplnění stabilních nádrží na kapalná ropná paliva. Specifikuje minimální požadavky na provedení a konstrukci různých typů zařízení na ochranu proti přeplnění, která jsou limitována pro stabilní dílensky vyráběné nádrže, jak kovové tak i nekovové. Zahrnuje zařízení pro podzemní i nadzemní nádrže s maximální výškou 5 m. Pro pokrytí různých typů zařízení proti přeplnění byly vyvinuty dva typy: Typ A: Zařízení proti přeplnění, kde ovládání není závislé na autocisterně nebo zásobovacím systému. Typ B: Zařízení proti přeplnění, kde je ovládání závislé na autocisterně nebo zásobovacím systému. Tato norma platí pro zařízení proti přeplnění pro kapalná ropná paliva, mající bod vzplanutí nepřesahující 100°C. Požadavky platí pro zařízení proti přeplnění používaná při teplotách okolí v rozsahu od -25°C do +60°C a vystavených běžným změnám provozního tlaku. Při teplotách mimo tento rozsah mohou být požadována dodatečná opatření závisající na dohodě mezi výrobcem a jeho klientem. Za pozornost stojí Přílohy ZA, ZB a ZC, které potvrzují, že jde o harmonizovanou normu ke třem směrnicím, a to k Směrnicí 94/9/ES týkající se zařízení a ochranných zařízení určených pro používání v potencionálně výbušných atmosférách. *Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 94/9/ES zavedena nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. Dále ke Směrnicí pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) 89/336/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 89/336/EHS zavedena nařízením vlády*

č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility. **Konečně ke Směrnici o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 89/106/EHS zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE. ČSN EN 13616 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 13617 (69 9117) Benzínové čerpací stanice. Norma sestává z těchto částí: Část 1: Bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení měrných čerpadel, výdejních pistolí a dálkových čerpacích jednotek, Část 2: Bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení bezpečnostních spojek používaných na měrných čerpadlech a výdejních pistolích, Část 3: Bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení odlamovacích armatur a Část 4: Bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení otočných čepů používaných na měrných čerpadlech a výdejních pistolích. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici všechny čtyři části:

ČSN EN 13617-1 (69 9117) Benzínové čerpací stanice. Část 1: Bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení měrných čerpadel, výdejních pistolí a dálkových čerpacích jednotek. Platí pro měrná čerpadla, výdejní pistole a dálkové čerpací jednotky instalované v benzínových čerpacích stanicích, navržené pro vydávání tekutých paliv do nádrží motorových vozidel, lodí a lehkých letadel a do přenosných nádob při rychlosti průtoku $200 \text{ l} \cdot \text{min}^{-1}$ a určených pro používání a skladování při teplotách okolí mezi -20°C a $+40^\circ\text{C}$. Mohou být požadována doplňující opatření pro používání a skladování při teplotách mimo tento rozsah dohodnutá mezi výrobcem a jeho klientem. Tato evropská norma se zabývá všemi závažnými nebezpečími, nebezpečnými situacemi a událostmi týkajícími se měrných čerpadel, výdejních pistolí a dálkových čerpacích jednotek, když jsou používány podle předpokladů a podle podmínek předvídaných výrobcem (viz kapitulu 4, kde jsou – jako obvykle – tabelárně zpracována především mechanická nebezpečí, nebezpečí z látek v různých formách, nebezpečí požáru a další.). Tato evropská norma specifikuje výběr zařízení a bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení. Tato evropská norma se nezabývá hlučností a nebezpečím vztahujícím se k dopravě a instalování. Také neobsahuje žádné požadavky na měřicí výkon. Stupeň účinnosti odvádění par není v této evropské normě uvažován. Tato evropská norma neplatí na měrná čerpadla, výdejní pistole a dálkové čerpací jednotky vyrobené před datem publikace tohoto dokumentu CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici 94/9/ES týkající se zařízení a ochranných zařízení určených pro používání v potencionálně výbušných atmosférách. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR je Směrnice 94/9/ES zavedena nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. Dále Směrnice 98/37/ES pozměněná Směrnici 98/79/ES je zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění. ČSN EN 13617-1 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 13617-2 (69 9117) Benzínové čerpací stanice. Část 2: Bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení bezpečnostních spojek používaných na měrných čerpadlech a výdejních pistolích. Specifikuje bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení bezpečnostních spojek, kterými jsou vybavena měrná čerpadla a výdejní pistole instalované a používané pro vydej kapalných paliv do nádrží motorových vozidel, lodí a lehkých letadel a do přenosných nádob při průtoku $200 \text{ l} \cdot \text{min}^{-1}$. Věnuje obzvláštní pozornost

elektrickým, mechanickým a hydraulickým charakteristikám a elektrickým přístrojům začleněným nebo zamontovaným do bezpečnostních spojek. Tato evropská norma specifikuje bezpečnostní požadavky vztahující se na vznícení vydávaných kapalných paliv nebo jejich výparů. Tato evropská norma se rovněž věnuje elektrickým a mechanickým nebezpečím. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici 94/9/ES týkající se zařízení a ochranných zařízení určených pro používání v potencionálně výbušných atmosférách. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.* ČSN EN 13617-2 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 13617-3 (69 9117) Benzínové čerpací stanice. Část 3: Bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení odlamovacích armatur. Specifikuje bezpečnostní a ekologické požadavky na konstrukci a provedení odlamovacích armatur, kterými jsou vybavena měrná čerpadla, výdejní pistole a/nebo satelitní výdejní systémy při benzínových stanicích a používané pro vydávání kapalných paliv do nádrží motorových vozidel, lodí a lehkých letadel a do přenosných nádob při rychlostech průtoku $200 \text{ l} \cdot \text{min}^{-1}$. Věnuje obzvláštní pozornost mechanickým a hydraulickým charakteristikám. *Poznámka recenzenta: Funkcí odlamovacího ventilu je zabránit uvolňování kapaliny nebo par v případě nárazu nebo požáru.* Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici 94/9/ES týkající se zařízení a ochranných zařízení určených pro používání v potencionálně výbušných atmosférách. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.* ČSN EN 13617-3 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 13617-4 (69 9117) Benzínové čerpací stanice. Část 4: Bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení otočných čepů používaných na měrných čerpadlech a výdejních pistolích. Specifikuje bezpečnostní požadavky na konstrukci a provedení otočných čepů vhodných pro sestavy výdejních hadic u měrných čerpadlech a výdejních zařízení instalovaných v čerpacích stanicích a používaných pro výdej kapalných paliv do nádrží motorových vozidel, lodí a lehkých letadel a do přenosných nádob při průtoku do $200 \text{ l} \cdot \text{min}^{-1}$. Věnuje obzvláštní pozornost elektrickým, mechanickým a hydraulickým charakteristikám otočných čepů. Tato evropská norma se zaměřuje hlavně na nebezpečí vztahující se ke vznícení vydávaných kapalných paliv nebo jejich par. Tato evropská norma se rovněž věnuje elektrickým a mechanickým nebezpečím otočných čepů. Tento dokument není použitelný na otočné čepy pro vydávání stlačených plynů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici 94/9/ES týkající se zařízení a ochranných zařízení určených pro používání v potencionálně výbušných atmosférách. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.* ČSN EN 13617-4 byla vydána v květnu 2005.

Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro sklo a výrobky ze skla, pro bezpečnostní sklo, skleněná vlákna, pro sklo pro elektrotechniku, obalové, nápojové a konzervové sklo. Dále sklo pro zdravotnictví, pro kosmetiku aj. V neposlední řadě pro laboratorní sklo (odměrné, skleněné armatury, potrubí i tvarovky apod.). Konečně pro slinuté skleněné filtry i pro sklo užitkové. Tato třída českých technických norem je v SZÚ

systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 234 norem (k témuž datu v r. 2004 - 235, v r. 2003 - 241, v r. 2002 - 424, v r. 2001 - 249 a v r. 2000 - 259 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 13 norem.

ČSN EN 572 (70 1010) Sklo ve stavebnictví. Základní výrobky ze sodnovápenatokřemičitého skla. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Definice a obecné fyzikální a mechanické vlastnosti, Část 2: Sklo float, Část 3: Sklo leštěné s drátěnou vložkou, Část 4: Sklo ploché tažené, Část 5: Sklo vzorované sklo, Část 6: Sklo vzorované s drátěnou vložkou, Část 7: Profilované stavební sklo s nebo bez drátěné vložky, Část 8: Dodávané a konečné řezané rozměry a Část 9: Hodnocení shody. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 572-9 (70 1010) Sklo ve stavebnictví. Základní výrobky ze sodnovápenatokřemičitého skla. Část 9: Hodnocení shody/Výrobová norma. Týká se hodnocení shody a řízení výroby základních výrobků ze sodnovápenatokřemičitého skla pro použití ve stavebnictví. Za pozornost stojí kapitola 4 - Požadavky, která normalizuje řadu bezpečnostních parametrů (bezpečnost v případě požáru, při použití, ochrana před hlukem apod. a obsahuje v čl. 4.5 o nebezpečných látkách tento požadavek: materiály použité ve výrobcích nesmí uvolňovat jakékoli nebezpečné látky nad maximální dovolenou úroveň, uvedenou v příslušné EN pro materiál nebo úroveň dovolenou národním nařízením cílového členského státu. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 572-9 byla vydána v únoru 2005.*

ČSN EN 1748 (70 1020) Sklo ve stavebnictví. Zvláštní základní výrobky. *Norma ČSN EN 1748 se skládá z následujících částí: Borosilikátová skla. Část 1-1: Definice a obecné fyzikální a mechanické vlastnosti a Borosilikátová skla Část 1-2: Hodnocení shody/Výrobová norma a dále Sklokeramika Část 2-1: Definice a obecné fyzikální a mechanické vlastnosti a Sklokeramika Část 2-2: Hodnocení shody/Výrobová norma. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici všechny čtyři části:*

ČSN EN 1748-1-1 (70 1020) Sklo ve stavebnictví. Zvláštní základní výrobky. Borosilikátová skla. Část 1-1: Definice a obecné fyzikální a mechanické vlastnosti. Definiuje a klasifikuje borosilikátová skla pro použití ve stavebnictví. Dokument uvádí jejich chemické složení, hlavní fyzikální a mechanické vlastnosti, požadavky na rozměry a minimální jakost (s ohledem na optické a viditelné vady). Vztahuje se na borosilikátová skla dodávaná ve skladových rozměrech nebo řezaných rozměrech pro konečné použití. Tento dokument se nevztahuje na konečně řezané rozměry menší než 100 mm nebo s plochou menší než 0,05 m². ČSN EN 1748-1-1 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 1748-1 z ledna 1999.

ČSN EN 1748-1-2 (70 1020) Sklo ve stavebnictví. Zvláštní základní výrobky. Borosilikátová skla. Část 1-2: Hodnocení shody/Výrobová norma. Týká se hodnocení shody a řízení výroby výrobků z borosilikátového skla pro použití ve stavebnictví. Za pozornost stojí např. čl. 4.2.2, který obsahuje charakteristiky výrobků z borosilikátového skla s ohledem na bezpečnost v případě požáru, při použití, na ochranu před hlukem, z hlediska

udržování energie a úsporu tepla apod. Dále čl. 4.5 obsahuje požadavek, že „materiály použité ve výrobcích nesmí uvolňovat jakékoli nebezpečné látky nad maximální dovolenou úroveň uvedenou v příslušné evropské normě pro materiál nebo úroveň dovolenou národním nařízením cílového členského státu“. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 1748-1-2 byla vydána v červnu 2005.*

ČSN EN 1748-2-1 (70 1020) Sklo ve stavebnictví. Zvláštní základní výrobky. Sklokeramika. Část 2-1: Definice a obecné fyzikální a mechanické vlastnosti. Definuje, specifikuje a klasifikuje sklokeramiku pro použití ve stavebnictví. Dokument uvádí její chemické složení, hlavní fyzikální a mechanické vlastnosti, požadavky na rozměry a minimální jakost (s ohledem na optické a viditelné vady). Tento dokument se vztahuje na sklokeramiku dodávanou ve skladových rozměrech nebo řezaných rozměrech pro konečné použití. Tento dokument se nevztahuje na konečné řezané rozměry menší než 100 mm nebo s plochou menší než 0,05 m². ČSN EN 1748-2-1 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 1748-2 z ledna 1999.

ČSN EN 1748-2-2 (70 1020) Sklo ve stavebnictví. Zvláštní základní výrobky. Sklokeramika. Část 2-2: Hodnocení shody/Výrobová norma. Týká se hodnocení shody a řízení výroby sklokeramiky pro použití ve stavebnictví. Za pozornost stojí např. čl. 4.2.2, který obsahuje charakteristiky výrobků z borosilikátového skla s ohledem na bezpečnost v případě požáru, při použití, na ochranu před hlukem, z hlediska udržování energie a úsporu tepla apod. Dále čl. 4.5 obsahuje požadavek, že „materiály použité ve výrobcích nesmí uvolňovat jakékoli nebezpečné látky nad maximální dovolenou úroveň uvedenou v příslušné evropské normě pro materiál nebo úroveň dovolenou národním nařízením cílového členského státu“. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 1748-2-2 byla vydána v červnu 2005.*

ČSN EN 357 (70 1022) Sklo ve stavebnictví. Požárně odolné zasklené prvky s průhlednými nebo průsvitnými skleněnými prvky. Klasifikace požární odolnosti. Stanovuje klasifikaci průhledných nebo průsvitných výrobků ze skla pro použití v příslušných zasklených prvcích, speciálně určených pro zajištění požární odolnosti. Tyto výrobky ze skla jsou popsány v evropských normách pro základní a zpracované výrobky ze skla. ČSN EN 357 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 365 ze září 1995.

ČSN EN 1096 (70 1030) Sklo ve stavebnictví. Sklo s povlakem. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Definice a zařazení, Část 2: Požadavky a zkušební metody pro povlaky třídy A, B a S, Část 3: Požadavky a zkušební metody pro povlaky třídy C a D a Část 4: Hodnocení shody/Výrobová norma. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 1096-4 (70 1030) Sklo ve stavebnictví. Sklo s povlakem. Část 4: Hodnocení shody/Výrobová norma. Týká se hodnocení shody a řízení výroby skla s povlakem pro použití ve stavebnictví. Za pozornost stojí řada článků v kapitole 4 –

Požadavky, které se týkají bezpečnosti v případě požáru, výbuchu, nárazu apod., ochrany před hlukem, udržování energie a úspory tepla apod. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 1096-4 byla vydána v březnu 2005.*

ČSN EN 1863 (70 1042) Sklo ve stavebnictví. Tepelně zpevněné sodnovápenatokřemičité sklo. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Definice a popis a Část 2: Hodnocení shody/Výrobová norma. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 1863-2 (70 1042) Sklo ve stavebnictví. Tepelně zpevněné sodnovápenatokřemičité sklo. Část 2: Hodnocení shody/Výrobová norma. Týká se hodnocení shody a řízení výroby plochého tepelně zpevněného sodnovápenatokřemičitého skla pro použití ve stavebnictví. Za pozornost stojí řada článků v kapitole 4 – Požadavky, které se týkají bezpečnosti v případě požáru, výbuchu, nárazu apod., ochrany před hlukem, udržování energie a úspory tepla apod. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 1863-2 byla vydána v březnu 2005.*

ČSN EN 12150 (70 1570) Sklo ve stavebnictví. Tepelně zpevněné sodnovápenatokřemičité bezpečnostní sklo. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Definice a popis a Část 2: Hodnocení shody/Výrobová norma. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 12150-2 (70 1570) Sklo ve stavebnictví. Tepelně zpevněné sodnovápenatokřemičité bezpečnostní sklo. Část 2: Hodnocení shody/Výrobová norma. Týká se hodnocení shody a řízení výroby plochého tepelně tvrzeného sodnovápenatokřemičitého bezpečnostního skla pro použití ve stavebnictví. Za pozornost stojí řada článků v kapitole 4 – Požadavky, které se týkají bezpečnosti v případě požáru, výbuchu, nárazu apod., ochrany před hlukem, udržování energie a úspory tepla apod. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 12150-2 byla vydána v březnu 2005.*

ČSN EN ISO 8362 (70 3360) Obaly pro injekční přípravky a příslušenství. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Injekční lahvičky ze skleněných trubic, Část 2: Uzávěry pro injekční lahvičky, Část 3: Hliníkové lemovací uzávěry pro injekční lahvičky, Část 4: Injekční lahvičky z hutního skla, Část 5: Lyofilizační uzávěry pro injekční lahvičky, Část 6: Lemovací uzávěry pro injekční lahvičky z hliníku v kombinaci s plastem a Část 7: Injekční lemovací uzávěry z hliníku v kombinaci s plastem bez překrytí plastové části. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN ISO 8362-1 (70 3360) Obaly pro injekční přípravky a příslušenství.
Část 1: Injekční lahvičky ze skleněných trubic. Stanovuje tvary, rozměry a objemy skleněných lahviček pro injekční přípravky. Rovněž stanovuje materiály, ze kterých musí být obaly vyrobeny a požadavky na vlastnosti obalů samotných. Tato první část se vztahuje na bezbarvé nebo hnědé skleněné obaly z trubic z boritokřemičitého nebo sodnovápenatého skla s úpravou vnitřního povrchu nebo bez jeho úpravy, které jsou určeny jako obal pro uchovávání nebo přepravu injekčních přípravků. ČSN EN ISO 8362-1 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 28362-1 z března 1997.

ČSN EN ISO 8362-3 (70 3360) Obaly pro injekční přípravky a příslušenství.
Část 3: Hliníkové lemovací uzávěry pro injekční lahvičky. Specifikuje hliníkové lemovací uzávěry pro injekční lahvičky, které jsou popsány v (ČSN) EN ISO 8362-1 a (ČSN) EN ISO 8362-4. ČSN EN ISO 8362-3 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 8362-3 ze září 2003. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN ISO 8362-3:2003 ze září 2003 převzala EN ISO 8362-3:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN ISO 8362-4 (70 3360) Obaly pro injekční přípravky a příslušenství.
Část 4: Injekční lahvičky z hutního skla. Stanovuje tvary, rozměry a objemy skleněných lahviček pro injekční přípravky. Rovněž stanovuje materiály, ze kterých musí být obaly vyrobeny a požadavky na vlastnosti obalů samotných. Vztahuje se na bezbarvé nebo hnědé skleněné obaly z hutního boritokřemičitého nebo sodnovápenatého skla s úpravou vnitřního povrchu nebo bez jeho úpravy, které jsou určeny jako obal pro uchovávání nebo přepravu injekčních přípravků. ČSN EN ISO 8362-4 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 28362-4 z března 1997.

Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení

Zahrnuje pouze materiálové listy laboratorních a technických skel. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byla k 1. lednu 2005 jedna norma (k témuž datu v r. 2004, 2003, 2002, 2001 také jen 1 a v r. 2000 - 7 norem).

Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro stavební materiály, a to zejména pro zeminy, horniny, přírodní kámen, nerudné nerosty (písky, kameniva, zeminy, tuha, slída, apod.), pojiva, strusky, popílky, cement, vápno, malty apod. Dále normy pro cementové výrobky, cihly a cihlářské výrobky, stavební materiály, keramické materiály a výrobky, porcelán užitkový i laboratorní, žárovzdorné výrobky a materiály, izolační materiály, hydroizolační pásy a fólie. Konečně obsahuje předmětové normy pro drtiče, mlýny na nerostné hmoty, třídiče a odlučovače. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě byla k 1. lednu 2005 celkem 858 norem (k témuž datu v r. 2004 - 851, v r. 2003 - 827, v r. 2002 - 897, v r. 2001 - 725 a v r. 2000 - 686 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 48 norem.

ČSN EN ISO 14688 (72 1003) Geotechnický průzkum a zkoušení. Pojmenování a zařídování zemin. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Pojmenování a popis, Část 2: Zásady pro zařídování a Část 3: Elektronická výměna dat pro pojmenování a popis zemin. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 14688-2 (72 1003) Geotechnický průzkum a zkoušení. Pojmenování a zařídování zemin. Část 2: Zásady pro zařídování. Stanovuje základní zásady pro pojmenování a zařídování zemin na základě jejich látkových a hmotnostních vlastností, zpravidla používaných pro inženýrské účely. Významné vlastnosti jednotlivých zemin se mohou lišit a proto může být vhodnější, pro konkrétní projekty nebo materiály, použít podrobnější rozdělení nebo klasifikaci. Pojmenování a popis zemin jsou předmětem normy (ČSN) EN ISO 14688-1. Zásady zařídování, stanovené v této části normy (ČSN) EN ISO 14688, umožňují seskupit zeminy do jednotlivých tříd s podobným složením, geotechnickými vlastnostmi a s ohledem na jejich vhodnost pro geotechnické inženýrské účely, mezi něž patří: - zakládání, - zlepšování zemin, - pozemní komunikace, - násypy, - přehrady, - odvodňovací systémy. Tato část normy je použitelná pro přirozené zeminy a pro materiály jim podobné, jako jsou materiály vytvořené in-situ lidskou činností či přírodní materiály znovu uložené, ale není to klasifikace samotné zeminy. Pojmenování a popis hornin jsou obsahem normy (ČSN) EN ISO 14689-1. ČSN EN ISO 14688-2 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 14688-2 ze září 2004.

ČSN EN ISO 22476 (72 1004) Geotechnický průzkum a zkoušení. Terénní zkoušky. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Statická penetrační zkouška s elektrickým snímáním dat a měřením pórového tlaku, Část 2: Dynamická penetrační zkouška, Část 3: Standardní penetrační zkouška, Část 4: Zkouška presiometrem Ménard, Část 5: Zkouška pružným dilatometrem, Část 6: Zkouška samozávrtným presiometrem, Část 7: Zkouška Goodmanovým lisem, Část 8: Zkouška zatlačovaným presiometrem, Část 9: Terénní vrtulková zkouška, Část 10: Tíhová penetrační zkouška, Část 11: Zkouška s plochým dilatometrem, Část 12: Statická penetrační zkouška s mechanickým hrotem a Část 13: Zatěžovací zkouška deskou. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN ISO 22476-2 (72 1004) Geotechnický průzkum a zkoušení. Terénní zkoušky. Část 2: Dynamická penetrační zkouška. Specifikuje požadavky na nepřímé průzkumy zemin dynamickou penetrací, jako součásti geotechnického průzkumu a zkoušení podle (ČSN) EN 1997-1 a (ČSN) EN 1997-2. Tento dokument se zabývá stanovením odporu zemin a poloskalních hornin in-situ při dynamické penetraci kužele. K zaražení kužele je používán beran o známé hmotnosti a známé výšce pádu. Penetrační odpor je definován jako počet úderů potřebných k zaražení kužele do stanovené hloubky. Je prováděn spojitý záznam s hloubkou. Tato zkouška neumožňuje odebrání vzorků. ČSN EN ISO 22476-2 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 22476-3 z dubna 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 22476-3:2005 z dubna 2005 převzala EN 22476-3:2005 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN ISO 22476-3 (72 1004) Geotechnický průzkum a zkoušení. Terénní zkoušky. Část 3: Standardní penetrační zkouška. Specifikuje požadavky na nepřímé průzkumy zeminy standardní penetrační zkouškou, jako část geotechnického průzkumu a zkoušení podle ČSN EN 1997-1 a ČSN EN 1997-2 pro doplnění přímých průzkumů. Cílem standardní penetrační zkoušky je stanovení odporu zeminy na čelbě vrtu k dynamické penetraci děleného pouzdra odběrného přístroje a odebrání porušených zkušebních vzorků pro účely pojmenování a popisu. Standardní penetrační zkouška je určena především ke stanovení pevnostních a přetvárných parametrů nešoudrných zemin. Touto zkouškou lze získat hodnotné informace i pro jiné typy zemin. ČSN EN ISO 22476-3 byla vydána v červnu 2005.

ČSN CEN ISO/TS 17892 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Stanovení vlhkosti zemin, Část 2: Stanovení objemové hmotnosti jemnozrnných zemin, Část 3: Stanovení zdánlivé hustoty pevných částic zemin pomocí pyknometru, Část 4: Stanovení zrnitosti zemin,

Část 5: Stanovení stlačitelnosti zemin v edometru, Část 6: Kuželová zkouška, Část 7: Zkouška pevnosti v prostém tlaku u jemnozrnných zemin, Část 8: Stanovení pevnosti zemin nekonsolidovanou neodvodněnou triaxiální zkouškou, Část 9: Konsolidovaná triaxiální zkouška vodou nasycených zemin, Část 10: Krabicová smyková zkouška, Část 11: Stanovení propustnosti zemin při konstantním a proměnném spádu a Část 12: Stanovení konzistenčních mezí zemin. Tato technická specifikace popisuje laboratorní stanovení vlhkosti zkušebního vzorku zeminy pomocí vysoušení v sušárně, v rámci rozsahu geotechnických průzkumů podle prEN 1997-1 a prEN 1997-2. Stanovení vlhkosti zeminy je u přirozené zeminy požadováno při jejím zařídování, u zhutňovaných zemin jako kontrolní kritérium. V prvním pololetí 2005 bylo k dispozici všech 12 částí:

ČSN CEN ISO/TS 17892-1 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 1: Stanovení vlhkosti zemin. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 72 1012 z 26. 9. 1980.

ČSN CEN ISO/TS 17892-2 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 2: Stanovení objemové hmotnosti jemnozrnných zemin. Vydána v dubnu 2005.

ČSN CEN ISO/TS 17892-3 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 3: Stanovení zdánlivé hustoty pevných částic zemin pomocí pyknometru. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 72 1011 z 26. 9. 1980.

ČSN CEN ISO/TS 17892-4 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 4: Stanovení zrnitosti zemin. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 72 1017 ze září 1995.

ČSN CEN ISO/TS 17892-5 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 5: Stanovení stlačitelnosti zemin v edometru. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 72 1027 z 26. 8. 1983.

ČSN CEN ISO/TS 17892-6 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 6: Kuželová zkouška. Vydána v dubnu 2005.

ČSN CEN ISO/TS 17892-7 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 7: Zkouška pevnosti v prostém tlaku u jemnozrnných zemin. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 72 1025 z prosince 1992.

ČSN CEN ISO/TS 17892-8 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 8: Stanovení pevnosti zemin nekonsolidovanou neodvodněnou triaxiální zkouškou. Vydána v dubnu 2005.

ČSN CEN ISO/TS 17892-9 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 9: Konsolidovaná triaxiální zkouška vodou nasycených zemin. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 72 1031 z 26. 10. 1987.

ČSN CEN ISO/TS 17892-10 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 10: Krabicová smyková zkouška. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 72 1030 z 12. 10. 1987.

ČSN CEN ISO/TS 17892-11 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 11: Stanovení propustnosti zemin při konstantním a proměnném spádu. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 72 1020 z 14. 5. 1990.

ČSN CEN ISO/TS 17892-12 (72 1007) Geotechnický průzkum a zkoušení. Laboratorní zkoušky zemin. Část 12: Stanovení konzistenčních mezí. Vydána v dubnu

2005. Nahradila ČSN 72 1013 z 20. 12. 1967 a ČSN 72 1014 z 20. 12. 1967.

ČSN EN 14146 (72 1132) Zkušební metody přírodního kamene. Stanovení dynamického modulu pružnosti (pomocí základní rezonanční frekvence). Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 14146 ze září 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14146 ze září 2004 převzala EN 14146:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 14158 (72 1133) Zkušební metody přírodního kamene. Stanovení lomové energie. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 14158 ze září 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14158 ze září 2004 převzala EN 14158:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 14157 (72 1158) Zkušební metody přírodního kamene. Stanovení odolnosti proti obrusu. Vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN 72 1158 z 6. 1. 1983.

ČSN EN 14579 (72 1166) Zkušební metody přírodního kamene. Stanovení rychlosti šíření zvuku. Vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN 72 1166 z 22. 11. 1983.

ČSN EN 14617-2 (72 1450) Umělý kámen. Zkušební metody. Část 2: Stanovení pevnosti za ohybu. Vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN 14617-2 ze září 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14617-2 ze září 2004 převzala EN 14617-2:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1469 (72 1867) Výrobky z přírodního kamene. Obkladové desky. Požadavky. Určuje požadavky pro desky z přírodního kamene, určené pro konečné úpravy stěn a stropů. Tato norma nepopisuje drcený kámen, umělý kámen a montáž. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 1469 byla vydána v červnu 2005. S účinností od 1. 9. 2006 se ruší ČSN 72 1820 ze 7. 2. 1990, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 12057 (72 1870) Výrobky z přírodního kamene. Tenké desky. Požadavky. Určuje požadavky pro ploché tenké desky z přírodního kamene, vyrobené pro konečné úpravy podlahových ploch, schodů, stěn a stropů. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 12057 byla vydána v květnu 2005.*

ČSN EN 12058 (72 1871) Výrobky z přírodního kamene. Podlahové a schodišťové desky. Požadavky. Určuje požadavky pro ploché desky z přírodního kamene, vyrobené pro pokrytí podlah a schodů. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví*

technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 12058 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 12326 (72 1891) Výrobky z břidlice a přírodního kamene pro skládanou střešní krytinu a vnější obklady. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Specifikace výrobků a Část 2: Zkušební metody. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici první část:

ČSN EN 12326-1 (72 1891) Výrobky z břidlice a přírodního kamene pro skládanou střešní krytinu a vnější obklady. Část 1: Specifikace výrobku. Stanovuje požadavky na výrobky z břidlice pro střešní krytinu a vnější obklady zdi definovaných v čl. 3.1, 3.2 a 3.3, které se používají jako skládaná krytina nebo vnější obklady (mimo vnější lepené obklady). Tento dokument neplatí pro výrobky pro střešní krytinu a vnější obklady vyrobené z následujících materiálů: a) horniny jiné, než definované v čl. 3.1, 3.2 a 3.3, b) beton, c) polymerní materiály, d) vláknocement, e) kov, f) jíl. Norma také neplatí pro vnitřní střešní krytinu a vnitřní obklady z břidlice. Neplatí též pro vnější kontaktní pláště (lepené obklady). Pro účely této normy se břidlice pro střešní krytinu a vnější obklady klasifikují podle typu výrobku a kamene, ze kterých jsou vyrobeny. Tato norma nestanovuje požadavky na vzhled. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 12326-1 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 12326-1 ze září 2004.*

ČSN EN 14016-1 (72 2483) Látky pro hořčnatou maltovinu pro potěrové materiály. Kaustický magnezit a chlorid hořčnatý. Část 1: Definice, požadavky. Určuje požadavky pro kaustický magnezit a chlorid hořčnatý, který mají být použity pro potěrové materiály z hořčnaté maltoviny a potěry z hořčnaté maltoviny uvedené v (ČSN) EN 13813. ČSN EN 14016-1 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 14016-1 z června 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14016-1 z června 2004 převzala EN 14016-1:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 14016-2 (72 2483) Látky pro hořčnatou maltovinu pro potěrové materiály. Kaustický magnezit a chlorid hořčnatý. Část 2: Zkušební metody. Určuje požadavky pro kaustický magnezit a chlorid hořčnatý, které mají být použity pro potěrové materiály z hořčnaté maltoviny a potěry z hořčnaté maltoviny uvedené v (ČSN) EN 13813, a uvádí zkušební metody jimiž může být přezkoušeno, zda jsou splněny požadavky (ČSN) EN 14016-1. ČSN EN 14016-2 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 14016-2 z června 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14016-2 z června 2004 převzala EN 14016-2:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13454 (72 2485) Pojiva, kompozitní pojiva a průmyslově vyráběné maltové směsi pro podlahové potěry ze síranu vápenatého. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Definice a požadavky a Část 2: Zkušební metody. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 13454-1 (72 2485) Pojiva, kompozitní pojiva a průmyslově vyráběné maltové směsi pro podlahové potěry ze síranu vápenatého. Část 1: Definice a požadavky. Týká se pojiv, kompozitních pojiv a průmyslově vyráběných maltových směsí ze síranu vápenatého určených k použití ve vnitřních stavebních podlahových konstrukcích. Tato norma také zahrnuje požadavky na průmyslově vyráběné maltové směsi pro podlahové potěry

v (ČSN) EN 13813. Tato norma se netýká provádění potěrů. Podlahové potěry vyrobené z výrobků, které splňují požadavky této normy, mohou přispět k tepelné a zvukové izolaci a jejich ochranně proti ohni. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 13454-1 byla vydána v únoru 2005.*

ČSN EN 13279 (72 2486) Sádrová pojiva a sádrové malty pro vnitřní omítky. *Skládá se z následujících částí: Část 1: Definice a požadavky a Část 2: Zkušební metody. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 13279-2 (72 2486) Sádrová pojiva a sádrové malty pro vnitřní omítky. Část 2: Zkušební metody. Určuje zkušební metody pro sádrová pojiva a sádrové malty pro vnitřní omítky, které splňují požadavky podle (ČSN) EN 13279-1. ČSN EN 13279-2 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 13279-2 z února 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13279-2 z února 2005 převzala EN 13279-2:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 492 (72 3401) Vlákno cementové desky a tvarovky. Specifikace výrobku a zkušební metody. Stanovuje technické požadavky a zavádí postupy pro kontrolu a zkoušení, stejně jako přejímací podmínky pro vlákno cementové desky a z nich vyrobené tvarovky pro jedno nebo více z následujících použití: - střešní krytina, - konečná vnitřní úprava stěn, - konečná vnější úprava stěn a stropů. Norma platí pro vlákno cementové desky, s rozměrem h (viz kapitolu 4) nejvýše 850 mm, které se připevňují v přesahu. Pro účely této normy se vlákno cementové desky dělí podle jejich ohybného momentu. Norma zahrnuje desky vyztužené vlákny různých druhů podle požadavků v 5.1.1. Norma neobsahuje výpočty týkající se prací, projektových požadavků, způsobů montáže, sání větru nebo ochrany proti dešti instalovaných výrobků. Za pozornost stojí v kapitole 5 - Požadavky na výrobek, v čl. 5.1.1 - Složení, tento údaj: „Tato norma se týká dvou druhů vlákno cementových desek a tvarovek: - **AT** (azbestová technologie) pro výrobky vytvořené s obsahem chrysotilového azbestu, - **NT** (bezazbestová technologie) pro výrobky vyztužené vlákny bez obsahu azbestu.“ Bohužel - a tento nedostatek (jak jsme zjistili např. v /ČSN/ EN 494 /třídící znak 72 3402/) se opakuje v jiných podobných normách – je v Příloze ZB, která obsahuje přehled právních předpisů, které se týkají azbestu, citována (pokud jde o ČR) řadu let neplatná Směrnice hlavního hygienika č. 76/1990 sb. Hygienické předpisy, která regulovala práci s azbestem. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 492 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 492 z prosince 1995.*

ČSN EN 494 (72 3402) Vlákno cementové vlnité desky a tvarovky. Specifikace výrobku a zkušební metody. Stanovuje technické požadavky a zavádí postupy pro kontrolu a zkoušení, stejně jako přejímací podmínky pro vlákno cementové vlnité desky a z nich vyrobené tvarovky pro jedno nebo více z následujících použití: - střešní krytina, - konečná vnitřní úprava stěn, - konečná vnější úprava stěn a stropů. Pro účely této normy se vlákno cementové vlnité desky dělí podle jejich výšky vlny a mechanických vlastností. Norma

zahrnuje vlnité desky, vyztužené vlákny různých druhů podle požadavků v 5.1.1. Norma neobsahuje výpočty týkající se prací, projektových požadavků, způsobů montáže, sání větru nebo ochrany proti dešti instalovaných výrobků. Za pozornost stojí v kapitole 5 - Požadavky na výrobek, v čl. 5.1.1 - Složení, toto: „Tato norma se týká dvou druhů vláknocementových desek a tvarovek: - AT (azbestová technologie) pro výrobky vytvořené s obsahem chrysolitového azbestu, - NT (bezazbestová technologie) pro výrobky vyztužené vlákny bez obsahu azbestu.“ Postupy při provádění normalizovaných zkoušek jsou popsány. Poměrně rozsáhlá norma, cca 57 stran. Bohužel - a tento nedostatek (jak jsme zjistili např. v /ČSN/ EN 492 /třídící znak 72 3401/) se opakuje v jiných podobných normách – je v Příloze ZB, která obsahuje přehled právních předpisů, které se týkají azbestu, citována (pokud jde o ČR) řadu let neplatná Směrnice hlavního hygienika č. 76/1990 sb. Hygienické předpisy. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 494 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 494 z prosince 1995.

ČSN EN 12467 (72 3403) Vlákno cementové ploché desky. Specifikace výrobku a zkušební metody. Stanovuje technické požadavky a zavádí postupy pro kontrolu a zkoušení, stejně jako přijímací podmínky pro vláknocementové ploché desky, obkladové desky a pásy (dále jen desky), pro jedno nebo více z následujících použití: - konečná vnitřní úprava stěn a stropů, - konečná vnější úprava stěn a stropů. Výrobky podle této normy lze použít i pro jiné účely za předpokladu, že splní podmínky příslušných norem pro použití. Norma zahrnuje desky vyztužené vlákny různých druhů podle požadavků v 5.1.1. Norma neplatí pro desky navrhované jako protipožární ochrana. Za pozornost stojí v kapitole 5 – Požadavky na výrobek, už zmíněný článek **5.1.1 Složení**, který uvádí: „Desky se musí skládat z cementu nebo křemičitanu vápenatého vzniklého při chemické reakci křemitých a vápenatých materiálů a musí být vyztuženy vlákny. Cement musí odpovídat (ČSN) EN 197-1 nebo příslušným technickým specifikacím v zemi použití. Tato norma se týká dvou druhů vláknocementových desek: - AT (azbestová technologie) pro desky vytvořené s obsahem chrysolitového azbestu, - NT (bezazbestová technologie) pro desky vyztužené vlákny bez obsahu azbestu. Postupy při provádění normalizovaných zkoušek jsou popsány. Bohužel - a tento nedostatek (jak jsme zjistili např. v /ČSN/ EN 492 /třídící znak 72 3401/ a také v /ČSN/ EN 494 /třídící znak 72 3402/) se opakuje v jiných podobných normách – je v Příloze ZB, která obsahuje přehled právních předpisů, které se týkají azbestu, citována (pokud jde o ČR), řadu let neplatná Směrnice hlavního hygienika č. 76/1990 sb. Hygienické předpisy, která regulovala práci s azbestem. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována.* ČSN EN 12467 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 12467 ze září 2001.

ČSN EN 520 (72 36 11) Sádrokartonové desky. Definice, požadavky a zkušební metody. Určuje vlastnosti a požadavky na sádrokartonové desky, které jsou použity při stavebních konstrukcích, včetně sádrokartonových desek určených k použití následných výrobních postupů sloužících k jejich úpravě. Zahrnuty jsou též desky navržené k použití při jiných plošných dekoracích nebo pro nanesení sádrových omítek. Tato norma popisuje

následující vlastnosti výrobku: reakce na oheň, propustnost vodní páry, pevnost v tahu za ohybu, odolnost proti rázu a tepelná odolnost. Následující vlastností jsou vlastnosti celého sestaveného systému zahrnujícího sádrokartonové desky: Pevnost ve smyku, odolnost proti ohni, vzduchová neprůzvučnost, kročejová neprůzvučnost, zvuková pohltivost a propustnost vzduchu. Tyto vlastnosti se stanoví příslušnými evropskými zkušebními metodami. Je-li požadováno, zkoušky mohou být provedeny na sestaveném systému za podmínek, které odpovídají určenému použití. Tato evropská norma zahrnuje také další technické vlastnosti, které jsou důležité pro použití a uplatnění výrobku ve stavebním průmyslu, a příslušné zkušební metody. To zajišťuje hodnocení shody výrobku s touto evropskou normou. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 520 byla vydána v květnu 2005.*

ČSN EN 14195 (72 36 12) Kovové konstrukční prvky pro sádrokartonové systémy. Definice, požadavky a zkušební metody. Určuje vlastnosti a požadavky na kovové konstrukční prvky, které jsou určeny hlavně pro konstrukce nenosných částí staveb, kdy jsou použity sádrokartonové desky podle (ČSN) EN 520 a upravené výrobky a upravené výrobky ze sádrokartonových desek podle (ČSN) EN 14190, např.: příčky, obklady stěn a stropní podhledy, obklady trámů, sloupů, obklady kanálů a výtahových šachet. To se týká následujících vlastností: reakce na oheň, pevnost v tahu stanovených podle příslušných evropských zkušebních metod. Tyto vlastnosti pro technické specifikace vycházejí z příslušných zkoušek. Tato evropská norma určuje postupy pro hodnocení shody výrobků, pro něž je určena. Tato norma zahrnuje také další technické vlastnosti, které jsou důležité pro použití a uplatnění výrobku ve stavebním průmyslu a příslušné zkušební metody. Způsob označení musí zahrnout rozmanitost kovových prvků běžně používaných a to bez ohledu na jejich tvar, profil nebo rozměry. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována. ČSN EN 14195 byla vydána v červnu 2005.*

ČSN P CEN/TS 14425 (72 7513) Speciální technická keramika. Zkušební metody pro stanovení houževnatosti v lomu monolitické keramiky. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Pokyn pro výběr zkušební metody, Část 2: Metoda zkoušky v ohybu s trhlinou na jedné hraně (SEPB), Část 3: Metoda zkoušky v ohybu se zářezem chevron (CNB), Část 4: Metoda zkoušky v ohybu s povrchovou trhlinou (CSF) a Část 5: Metoda zkoušky v ohybu se zářezem V (SEVNB). V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:*

ČSN P CEN/TS 14425-1 (72 7513) Speciální technická keramika. Zkušební metody pro stanovení houževnatosti v lomu monolitické keramiky. Část 1: Pokyn pro výběr zkušební metody. Vydána v dubnu 2005.

ČSN P CEN/TS 14425-3 (72 7513) Speciální technická keramika. Zkušební metody pro stanovení houževnatosti v lomu monolitické keramiky. Část 3: Metoda zkoušky v ohybu se zářezem chevron (CNB). Vydána v květnu 2005.

ČSN P CEN/TS 820 (72 7533) Speciální technická keramika. Metody zkoušení monolitické keramiky. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Stanovení pevnosti v ohybu při zvýšených teplotách, Část 2: Stanovení deformace vlastním zatížením, Část 3: Stanovení odolnosti proti náhlým změnám teploty chlazením vodou, Část 4: Stanovení deformace tečením při ohybu za zvýšených teplot a Část 5: Stanovení modulu pružnosti při zvýšených teplotách. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN P CEN/TS 820-5 (72 7533) Speciální technická keramika. Metody zkoušení monolitické keramiky. Část 5: Stanovení modulu pružnosti při zvýšených teplotách. Vydána v květnu 2005.

ČSN P CEN/TS 1071 (72 7570) Speciální technická keramika. Metody zkoušení keramických povlaků. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Stanovení tloušťky povlaku kontaktním profilometrem, Část 2: Stanovení tloušťky povlaku kráterovou brousicí metodou, Část 3: Stanovení přilnavosti zkouškou vrypem, Část 4: Stanovení chemického složení, Část 5: Stanovení pórovitosti, Část 6: Stanovení odolnosti povlaku k otěru mikrootěrovou zkouškou, Část 7: Stanovení tvrdosti a Youngova modulu pružnosti přístrojovou vtiskovou zkouškou, Část 8: Hodnocení přilnavosti vtiskovou zkouškou tvrdosti podle Rockwella, Část 9: Stanovení lomového zatížení, Část 10: Stanovení tloušťky povlaku pomocí příčného výbrusu a Část 11: Měření vnitřního pnutí podle Stonyovy rovnice. (Části 7 až 11 jsou technické specifikace.) V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN P CEN/TS 1071-9 (72 7570) Speciální technická keramika. Metody zkoušení keramických povlaků. Část 9: Stanovení lomového zatížení. Vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13707 (72 7601) Hydroizolační pásy a fólie. Vyztužené asfaltové pásy pro hydroizolaci střech. Definice a charakteristiky. Specifikuje definice a charakteristiky vyztužených hydroizolačních pásů, které jsou určeny pro hydroizolaci střech. Tyto pásy se používají jako vrchní vrstvy, mezivrstvy a podkladní vrstvy. Do předmětu normy nepatří vyztužené hydroizolační asfaltové pásy, které se používají pod skládané střešní krytiny. Do předmětu normy nepatří také hydroizolační asfaltové pásy, které se celistvě lepí pod asfaltové výrobky specifikované v prEN 14695 aplikované za horka (např. litý asfalt). V kapitole 5 – Charakteristiky výrobku se mj. pojednává i o požární bezpečnosti (čl. 5.2.5). Pokud jde o nebezpečné látky (čl. 5.3), odkazuje se na tabulku ZA.1 a Poznámky 1 a 2 uvedené v Příloze ZA. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 13707 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13707 z února 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13707 z února 2005 převzala EN 13707:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.* Kromě toho, s účinností od 1. 8. 2007 se ruší ČSN 50 3601 z 10. 11. 1975, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňujeme na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 13969 (72 7602) Hydroizolační pásy a fólie. Asfaltové pásy do izolace proti vlhkosti a asfaltové pásy do izolace proti tlakové vodě. Definice a charakteristiky. Specifikuje definice a charakteristiky vyztužených asfaltových pásů, které jsou určeny do izolací staveb proti zemní vlhkosti a tlakové vodě. Norma specifikuje požadavky, zkušební metody a hodnocení shody výrobků s požadavky této normy. V kapitole 5 – Charakteristiky výrobku se mj. pojednává i o požární bezpečnosti (čl. 5.14). Pokud jde o nebezpečné látky

(čl. 5.15), odkazuje se na tabulku ZA.1 a Poznámky 1 a 2 uvedené v Příloze ZA. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 13969 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13970 (72 7603) Hydroizolační pásy a fólie. Asfaltové parozábrany. Definice a charakteristiky. Specifikuje definice a charakteristiky vyztužených hydroizolačních asfaltových pásů, které se ve stavebnictví používají na parozábrany. Norma specifikuje požadavky, zkušební metody a hodnocení shody výrobků s požadavky této normy. V kapitole 5 – Charakteristiky výrobku se mj. pojednává i o požární bezpečnosti (čl. 5.13). Pokud jde o nebezpečné látky (čl. 5.14), odkazuje se na tabulku ZA.1 s tím, že asfaltové pásy podle této normy nesmí obsahovat azbest a složky uhelného dehtu. Za pozornost stojí Příloha A, která uvádí informace o chemické odolnosti asfaltových parozábran. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: I když to v normě není zmíněno, je v ČR tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 13970 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13967 (72 7612) Hydroizolační pásy a fólie. Plastové a pryžové pásy a fólie do izolace proti vlhkosti a plastové a pryžové pásy a fólie do izolace proti tlakové vodě. Definice a charakteristiky. Specifikuje definice a charakteristiky plastových a pryžových pásů a fólií, které jsou určeny do izolací staveb proti zemní vlhkosti a tlakové vodě. Norma specifikuje požadavky, zkušební metody a hodnocení shody výrobků s požadavky této normy. V kapitole 5 – Charakteristiky výrobku se mj. pojednává i o požární bezpečnosti (čl. 5.16). Pokud jde o nebezpečné látky (čl. 5.17), odkazuje se na tabulku ZA.1 s tím, že výrobce musí uvést na obalu a v bezpečnostním listu výrobku použití jakékoliv přísady nebo složky, považované za nebezpečné. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 13967 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13984 (72 7613) Hydroizolační pásy a fólie. Plastové a pryžové parozábrany. Definice a charakteristiky. Specifikuje charakteristiky nevyztužených a vyztužených plastových nebo pryžových pásů a fólií, které se ve stavebnictví používají jako parozábrany. Norma specifikuje požadavky, zkušební metody a hodnocení shody výrobků s požadavky této normy. V kapitole 5 – Charakteristiky výrobku se mj. pojednává i o požární bezpečnosti (čl. 5.12). Pokud jde o nebezpečné látky (čl. 5.14), odkazuje se na tabulku ZA.1 a Poznámky 1 a 2 uvedené v Příloze ZA. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 13984 byla vydána

v květnu 2005.

ČSN EN 13859-1 (72 7621) Hydroizolační pásy a fólie. Definice a charakteristiky pásů a fólií podkladních a pro pojistné hydroizolace. Část 1: Pásy a fólie podkladní a pro pojistné hydroizolace pro skládané krytiny. Specifikuje charakteristiky pásů a fólií podkladních a pro pojistné hydroizolace určené pro skládané krytiny. Norma specifikuje požadavky, zkušební metody a hodnocení shody výrobků s požadavky této normy. V kapitole 4 - Charakteristiky výrobku se mj. pojednává i o požární bezpečnosti (čl. 4.3.1). Pokud jde o nebezpečné látky (čl. 4.4), odkazuje se na tabulku ZA.1 s tím, že asfaltové pásy podle této normy nesmí obsahovat azbest a složky uhelného dehtu. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 13859-1 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13859-2 (72 7621) Hydroizolační pásy a fólie. Definice a charakteristiky pásů a fólií podkladních a pro pojistné hydroizolace. Část 2: Pásy a fólie podkladní a pro pojistné hydroizolace pro stěny. Specifikuje charakteristiky pásů a fólií podkladních a pro pojistné hydroizolace určené u stěn pro zamezení pronikání větru a vlhka z vnějšího prostředí. Norma specifikuje požadavky, zkušební metody a hodnocení shody výrobků s požadavky této normy. V kapitole 4 - Charakteristiky výrobku se mj. pojednává i o požární bezpečnosti (čl. 4.3.1). Pokud jde o nebezpečné látky (čl. 4.4), odkazuje se na tabulku ZA.1 a Poznámky 1 a 2 uvedené v Příloze ZA. Za pozornost stojí celá Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 13859-2 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13897 (72 7655) Hydroizolační pásy a fólie. Asfaltové, plastové a pryžové pásy a fólie pro hydroizolaci střech. Stanovení vodotěsnosti po proražení při nízké teplotě. Vydána v březnu 2005.

Třída 73 - Navrhování a provádění staveb

Obsahuje technické normy pro geometrickou přesnost staveb, solární energii, geodetické práce, stavební fyziku (teplo, vlhko apod.), ochranu staveb proti vodě, požární bezpečnost staveb apod. Dále pro navrhování zakládání, provádění a zkoušení staveb, střech a také zděných, betonových kovových a dřevěných konstrukcí, rovněž také pro stavební objekty a funkční díly stavebních objektů. Kromě toho normy pro stavby železniční, pro bydlení, průmysl, školství, kulturu a tělesnou výchovu, správu a řízení, také pro stavby pro skladování, šatny a ostatní účelové stavby (požární stanice, laboratoře apod.), stavby silniční a mostní, železniční a ostatní inženýrské stavby. Také normy pro stavby vodní, vodovodů a kanalizací, úpravy vodních toků a hráze, pro stavby silniční včetně tunelů a jiných podzemních staveb. Konečně normy pro stavební a silniční stroje, pro stavební lešení a stavební výtahy a pro stavby civilní obrany. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 867 norem (k témuž datu v r. 2004 - 782,

v r. 2003 - 703, v r. 2002 - 659, v r. 2001 - 600 a v r. 2000 - 537 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 81 norem.

ČSN EN 1990 až 1999 (různé třídící znaky od 73 0002). *Jde o specifické normy týkající se výstavby. V našich publikacích jsou recenzovány tak, jak postupně vycházejí. Většinou jde o normy poměrně objemné. K jejich poněkud zvláštnímu postavení je třeba toto obecné vysvětlení a definovat pojem „Eurokód“: **Vývoj Eurokódů:** Komise evropského společenství v roce 1975 rozhodla o akčním programu v oblasti stavebnictví založeném na článku 95 Smlouvy. Cílem tohoto programu bylo odstranění technických překážek obchodu a harmonizace technických specifikací. V roce 1989 Komise a členské státy EU a EFTA rozhodly na základě dohody mezi Komisí a CEN předat tvorbu a vydávání Eurokódů prostřednictvím řady mandátů organizaci CEN, tak aby Eurokódy mohly mít v budoucnu status evropských norem (EN). Eurokódy jsou tímto tedy spojeny s ustanoveními všech směrnic Rady a/nebo s rozhodnutími Komise týkajícími se evropských norem (např. směrnice Rady 89/106/EHS pro stavební výrobky – CPD – a Směrnice Rady 93/37/EHS, 92/50/EHS a 89/440/EHS pro veřejné zakázky a služby, a odpovídající směrnice ESVO/EFTA usilující o vytvoření vnitřního trhu). Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování sprážených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování konstrukcí z hliníkových slitin. Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto úrovně v jednotlivých státech nadále odlišují. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tyto 4 díly Eurokódu (1991):*

ČSN EN 1991-1-2/NA (73 0035) National Annex. Eurocode 1: Actions on structures. Part 1-2: General actions. Actions on structures exposed to fire. Tato národní příloha je anglickou verzí národní přílohy k (ČSN) EN 1991-1-2:2002, která je součástí (ČSN) EN 1991-1-2:2004 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí. Část 1-2: Obecná zatížení. Zatížení konstrukcí vystavených účinkům požáru. ČSN EN 1991-1-2/NA byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 1991-1-3 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí. Část 1-3: Obecná zatížení. Zatížení sněhem. (ČSN) EN 1991-1-3 uvádí pokyny pro stanovení hodnot zatížení sněhem pro navrhování konstrukcí pozemních a inženýrských staveb. Tato část neplatí pro místa s nadmořskou výškou nad 1 500 m, pokud není stanoveno jinak. Rozsáhlá norma, cca 51 stran. Norma je doplněna souborem map evropských zemí i ČR, charakterizujících zatížení sněhem. ČSN EN 1991-1-3 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 1991-1-3 z ledna 2004. Poznámka recenzenta: *Zatímco ČSN EN 1991-1-3 z ledna 2004 převzala EN 1991-1-3 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1991-1-5 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí. Část 1-5: Obecná zatížení. Zatížení teplotou. (ČSN) EN 1991-1-5 uvádí zásady a pravidla pro výpočet zatížení teplotou u pozemních staveb, mostů a dalších konstrukcí včetně jejich nosných prvků. Poskytuje také zásady potřebné pro obvodový plášť a další příslušenství budov. Tato norma se zabývá teplotními změnami nosných prvků. Uváděné charakteristické hodnoty zatížení teplotou slouží k navrhování staveb, které jsou vystaveny klimatickým změnám teplot během dne a ročních období. Pro konstrukce, které nejsou takto namáhány, se zatížení teplotou

obvykle neuvažuje. V kapitole 7 jsou uvedeny konstrukce, u kterých vzhledem k jejich funkci představuje zatížení teplotou rozhodující vliv (chladicí věže, zásobníky, nádrže, teplá a studená skladovací zařízení atd.). Komíny jsou zpracovány v (ČSN) EN 13084-1. Za pozornost v Příloze stojí mapy ČR s hodnotami maximální teploty vzduchu ve stínu. ČSN EN 1991-1-5 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 1991-1-5 z května 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1991-1-5 z května 2004 převzala EN 1991-1-5 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1991-1-5/NA (73 0035) National Annex. Eurocode 1: Actions on structures. Part 1-5: General actions. Thermal actions. Tato národní příloha je anglickou verzí národní přílohy k (ČSN) EN 1991-1-5:2003, která je součástí (ČSN) EN 1991-1-5:2005 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí. Část 1-5: Obecná zatížení. Zatížení teplotou. ČSN EN 1991-1-5/NA byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 13790 (73 0317) Tepelné chování budov. Výpočet potřeby energie na vytápění. Stanovuje zjednodušenou výpočtovou metodu pro posuzování roční potřeby energie na vytápění obytných i nebytových budov nebo jejich částí, dále označovaných jako budovy. Norma obsahuje výpočet a) tepelných ztrát budovy vytápěné na konstantní vnitřní teplotu; b) ročního množství tepla potřebného pro zajištění požadované teploty v budově; c) ročního množství energie, které je potřebné dodat otopné soustavě pro vytápění budovy, s využitím charakteristik otopné soustavy uvedených v evropských nebo mezinárodních normách nebo daných národními dokumenty. Obsáhlá norma, cca 56 stran. ČSN EN ISO 13790 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN ISO 140 (73 0511) Akustika. Měření zvukové izolace stavebních konstrukcí a v budovách. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Požadavky na uspořádání laboratoře s potlačeným bočním přenosem; Část 2: Zjištění, ověření a aplikace přesných údajů; Část 3: Laboratorní měření vzduchové neprůzvučnosti stavebních konstrukcí; Část 4: Měření vzduchové neprůzvučnosti mezi místnostmi v budovách; Část 5: Měření vzduchové neprůzvučnosti obvodových pláštů a jejich částí na budovách; Část 6: Laboratorní měření kročejové neprůzvučnosti stropních konstrukcí; Část 7: Měření kročejové neprůzvučnosti stropních konstrukcí v budovách; Část 8: Laboratorní měření snížení přenosu kročejového zvuku podlahou na těžkém referenčním stropu; Část 9: Laboratorní měření vzduchové neprůzvučnosti mezi místnostmi pro stanovení zvukové izolace zavěšeného podhledu s průběžnou vzduchovou vrstvou; Část 10: Laboratorní měření vzduchové neprůzvučnosti malých stavebních prvků; Část 11: Laboratorní měření snížení přenosu kročejového zvuku podlahovinami na lehkém referenčním stropu; Část 12: Laboratorní měření vzduchové a kročejové neprůzvučnosti v horizontálním směru podlah s průběžnou vzduchovou vrstvou; Část 13: Směrnice (Technická zpráva); Část 14: Směrnice pro netypické situace v budovách. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 140-14 (73 0511) Akustika. Měření zvukové izolace stavebních konstrukcí a v budovách. Část 14: Směrnice pro netypické situace v budovách. Týká se měření vzduchové a kročejové neprůzvučnosti v budovách a bude používána jako doplněk k (ČSN) EN ISO 140-4 a (ČSN) EN ISO 140-7. Obsahuje směrnice ke zvukově izolačním měřením pro netypické situace v budovách, které nejsou obsaženy v (ČSN) EN ISO 140-4 a (ČSN) EN ISO 140-7. Je přednostně použitelná při měření v místnostech bytů, škol, hotelů atd., s objemy menšími než 250 m³. Použití směrnic ve spojení s měřením podle (ČSN) EN ISO 140-4 a (ČSN) EN ISO 140-7 není závazné, pokud je stanoveno jiným způsobem. ČSN EN ISO 140-14 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN 73 0527 Akustika. Projektování v oboru prostorové akustiky. Prostory pro

kulturní účely. Prostory ve školách. Prostory pro veřejné účely. Stanoví hlavní zásady pro projektování a realizaci uzavřených prostorů pro kulturní účely, prostorů ve školách a prostorů pro veřejné účely. Platí pro nově zřizované, rekonstruované nebo adaptované prostory, v nichž kvalita poslechových podmínek či akustická pohoda hraje významnou roli. Pro tyto tři normalizované prostory stanovuje – pro každý zvlášť - požadavky na ochranu proti hluku, na přípustný hluk pozadí a na optimální dobu dozvuku. ČSN 73 0257 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 14366 (73 0537) Laboratorní měření hluku z instalací pro odpadní vody. Určuje jednak metody měření hluku šířícího se vzduchem i konstrukcemi v instalacích pro odpadní a dešťovou vodu v laboratorních podmínkách a také stanovuje vyjádření výsledků. Je použitelná pro soustavy potrubí pro odpadní vody a jeho části, ne pro skutečné zdroje odpadní vody, jako jsou umývárny, záchody a vany nebo jakékoliv aktivní jednotky. Je používána pro potrubí s přirozeným větráním a vyrobené z jakéhokoliv běžného materiálu v běžně používaných průměrech (až do 150 mm). Dosažené výsledky mohou být použity pro porovnání výrobků a materiálů. Může posloužit pro odhad chování systémů odpadních vod v budově za určených podmínek. Nicméně tato norma neposkytuje normalizovanou proceduru pro výpočet akustických vlastností takových instalací v budovách. ČSN EN 14366 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN ISO 16032 (73 0540) Akustika. Měření hladiny akustického tlaku technických zařízení v budovách. Technická metoda. Stanoví metody měření hladiny akustického tlaku technických zařízení v budovách pevně spojených s konstrukcemi budov. Zabývá se měřením hygienických zařízení, větrání, topení, chladičů zařízení, výtahů, shozů odpadků, boilerů, ventilátorů, čerpadel a dalších pomocných technických zařízení a garážových dveří poháněných motorem. Lze jej však použít pro další zařízení připojená a instalovaná v budovách. Metody jsou vhodné pro místnosti s objemy nejvíce 300 m³, tj. v bytech, hotelech, školách, úřadech a nemocnicích. Norma není obecně určena pro měření ve velkých posluchárnách a koncertních sálech. Provozní podmínky a pracovní cykly uvedené v příloze B však lze i v těchto případech použít. Hladina akustického tlaku technického zařízení je určena jako maximální hladina akustického tlaku A, případně maximální hladina akustického tlaku C, vyskytující se během stanoveného pracovního cyklu zkoušeného technického zařízení, nebo jako ekvivalentní hladina akustického tlaku určená pro stanovenou integrační dobu. Hodnoty vážené funkcí A a C se počítají z měření v oktávových pásmech. ČSN EN ISO 16032 byla vydána v březnu 2005.

ČSN 73 0540 Tepelná ochrana budov. *Norma se člení na Část 1: Terminologie, Část 2: Požadavky, Část 3: Návrhové hodnoty a Část 4: Výpočtové metody. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:*

ČSN 73 0540-1 Tepelná ochrana budov. Část 1: Terminologie. Vymezuje termíny, užívané v oboru stavební tepelné techniky, definice veličin, jejich značky a jednotky popisující šíření tepla, vlhkosti a vzduchu stavebními materiály a konstrukcemi a popisující stav vnitřního a venkovního prostředí používané v ČSN 73 0540-2, ČSN 73 0540-3 a ČSN 73 0540-4. Termíny a definice veličin, jejich značky a jednotky lze použít i při aplikaci souvisejících norem. Norma sjednocuje a zpřesňuje termíny a definice v uvedených oblastech. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky je definováno cca 205 hesel. Poměrně rozsáhlá norma, cca 67 stran. ČSN 73 0540-1 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN 73 0540-1 z května 1994.

ČSN 73 0540-4 Tepelná ochrana budov. Část 4: Výpočtové metody. Stanovuje a upřesňuje výpočtové metody a ověřování konstrukcí budov podle požadavků na tepelnou

ochranu budov a úsporu energie na jejich vytápění daných v ČSN 73 0540-2 a ve zvláštních předpisech. Platí pro stanovení vlastností konstrukcí a budov, užívané ve výpočtech tepelných soustav v budovách a dalších výpočtech pro stanovení energetické náročnosti budov. Poměrně rozsáhlá norma, cca 58 stran. ČSN 73 0540-4 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN 73 0540-4 z května 1994.

ČSN 73 0810 Požární bezpečnost staveb. Společná ustanovení. Upřesňuje požadavky na stavební výrobky a stavební konstrukce, popř. na požárně bezpečnostní zařízení ve vztahu k ČSN 73 0802:2000, ČSN 73 0804:2002 a k navazujícím normám, podle nichž je navrhována požární bezpečnost stavebních a technologických objektů v ČR. Rozsáhlá norma, cca 37 stran. ČSN 73 0810 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN 73 0810 ze září 1996.

ČSN EN 1634 (73 0852) Zkoušení požární odolnosti dveřních a uzávěrových sestav. *Norma skládá z těchto částí: Část 1: Požární dveře a uzávěry otvorů; Část 2: Kování požárních dveří. Stavební kování pro požárně odolné dveřní sestavy a otevíravá okna; Část 3: Kouřotěsné dveře a uzávěry otvorů. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 1634-3 (73 0852) Zkoušení požární odolnosti dveřních a uzávěrových sestav. Část 3: Kouřotěsné dveře a uzávěry otvorů. Stanovuje metodu pro určení průniku studeného a teplého kouře z jedné strany dveřní sestavy na stranu druhou při specifikovaných zkušebních podmínkách. Zkouška může být aplikována na dveřní a uzávěrové sestavy různých typů, určené pro omezení prostupu kouře v případě požáru. Tato zkouška může být aplikována na šachetní výtahové dveře a dopravníkové systémy a uzávěry. Princip zkoušky je stručně vysvětlen v příloze A, zkušební zařízení v Příloze B a postup při provádění zkoušky pak v celé normě. V Předmluvě k normě doporučujeme pozornosti toto: **Upozornění: Všechny osoby zabývající se řízením a prováděním této zkoušky musí věnovat pozornost následujícímu: Mechanické a provozní nebezpečí může vzniknout i během instalace zkušebních vzorků nebo konstrukcí, jejich zkoušení a odstraňování zbytků po zkoušce. Je nutno zhodnotit všechna možná nebezpečí a rizika pro zdraví, určit a zajistit potřebná bezpečnostní opatření. Je nutno vydat písemné bezpečnostní pokyny. Příslušní pracovníci musí být patřičně vyškoleni. Musí být zajištěno, aby pracovníci zkušební trvale dodržovali písemné bezpečnostní pokyny.** ČSN EN 1634-3 byla vydána v březnu 2005 a nahradila ČSN EN 1634-3 z února 2002.

ČSN EN 1365 (73 0854) Zkoušení požární odolnosti nosných prvků. *Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Stěny; Část 2: Stropy a střechy; Část 3: Nosníky; Část 4: Sloupy; Část 5: Balkony a rampy; Část 6: Schodiště. V úvodu obou dále recenzovaných norem je uvedeno toto: Tento dokument byl vypracován na základě mandátu uděleného CEN Evropskou komisí a Evropským sdružením volného obchodu (ESVO/EFTA) a podporuje splnění základních požadavků směrnice pro stavební výrobky. Poznámka recenzenta: Touto méně obvyklou formou je v podstatě sděleno, že jde o harmonizovanou normu. A dále v úvodu norem je uvedené toto: **UPOZORNĚNÍ: Pozornost všech osob zúčastněných na řízení a provádění této zkoušky požární odolnosti je nutno zaměřit na skutečnost, že požární zkoušky mohou být nebezpečné a že při zkoušce existuje možnost vzniku toxického a/nebo škodlivého kouře a plynů. Mechanické a provozní nebezpečí může vzniknout i při přípravě zkušebních vzorků nebo konstrukcí, jejich zkoušení a likvidaci zbytků po zkoušce. Je nutno zhodnotit všechna potenciální nebezpečí a rizika pro zdraví, a stanovit a uskutečnit potřebná bezpečnostní opatření. Musí být zpracovány písemné bezpečnostní pokyny. Příslušní zaměstnanci musí být podrobeni odpovídajícímu výcviku. Laboratorní pracovníci musí zajistit trvalé dodržování písemných bezpečnostních pokynů. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici části 5 a 6.***

ČSN EN 1365-5 (73 0854) Zkoušení požární odolnosti nosných prvků. Část 5: Balkony a rampy. Specifikuje metodu stanovení požární odolnosti ve vztahu k nosnosti následujících konstrukcí bez dělicí funkce: balkonů vystavených ohni buď zvenku nebo zevnitř budovy; ramp vystavených ohni buď zvenku nebo zevnitř budovy. Tato norma se používá spolu s (ČSN) EN 1363-1. ČSN EN 1365-5 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 1365-6 (73 0854) Zkoušení požární odolnosti nosných prvků. Část 6: Schodiště. Specifikuje metodu stanovení požární odolnosti schodišť s aplikovanou požární ochranou nebo bez ní, ve vztahu k nosnosti a bez dělicí funkce. Tato norma se používá spolu s (ČSN) EN 1363-1. ČSN EN 1365-6 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 1366 (73 0857) Zkoušení požární odolnosti provozních instalací. ČSN EN 1366 sestává z následujících částí: Část 1: Vzduchotechnická potrubí; Část 2: Požární klapky; Část 3: Těsnění prostupů; Část 4: Těsnění spár (ve stadiu zpracování); Část 5: Instalační kanály a šachty; Část 6: Zdvojené podlahy a duté mezistropy (ve stadiu zpracování); Část 7: Dopravníkové systémy a jejich uzávěry; Část 8: Potrubí pro odvod kouře; Část 9: Potrubí pro odvod kouře z jednoho úseku (ve stadiu zpracování); Část 10: Kouřové klapky (ve stadiu zpracování); Část 11: Požárně ochranné systémy pro hlavní instalace (ve stadiu zpracování). V úvodu dále recenzovaných norem je uvedeno toto: Tento dokument byl vypracován na základě mandátu uděleného CEN Evropskou komisí a Evropským sdružením volného obchodu (ESVO/EFTA) a podporuje splnění základních požadavků směrnice pro stavební výrobky. Poznámka recenzenta: Touto méně obvyklou formou je v podstatě sděleno, že jde o harmonizovanou normu. A dále v úvodu norem je uvedené toto: **UPOZORNĚNÍ: Pozornost všech osob zúčastněných na řízení a provádění této zkoušky požární odolnosti je nutno zaměřit na skutečnost, že požární zkoušky mohou být nebezpečné a že při zkoušce existuje možnost vzniku toxického a/nebo škodlivého kouře a plynů. Mechanické a provozní nebezpečí může vzniknout i při přípravě zkušebních vzorků nebo konstrukcí, jejich zkoušení a likvidaci zbytků po zkoušce. Je nutno zhodnotit všechna potenciální nebezpečí a rizika pro zdraví, a stanovit a uskutečnit potřebná bezpečnostní opatření. Musí být zpracovány písemné bezpečnostní pokyny. Příslušní zaměstnanci musí být podrobeni odpovídajícímu výcviku. Laboratorní pracovníci musí zajistit trvalé dodržování písemných bezpečnostních pokynů. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici části 3, 6 a 7.**

ČSN EN 1366-3 (73 0857) Zkoušení požární odolnosti provozních instalací. Část 3: Těsnění prostupů. Specifikuje metodu zkoušení a kritéria hodnocení schopnosti systému těsnění prostupů zachovat požární odolnost dělicí konstrukce na té úrovni, na které byla před provedením prostupu instalace. Vyloučeny jsou komíny, vzduchotechnické systémy, požárně zatříděné vzduchotechnické potrubí, stanovené instalační kanály a šachty a potrubí pro odvod kouře. Podpěrné konstrukce jsou v tomto dokumentu používány k tomu, aby reprezentovaly dělicí konstrukce jako jsou stěny nebo stropy. Napodobují vzájemné působení mezi zkušebním vzorkem a dělicí konstrukcí, do které má být těsnicí systém instalován v praxi. Tento dokument se používá ve spojení s (ČSN) EN 1363-1. Účelem zkoušky, popsané v tomto dokumentu, je posoudit: účinek těsnění na celistvost a izolační vlastnosti dotčených dělicích konstrukcí; celistvost a izolační vlastnosti systémů těsnění prostupu; izolační vlastnosti prostupující instalace nebo instalací, a kde je to nutné, porušení celistvosti instalace. Nemohou být uváděny žádné informace ze zkoušek, týkajících se vlivu zabudování těchto prostupů a těsnicích systémů na nosnost dělicích konstrukcí. Záměrem těchto zkoušek není podávat hodnotové informace o rychlosti pronikání kouře a/nebo horkých plynů nebo pohybu a tvorbě kouře. Tyto jevy mohou být pouze uváděny v popisu všeobecného chování zkušebních vzorků během zkoušky. Tato zkouška nemůže nahrazovat

jakoukoliv informaci o schopnosti systému těsnění prostupu přenášet napětí vyvolané pohybem nebo vyhořením prostupujících instalací. Vysvětlivky k této zkušební metodě jsou stanoveny v příloze A. ČSN EN 1366-3 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 1366-3 z prosince 2004.

ČSN EN 1366-6 (73 0857) Zkoušení požární odolnosti provozních instalací. Část 6: Zdvojené a dutinové podlahy. Specifikuje metodu stanovení požární odolnosti zdvojených podlah a dutinových podlah, vystavených požáru v dutině pod podlahou. Ohřev ohněm se na zkušební vzorek aplikuje podle normové teplotní křivky; „redukované“ teplotní křivky, která sleduje normovou teplotní křivku pouze do 500°C. Po dosažení 500°C se teplota v peci udržuje na této hodnotě. Tento dokument nestanoví požární odolnost základní podlahy, na níž je zdvojená podlaha nebo dutinová podlaha konstruována; požární odolnost základní podlahy je uvedena v (ČSN) EN 1365-2. ČSN EN 1366-6 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 1366-7 (73 0857) Zkoušení požární odolnosti provozních instalací. Část 7: Dopravníkové systémy a jejich uzávěry. Specifikuje metodu stanovení požární odolnosti sestav uzávěrů a dopravníkových systémů, navržených pro umístění do otvorů dělicích konstrukcí včetně jakéhokoliv nutného těsnění mezi uzávěrem dopravníkového systému a jakýmkoliv prostupujícími prvky, jako jsou dopravníkové dráhy, elektrické kabely pneumatické potrubí, které jsou důležité části uzávěru a dopravníkového systému spolu s těsněním prostupu. Není použitelná pro ostatní zkušební metody vyžadované k úplnému hodnocení uzávěrů dopravníkových systémů, tj. pro zkušební metody, jimiž je hodnocena provozuschopnost a spolehlivost funkce propojeného systému. Z této evropské normy je zejména vyloučeno zkoušení požárních klapek pro vytápění a větrání, požární dveře a uzávěry běžných dopravních cest doprava kapalin a hořlavých plynů. Tato evropská norma se používá ve spojení s (ČSN) EN 1363-1. V případě, že neexistuje žádný evropský technický předpis pro sestavy uzávěrů a dopravníkových systémů, poskytuje tato evropská norma návod i pro klasifikaci životnosti sestav uzávěrů a dopravníkových systémů. ČSN EN 1366-7 byla vydána v březnu 2005 a nahradila ČSN EN 1366-7 ze září 2004

ČSN EN 14135 (73 0889) Obklady. Stanovení požárně ochranné účinnosti. Specifikuje metodu pro stanovení účinnosti obkladu chránit během specifikovaného působení požáru podkladní výrobky před poškozením. Za pozornost stojí v Předmluvě k normě toto **BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ: Všechny osoby, zabývající se řízením a prováděním této zkoušky požární odolnosti musí věnovat pozornost tomu, že zkoušení může být nebezpečné, a že při zkoušce mohou vzniknout toxické a/nebo škodlivé dýmy a plyny. Mechanická a provozní nebezpečí mohou vzniknout i během montáže zkušebních prvků nebo konstrukcí, při jejich zkoušení a při odstraňování zbytků po zkoušce.** ČSN EN 14135 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 14135 z října 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14135 z října 2004 převzala EN 14135:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12504 (73 1303) Zkoušení betonu. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Vývrty. Odběr, vyšetření a zkoušení v tlaku, Část 2: Nedestruktivní zkoušení. Stanovení tvrdosti odrazovým tvrdoměrem, Část 3: Stanovení síly na vytržení a Část 4: Stanovení rychlosti šíření ultrazvukového impulsu. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 12504-4 (73 1303) Zkoušení betonu. Část 4: Stanovení rychlosti šíření ultrazvukového impulsu. Uvádí metodu pro stanovení rychlosti šíření impulsu ultrazvukových podélných vln v betonu pro různé aplikace. (Norma je podrobněji specifikuje.) ČSN EN 12504-4 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 1912 (73 1713) Konstrukční dřevo. Třídy pevnosti. Přiřazení vizuálních tříd jakosti a dřevin. Vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 1912 z května 1999.

ČSN EN 789 (73 1780) Dřevěné konstrukce. Zkušební metody. Stanovení mechanických vlastností desek na bázi dřeva. Vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 789 z března 1997.

ČSN EN 40 (73 2092) Osvětlovací stožáry. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Definice a termíny, Část 2: Obecné požadavky a rozměry, Část 3-1: Návrh a ověření. Charakteristická zatížení, Část 3-2: Návrh a ověření. Ověření zkouškami, Část 3-3: Návrh a ověření. Ověření výpočtem, Část 4: Požadavky na železobetonové a předpjaté osvětlovací stožáry, Část 5: Požadavky na ocelové osvětlovací stožáry, Část 6: Požadavky na osvětlovací stožáry z hliníkových slitin a Část 7: Požadavky na osvětlovací stožáry z polymerních kompozitů vyztužených vlákny. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 40-2 (73 2092) Osvětlovací stožáry. Část 2: Obecné požadavky a rozměry. Stanoví požadavky a rozměry pro osvětlovací stožáry, výložníky, spodní část, kabelové kanály a uzemňovací svorky. Platí pro dříkové stožáry nepřesahující výšku 20 m včetně dříkového svítidla a pro stožáry s výložníkem nepřesahující výšku 18 m k přípojnému bodu svítidla. Tato norma stanovuje funkční vlastnosti ve vztahu k základním požadavkům na odolnost proti vodorovnému zatížení (větrem) a funkční vlastnosti při nárazu vozidla (pasivní bezpečnost) pro splnění základního požadavku č. 4 Bezpečnost při užívání zjišťované podle odpovídajících zkušebních metod zahrnutých v této normě nebo dostupných v jiných normách. *Poznámka recenzenta: Norma nevysvětluje, co je to „požadavek č. 4 Bezpečnost.“* ČSN EN 40-2 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 1504-10 (73 2101) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Definice, požadavky, kontrola kvality a hodnocení shody. Část 10: Použití výrobků a systémů a kontrola kvality provedení. Obsahuje požadavky na podklad před a během nanášení včetně nosnosti, uložení, přípravy a nanášení výrobků a systémů pro ochranu a opravu betonových konstrukcí, včetně kontroly kvality a údržby, ochrany zdraví, bezpečnosti práce a ochrany životního prostředí. Tyto otázky jsou soustředěny do kapitoly 11 - Zdraví, bezpečnost a životní prostředí, a to – bohužel – nic neříkající a zároveň vše zahrnující větou: „Provedení prací, použité výrobky a systémy musí odpovídat příslušným požadavkům ochrany zdraví, bezpečnosti a životního prostředí a požární předpisům.“ ČSN EN 1504-10 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 1504-10 z května 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1504-10 z května 2004 převzala EN 1504-10:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12617-2 (73 2128) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Část 2: Smršťování výrobků na bázi polymerního pojiva určených pro injektáž trhlin: Objemové smršťování. Uvádí metodu pro stanovení objemového smrštění výrobků na bázi termosetických polymerních pojiv, zejména epoxidových nebo polyesterových pojiv, které vytvrzují při okolní teplotě nebo při teplotě uvedené dále. Tato metoda je přizpůsobena pro výrobky pro injektáž trhlin, na bázi polymerního termosetického pojiva. ČSN EN 12617-2 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 12618-2 (73 2137) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Část 2: Stanovení soudržnosti injektážních výrobků, s nebo bez teplotních cyklů. Soudržnost odtahovou zkouškou. Popisuje zkušební metodu stanovení soudržnosti injektážních výrobků k hydraulickému betonu. Zkouška může být použita pro polymerní a cementové injektážní výrobky. Injektáž může být provedena

v trhlinách, které jsou suché, vlhké, mokré, nebo když jimi protéká voda. Zkouška soudržnosti by měla být vždy provedena po vhodné době ošetření ve standardních podmínkách upřesněných níže, ale může být dodatečně provedena na další sadě těles po době umělého stárnutí teplotními cykly. Zkouška může poskytovat příležitost pro subjektivní stanovení injektovatelnosti. ČSN EN 12618-2 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 12618-3 (73 2137) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Část 3: Stanovení soudržnosti injektážích výrobků, s nebo bez teplotních cyklů. Metoda šikmého smyku. Popisuje zkušební metodu stanovení pevnosti spojení v šikmém smyku všech injektážích výrobků podle prEN 1504-5, určených pro obnovení celistvosti betonu poškozeného trhlinou. Zkouška by měla být provedena v trhlinách injektovaných v suchu, vlhku, mokru nebo když jimi protéká voda. Zkouška by měla být vždy provedena po vhodné době ošetřování ve standardních podmínkách upřesněných níže, ale může být také provedena na dalších sadách vzorků po době umělého stárnutí teplotními cykly. Zatímco zkoušení opravených trhlin je běžné krátkodobým statickým namáháním, zkouška může být také provedena pro ověření dotvarování při dlouhodobém statickém namáhání, nebo jako dynamická zkouška s použitím cyklického namáhání. ČSN EN 12618-3 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 12637-3 (73 2139) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Slučitelnost výrobků pro injektování. Část 3: Vliv výrobků pro injektování na elastomerové vložky v betonu. Popisuje zkušební metodu ke stanovení schopnosti elastomerové vložky v betonu odolat vlivu vytvrzování a vytvrzeným výrobkům pro injektování. Postup při provádění normalizované zkoušky je popsán. Stručná norma, cca 8 stran. ČSN EN 12637-3 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 12637-3 z října 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12637-3:2003 (73 2139) z října 2004 převzala EN 12673-3:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12637-1 (73 2139) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Slučitelnost výrobků pro injektování. Část 1: Slučitelnost s betonem. Popisuje metodu pro určení slučitelnosti betonu s polyuretanovým výrobkem pro injektáž, nebo jiným elastickým výrobkem pro injektáž, který by mohl být citlivý vůči vlivu alkálií v betonu. Tento dokument popisuje referenční postup. V případě polyuretanových výrobků je tato metoda použitelná pouze pro výrobky pro definitivní provedení injektáže (např. nikoliv pro vodotěsnící pěny). ČSN EN 12637-1 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13295 (73 2142) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Stanovení odolnosti proti karbonataci. Popisuje zrychlenou laboratorní metodu pro stanovení odolnosti proti pronikání oxidu uhličitého správkovými výrobky a systémy, jak jsou definovány v normě prEN 1504-3. Metoda je založena na měření hloubky karbonatace zkušebního tělesa v atmosféře koncentrovaného oxidu uhličitého po stanoveném časovém intervalu. Metoda je vhodná pro stanovení vlastností správkových zálivek, injektážích malt a betonů, na kterých není použit ochranný povlakový systém. Metoda neměří odolnost proti poklesu hodnoty pH, ke kterému by mohlo dojít absorpcí jiných kyselých plynů (tj. SO₂, HCl). *Poznámka recenzenta: Karbonatace (Carbonatation):* Reakce alkalických složek (tj. hydroxidu vápenatého) v cementovém tmelu s atmosférickým oxidem uhličitým, čímž dochází ke snížení hodnoty pH malty nebo betonu. ČSN EN 13295 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 13396 (73 2143) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových

konstrukcí. Zkušební metody. Měření průniku chloridových iontů. Uvádí metodu pro stanovení odolnosti vůči průniku chloridových iontů do zatvrdlých výrobků, na bázi CC nebo PCC, pro ochranu a opravy betonových konstrukcí, jak jsou definovány v normě prEN 1504-3. *Poznámka recenzenta: Podle (ČSN) EN 1504-1 (73 2101) jsou „CC“ hydraulické malty a hydraulické betony a „PCC“ polymerní hydraulické cementové malty nebo betony.* Ustanovení této normy jsou použitelná pro cementové zálivky, malty a betony s maximálním zrnem kameniva 20 mm. ČSN EN 13396 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 1771 (73 2144) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Stanovení injektovatelnosti zkouškou v pískovém sloupci. Uvádí metodu pro stanovení injektovatelnosti výrobku do sítě kapilárních pórů a pro stanovení jeho adheze k betonu. Adheze se stanovuje zkouškou pevnosti v příčném tahu na válcových tělesech z malty, vytvořených zainjektováním pískového sloupce. ČSN EN 1771 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 14406 (73 2145) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Stanovení součinitele expanze a vývoje expanze. Uvádí metodu pro stanovení součinitele expanze a rychlosti expanze výrobků pro injektování, které jsou určeny k vytvoření poddajné výplně vlhkých trhlin, pórů a spár. Stručná norma, cca 8 stran. ČSN EN 14406 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 14497 (73 2146) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Stanovení stability při filtraci. Uvádí zkušební metodu pro stanovení stability cementových injektážích výrobků při filtraci. Tato zkouška může být také použita: - pro kontrolu stability při filtraci a kontrolu doby zpracovatelnosti in situ, při použitím mísícím zařízení, době mísení a teplotě, – pro odhad stability při mísení a potřebné doby mísení, při použitím mísícím zařízení. ČSN EN 14497 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 14498 (73 2147) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Změny objemu a hmotnosti injektážích výrobků po cyklech vysoušení a uložení ve vodě. Uvádí zkušební metodu pro stanovení změn objemu a hmotnosti injektážního výrobku po cyklech vysoušení na vzduchu a uložení ve vodě. Metoda je určena pro injektáží výrobky používané pro nabývající výplně trhlin, pórů a spár. ČSN EN 14498 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 14117 (73 2148) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Stanovení viskozity cementových injektážích výrobků. Popisuje zkušební metodu pro stanovení doby výtoku (viskozity) cementových injektážích výrobků, na základě měřené doby potřebné k protečení daného objemu výrobku normovým výtokovým kuželem (Marshův kužel). Tato doba výtoku je mírou viskozity cementových injektážích výrobků. ČSN EN 14117 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 12614 (73 2149) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Stanovení teploty skelného přechodu polymerů. Popisuje zkušební metodu pro stanovení teploty skelného přechodu (glass transition temperature – GTT) polymerů diferenční skenovací kalorimetrií (differential scanning calorimetry – DSC) nebo diferenční termickou analýzou (differential thermal analysis – DTA). Metoda je použitelná pro polymery ve formě zrn (propad sítem 60, <250 μ, pokud možno bez rozmělnění) nebo pro jakýkoliv výrobní tvar, ze kterého jsou vyřezány vhodné vzorky. Tato zkušební metoda je použitelná pro hodnocení shody. Tato zkušební metoda popisuje strukturální chování polymerů při změnách teplot. ČSN EN 12614 byla vydána v červnu

2005.

ČSN EN 14250 (73 2814) Dřevěné konstrukce. Požadavky na prefabrikované nosné prvky s kovovými styčnickovými deskami s prolisovanými trny. Stanovuje požadavky na prefabrikované nosné prvky (např. příhradové vazníky, nosníky a průvlaky) určené pro pozemní stavby a mosty, vyrobené z prvků konstrukčního řeziva (se zubovitými spoji nebo bez těchto spojů) a spojené kovovými styčnickovými deskami s prolisovanými trny. Norma rovněž stanovuje postupy pro hodnocení shody a pro označení. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 89/106/EHS zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 14250 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 1059 z února 2000.

ČSN EN 14374 (73 2839) Dřevěné konstrukce. Vrstvené dřevo na nosné účely. Požadavky. Stanoví požadavky na vrstvené dřevo pro nosné účely. Jsou uvedeny požadované zkoušky, metody hodnocení shody a způsob označování výrobku. Norma se nevztahuje na vrstvené dřevo ošetřené proti biologickému napadení nebo proti ohni. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 89/106/EHS zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 14374 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13986 (73 2871) Desky na bázi dřeva pro použití ve stavebnictví. Charakteristiky, hodnocení shody a označení. Definiuje desky na bázi dřeva pro použití ve stavebnictví a stanovuje příslušné charakteristiky a odpovídající zkušební metody pro stanovení těchto charakteristik pro surové, opláštěné, dýhované nebo lakované desky na bázi dřeva: - pro vnitřní použití na nosné stavební prvky v suchém prostředí, - pro vnitřní (nebo kryté venkovní) použití na nosné stavební prvky ve vlhkém prostředí, - pro venkovní použití na nosné stavební prvky, - pro vnitřní (nebo kryté venkovní) použití na nenosné stavební prvky ve vlhkém prostředí, - pro venkovní použití na nenosné stavební prvky, - pro použití na nosné podlahy na polštářích v suchém, vlhkém nebo venkovním prostředí, - pro použití na nosné stěnové bednění na rámové konstrukci v suchém, vlhkém nebo venkovním prostředí. Stanovuje hodnocení shody a požadavky na označování těchto výrobků. Tento dokument platí pro desky na bázi dřeva pro použití ve stavebnictví ve formě desek z rostlého dřeva, vrstveného dřeva (LVL), překližovaných desek, desek z orientovaných plochých třísek (OSB), třískových desek spojených syntetickými pojivy a cementem, vláknitých desek vyrobených mokřím procesem (tvrdé, polotvrdé, izolační) a suchým procesem (MDF). Mohou obsahovat chemické přísady pro zlepšení požární odolnosti a odolnosti proti biologickým škůdcům, např. houbám a hmyzu. Úniku formaldehydu z desek a formaldehydovým třídám se věnuje normativní Příloha B. Kromě toho je normalizováno i označení o možném úniku pentachlorfenolu. Poměrně rozsáhlá norma, 54 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 89/106/EHS zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 13986 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13986 z května 2003.

ČSN 73 2901 Provádění vnějších tepelně izolačních kompozitních systémů (ETICS). Určuje technické požadavky na provádění vnějších tepelně izolačních kompozitních systémů (ETICS = External thermal insulation composite systems) s tepelnou izolací z pěnového polystyrenu (EPS), nebo z minerální vlny (MW) a s konečnou povrchovou úpravou omítkou nebo omítkou a nátěrem, spojovaných s podkladem pomocí lepicí hmoty nebo lepicí hmoty a hmoždinek, dodávaných výrobcem jako ucelený systém. Tato norma platí přiměřeně pro ETICS s jinými, než uvedenými součástmi, pokud pro tyto ETICS nebudou platit samostatné normy. ČSN 73 2901 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 1858 (73 4209) Komíny. Konstrukční díly. Betonové komínové tvárnice. Specifikuje materiálové, rozměrové a funkční požadavky pro betonové komínové tvárnice, jak je uvedeno v podmínce 3 pro použití v systémových komínech. Komínové tvárnice mohou být jednovrstvé nebo vícevrstvé. Norma neplatí pro tvárnice se zadním větráním. Norma specifikuje typ tvárnice, označený jako typ B (spojovací tvárnice), který je rozměrově koordinovaný se zdíci prvky podle skladebné výšky. Tato norma rovněž platí pro tvárnice jejichž délka je v relaci s výškou podlaží a pro vyztužené tvárnice. Rozsáhlejší norma, cca 44 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 89/106/EHS zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 1858 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 1858 z března 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1358 z března 2004 převzala normu EN 1358:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13216-1 (73 4210) Komíny. Metody zkoušení systémových komínů. Část 1: Všeobecné zkušební metody. Specifikuje materiálově nezávislé všeobecné zkušební metody pro systémové komíny, nezávisle na druhu materiálu. Poměrně rozsáhlá norma, cca 55 stran. ČSN EN 13216-1 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 14297 (73 4211) Komíny. Zkoušení mrazuvzdornosti komínových výrobků. Specifikuje všeobecnou zkušební metodu mrazuvzdornosti komínových výrobků. ČSN EN 14297 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13084 (73 4220) Volně stojící komíny. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2: Betonové komíny, Část 4: Zděné vložky. Navrhování a provedení, Část 5: Materiály pro zděné vložky. Výrozkové specifikace, Část 6: Ocelové vložky. Navrhování a provádění, Část 7: Výrozkové specifikace válcových ocelových dílů pro jednovrstvé ocelové komíny a ocelové vložky a Část 8: Navrhování a provádění stožárových konstrukcí se satelitními komponenty. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 13084-4 (73 4220) Volně stojící komíny. Část 4: Zděné vložky. Navrhování a provádění. Specifikuje zvláštní požadavky a funkční podmínky pro navrhování a provádění vložkových systémů, zhotovovaných vyzdíváním, pro volně stojící průmyslové komíny. Současná evropská praxe upřednostňuje dělené vložky a formulace norem jsou hlavně věnovány těmto řešením, ale jsou také do značné míry použitelné pro vložky svíse podepřené pouze základem, buď bez horizontálního podepření či kotvení a nebo s horizontálním kotvením. Rozdíly v návrhu a montáži těchto dvou posledních typů jsou uvedeny v příloze A. Norma stanovuje požadavky na zajištění mechanické pevnosti a stability vložek, v souladu se všeobecnými požadavky stanovenými v (ČSN) EN 13084-1. Vložkové systémy zahrnují některé či všechny z následujících položek: - komínová vložka včetně

sopouchu pro připojení kouřovodu, - izolace, - nosná podpora vložky, - prostor mezi vložkou a betonovým dřikem. Výpočet proudění spalin ke stanovení velikosti vložek je uveden v (ČSN) EN 13084-1. ČSN EN 13084-4 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 13084-4 ze srpna 2003. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13084-4 ze srpna 2003 převzala EN 13084-4:2002 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1856-1 (73 4240) Komíny. Požadavky na kovové komíny. Část 1: Systémové komíny. Specifikuje funkční požadavky na jednovrstvé a vícevrstvé systémové komíny s kovovými vložkami a jejich konstrukční díly (komínové díly, vložky, tvarovky a nástavce, včetně nosných prvků) používané k odvodu spalin od spotřebičů do venkovního ovzduší. Specifikuje také požadavky na značení, pokyny od výrobce, informace o výrobku a na prohlášení o shodě. Norma se netýká kovových vložek a kovových kouřovodů, které jsou zahrnuty do prEN 1856-2:1996. Tato norma se nevztahuje na volně stojící komíny (samostatně stojící nebo samonosné). Za pozornost stojí čl. 6.4 – Bezpečnost při používání, který pojednává nejen o požární odolnosti, ale také o riziku popálení při náhodném dotyku, odolnosti proti průniku kondenzátu, dešťové vody a dalších vlastnostech, které výrobce musí deklarovat v souvislosti s prohlášením o shodě. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: I když to v normě není uvedeno, je v ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 1856-1 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 1856-1 z prosince 2003. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1856-1 z prosince 2003 převzala normu EN 1856-1:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12391 (73 4241) Komíny. Provádění kovových komínů. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Komíny pro otevřené spotřebiče paliv a Část 2: Komíny pro uzavřené spotřebiče paliv. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 12391-1 (73 4241) Komíny. Provádění kovových komínů. Část 1: Komíny pro otevřené spotřebiče paliv. Rozsáhlá norma (cca 60 stran) stanoví metodu stanovení návrhových kritérií a montážní metody pro stavbu individuálních komínů s neohebnými kovovými komínovými vložkami, pro rekonstrukci komínů vložkováním neohebnými nebo ohebnými kovovými komínovými vložkami a pro jednovrstvé systémové komíny nebo vícevrstvé systémové komíny s neohebnými kovovými komínovými vložkami, užívané k odvodu spalin ze spalovacích zařízení do venkovní atmosféry. Tato norma rovněž uvádí informaci o příjemce, kontrole provedení, čištění a údržbě nainstalované spalinové cesty. Specifikuje limity pro podepření komínu a maximální výšku nepodepřeného komínu pro systémové komíny a individuální komíny uvnitř nebo vně budovy, a pro podepření stožárem nebo jinými konstrukcemi než budovou. ČSN EN 12391-1 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 12391-1 ze srpna 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12391-1 ze srpna 2004 převzala normu EN 12391-1:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN 73 5305 Administrativní budovy a prostory. Stanovuje zásady pro navrhování administrativních budov a prostorů, komplexů budov nebo jejich částí, které obsahují prostory pro administrativní, koncepční a manažerskou činnost, pro navrhování stavebních úprav stávajících budov nebo jejich částí obsahujících tyto prostory a pro přestavby a změny v užívání ostatních budov nebo jejich částí, pokud se mění na administrativní budovy

a prostory. Norma se vztahuje na budovy a prostory: ▪ pro veřejnou správu: budovy pro samosprávu, budovy pro moc výkonnou, budovy pro moc soudní; ▪ pro administrativu související s výrobou, obchodem a službami; ▪ pro peněžnictví (banky, pojišťovny, burzy); ▪ vědeckých a výzkumných institucí; ▪ přenosových a informačních médií (telekomunikace včetně internetu, pošty, rozhlas, televize, redakce tištěných médií); ▪ univerzálně administrativní. Norma se vztahuje také na administrativní části multifunkčních budov. Norma se přiměřeně vztahuje na kancelářská pracoviště, která jsou součástí jiných pracovišť, provozů nebo jiných typů budov (např. pro zdravotnictví, vzdělávání, sport, průmysl, obchod, stravování apod.). Též se přiměřeně vztahuje na hoteling (kancelářská pracoviště s vazbou na hotelové ubytování) a na domácí pracovny (kancelářská pracoviště s vazbou na byt nebo pracoviště jako součást bytu). Za pozornost stojí tyto definice z kapitoly 3: čl. 3.1: **Administrativní budova:** Stavební objekt zahrnující nejméně na 50 % své užitkové plochy kanceláře; čl. 3.2: **Administrativní prostor:** Ucelená část budovy nebo polyfunkčního komplexu budov obsahující nejméně na 50 % své užitkové plochy kanceláře (v jiných předpisech je též označován termínem „administrativní zóna“); čl. 3.3: **Kancelář:** Stavebně vymezený prostor určený k umístění jednoho nebo více kancelářských pracovišť; čl. 3.4: **Kancelářské pracoviště:** Prostor určený pro administrativní, koncepční nebo manažerskou činnost (práci) jednoho pracovníka a k umístění pracovní plochy a dalšího zařízení potřebného pro tuto činnost; čl. 3.5: **Pracovní plocha:** Plocha vymezená interiérovým vybavením, zpravidla deska pracovního stolu určeného pro administrativní, koncepční nebo manažerskou činnost (práci) jednoho pracovníka a zpravidla k umístění PC (minimálně klávesnice a monitoru); čl. 3.11: **Klimatizace:** Úprava vzduchu, přiváděného do místnosti, při které je vzduch chlazen, nebo alespoň vlhčen či odvlhčován a v zimním období je umožněn též jeho ohřev. ČSN 73 5305 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 73 5305 z 19. 6. 1979.

ČSN EN 13200 (73 5905) Zařízení pro diváky. Norma se skládá z těchto částí: *Část 1: Kritéria navrhování prostor pro diváky. Specifikace; Část 2: Kritéria navrhování prostor pro veřejné služby. Požadavky ; Část 3: Zábrany. Požadavky; Část 4: Sedačky. Charakteristiky výrobků.* V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 13200-1 (73 5905) Zařízení pro diváky. Část 1: Kritéria navrhování prostor pro diváky. Specifikace. Stanovuje všeobecná kritéria pro navrhování zařízení pro diváky (pevná, pojízdná, demontovatelná a teleskopická) a zajištění jejich funkčnosti. V normě jsou na některých místech uvedeny nejmenší a doporučené hodnoty pro navrhování. Je třeba respektovat, že tyto hodnoty musí být považovány za hodnoty, které uznávají částečně rozdílné národní požadavky jako základní ustanovení. Je třeba přijmout fakt, že v některých zemích mohou platit na základě současných národních předpisů a rovnocenných nařízení, dodatečné/odlišné požadavky. V některých zemích se stanovuje nejmenší počet diváků s použitím této normy. *Poznámka recenzenta: Není nám známo, že by v ČR byly tyto otázky regulovány nějakým předpisem.* Zajištění bezpečnosti není součástí této normy. ČSN EN 13200-1 byla vydána v březnu 2005 a nahradila ČSN EN 13200-1 z července 2004.

ČSN EN 13745 (73 5924) Povrchy pro sportoviště. Stanovení světelné odrazivosti. Specifikuje postup pro stanovení světelné odrazivosti vnitřních sportovních povrchů sportovních areálů. ČSN EN 13745 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13745 (73 5924) ze září 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13745 (73 5924) ze září 2004 převzala EN 13745:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přijímá překladem.*

ČSN EN 13746 (73 5970) Povrchy pro sportoviště. Stanovení rozměrových změn, při proměnlivých podmínkách působení vody, mrazu a teploty. Specifikuje postup pro

stanovení odolnosti umělé trávy, textilních povrchů, podložek tlumících nárazy a volně položených povrchů ze syntetických materiálů, proti změnám rozměrů při proměnlivých podmínkách působení vody, mrazu a tepla. ČSN EN 13746 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13746 z ledna 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13376 z ledna 2005 převzala normu EN 13376:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12235 (73 5973) Povrchy pro sportoviště. Stanovení výšky odrazu míče. Specifikuje postup pro stanovení výšky odrazu míče od povrchu, na který se nechá spadnout svíse. Existují dva alternativní způsoby záznamu měření výšky odrazu: akustický a vizuální. ČSN EN 12235 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 12235 z ledna 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12235 z ledna 2005 převzala normu EN 12235:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13864 (73 5980) Povrchy pro sportoviště. Stanovení pevnosti v tahu syntetických nití. Popisuje dva postupy ke stanovení tahových vlastností vlasových nití v textilní konstrukci umělého trávníku. Postup A se používá ke stanovení tahových vlastností syntetických vláken, která jsou odebrána z návínů před výrobou umělé trávy. Postup B se ke stanovení tahových vlastností vlákna používá vláken z rolí umělé trávy. Výsledky obou postupů nejsou srovnatelné, ale postup B je méně přesný. ČSN EN 13864 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13864 z ledna 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13864 z ledna 2005 převzala normu EN 13864:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13672 (73 5982) Povrchy pro sportoviště. Stanovení odolnosti proti oděru umělých trávníků bez výplně. Specifikuje postup pro stanovení odolnosti umělých trávníků bez výplně proti oděru v laboratorních podmínkách při použití brusného kotouče. Platí pro umělé trávníky bez výplně s výškou vlasu nad 15 mm. ČSN EN 13672 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 13672 z ledna 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13672 z ledna 2005 převzala normu EN 13672:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12697-12 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 12: Stanovení odolnosti zkušebního tělesa vůči vodě. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 12697-12 z července 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12697-12 z července 2004 převzala normu EN 12697-12:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12697-20 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 20: Stanovení čísla tvrdosti na krychli nebo Marshallově zkušebním tělese. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 12697-20 z července 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12697-20 z července 2004 převzala normu EN 12697-20:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12697-21 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 21: Stanovení čísla tvrdosti na deskovém zkušebním tělese. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 12697-21 z července 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12697-21 z července 2004 převzala normu EN 12697-21:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12697-23 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 23: Stanovení pevnosti v příčném tahu. Vydána v březnu 2005.

Nahradila ČSN EN 12697-23 z března 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12697-23 z března 2004 převzala normu EN 12697-23:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 12272 (73 6162) Nátěry. Zkušební metody. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Rozprostírané množství a rovnoměrnost nanesení pojiva a kameniva v příčném směru, Část 2: Vizuální posuzování poruch a Část 3: Stanovení přilnavosti pojiva ke kamenivu rázovou zkušební metodou Vialit. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 12272-2 (73 6162) Nátěry. Zkušební metody. Část 2: Vizuální posuzování poruch. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 12272-2 z ledna 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 12272-2 z ledna 2004 převzala normu EN 12272-2:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 13863 (73 6181) Cementobetonové kryty. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Zkušební metoda pro stanovení tloušťky cementobetonového krytu měřením na místě, Část 2: Zkušební metoda pro stanovení spojení mezi dvěma betonovými vrstvami, Část 3: Zkušební metody pro stanovení tloušťky betonové desky a Část 4: Zkušební metody pro stanovení odolnosti proti otěru působením pneumatik s hroty. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13863-1 (73 6181) Cementobetonové kryty. Část 1: Zkušební metoda pro stanovení tloušťky cementobetonového krytu měřením na místě. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13863-1 z července 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13863-1 z července 2004 převzala normu EN 13863-1:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 13863-2 (73 6181) Cementobetonové kryty. Část 2: Zkušební metoda pro stanovení spojení mezi dvěma vrstvami. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13863-2 z července 2004. Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13863-2 (73 6181) z července 2004 převzala normu EN 13863-2:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.

ČSN EN 13880 (73 6182) Zálivky za horka. Norma je jednou z následujícího souboru norem: Část 1: Zkušební metoda pro stanovení objemové hmotnosti při 25°C. Část 2: Zkušební metoda pro stanovení penetrace kuželem při 25°C. Část 3: Zkušební metoda pro stanovení penetrace a pružné regenerace (resilience). Část 4: Zkušební metoda pro stanovení tepelné stálosti. Změna hodnoty penetrace. Část 5: Zkušební metoda pro stanovení odolnosti proti tečení. Část 6: Zkušební metoda pro přípravu vzorků pro zkoušení. Část 7: Funkční zkoušky zálivek. Část 8: Zkušební metoda pro stanovení změny hmotnosti zálivek odolných proti pohonným hmotám po jejich ponoření do paliva. Část 9: Zkušební metoda pro stanovení kompatibility s asfaltovými vozovkami. Část 10: Zkušební metoda pro stanovení adheze a koheze po opakovaném kontinuálním protahování a stlačování. Část 11: Zkušební metoda pro přípravu asfaltových zkušebních těles užívaných pro funkční zkoušku a pro stanovení kompatibility s asfaltovými vozovkami. Část 12: Výroba betonových zkušebních bloků pro zkoušení pevnosti vazby (receptury pro výrobu). Část 13: Zkušební metoda pro stanovení koheze a adheze přerušovaným protažením. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13880-5 (73 6182) Zálivky za horka. Část 5: Zkušební metoda pro stanovení odolnosti proti tečení. Určuje metodu ke stanovení odolnosti proti tečení zálivek za horka. ČSN EN 13880-5 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 13880-5 z února

2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13880-5 z února 2005 převzala EN 13880-5:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13880-6 (73 6182) Zálivky za horka. Část 6: Zkušební metoda pro přípravu vzorků pro zkoušení. Určuje metody pro přípravu zkušebních vzorků zálivek pro použití do spár pozemních komunikací, letištních a jiných betonových dopravních ploch. ČSN EN 13880-6 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 13880-6 ze srpna 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13880-6 ze srpna 2004 převzala EN 13880-6:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13286-5 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 5: Zkušební metody pro stanovení laboratorní srovnávací objemové hmotnosti a vlhkosti. Vibrační stůl. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13286-5 ze září 2003. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13286-5 ze září 2003 převzala normu EN 13286-5:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13286-7 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 7: Zkouška nestmelených směsí cyklickým zatěžováním v triaxiálním přístroji. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 13286-7 ze srpna 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13286-7 ze srpna 2004 převzala normu EN 13286-7:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13286-45 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 45: Zkušební metoda pro stanovení doby zpracovatelnosti směsí stmelených hydraulickými pojivy. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 13286-45 z července 2004. *Zatímco ČSN EN 13286-45 z července 2004 převzala normu EN 13286-45:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13286-47 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 47: Zkušební metoda pro stanovení kalifornského poměru únosnosti, okamžitého indexu únosnosti a lineárního bobtnání. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 13286-47 ze srpna 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13286-47 ze srpna 2004 převzala normu EN 13286-47:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13286-49 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 49: Zkušební metoda pro stanovení zrychleného bobtnání zemin zlepšených vápnem a/nebo hydraulickými pojivy. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 13286-49 z října 2004. *Zatímco ČSN EN 13286-49 z října 2004 převzala normu EN 13286-49:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13036 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a letištních ploch. Zkušební metody. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Měření hloubky makrotextury povrchu vozovky odměrnou metodou, Část 2: Postup pro stanovení protismykových vlastností povrchu vozovky, Část 3: Měření vodorovných drenážních vlastností povrchu vozovky, Část 4: Metoda pro měření protismykových vlastností povrchu. Zkouška kyvadlem, Část 5: Definice a výpočet indexů podélné nerovnosti, Část 6: Měření podélné nerovnosti profilometrem a Část 7: Měření podélné nerovnosti vrstev vozovky. Zkouška latí. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 13036-4 (73 6177) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a letištních ploch. Zkušební metody. Část 4: Metoda pro měření protismykových

vlastností povrchu. Zkouška kyvadlem. Popisuje metodu pro stanovení protismykových vlastností povrchu použitím přenosného zařízení na místě zkoušky. Odolnost proti smyku se měří kyvadlem. Metoda se používá pro měření protismykových vlastností povrchu v terénu nebo v laboratoři. Za pozornost stojí kapitola 4 – Bezpečnost, která uvádí: „Při provádění této zkoušky na vozovce musí být dodržovány požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví při práci, protože měřicí zařízení a pracovník se nacházejí v prostoru, který je dočasnou překážkou silničního provozu.“ ČSN EN 13036-4 byla vydána v květnu 2005. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 13036-4 z března 2004 a částečně se nahrazuje ČSN 73 6177 z ledna 1996. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13036-4 (73 6197) z března 2004 převzala EN 13036-4:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1337 (73 6270) Stavební ložiska. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecná pravidla navrhování, Část 2: Kluzné prvky, Část 3: Elastomerová ložiska, Část 4: Válcová ložiska, Část 5: Hrcovaná ložiska, Část 6: Vahadlová ložiska, Část 7: PTFE kalotová a cylindrická ložiska, Část 8: Vodicí ložiska a konstrukce, Část 9: Ochrana, Část 10: Prohlídka a údržba a Část 11: Doprava, skladování a osazování. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 1337-2 (73 6270) Stavební ložiska. Část 2: Kluzné prvky. Stanoví charakteristiky pro návrh a výrobu kluzných a vodicích prvků, které nejsou stavebními ložisky, ale pouze jejich částmi, a to v kombinaci se stavebními ložisky, podle dalších částí souboru norem. Rozsáhlá norma, 61 stran. ČSN EN 1337-2 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 1337-2 z října 2004.

ČSN EN 1337-4 (73 6270) Stavební ložiska. Část 4: Válcová ložiska. Stanoví požadavky na navrhování a výrobu jednoduchých a skupinových válcových ložisek s vodorovnou osou válců. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 89/106/EHS zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 1337-4 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 1337-4 z října 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1337-4 (73 6270) z října 2004 převzala EN 1337-4:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma přejímá EN 1337-4 překladem.*

ČSN EN 1337-6 (73 6270) Stavební ložiska. Část 6: Vahadlová ložiska. Stanoví požadavky na navrhování a výrobu vahadlových ložisek. K zachycení posunů lze vahadlová ložiska kombinovat s kluzným prvkem podle (ČSN) EN 1337-2. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 89/106/EHS zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 1337-6 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 1337-6 z října 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 1337-6 (73 6270) z října 2004 převzala EN 1337-6:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma přejímá EN 1337-6 překladem.*

ČSN EN 1337-7 (73 6270) Stavební ložiska. Část 7: PTFE kalotová a PTFE

cyklrická ložiska. Stanoví požadavky pro návrh a výrobu PTFE kalotových a cyklrických ložisek. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 89/106/EHS zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízením vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 1337-7 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 1337-7 z října 2004.*

ČSN P CEN/TS 1793-4 (73 7060) Zařízení pro snížení hluku silničního provozu. Zkušební metoda pro stanovení akustických vlastností. Část 4: Vnitřní charakteristiky. Určení hodnot difrakce in situ. Popisuje zkušební metodu pro určení charakteristik difrakce přídavných zařízení instalovaných na vrchní části zařízení pro snížení hluku silničního provozu. Tato metoda stanovuje způsob měření akustického tlaku v několika referenčních bodech blízko horního okraje zařízení pro snížení hluku s a bez přídavného zařízení instalovaného na jeho vrcholu. Účinnost přídavného zařízení se vypočítává z rozdílu naměřených hodnot s a bez přídavných zařízení s ohledem na každou změnu výšky. Zkušební metoda může být použita in situ i na vzorcích speciálně vyrobených pro zkoušení touto metodou. Výsledky jsou uváděny jako funkce frekvence, ve třetiooktávových pásmech v rozmezí 100 Hz až 5 kHz. Jestliže není možné získat platné výsledky měření v celém frekvenčním rozsahu, musí být uvedeny výsledky v omezeném frekvenčním rozsahu a důvod tohoto (těchto) omezení musí být jasně vysvětlen. Jednočíselná hodnota se vypočítává z frekvenční charakteristiky. Při měření ve vnitřním prostředí se postupuje podle přílohy B. ČSN P CEN/TS 1793-4 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 14389-2 (73 7062) Zařízení pro snížení hluku silničního provozu. Postupy hodnocení dlouhodobé účinnosti Část 2: Neakustické vlastnosti. Stanoví požadavky předpokládané doby životnosti a měla by rovněž pomoci dodavatelům v jejím určování. Je použitelná pouze pro zařízení pro snížení hluku, která jsou vyrobena z materiálů, pro něž existují normy, umožňující určení doby životnosti (viz Příloha B, která obsahuje seznam cca 60 technických norem). Výjimku tvoří materiály, které nezhoršují neakustické vlastnosti zařízení, požadované v EN 1794-1 a EN 1794-2. Stavební normy a všechny provedené zkoušky materiálů mají poskytnout důkaz o odolnosti při stanovených podmínkách (konkrétně pro: chemické látky; chemické rozmrazovací látky; znečištěnou vodu/prach; rosu; mráz/tání; chlad; horko; UV záření; vibrace způsobené dopravou; biologický proces; ozón; vodu; působení proudu vody mokro/sucho). ČSN EN 14389-2 byla vydána v červnu 2005 a nahradila ČSN EN 14389-2 z března 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14389-2 z března 2005 převzala EN 14389-2:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN 73 8101 Lešení. Společná ustanovení. Stanovuje požadavky pro navrhování, provádění, zkoušení, používání, prohlídky a údržbu lešení. Normu lze použít též pro konstrukce jiného účelu, sestavené z lešenářských prvků, popř. dílců (prozatímní mosty, lávky a přechody, přístřešky apod.). Zabývá se i otázkami ochrany veřejného zájmu, tj. komunální bezpečností, elektrickou instalací, ochranou před nebezpečným dotykem a ochranou před bleskem. ČSN 73 8101 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 73 8101 ze 7. 10. 1981.

ČSN 73 8107 Trubková lešení. Stanovuje, společně se základními ČSN 73 8101 a (ČSN) EN 12811, požadavky pro navrhování, provádění a zkoušení trubkového lešení sestaveného z ocelových trubek spojených upínacími spojkami hákovými a nastavovacími spojkami segmentovými. Pro lešení z trubek spojovaných upínacími spojkami objímkovými se použije (ČSN) EN 74 a (ČSN) EN 39. ČSN 73 8107 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila

ČSN 73 8107 ze 7. 10. 1981.

ČSN EN 13374 (73 8125) Systémy dočasné ochrany volného okraje. Specifikace výrobku, zkušební metody. Stanoví požadavky a zkušební metody pro systémy dočasné ochrany volného okraje pro použití v průběhu stavby nebo údržby budov a dalších konstrukcí. Tato norma neposkytuje požadavky pro systémy ochrany volného okraje určené pro: - ochranu proti nárazu vozidel nebo jiných pohyblivých zařízení, - ochranu před sklouznutím volných sypkých hmot, sněhu, apod., - ochranu veřejnosti před pádem. Tato norma se nevztahuje na systémy ochrany okraje lešení. ČSN EN 13374 byla vydána v lednu 2005.

ČSN P 73 9010 Navrhování a výstavba staveb civilní ochrany. Platí pro navrhování a výstavbu stálých tlakově odolných úkrytů, stálých tlakově neodolných úkrytů, chráněných pracovišť, malokapacitních úkrytů, speciálních úkrytů a staveb pro dekontaminaci. Stanovuje technické parametry požadované pro stavební technologickou část těchto staveb z hlediska ochrany obyvatelstva s výjimkou navrhování konstrukcí STOÚ CO (Stálý Tlakově Odolný Úkryt Civilní Ochrany), pro které platí ČSN 73 9001. Uvedené stavby se navrhují pro běžný provoz podle obecně platných předpisů pro navrhování. V několika přílohách normy jsou specifikovány zvláštní požadavky na členění těchto prostorů, prostorové vybavení místností, zajištění mikroklimatu, hladin hluku apod. ČSN P 73 9010 byla vydána v červnu 2005. Částečně nahrazuje ČSN 73 9001 z ledna 1994.

Třída 74 - Části staveb

Obsahuje technické normy pro ocelová schodiště, žebříky a zábradlí, pro stropy a podlahy, okna, dveře, vrata z různých materiálů, dále normy pro doplňkové části stavebních objektů a bytová jádra a konečně pro lehké obvodové pláště. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 135 norem (k témuž datu v r. 2004 – 123, v r. 2003 - 115 v r. 2002 – 106, v r. 2001 - 75 a v r. 2000 - 57 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 5 norem.

ČSN EN 14024 (74 6036) Kovové profily s přerušением tepelného mostu. Mechanické funkční vlastnosti. Požadavky, posouzení výpočtem a zkouškami. Určuje požadavky pro posuzování mechanické pevnosti kovových profilů společně s přerušением tepelného mostu. Také specifikuje zkoušky pro stanovení charakteristických hodnot mechanických vlastností profilů s přerušением tepelného mostu a hodnocení vhodnosti použitých materiálů na přerušением tepelného mostu. Tento dokument platí pro profily s přerušением tepelného mostu navržené hlavně pro okna, dveře, prosklené stěny a lehké obvodové pláště. Neplatí pro přerušением tepelného mostu vyrobené jen z kovových profilů spojených kovovými nýty nebo šrouby. ČSN EN 14024 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 14019 (74 7210) Lehké obvodové pláště. Odolnost proti nárazu. Funkční požadavky. Určuje funkční požadavky pro lehké obvodové pláště (s výjimkou „skla ve stavebnictví“, které je klasifikováno podle /ČSN/ EN 12600) podle kritéria zatěžování při nárazu měkkým tělesem specifikovaného v této normě a zkušného podle (ČSN) EN 13049. Cílem tohoto kritéria je bezpečnost při užívání a celistvost lehkého obvodového pláště v případě nárazu na jeho povrch. Shoda s funkčním požadavkem je stanovena laboratorní zkouškou. Tato norma nebude mít žádný vztah k případně existujícím národním stavebním/zdravotním a bezpečnostním předpisům a jejichž požadavky mají platnost nezávisle a souběžně s těmito zkušnými funkčními požadavky. ČSN EN 14019 byla vydána

v únoru 2005.

ČSN EN 607 (74 7704) Okapové žlaby a tvarovky z PVC-U. Definice, požadavky a zkoušení. Specifikuje požadavky a zkušební metody pro okapové žlaby a tvarovky vyrobené z neměkčeného polvinylchloridu (PVC-U) určené pro odvod dešťové vody. ČSN EN 607 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 607 z listopadu 1996.

ČSN EN 1462 (74 7706) Žlabové háky. Požadavky a zkoušení. Specifikuje požadavky na krokevní a čelní žlabové háky pro upevnění okapových žlabů podle (ČSN) EN 607 a (ČSN) EN 612. ČSN EN 1462 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 1462 z července 1998.

ČSN EN 12951 (74 7750) Prefabrikované příslušenství pro střešní krytiny. Trvale připevněné střešní žebříky. Specifikace výrobku a zkušební metody. Platí pro kovové střešní žebříky, které jsou trvale připevněné k nosným konstrukcím šikmých střech a které slouží pro provádění kontroly, údržby a opravy zařízení, umístěných nad rovinou střechy. Norma stanovuje základní rozměry, použitelné materiály, požadavky s ohledem na únosnost a rozsah zkoušek. Předmětem normy nejsou lávky, samostatné nášlapné plochy, samostatné schody nebo střešní žebříky, které nejsou trvale připevněné a požární únikové žebříky. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 89/106/EHS zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 12951 byla vydána v dubnu 2005.

Třída 75 - Vodní hospodářství

Obsahuje základní, názvoslovné a výpočtové technické normy pro vodní hospodářství, hydromeliorace (všeobecně, průzkumné práce, odvodňování, závlahy apod.), dále normy pro provoz vodohospodářských děl, pro hydrotechniku, úpravy vodních toků, nádrže, zdrže, apod. Posléze normy pro ochranu vodních toků, ochranu vod při manipulaci se závadnými látkami a jejich skladování a pro protierozní ochranu zemědělské půdy. Poměrně značně rozsáhlá skupina normalizující chemické výrobky pro úpravu vody. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro vodárenství (všeobecně, odběr, jímání, úprava a čerpání vody, vodovodní potrubí a vodárenské objekty). Tato třída obsahuje též normy pro kanalizace (všeobecně, stokové sítě a objekty na nich, trubní materiály, čištění odpadních vod, vnitřní kanalizace, provoz a zkoušení apod.). Konečně normy pro jakost vod (odběr vzorků, požadavky na jakost, fyzikální, chemický, biologický, mikrobiologický a radiologický rozbor vod a rozbor kalů). Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 453 norem (k témuž datu v r. 2004 - 430, v r. 2003 - 405, v r. 2002 - 368, v r. 2001 - 342 a v r. 2000 - 296 norem). V prvním pololetí r. 2005 z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 18 norem.

ČSN EN 14095 (75 5202) Zařízení k úpravě vody v budovách. Elektrolytická dávkovací zařízení s hliníkovými anodami. Požadavky na provedení, bezpečnost a zkoušení. Platí pro systémy elektrolytického dávkování pro úpravu vody určené k lidské spotřebě v budovách (vnitřních vodovodech) a založené na anodickém rozpouštění hliníku (působením stejnosměrného proudu). Stanoví konstrukční (ne však rozměrové) a provozní požadavky. Popisuje příslušné postupy ke zkoušení výkonnosti a bezpečnosti. Týká se pouze těch zařízení k úpravě pitné vody, která jsou trvale připojena k elektrické síti. ČSN EN 14095

byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 14095 z července 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14095 z července 2004 převzala normu EN 14095:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13077 (75 5418) Zařízení na ochranu proti znečištění pitné vody zpětným průtokem. Volný výtok s nekruhovým přepadem (neomezený). Skupina A. Druh B. Stanoví vlastnosti a požadavky na volné výtoky s nekruhovým přepadem (neomezené) skupiny A, druhu B při jmenovité průtočné rychlosti nepřesahující 3 m/s. Volné výtoky jsou zařízení k ochraně pitné vody před znečištěním ve vnitřních vodovodech. Tato norma platí pro volné výtoky s nekruhovým přepadem v průmyslově vyráběných zařízeních a pro volné výtoky v zařízeních zhotovených na místě, a stanoví fyzikálně chemické vlastnosti konstrukčních materiálů použitých k účelům a aplikacím, které zajišťují, aby v průběhu běžného provozu byl zajištěn soulad s touto normou. ČSN EN 13077 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13077 z července 2004.

ČSN EN 13078 (75 5419) Zařízení na ochranu proti znečištění pitné vody zpětným průtokem. Volný výtok s ponořeným přítokem, zahrnující přívod vzduchu a přepad. Skupina A. Druh C. Stanoví vlastnosti a požadavky na volný výtok s ponořeným přítokem, zahrnujícím přívod vzduchu a přepad, skupiny A, druhu C. Volné výtoky jsou zařízení k ochraně pitné vody před znečištěním ve vnitřních vodovodech. Tato norma platí pro volné výtoky v průmyslově vyráběných zařízeních a pro volné výtoky v zařízeních zhotovených na místě, a stanoví fyzikálně chemické vlastnosti konstrukčních materiálů použitých k účelům a aplikacím, které zajišťují, aby v průběhu běžného provozu byl zajištěn soulad s touto normou. ČSN EN 13078 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13078 z července 2004.

ČSN EN 14457 (75 6305) Všeobecné požadavky na stavební dílce pro bezvýkopové technologie stok a kanalizačních přípojek. Stanovuje všeobecné požadavky na trouby a jejich spoje, používané pro stoky a kanalizační přípojky, prováděné bezvýkopovými (bezryhovými) technologiemi, které jsou „trubní protlak“, „mikrotunelování“ a „protlak s vodící troubou“ a provozované jako gravitační systémy stok a kanalizačních přípojek při maximálním tlaku 40 kPa nebo jako tlakové systémy podle (ČSN) EN 773 při tlaku vyšším než 40 kPa. Tato norma se vztahuje na stavební dílce používané k odvádění splaškových odpadních vod, dešťových a povrchových vod, jakož i ostatních odpadních vod, např. průmyslových, pokud nepoškozují tyto stavební dílce. ČSN EN 14457 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 14457 z ledna 2005. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 14457 (73 6505) z ledna 2005 převzala EN 14457:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 12255 (75 6403) Čistírny odpadních vod. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné stavební zásady, Část 2: Neobsazena, Část 3: Předčištění, Část 4: Primární čištění, Část 5: Čištění odpadních vod v biologických nádržích, Část 6: Aktivace, Část 7: Biofilmové reaktory, Část 8: Kalové hospodářství, Část 9: Kontrola pachů a odvětrání, Část 10: Zásady bezpečnosti, Část 11: Všeobecné návrhové údaje, Část 12: Automatizovaný systém řízení, Část 13: Čištění odpadních vod chemickým srážením, Část 14: Dezinfekce, Část 15: Měření standardní oxygenační kapacity v aktivační nádrži a Část 16: Filtrace odpadních vod. *Poznámka recenzenta: 1) Část výše uvedených částí byla v ČR vydána jako ČSN ISO a část jako ČSN EN ISO. 2) Recenze částí 3, 8, 10 a 11 jsme uveřejnili v AHEM č. 7/2002. Část 5 jsme recenzovali v AHEM č. 4/2001, s. 105. Recenze Částí 1, 4, 6, 7 a 9 byly obsaženy v AHEM č. 6/2003, s. 105 – 106. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 12255-14 (75 6403) Čistírny odpadních vod. Část 14: Dezinfekce. Stanoví funkční požadavky na dezinfekci odtoku z čistíren odpadních vod (dále jen čistírny). Přednostně se používá v čistírnách pro více než 50 EO (ekvivalentních obyvatel), navrhovaných pro čištění komunálních odpadních vod. Rozdíly ve způsobech čištění odpadních vod v Evropě vedly k vývoji různých systémů dezinfekce. Tato norma poskytuje základní informace o těchto systémech, nepopisuje však všechny dostupné systémy. Podrobnější informace, doplňující ustanovení této normy, lze získat z podkladů uvedených v bibliografii. ČSN EN 12255-14 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 12225-14 z července 2004.

ČSN EN 1825 (75 6553) Lapáky tuků. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Zásady pro navrhování, provádění a zkoušení, označování a řízení jakosti a Část 2: Výběr jmenovitého rozměru, osazování, obsluha a údržba. Druhá část norma byla recenzována v AHEM, č. 1/2004, s. 123. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato první část:

ČSN EN 1825-1 (75 6553) Lapáky tuků. Část 1: Zásady pro navrhování, provádění a zkoušení, označování a řízení jakosti. Stanoví definice, jmenovité velikosti, zásady navrhování, funkční požadavky, označování, zkoušení a řízení jakosti pro lapáky tuku. Platí pro lapáky určené k odlučování tuků a olejů rostlinného nebo živočišného původu z odpadních vod na principu gravitace a bez pomoci vnější energie. Neplatí pro lapáky tuku, určené k čištění domovních splaškových vod z kuchyní rodinných domků o jmenovité velikosti menší než 1. Neplatí pro odlučování lehkých kapalin, např. benzínu, motorové a topné nafty, a nezahrnuje čištění odpadních vod obsahujících výhradně stabilní emulze tuků a olejů. Tato norma též neřeší používání biologických přísad (bakterií a enzymů). Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 1825-1 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 13508 (75 6901) Posuzování stavu venkovních systémů stokových sítí a kanalizačních přípojek. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky a Část 2: Kódovací systém pro vizuální prohlídku. Obě části platí pro posuzování stavu venkovních systémů stokových sítí a kanalizačních přípojek prohlídkou, dále pro základní kodifikaci, zohlednění vnějších podmínek a další informace. Platí pro venkovní systémy stokových sítí a kanalizačních přípojek, které jsou provozovány především jako gravitační od místa, kde odpadní vody opouštějí budovy, popř. dešťový svod ze střechy, nebo kde vtékají do dešťové vpusti až po místo, kde vytékají do čistírny odpadních vod nebo do vodního recipientu. Stoky a kanalizační přípojky pod budovami jsou do systému zahrnuty, jen pokud nejsou součástí vnitřní kanalizace budovy. Obě části byly k dispozici v prvním pololetí 2005:

ČSN EN 13508-1 (75 6901) Posuzování stavu venkovních systémů stokových sítí a kanalizačních přípojek. Část 1: Všeobecné požadavky. Stanovuje všeobecné podmínky pro posuzování stavu systémů stokových sítí a kanalizačních přípojek. ČSN EN 13508-1 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13508-1 z července 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13508-1 z července 2004 převzala normu EN 13508-1:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13508-2 (75 6901) Posuzování stavu venkovních systémů stokových sítí a kanalizačních přípojek. Část 2: Kódovací systém pro vizuální prohlídku. Tato rozsáhlá

(cca 108 stran) norma stanovuje kódovací systém pro popis nálezu provedený vizuální prohlídkou uvnitř stok a kanalizačních přípojek a ve vstupních a revizních šachtách. Případně může být tato část normy, ve shodě s požadavky objednatele, použita i pro tlakové a podtlakové systémy. Neobsahuje všeobecné požadavky na provádění prohlídek. ČSN EN 13508-2 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 13508-2 z prosince 2003. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN 13508-2 z prosince 2003 převzala normu EN 13508-2:2003 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN ISO 17994 (75 7016) Jakost vod. Kritéria pro zjištění ekvivalence dvou mikrobiologických metod. Definuje postup pro porovnání dvou metod určených k detekci nebo kvantifikaci stejné sledované skupiny nebo druhu mikroorganismů. Norma poskytuje matematický základ pro vyhodnocení průměrné relativní funkčnosti (výkonnosti) dvou metod z hlediska zvoleného kritéria ekvivalence. Porovnávat lze jakékoli dvě metody stanovení počtu (kolonii nebo pozitivních zkumavek) nebo jakékoli dvě detekční metody (metody P/A zjišťující přítomnost/absenci organismu) určené ke stejnému účelu. Tato norma neuvádí žádný postup, jak přímo porovnat kvantitativní metodu (počet kolonií nebo MPN) s metodou detekční (P/A). Postupy při provádění normalizovaných zkoušek jsou popsány. V úvodu normy stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ – Pracovníci používající tuto normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma neuvádí všechny bezpečnostní problémy, které se mohou vyskytnout při jejím používání. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotní opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů.** ČSN EN ISO 17994 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 12873 (75 7333) Vliv materiálů na vodu určenou k lidské spotřebě. Vliv migrace. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Zkušební metoda pro průmyslově vyráběné výrobky nekovové a bez obsahu cementu, Část 2: Zkušební metoda pro materiály nekovové a bez obsahu cementu používané na místě, Část 3: Zkušební metoda pro ionexové pryskyřice a sorbety a Část 4: Zkušební metoda pro membránové systémy úpravy vody. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 12873-1 (75 7333) Vliv materiálů na vodu určenou k lidské spotřebě. Vliv migrace. Část 1: Zkušební metoda pro průmyslově vyráběné výrobky nekovové a bez obsahu cementu. Předepisuje postup stanovení migrace látek z průmyslově vyráběných nebo hromadně užívaných výrobků nekovových a neobsahujících cement, používaných ve styku s vodou určenou k lidské spotřebě. Norma platí pro výrobky sloužící k transportu a přechovávání vody určené k lidské spotřebě, i surové vody používané k výrobě vody určené k lidské spotřebě, za různých podmínek. Stanoví postup extrakce látek z hotových výrobků do vody. Za pozornost stojí v kapitole 5 - Činidla poznámky u některých činidel, a to: u zředěné kyseliny dusičné je tato **POZNÁMKA: Je třeba zvýšené opatrnosti, protože se při ředění vyvíjí teplo.** Dále u kyseliny chromsírové je tato **POZNÁMKA: Kyselina chromsírová je nebezpečná při skladování. Může roztrhnout uzavřenou nádobu v důsledku vývoje oxidu uhličitého. Je silným okysličovadlem a potenciálně může explodovat s oxidovatelnými látkami, ve styku s acetonem nebo alkoholy může způsobovat vznícení. Zahřeje-li se až k rozkladu, vyvíjí štiplavý kouř a nedýchatelné dýmy.** Konečně u roztoku chlornanu sodného je tato **POZNÁMKA: Roztok chlornanu sodného je nestabilní a má se připravovat vždy v den použití, použitelnost se má vždy přezkoušet.** ČSN EN 12873-1 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 12873-1 z července 2004.

ČSN EN ISO 6878 (75 7465) Jakost vod. Stanovení fosforu. Spektrofotometrická metoda s molybdenanem amonným. Určuje metody stanovení: - orthofosforečnanů (viz kapitola 4), - orthofosforečnanů po extrakci rozpouštědlem (viz kapitola 5), - hydrolyzovatelných fosforečnanů a orthofosforečnanů (viz kapitola 6), - celkového fosforu

po rozkladu (viz kapitola 7 a 8). Metody se používají k rozboru všech druhů vod včetně mořské i vyčištěných odpadních vod. Bez ředění lze ve vzorcích stanovit koncentrace fosforu v rozsahu 0,005 mg/l až 0,8 mg/l. Extrakční postup umožňuje stanovit nižší koncentrace fosforu. V tomto případě je mez detekce asi 0,0005 mg/l. V úvodu normy stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ – Pracovníci používající tuto normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma neuvádí všechny bezpečnostní problémy, které se mohou vyskytnout při jejím používání. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotní opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů. Je bezpodmínečně nutné, aby zkoušky podle této normy prováděli náležitě kvalifikovaní pracovníci. Odpadní roztoky obsahující molybdenan a antimon mají být odstraňovány vhodným způsobem.** ČSN EN ISO 6878 byla vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN EN 1189 z července 1998.

ČSN EN ISO 9562 (75 7531) Jakost vod. Stanovení absorbovatelných organicky vázaných halogenů (AOX). Určuje metodu přímého stanovení organicky vázaného chloru, bromu a jodu (vyjádřeno jako chlorid) ve vodě ve formách absorbovatelných na aktivní uhlí obvykle od koncentrace 10 µg/l. Tuto metodu lze použít u vzorků (viz 9.2) s koncentracemi anorganických chloridových iontů menšími než 1 g/l. Vzorky s vyššími koncentracemi chloridů se před analýzou musí ředit. Metodu lze také použít u vzorků obsahujících nerozpuštěné látky, na nichž jsou adsorbovány halogeny (např. nerozpustné halidy). Filtrace vzorku před analýzou umožní oddělené stanovení rozpuštěných a nerozpuštěných absorbovatelných organicky vázaných halogenů (AOX). Na konci Úvodu normy stojí za pozornost tyto informace: **UPOZORNĚNÍ - Pracovníci používající tuto normu by měly ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma neuvádí všechny bezpečnostní problémy, které se mohou vyskytnout při jejím používání. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů. DŮLEŽITÉ – Základním požadavkem je, aby zkoušky podle této normy prováděli náležitě kvalifikovaní pracovníci.** ČSN EN ISO 9562 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 1485 z července 1998.

ČSN 75 7611 Jakost vod. Stanovení celkové objemové aktivity alfa. Uvádí dvě metody stanovení celkové objemové aktivity alfa ve vodách: a) měření směsi odparku vzorku vody se scintilátorem ZnS (Ag), b) měření zbytku po žihání okénkovým proporcionálním nebo scintilačním detektorem. ČSN 75 7611 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 75 7611 z 12. 5. 1988.

ČSN 75 7712 Jakost vod. Biologický rozbor. Stanovení biosestonu. Platí pro stanovení biosestonu ve vodách metodami: a) stanovení drobného biosestonu (mikroskopického obrazu); b) stanovení většího biosestonu; c) stanovení reosestonu; d) stanovení vloček plovoucích bakterií a hub. Stanovení je kvalitativní (taxonomickou) a kvantitativní (či jen semikvantitativní) analýzou biosestonu povrchových, pitných, podzemních a odpadních vod. ČSN 75 7712 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN 75 7711 z 28. 9. 1987 a ČSN 75 7712 z července 1998.

ČSN EN 14407 (75 7722) Jakost vod. Návod pro identifikaci a kvantifikaci bentických rozsivek z vodních toků a pro interpretaci dat. Stanovuje metody identifikace a výpočtu relativního podílu taxonů rozsivek na preparátech a interpretaci dat, významných pro hodnocení jakosti vody ve vodních tocích. Data získaná touto metodou jsou vhodná pro tvorbu indexů a metod hodnocení založených na relativní abundanci taxonů. Metody identifikace a kvantifikace mohou být použity také pro studium bentických rozsivek na jiných

biotopech (habitatch) za předpokladu, že jsou použity metody interpretace dat odpovídajících těmto biotopům. V Úvodu normy stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ - Pracovníci používající tuto normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma neuvádí všechny bezpečnostní problémy, které se mohou vyskytnout při jejím používání. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů.** ČSN EN 14407 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN ISO 11733 (75 7777) Jakost vod. Stanovení odstranitelnosti a biologické rozložitelnosti organických látek ve vodním prostředí. Simulační zkouška s aktivním kalem. Specifikuje metodu stanovení odstranitelnosti a biologické rozložitelnosti organických látek aerobními mikroorganismy. Zkušební podmínky popsané v této normě simulují podmínky při biologickém čištění odpadních vod. Pro zkoušku lze použít dva systémy: model aktivace nebo model v porézní nádobě. Zkoušky lze volitelně provést za podmínek nitrifikace a denitrifikace (viz příloha A) a jako sprážené zařízení (příloha B). Tuto metodu lze použít ke stanovení biologické rozložitelnosti nebo odstranitelnosti organických látek v odpadní vodě. Pokud se vyžadují další nebo jiné informace k chování zkoušené sloučeniny nebo odpadní vody na čistírně odpadních vod, mohou být provedeny další zkoušky biologické rozložitelnosti. Další informace o vhodnosti této metody a případných dalších metodách biologické rozložitelnosti jsou uvedeny v ISO/TR 15462 (do dubna 2005 v ČR nezavedena). Všeobecné informace o biochemickém zkoušení jsou uvedeny v (ČSN EN) ISO 5667-16. Za pozornost dále stojí tyto tři definice: Čl. **3.3 Chemická spotřeba kyslíku (CHSK)** (chemical oxygen demand, COD) hmotnostní koncentrace kyslíku ekvivalentní spotřebě oxidačního činidla spotřebovaného na oxidaci zkoušené látky nebo jiné organické látky za definovaných podmínek. Čl. **3.7 Rozpuštěný organický uhlík (DOC)** (dissolved organic carbon) část organického uhlíku ve vodě, která nemůže být odstraněna specifickou separací a čl. **3.14 Celkový organický uhlík (TOC)** (total organic carbon) celkový organický uhlík přítomný v organických látkách, který je ve vodě rozpuštěný a nerozpuštěný. V Předmluvě této normy stojí za pozornost tato **VÝSTRAHA - BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ Aktivovaný kal a splašková odpadní voda mohou obsahovat potenciálně patogenní organismy. Proto při manipulaci s nimi musí být přijata vhodná opatření. Se zkoušenými toxickými látkami nebo látkami neznámých vlastností se musí zacházet opatrně.** ČSN EN ISO 11733 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 11733 z října 1999.

ČSN ISO 14593 (75 7780) Jakost vod. Hodnocení úplné aerobní biologické rozložitelnosti organických látek ve vodním prostředí. Metoda stanovení anorganického uhlíku v těsně uzavřených lahvičkách (CO₂ headspace metoda). Specifikuje metodu hodnocení úplné aerobní biologické rozložitelnosti organických látek ve vodním prostředí stanovením anorganického uhlíku při dané koncentraci mikroorganismů. V této zkoušce se biogenně vznikající anorganický uhlík měří přímo v nádobách takovým způsobem, že rychlost měření se téměř rovná rychlosti mikrobiální produkce. V Předmluvě normy stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ Aktivovaný kal a splašková voda mohou obsahovat potenciálně patogenní organismy. Proto při manipulaci s nimi mají být přijata vhodná opatření. Se zkoušenými toxickými látkami nebo látkami neznámých vlastností by se mělo zacházet s opatrností.** V normě dále stojí za pozornost tyto definice: **3.5 celkový organický uhlík (TOC)** (*total organic carbon*) celkový organický uhlík přítomný v organických látkách, který je ve vodě rozpuštěný a nerozpuštěný, **3.6 rozpuštěný organický uhlík (DOC)** (*dissolved organic carbon*) část organického uhlíku ve vodě, která nemůže být odstraněna specifickou separací, **3.7 celkový anorganický uhlík (TIC)** (*total*

inorganic carbon) celkový anorganický uhlík pocházející z oxidu uhličitého a z uhličitů a definice **3.8 rozpuštěný anorganický uhlík (DIC)** (*dissolved inorganic carbon*) část anorganického uhlíku ve vodě, která nemůže být odstraněna specifickou separací. ČSN ISO 14593 byla vydána v březnu 2005.

ČSN ISO 11731-2 (75 7881) Jakost vod. Stanovení bakterií rodu *Legionella*. Část 2: Metoda přímé membránové filtrace pro vody s malým počtem bakterií. Popisuje monitorovací metodu pro izolaci organismů rodu *Legionella* a jejich kvantitativní stanovení ve vodě určené k lidskému použití (např. teplá a studená voda, voda používaná k praní), k lidské spotřebě a v upravených vodách ke koupání (např. bazény). Je zvláště vhodná pro vody, v nichž se očekává malý počet bakterií rodu *Legionella*. Protože růst bakterií rodu *Legionella* může být inhibován růstem kolonií ostatních bakterií na membránovém filtru, je metoda vhodná pouze pro vody obsahující malý počet bakterií (doprovodné mikroflóry). Za pozornost stojí před Předmětem normy uvedené toto **UPOZORENÍ Pracovníci používající tuto druhou část normy by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato část neuvádí všechny bezpečnostní problémy, pokud existují v souvislosti s jejím používáním. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní i zdravotnická opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů.** V normě stojí dále za pozornost kapitola 4 - Bezpečnostní opatření, kde se uvádí: „Při práci s činidly užívanými v této normě je nutno dodržovat předpis Kontrola látek nebezpečných zdraví. *(Formou NÁRODNÍ POZNÁMKY je uvedeno, že tento předpis nebyl aplikován do české legislativy. V ČR je nutné dodržovat vhodná bezpečnostní opatření.)* Zkušenosti mikrobiologové mohou bezpečně pracovat s legionellami na nekrytých pracovních stolech v běžných mikrobiologických laboratořích, které odpovídají Bezpečnostní úrovni 2. *(Formou další NÁRODNÍ POZNÁMKY je uvedeno, že ani tento předpis nebyl aplikován do české legislativy. V ČR je nutné dodržovat bezpečnostní opatření pro práci s patogenními organismy.)* Infekce je způsobována inhalací organismů, a proto je vhodné posoudit všechny pracovní úkony z hlediska možnosti vzniku aerosolu. Jsou-li jakékoliv pochybnosti, je nutno práci provádět v bezpečném očkovacím boxu.“ ČSN ISO 11731-2 byla vydána v lednu 2005.

Třída 76 - Poštovní služby

Tato třída byla nově otevřena v r. 2002. Obsahuje (bude obsahovat) terminologické a všeobecné normy z oblasti poštovních služeb. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této nové a malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 18 norem. (k témuž datu v r. 2004 - 7 norem). V r. 2003 - kdy se tato třída poprvé objevila v seznamu - obsahovala jednu technickou normu.

Třída 77 - Obaly a obalová technika

Obsahuje názvoslovné, předmětové a předpisové normy pro obalovou techniku, normy pro zkoušení obalových prostředků, materiálů a balení vůbec, dále pro zkoušení spotřebitelských, obchodních a přepravních obalů. Posléze obsahuje normy pro vlastnosti a zkoušení pomocných obalových prostředků a pro vnější vlivy na obaly a balení. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro rozměrové a objemové řady obalů, pro obalové prostředky všeobecně a pro obaly na aerosoly. V neposlední řadě normy pro hmatatelné výstrahy na obalech a konečně i normy pro balicí stroje a zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 284 norem (k témuž datu v r. 2004 - 284, v r. 2003 - 271, v r. 2002 - 298, v r. 2001 - 266 a v r. 2000 - 245 norem). V prvním pololetí

r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 25 norem.

ČSN EN 13427 (77 0145) Obaly. Požadavky na používání evropských norem pro obaly a odpady z obalů. Specifikuje požadavky a postup, podle něhož může osoba nebo organizace odpovědná za uvedení obalu nebo baleného výrobku na trh (dodavatel) kombinovat použití pěti (mandátových) obalových norem a jedné (mandátové) zprávy CEN (ve dvou částech). *Poznámka recenzenta: Pěti mandátovými normami se zřejmě rozumí (ČSN) EN 13428, (ČSN) EN 13429, (ČSN) EN 13430, (ČSN) EN 13431 a (ČSN) EN 13432, zprávami CEN se zřejmě rozumí (ČSN) CR 13695-1 a (ČSN) CR 13695-2. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to směrnici nového přístupu 94/62/ES o obalech a obalových odpadech. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena zákonem č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů. ČSN EN 13427 byla vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN EN 13427 ze srpna 2001.*

ČSN EN 13428 (77 0146) Obaly. Specifické požadavky na výrobu a složení. Prevence snižování zdrojů. Stanovuje postup pro posuzování obalu k zajištění přiměřené hmotnosti a/nebo objemu materiálů obsažených v obalu při zachování: - funkčnosti v dodavatelském a uživatelském řetězci, - bezpečnosti a hygieny jak pro výrobek, tak ve vztahu k uživateli/spotřebiteli, - přijatelnost baleného výrobku pro uživatele/spotřebitele. Tento dokument zároveň stanovuje metodiku a postup pro určení přítomnosti čtyř těžkých kovů jmenovaných v článku 11 Směrnice o obalech a obalových odpadech 94/62/ ES a pro určení přítomnosti a minimalizace jakýchkoli nebezpečných látek a přípravků, jestliže se vyskytují v obalech a uvolňují se do životního prostředí v důsledku operací při nakládání s odpady. Tyto postupy jsou uvedeny v (ČSN) CR 13695-1 a v (ČSN) CEN/TR 13695-2. Tento dokument nemůže samostatně zajistit předpoklad shody. Postup k použití tohoto dokumentu uvádí (ČSN) EN 13427. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to směrnici nového přístupu 94/62/ES o obalech a obalových odpadech. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena zákonem č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů. ČSN EN 13428 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13428 ze srpna 2001.*

ČSN EN 13429 (77 0147) Obaly. Opakované použití. Stanovuje požadavky na obal, aby mohl být klasifikován jako opakovaně použitelný a uvádí postupy pro posouzení shody s těmito požadavky, včetně přidružených systémů. Tento dokument nemůže sám o sobě zajistit předpoklad shody. Postup k použití tohoto dokumentu je uveden v (ČSN) EN 13427. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to směrnici nového přístupu 94/62/ES o obalech a obalových odpadech. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena zákonem č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů. ČSN EN 13429 byla vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN EN 13429 ze září 2001.*

ČSN EN 13430 (77 0148) Obaly. Požadavky na obaly využitelné k recyklaci materiálu. Stanovuje požadavky na obal, aby mohl být klasifikován jako využitelný formou recyklace materiálu, přičemž poskytuje prostor jak k trvalému vývoji obalů, tak i technologiím pro jejich využití a uvádí postupy pro posuzování shody s těmito požadavky. Tento dokument nemůže samostatně zajistit předpoklad shody. Postup k použití tohoto dokumentu je uveden v (ČSN) EN 13427. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to směrnici nového přístupu 94/62/ES o obalech a obalových odpadech. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena zákonem*

č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů. ČSN EN 13430 byla vydána v únoru 2005. Nahradila ČSN EN 13430 ze září 2001.

ČSN EN 13431 (77 0149) Obaly. Požadavky na obaly využitelné jako zdroj energie, včetně specifikace minimální výhřevnosti. Stanovuje požadavky na obal, aby mohl být klasifikován jako energeticky využitelný a uvádí postupy pro posouzení shody s těmito požadavky. Působnost tohoto dokumentu je omezena na oblast, která leží pod kontrolou dodavatele. Tento dokument nemůže sám o sobě zajistit předpoklad shody. Postup k použití tohoto dokumentu je uveden v (ČSN) EN 13427. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to směrnici nového přístupu 94/62/ES o obalech a obalových odpadech. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena zákonem č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů. ČSN EN 13431 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 13431 ze září 2001.*

ČSN 77 0150-2 Obaly. Požadavky na měření a ověřování čtyř těžkých kovů a jiných nebezpečných látek přítomných v obalech a jejich uvolňování do životního prostředí. Část 2: Požadavky na měření a ověřování nebezpečných látek v obalech a jejich uvolňování do životního prostředí. Stanovuje metodiku a postup pro určování přítomnosti jiných nebezpečných látek a jejich minimalizaci s ohledem na přílohu II, odstavec 1, odrážku 3 Směrnice 94/62/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR zavedena zákonem č. 477/2001 Sb., o obalech.* Tento dokument je určen k praktickému použití a k tomu, aby umožnil účinnou aplikaci Směrnice 94/62/ES i v malých a středně velkých společnostech obalového průmyslu, kterým poskytuje metodiku na posuzování shody s touto směrnicí EU. Tento dokument nemůže samostatně zajistit předpoklad shody. Postup k použití tohoto dokumentu uvádí (ČSN) EN 13427. Za pozornost stojí Příloha C, která přináší dva příklady bezpečnostních listů pro Podkladový extruzní nános a pro Lak na sklo. *Poznámka recenzenta: Jde o špatné překlady listů, které používají terminologie, kterou v ČR používat nelze (např. R- a S-věty). Kromě toho jsou listy vyplněny povrchně; nerespektují platné předpisy v ČR a obsahují několik vyslovených chyb (identifikace komponent, klasifikace přípravku, PEL apod.) U prvního přípravku dokonce nelze zjistit, jakou nebezpečnou látku přípravek obsahuje. Kromě toho na nesčetných místech normy jsou chybně formulovány požadavky vztahující se k chemickým látkám a přípravkům. Prakticky nikde v textu normy nejsou citovány předpisy platné v ČR a také přehled citovaných předpisů v Předmluvě k normě je nepřesný a z části i neaktuální. Norma, podle názoru recenzenta, představuje výraznou dezinformaci jejích uživatelů. Protože jde o ČSN, nikoli o EN či ISO normu je s podivem, že tak špatný text mohl být schválen.* ČSN 77 0150-2 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN CR 13695-2 z prosince 2002.

ČSN EN ISO 8317 (77 0410) Obaly. Obaly odolné dětem. Požadavky a zkušební postupy pro opakovaně uzavíratelné obaly. Stanoví požadavky a metody zkoušení pro opakovaně uzavíratelné obaly označené jako odolné dětem. Norma stanoví přijatá kritéria pro obal, je-li zkoušen stanovenými metodami. Tyto metody zahrnují nejen míru účinnosti obalu v zábraně přístupu dětem, ale týkají se také přístupnosti k obsahu pro dospělé. Postupy se vztahují na jakýkoliv výrobek, který by byl při normálním použití uvolněn nebo vyjmut z opakovaně uzavíratelného obalu. Tato norma se týká pouze schválení konstrukčního typu (viz 3.1) a netýká se ověřování kvality. Za pozornost stojí tyto dvě definice: čl. 2.3 **Obal odolný dětem** (child-resistant package) obal, sestávající z nádoby a příslušného uzávěru, jehož otevření (nebo získání přístupu k jeho obsahu) je obtížné pro děti mladší padesáti dvou měsíců, avšak jehož normální používání není obtížné pro dospělé při zkouškách provedených v souladu s požadavky této mezinárodní normy. Dále čl. 2.4 **Opakovaně uzavíratelný obal**

(reclosable package) obal, který po prvním otevření je možný opětovně uzavřít se stejným stupněm odolnosti a schopný opakování tohoto cyklu tolikrát, kolikrát to vyžaduje spotřeba celého obsahu, aniž by se snížil stupeň odolnosti. Dále v normě stojí za pozornost tyto tyto články, a to: čl. 4.2 **Bezpečnostní požadavky** Vedle splnění požadavků odolnosti dětem, specifikovaných v 4.3, musí obal odolný dětem vyhovovat všeobecným požadavkům na obal jako je vhodnost pro danou náplň, zajištění mechanické ochrany a správné funkce po celou jeho životnost. Dále čl. 5.4.2 **Složení zkušební skupiny** Pro zkoušku musí být zajištěn dostatečný počet dětí, aby mohlo být vybráno 200 platných účastníků ve věku od 42 měsíců do 51 měsíců včetně, s rovnoměrným zastoupením věku a pohlaví. Všechny děti musí být zdravé bez zjevného tělesného a duševního postižení, které by ovlivnilo jejich manuální zručnost. Děti nesmějí mít předešlou účast ve více než jedné zkoušce, a to zkoušce s odlišným konstrukčním typem otevíracího mechanismu. Jestliže je přesto přítomno dítě s předchozí účastí na více než jedné zkoušce, je žádoucí, aby mezi zkouškami byly intervaly alespoň jeden týden. Je výhodnější pro jednu zkoušku, aby byla provedena v jednom zkušebním místě (v jednom termínu), poněvadž mohou být statisticky významné rozdíly ve výsledcích mezi prvním a druhým zkoušeným obalem. ČSN EN ISO 8317 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 28317 + AC ze srpna 1996.

ČSN EN 14401 (77 0425) Tuhé plastové obaly. Metody zkoušení nepropustnosti uzávěrů. Vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 8106 (77 0553) Skleněné obaly. Stanovení objemu gravimetrickou metodou. Metoda zkoušení. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 70 0553 z 24. 10. 1981.

ČSN EN ISO 16101 (77 0611) Obaly. Přepavní obaly na nebezpečné věci. Zkouška chemické snášenlivosti plastových obalů. Stanovuje požadavky a zkušební metody pro zkoušení snášenlivosti plastových obalů z polyethylenu a kompozitních obalů s vnitřní nádobou z plastu na kapalné látky. Zkoušení zahrnuje skladování s plněnými látkami nebo se standardními kapalinami, jak je stanoveno v Příloze A. (Za standardní kapaliny podle této přílohy se považují kyselina octová, butylacetát, lakový benzín, kyselina dusičná a voda.) Příloha B popisuje zkoušky za laboratorních podmínek, které slouží k posouzení plněných látek vzhledem ke standardním kapalinám. Konečně Příloha C obsahuje tabelárně zpracované přiřazení jednotlivých látek ke standardním kapalinám. V této nesmírně rozsáhlé příloze (cca 50 stran) je u látek, seřazených podle čísel UN (pro účely RID/ADR), uvedeno i zařazení do přepravních tříd, označení příslušným klasifikačním kódem a je stanovena obalová skupina. Tato norma má značný význam pro provedení klasifikace látek pro přepravu po železnici a silnici. Za pozornost stojí na konci Úvodu k normě toto: **Upozornění: Používání této mezinárodní normy se může týkat nebezpečných materiálů a zařízení. Tato mezinárodní norma nemá za cíl věnovat se všem bezpečnostním problémům spojeným s používáním. Uživatel této mezinárodní normy je zodpovědný za vytvoření příslušných bezpečnostních a zdravotních postupů a před používáním musí určit použitelnost regulačních omezení.** Rozsáhlá norma, cca 84 stran. ČSN EN ISO 16101 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 15119 (77 0681) Obaly. Pytle. Stanovení tření naplněných pytlů. Vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 14634 (77 1017) Obalové sklo. Korunkové ústí lahví 26 H 180. Rozměry. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 70 3009 z 29. 8. 1988.

ČSN EN 14635 (77 1018) Obalové sklo. Korunkové ústí lahví 26 H 126. Rozměry. Vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 70 3008 z 29. 8. 1988.

ČSN EN ISO 9100 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Všeobecně, Část 2: 33 střední, Část 3: 38 normální, Část 4: 38 střední, Část 5: 43 a 48 normální, Část 6: 53 a 58 normální, Část 7: 58 vysoké, Část 8: 63, 66 a 70 normální, Část 9: 63, 66 a 70 vysoké, Část 10: 77 normální, Část 11: 82 normální, Část 12: 89 normální, Část 13: 100 normální a Část 14: 110 normální. Poznámka: Části 2, 3 a 4 byly v červnu 2005 v přípravě a měly být publikovány později. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN ISO 9100-1 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 1: Všeobecně. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 9100-5 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 5: 43 a 48 normální. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 9100-6 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 6: 53 a 58 normální. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 9100-7 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 7: 58 vysoké. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 9100-8 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 8: 63, 66 a 70 normální. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 9100-9 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 9: 63, 66 a 70 vysoké. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 9100-10 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 10: 77 normální. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 9100-11 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 11: 82 normální. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 9100-12 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 12: 89 normální. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 9100-13 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 13: 100 normální. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 9100-14 (77 1025) Obalové sklo. Nožové ústí sklenic pro vakuum.
Část 14: 110 normální. Vydána v červnu 2005.

ČSN EN 14391 (77 4002) Obaly. Hliníkové tuby. Hmatatelné výstrahy. Platí pro hliníkové tuby. Stanovuje způsob a umístění hmatatelných výstrah podle (ČSN) EN ISO 11683 ve vztahu k průměru tub. *Poznámka recenzenta: Jde o jednu z podmínek označování obalů např. pro nevidomé ve smyslu podmínek vycházejících ze zákona č. 356/2003 Sb., v platném znění, který se týká chemických látek a chemických přípravků.* ČSN EN 14391 byla vydána v dubnu 2005.

Třída 79 - Průmysl kožedělný

Obsahuje názvoslovné a všeobecné technické normy pro kožedělný průmysl, dále normy pro surové kůže, teletiny, hověziny, koniny, vepřovice kozlečiny apod. Posléze normy pro usně spodkové, svrškové, rukavičkářské, technické, brašnářské, podšívkové apod. a pro jejich jakost, rozборы i zkoušení. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro průmysl obuvnický a pro obuv, brašnářské, sedlářské a rukavičkářské výrobky. Konečně normy pro strojní zařízení pro výrobu obuvi a pro koželužny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 160 norem (k témuž datu v r. 2004 - 154, v r. 2003 - 151, v r. 2002 - 135, v r. 2001 - 139 a v r. 2000 - 113 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí recenze a záznamy, jsme v této třídě v této třídě zachytili 2 normy.

ČSN 79 5600 Obuv. Požadavky a metody zkoušení. Stanoví požadavky na provedení a vlastnosti obuvi, pokud předmětová norma na příslušnou obuv nestanoví jinak. Dále stanoví metody zkoušení, kterými se zjišťuje, zda obuv odpovídá stanoveným požadavkům. Norma obsahuje i specifické požadavky na provedení a vlastnosti sériově vyráběné obuvi pro diabetiky. Norma je vhodná i pro hodnocení obuvnických polotovarů (např. svršků, podešví, stélek). Norma se nevztahuje na obuv použitou, individuálně zhotovovanou ortopedickou obuv, osinkovou obuv, divadelní obuv a obuv, která má povahu hraček. Za pozornost stojí tyto definice v kapitole 3, a to v těchto člancích: **3.10.1: Obuv pro diabetiky:** Obuv, která je vyrobena tak, aby volbou materiálu, konstrukčním řešením a rozměry byla schopna zabránit dalšímu nežádoucímu vývoji nemocných nohou diabetiků nebo jej omezit; **3.11: Obuv pro profesionální použití:** Obuv s ochrannými prvky, která chrání uživatele před poškozením zdraví, které by mohlo nastat při výkonu povolání (např. bezpečnostní obuv – viz /ČSN/ EN ISO 20345, ochranná obuv – viz /ČSN/ EN ISO 20346, pracovní obuv – viz /ČSN/ EN ISO 20347); **3.12: Vodonepropustná obuv:** Obuv, zejména celopryžová (např. vulkanizovaná vcelku), celoplastová (např. tvářená vcelku) nebo obuv s mikroporézní membránou, která (pokud není poškozená) zcela zabraňuje přístupu vody dovnitř obuvi; **3.13: Obuv odolná proti vodě:** Obuv, jejíž konstrukce (výrobní způsob), provedení svršku, použité materiály, popř. další úprava (utěsnění otvorů po vpichu jehly, hydrofobizace atd.) mohou po určitou dobu zamezit pronikání vody dovnitř obuvi. ČSN 79 5600 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN P 79 5600 z ledna 2001.

ČSN EN 13457 (79 8006) Stroje na výrobu zboží a obuvi z usní a syntetických usní. Štípací, kosící, ořezávací stroje, stroje na nanášení a na vysoušení nánosu lepidla. Bezpečnostní požadavky. Platí pro stroje štípací, kosící, stroje na ořezávání okrajů, stroje na řezání pásků, stroje na nanášení a na vysoušení nánosu lepidla, používané při výrobě obuvi a zboží z přírodních a syntetických usní a ostatních příslušných dílců. Tento dokument specifikuje bezpečnostní požadavky pro konstrukci, dopravu, instalaci, nastavování, seřizování, záběh nebo změnu postupu, provoz, čištění, údržbu, vyřazení z provozu, demontáž, atd., pokud se týká bezpečnosti strojů. Dokument bere v úvahu předpokládané používání, poruchu součásti a systému. Zahrnuje všechna významná nebezpečí v obuvnickém průmyslu při výrobě obuvi a zboží z usní a syntetických usní. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou v kapitole 4 tabelárně zpracována všechna nebezpečí, s nimiž se lze setkat u těchto strojů; jsou mezi nimi především nebezpečí úrazová, včetně elektrických, nebezpečí tepelná, vytvářená hlukem, dále nebezpečí z emise výparů, a nebezpečí způsobená zanedbáním ergonomických zásad. Tento dokument se vztahuje na stroje vyrobené po datu vydání této publikace. Poměrně rozsáhlá norma, cca 56 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice nově zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 13457 byla vydána v květnu 2005.

Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky

Zahrnuje všeobecné technické normy pro textilní průmysl, dále zkušební normy pro syntetická i přírodní vlákna, nitě, příze, hedvábí, různé druhy tkanin apod. Dále předmětové normy pro nitě, příze, hedvábí, nejrůznější druhy tkanin běžné potřeby, pro tkaniny

zdravotnické, nábytkové i dekorační a technické. Posléze normy pro oděvy (včetně oděvů pracovních), prádlo, punčochové výrobky, tyly, krajkoviny, síťované výrobky, kloboučnické výrobky, různé kusové výrobky apod. Konečně normy pro motouzy, šňůry, lana, popruhy, stuhly, peří apod. Tato třída norem je v SZÚ systematicky sledována až od 1. ledna 2002.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 564 norem (k témuž datu v r. 2004 - 544, v r. 2003 - 518, v r. 2002 - 516, v r. 2001 - 500 a v r. 2000 - 490 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené, jsme v této třídě zachytili 5 norem.

ČSN EN 14499 (80 4441) Textilní podlahové krytiny. Minimální požadavky pro podložky koberců. Vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 13361 (80 6164) Geosyntetické izolace. Vlastnosti požadované pro použití při stavbě nádrží a hrází. Stanoví důležité vlastnosti geosyntetických izolací zahrnujících polymerní geosyntetické izolace, jílové geosyntetické izolace a živičné geosyntetické izolace, které se používají jako hydroizolace při stavbě nádrží a hrází vhodné metody zkoušení pro zjišťování těchto vlastností. Předpokládané použití těchto výrobků je zabránit průsaku vody stavbou. Tento dokument není použitelný pro geotextilie nebo výrobky podobné geotextiliím. Tento dokument umožňuje hodnotit, zda výrobek vyhovuje požadavkům tohoto dokumentu. Tento dokument stanoví požadavky, které musí splňovat výrobci a jejich oprávnění zástupci, pokud jde o uvedení vlastností výrobků. Tento dokument se nezabývá použitím, kde se dostává geosyntetická izolace do styku s pitnou vodou. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 13361 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 13491 (80 6165) Geosyntetické izolace. Vlastnosti požadované pro použití jako hydroizolace při stavbě tunelů a podzemních staveb. Stanoví důležité vlastnosti geosyntetických izolací zahrnujících polymerní geosyntetické izolace, jílové geosyntetické izolace a živičné geosyntetické izolace, pokud se používají jako hydroizolace při stavbě tunelů a podzemních staveb a stanoví vhodné metody zkoušení pro zjišťování těchto vlastností. Předpokládané použití těchto výrobků je zabránit průsaku vody stavbou. Tento dokument není použitelný pro geotextilie nebo výrobky podobné geotextiliím. Tento dokument umožňuje hodnotit, zda výrobek vyhovuje požadavkům tohoto dokumentu. Tento dokument stanoví požadavky, které musí splňovat výrobci a distributoři, pokud jde o uvedení vlastností výrobků. Tento dokument se nezabývá použitím, kde se dostává geosyntetická izolace do styku s pitnou vodou. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 13491 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 13492 (80 6166) Geosyntetické izolace. Vlastnosti požadované pro použití při stavbě skládek pro kapalné odpady, meziskládek nebo druhotných nádrží. Stanoví důležité vlastnosti geosyntetických izolací zahrnujících polymerní geosyntetické izolace, jílové geosyntetické izolace a živičné geosyntetické izolace, které se používají při stavbě skládek pro kapalné odpady, meziskládek a druhotných nádrží a stanoví vhodné metody zkoušení pro zjišťování těchto vlastností. Předpokládané použití těchto výrobků je

zabránit průsaku vody stavbou. Tento dokument není použitelný pro geotextilie nebo výrobky podobné geotextiliím. Tento dokument umožňuje hodnotit, zda výrobek vyhovuje požadavkům tohoto dokumentu. Tento dokument stanoví požadavky, které musí splňovat výrobci a distributoři, pokud jde o uvedení vlastností výrobků. Tento dokument se nezabývá použitími, kde se dostává geosyntetická izolace do styku s pitnou vodou. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. ČSN EN 13492 byla vydána v březnu 2005.*

ČSN EN ISO 1968 (80 8510) Textilní lana a provaznické výrobky. Slovník. Stanoví slovník, týkající se textilních lan a provaznických výrobků. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví. Česky a anglicky je definováno cca 210 hesel. Poměrně rozsáhlá norma, cca 50 stran. ČSN EN ISO 1968 vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN ISO 1968 ze srpna 1995.

Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu

Obsahuje technické normy pro výrobní a konstrukční směrnice, pro součásti strojů a zařízení textilního průmyslu apod. Dále normy vztahující se na hygienu a bezpečnost práce včetně obsluhy a údržby. Posléze normy pro stroje a zařízení (soukací, družicí, motací a tkací stroje, stroje pletáren, úpravnické stroje a jejich detaily nebo součásti). Konečně normy pro stroje pro prádelny, čistírny a barvírny, žehliče a chemicky čistící stroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 74 norem (k témuž datu v r. 2004 - 72, v r. 2003 - 76, v r. 2002 - 70, v r. 2001 - 70 a v r. 2000 - 102 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.

Třída 82 - Stroje a zařízení pro úpravu povrchu

Obsahuje technické normy pro rozprašovací a stříkací zařízení, pro sušičky a pece. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byly k 1. lednu 2004 celkem 3 normy (k témuž datu v r. 2004 - 3, v r. 2003 - 2, v r. 2002 - 2, v r. 2001 - 1 a v r. 2000 - žádná norma).

Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie

Obsahuje technické normy pro vzorkování venkovního a pracovního ovzduší, pro detekční analytické metody a pro přístroje na zjišťování ovzduší. Dále (zastaralé) normy pro odběr vzorků a rozbory vod a pro ochranu vodních zdrojů. Naproti tomu poměrně nové a stále přibývající normy pro biotechnologické procesy. Posléze rozsáhlý soubor norem pro osobní ochranné pracovní prostředky (zejména pro ochranu hlavy, očí, uší, pro ochranu dýchacích orgánů, ochranu rukou, nohou apod.), normy pro ochranné oděvy, pásy a chrániče a normy pro zkoušení materiálů na ochranné oděvy, rukavice a obuv. Kromě toho neméně rozsáhlý soubor norem pro bezpečnost strojních zařízení, včetně bezpečnostních a ochranných systémů strojů. Nově pak normy ergonomické a pro hodnocení expozice škodlivinám na pracovištích. Dále normy zahrnující širokou problematiku znečišťování venkovního ovzduší (zdroje,

metody a přístroje pro měření tuhých i plyných emisí apod.). Konečně soubor norem vztahující se k půdě a jejímu znečišťování (kvalita půdy, ochrana přírody, odpadové hospodářství apod.) a soubor norem pro sadovnictví a krajinářství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 546 norem (k témuž datu v r. 2004 - 529, v r. 2003 - 491, v r. 2002 - 455, v r. 2001 - 417 a v r. 2000 - 451 norem). Pokles počtu mezi roky 2000 - 2001 byly zejména normy pro rozbory vod, částečně rušené bez náhrady, částečně převáděné do třídy 75. V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále v této třídě zachytili 28 norem.

ČSN EN 458 (83 2111) Chrániče sluchu. Doporučení pro výběr, používání, ošetřování a údržbu. Návod. Poskytuje doporučení pro výběr, používání, ošetřování a údržbu všech typů chráničů sluchu, používaných jako osobní ochranné pracovní prostředky. Za pozornost stojí tato Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 458 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN 458 z července 1996.

ČSN EN 14435 (83 2245) Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Autonomní dýchací přístroj s otevřeným okruhem na tlakový vzduch s polomaskou navrženou pouze pro používání s přetlakem. Požadavky, zkoušení a značení. Specifikuje minimální požadavky pro autonomní dýchací přístroj s otevřeným okruhem na tlakový vzduch s polomaskou navrženým, aby byl použit jen přetlakem. Nevztahuje se na únikové přístroje, potápěčské přístroje a přístroje používané při činnostech hasičů. Laboratorní a praktické zkoušky jsou obsaženy pro posouzení shody s požadavky (technických předpisů, resp. norem). Za pozornost stojí tato Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 14435 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 403 (83 2273) Dýchací sebezáchranné prostředky. Únikové filtrační dýchací přístroje s kuklou proti ohni. Požadavky, zkoušení a značení. Specifikuje filtrační dýchací přístroj s kuklou pro osobní únik před částicemi, oxidem uhelnatým a jinými toxickými plyny vznikajícími při ohni. Specifikuje minimální požadavky na tento přístroj, který je určen pro jedno použití. Nezahrnuje přístroje navržené pro použití za okolností, kde existuje nebo by mohl existovat nedostatek kyslíku (méně kyslíku než 17% objemových). Jsou specifikovány dva typy přístrojů: pro nošení osobami a pro stacionární uložení. Tato norma specifikuje přístroje navržené především pro dospělé uživatele. Některé přístroje nemusejí být vhodné pro děti. Laboratorní a praktické provozní zkoušky jsou zahrnuty pro splnění shody s požadavky. Za pozornost stojí tato Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 403 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN 403 z ledna 1996.

ČSN EN 407 (83 2326) Ochranné rukavice proti tepelným rizikům. Specifikuje požadavky, metody zkoušení, informace pro uživatele a značení ochranných rukavic proti teplu a/nebo ohni. Měla by být používána pro všechny rukavice, které chrání ruce před teplem anebo plameny v jedné nebo ve více z následujících podob: oheň, kontaktní teplo, konvekční

teplo, radiační (sálavé) teplo, malé rozstříknuté částice nebo velká množství roztaveného kovu. Tato norma je použitelná pouze ve spojení s (ČSN) EN 420. Ke specifickým použitím, jako například hašení požárů nebo svařování, se vztahují další normy. Zkoušky výrobku mohou poskytnout pouze úroveň (třídy) provedení, nikoliv úroveň ochrany. Za pozornost stojí v kapitole 7 uvedený piktogram pro takové rukavice, který je prakticky shodný s piktogramem pro vysoce hořlavé látky. (Symbol plamene, tentokrát v poli obvyklém pro znaky – štíty.) Za pozornost stojí tato Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 407 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 14458 (83 2457) Prostředky k ochraně očí. Ochranné obličejové štíty a hledí ochranných přileb pro hasiče, pracovníky sanitních vozů a záchranných služeb. Platí pro hledí speciálně navržené jako výbava a/nebo k používání s přilbami vyhovujícími (ČSN) EN 443, které používají hasiči, nebo s přilbami, které vyhovují (ČSN) EN 443 nebo prEN 14052 (do března 2005 v ČR nezaveden), které jsou používány sanitními a záchrannými službami, podle příslušné situace. Mají za cíl poskytnout ochranu proti očekávaným různým nebezpečím, se kterými se lze setkat při zdolávání požárů, služebními povinnostmi sanitních a záchranných služeb, kromě nebezpečí týkajících se dýchání, kouře a plynů/výparů. V tomto dokumentu jsou popsány tři typy hledí. První poskytuje ochranu proti všeobecným rizikům; druhý poskytne dodatečnou ochranu proti teplu a plameni; třetí typ zahrnuje zorníky z pletiva a je určen k použití za velmi omezených podmínek. Dokument popisuje také dva tvary hledí pro všechny tři typy: jednak chrániče zepředu, které poskytují ochranu obou očí a obličej; a dále chrániče očí, které jsou menší a poskytují efektivně jen ochranu očí. Požadavky této normy se netýkají hledí určených k použití bez přilby (podle /ČSN/ EN 166). Hledí s korekčním účinkem jsou vyjmuty z působnosti této normy. Za pozornost stojí tato Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 14458 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN ISO 20344 (83 2500) Osobní ochranné prostředky. Metody zkoušení obuvi. Specifikuje metody pro zkoušení obuvi jako osobní ochranný prostředek. Z normalizovaných zkoušek, které hodnotí několik desítek vlastností obuvi, stojí za pozornost tyto: V čl. 5.1 je popsána zkouška specifických ergonomických charakteristik. Provádí ji zkušební osoby praktickým nošením a hodnotí vyplněním dotazníku, který má osm otázek. Dále v čl. 6.11 je detailně popsána zkouška na stanovení obsahu šestimocného chromu. Poměrně rozsáhlá norma, cca 72 stran. Za pozornost stojí tato Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN ISO 20344 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 344 z února 1995 a ČSN EN 344-2 z listopadu 1997.

ČSN EN ISO 20345 (83 2501) Osobní ochranné prostředky. Bezpečnostní obuv. Stanoví základní a dodatečné (nepovinné) požadavky na bezpečnostní obuv. Mezi dodatečné patří požadavky, které nelze uplatňovat na každou bezpečnostní obuv a jsou tedy závislé na rizicích, s kterými lze přijít na pracovišti do styku. Jsou to např. elektrické vlastnosti, odolnost proti teplu nebo chladu, ochrana nártu nebo kotníku a další. U jednotlivých zkoušek jsou zpravidla uvedeny parametry, jimž musí bezpečnostní obuv odpovídat. Ergonomické

požadavky se pokládají za splněné, pokud jsou všechny odpovědi na osm otázek, specifikovaných pro tuto vlastnost v (ČSN) EN ISO 20344 čl. 5.1, kladné. Pokud jde o šestimocný chróm, nesmí být jeho obsah při zkoušení usňových vrchů zjistitelný. Za pozornost stojí některé definice, obsažené v kapitole 3: Čl. 3.1 **Bezpečnostní obuv:** Obuv s ochrannými vlastnostmi, která chrání uživatele před zraněními, která by mohla nastat při nehodách; je vybavena tužinkami na ochranu prstů, konstruovanými k ochraně proti nárazu energií nejméně 200 J a proti stlačení tlakem nejméně 15 kN. Dále čl. 3.14 **Vodivá obuv:** Obuv, jejíž elektrický odpor, měřený podle čl. 5.10 (ČSN) EN ISO 20344:2004 je v rozmezí 0 – 100 k Ω . Čl. 3.15 **Antistatická obuv:** Obuv, jejíž elektrický odpor, měřený podle čl. 5.10 (ČSN) EN ISO 20344:2004 je větší než 100 k Ω a menší než 1000 k Ω . Čl. 3.16 **Elektricky izolační obuv:** Obuv, která chrání uživatele před úrazem elektrickým proudem tak, že zabraňuje průchodu nebezpečného proudu tělem směrem od nohou. Čl. 3.18 **Obuv pro specifické povolání:** Bezpečnostní, ochranná nebo pracovní obuv pro určená specifická povolání, např. obuv pro hasiče, obuv odolná proti pořezání řetězovou pilou atd. Za pozornost stojí také Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN ISO 20345 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 345 z května 1995 a ČSN EN 345-2 z listopadu 1997.

ČSN EN ISO 20346 (83 2502) Osobní ochranné prostředky. Ochranná obuv. Stanoví základní a dodatečné (nepovinné) požadavky na ochrannou obuv. Mezi dodatečné patří požadavky, které nelze uplatňovat na každou ochrannou obuv a jsou tedy závislé na rizicích, s kterými lze přijít na pracovišti do styku. Jsou to např. elektrické vlastnosti, odolnost proti teplu nebo chladu, ochrana nártu nebo kotníku a další. U jednotlivých zkoušek jsou zpravidla uvedeny parametry, jimž musí bezpečnostní obuv odpovídat. Ergonomické požadavky se pokládají za splněné, pokud jsou všechny odpovědi na osm otázek, specifikovaných pro tuto vlastnost v (ČSN) EN ISO 20344 čl. 5.1, kladné. Pokud jde o šestimocný chróm, nesmí být jeho obsah při zkoušení usňových vrchů zjistitelný. Za pozornost stojí některé definice, obsažené v kapitole 3: Čl. 3.1 **Ochranná obuv:** Obuv s ochrannými vlastnostmi, která chrání uživatele před zraněními, která by mohla nastat při nehodách; je vybavena tužinkami na ochranu prstů, konstruovanými k ochraně proti nárazu energií nejméně 100 J a proti stlačení tlakem nejméně 10 kN. Dále čl. 3.14 **Vodivá obuv:** Obuv, jejíž elektrický odpor, měřený podle čl. 5.10 (ČSN) EN ISO 20344:2004 je v rozmezí 0 – 100 k Ω . Čl. 3.15 **Antistatická obuv:** Obuv, jejíž elektrický odpor, měřený podle čl. 5.10 (ČSN) EN ISO 20344:2004 je větší než 100 k Ω a menší než 1000 k Ω . Čl. 3.16 **Elektricky izolační obuv:** Obuv, která chrání uživatele před úrazem elektrickým proudem tak, že zabraňuje průchodu nebezpečného proudu tělem směrem od nohou. Čl. 3.18 **Obuv pro specifické povolání:** Bezpečnostní, ochranná nebo pracovní obuv pro určená specifická povolání, např. obuv pro hasiče, obuv odolná proti pořezání řetězovou pilou atd. Za pozornost stojí také Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN ISO 20346 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 346 z února 1995 a ČSN EN 346-2 z listopadu 1997.

ČSN EN ISO 20347 (83 2503) Osobní ochranné prostředky. Pracovní obuv. Stanoví základní a dodatečné (nepovinné) požadavky na pracovní obuv. Mezi dodatečné patří požadavky, které nelze uplatňovat na každou pracovní obuv a jsou tedy závislé na rizicích, s kterými lze přijít na pracovišti do styku. Jsou to např. elektrické vlastnosti, odolnost proti teplu nebo chladu, ochrana nártu nebo kotníku a další. U jednotlivých zkoušek jsou zpravidla

uvedeny parametry, jimž musí bezpečnostní obuv odpovídat. Ergonomické požadavky se pokládají za splněné, pokud jsou všechny odpovědi na osm otázek, specifikovaných pro tuto vlastnost v (ČSN) EN ISO 20344 čl. 5.1, kladné. Pokud jde o šestimocný chróm, nesmí být jeho obsah při zkoušení usňových vrchů zjištěn. Za pozornost stojí některé definice, obsažené v kapitole 3: Čl. 3.1 **Pracovní obuv:** Obuv s ochrannými prvky, které chrání uživatele před úrazy, ke kterým by mohlo dojít při nehodách. Dále čl. 3.13 **Vodivá obuv:** Obuv, jejíž elektrický odpor, měřený podle čl. 5.10 (ČSN) EN ISO 20344:2004 je v rozmezí 0 – 100 k Ω . Čl. 3.14 **Antistatická obuv:** Obuv, jejíž elektrický odpor, měřený podle čl. 5.10 (ČSN) EN ISO 20344:2004 je větší než 100 k Ω a menší než 1000 k Ω . Čl. 3.15 **Elektricky izolační obuv:** Obuv, která chrání uživatele před úrazem elektrickým proudem tak, že zabraňuje průchodu nebezpečného proudu tělem směrem od nohou. Čl. 3.17 **Obuv pro specifické povolání:** Bezpečnostní, ochranná nebo pracovní obuv pro určená specifická povolání, např. obuv pro hasiče, obuv odolná proti pořezání řetězovou pilou atd. Za pozornost stojí také Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN ISO 20347 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 347 z února 1995 a ČSN EN 347-2 z listopadu 1997.

ČSN EN ISO 17249 (83 2514) Bezpečnostní obuv odolná proti pořezání řetězovou pilou. Specifikuje požadavky na bezpečnostní obuv odolnou proti pořezání řetězovou pilou. Za pozornost stojí v kapitole 6 uvedený specifický piktogram, který se umísťuje na viditelném místě na vnější straně obuvi. Jde o symbol 2416 podle ISO 7000:2004. (Do března 2005 v ČR nezavedena.) Představuje na štítu schematický náčrt ruky řetězové pilky např. pro dřevorubce. Za pozornost stojí také Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN ISO 17249 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 365 (83 2601) Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky. Všeobecné požadavky na návody k používání, údržbě, periodické prohlídce, opravě, značení a balení. Specifikuje minimální všeobecné požadavky k používání, údržbě, periodické prohlídce, opravě, značení a balení OOPP, které zahrnují zařízení držící tělo a jiné prostředky používané ve spojení se zařízením držícím tělo, k zabránění pádů, pro přístup, výstup a pracovní polohování, k zadržení pádů a pro záchranu. Tento dokument není určen pro pokrytí: a) specifických požadavků, které se týkají pouze zvláštních OOPP nebo jiných prostředků na ochranu proti pádům z výšky a jejich používání, které mohou být specifikované v příslušných evropských normách; b) OOPP nebo jiných prostředků pro ochranu proti pádům z výšky používaných při jakýchkoliv rekreačních a sportovních činnostech. Za pozornost stojí také tato Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU 89/686/EHS o osobních ochranných prostředcích. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění.* ČSN EN 365 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 365 ze září 1995.

ČSN 83 2700 Ochranné oděvy. Slovník. Obsahuje seznam termínů, které jsou často užívány v normalizační činnosti pro ochranné oděvy a ochranné prostředky nošené na těle, včetně ochrany rukou a záchranných vest, a definice těchto termínů. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví, ve všech těchto čtyřech jazycích je definováno cca 265 hesel. Rozsáhlá norma, cca 123 stran. ČSN 83 2700 byla vydána v červnu

2005.

ČSN EN 1760 (83 3301) Bezpečnost strojních zařízení. Ochranná zařízení citlivá na tlak. *Soubor norem, zabývajících se touto problematikou, se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné zásady pro konstrukci a zkoušení rohoží citlivých na tlak a podlah citlivých na tlak; Část 2: Všeobecné zásady pro konstrukci a zkoušení lišt citlivých na tlak a tyčí citlivých na tlak; Část 3: Všeobecné zásady pro konstrukci a zkoušení nárazníků, desek, lanek a podobných zařízení citlivých na tlak. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 1760-3 (83 3301) Bezpečnost strojních zařízení. Ochranná zařízení citlivá na tlak. Část 3: Všeobecné zásady pro konstrukci a zkoušení nárazníků, desek, lanek a podobných zařízení citlivých na tlak. Tento dokument je normou typu B, jak je uvedeno v (ČSN) EN 1070. Zabývá se požadavky na ochranná zařízení citlivá na tlak, která jsou uvedena v (ČSN) EN 1760-1 a (ČSN) EN 1760-2. Většina těchto zařízení je vyrobena pro specifická použití a nejsou dostupná jako obvyklé výrobky. Cílem této normy je zejména bezpečnost a spolehlivost, než vhodnost. Pro vztah mezi bezpečností a spolehlivostí viz přílohu D (ČSN) EN 954-1. Tato norma specifikuje požadavky na ochranná zařízení citlivá na tlak s vnějším a bez vnějšího zařízení opětovného zpětného nastavení (resetování). Nespecifikuje rozměry ochranných zařízení citlivých na tlak ve vztahu k jejich jednotlivému použití. Specifické požadavky pro jednotlivá použití mohou být stanoveny v příslušných normách typu C. Tato norma nezahrnuje zařízení pro zastavení strojního zařízení používaná pouze pro normální provoz, včetně nouzového zastavení. Norma také neplatí pro používání v místech, která jsou přístupná starším nebo invalidním osobám nebo dětem, kde mohou být nezbytné další specifické požadavky. Základní požadavky jsou uvedeny pro ochranná zařízení citlivá na tlak, která nejsou předmětem (ČSN) EN 1760-1 a (ČSN) EN 1760-2. Specifické požadavky jsou uvedeny pro následující zařízení: nárazníky citlivé na tlak; desky citlivé na tlak a lanka citlivá na tlak (bezpečnostní vypínací lanka). Rozsáhlá norma, cca 57 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je evropská strojírenská směrnice nově zavedena nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění.* ČSN EN 1760-3 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 15537 (83 3509) Zásady výběru osob pro zkoušení průmyslových výrobků a návrhů antropometrických hledisek. Stanovuje metody vytváření skupin osob, jejichž antropometrické charakteristiky mají být reprezentativní pro předpokládanou uživatelskou skupinu určitého specifického objektu ve stadiu zkoušení. Je vhodná pro zkoušení antropometrických hledisek průmyslových výrobků a návrhů majících přímý kontakt s lidským tělem nebo závislých na tělesných rozměrech, například strojních zařízení, pracovního vybavení, osobních ochranných pracovních prostředků (OOPP), spotřebního zboží, pracovních prostorů, architektonických prvků nebo dopravních zařízení. Tato mezinárodní norma je také vhodná pro zkoušení takových bezpečnostních hledisek u výrobků, které jsou závislé na tělesných rozměrech uživatelů. Nezabývá se však dalšími hledisky nebo požadavky týkajícími se například vnímání informací (kromě prostorového uspořádání sledovaných cílů) a použití ovládačů (kromě jejich prostorového rozmístění). Ačkoliv tato mezinárodní norma pojednává o výběru zkušebních osob z pohledu antropometrie, mohou se použít stejné všeobecné zásady i pro další zkušební proměnné, například pro biometrická hlediska. V informativní Příloze A, je uveden příklad zkušebního postupu ověřování antropometrických hledisek na výtahu. ČSN EN ISO 15537 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 15265 (83 3554) Ergonomie tepelného prostředí. Strategie posuzování rizika pro prevenci tepelného stresu nebo diskomfortu v tepelném pracovním prostředí. Popisuje strategii posuzování a interpretace rizika fyziologických omezení nebo diskomfortu při práci v daném klimatickém prostředí. Je použitelná v jakékoliv pracovní situaci se stálými nebo proměnlivými klimatickými podmínkami, metabolismem nebo oděvem. Nepopisuje jednotlivý postup, ale předkládá strategii ve třech etapách, které mohou být postupně použity k získání hlubšího pohledu na pracovní podmínky tak, jak je to potřebné k přijetí nejvhodnějších závěrů o příslušném riziku a určení nejlepších kontrolních a preventivních opatření. Popisovaná strategie zaměřená na prevenci a návrh pracovních podmínek se týká průměrného pracovníka. V posledním kroku každé etapy strategie jsou vzaty v úvahu rozdíly mezi jednotlivci prostřednictvím lékařského dozoru (krátkodobě) a stálým sledováním (dlouhodobě). Mezinárodní norma na které je tato strategie založená, však již zahrnuje určitý stupeň bezpečnosti, protože její limity a/nebo doporučení směřují k ochranně většiny zdravotně způsobilých pracovníků. ČSN EN ISO 15265 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN ISO 8996 (83 3560) Ergonomie tepelného prostředí. Určování metabolismu. Metabolismus jako přeměna chemické energie na energii mechanickou a tepelnou měří energetický výdej svalové zátěže a ukazuje číselné ukazatele činnosti. Metabolismus je důležitým určujícím činitelem pohodlí nebo námahy, které vyplývají z vystavení se tepelnému prostředí. Vysoké úrovně metabolismu spojené se svalovou prací zvyšují únavu teplem, zvláště v teplém ovzduší, protože vysoké množství tepla se musí rozptýlit, nejčastěji pocením. Tato mezinárodní norma stanovuje různé metody pro určování metabolismu v kontextu ergonomie klimatu pracovního prostředí. Může být také použita pro jiné účely – například pro hodnocení pracovních návyků, energetického výdeje při specifických pracích nebo sportovních činnostech, celkových výdejů na určitou činnost, atd. Odhady, tabulky a ostatní údaje uvedené v této mezinárodní normě se týkají „průměrného“ jednotlivce: muž, 30 let, vážící 70 kg, vysoký 1,75 m (povrchová plocha těla 1,8 m²); žena, 30 let, vážící 60 kg, vysoká 1,70 m (povrchová plocha těla 1,6 m²). Jedná-li se o zvláštní skupiny populace zahrnující děti, staré lidi, osoby tělesně postižené, atd., mají uživatelé provést vhodné úpravy. Příloha A obsahuje Hodnocení metabolismu na úrovni 1, vyhledávání; Příloha B obsahuje Hodnocení metabolismu na úrovni 2, pozorování; Příloha C obsahuje Hodnocení metabolismu na úrovni 3, analýza; Příloha D obsahuje Určování metabolismu na úrovni 4, expertíza. Příklady výpočtu metabolismu na základě naměřených údajů. ČSN EN ISO 8996 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 28996 z července 1996.

ČSN EN ISO 7933 (83 3562) Ergonomie tepelného prostředí. Analytické stanovení a interpretace tepelného stresu pomocí výpočtu předpovídané tepelné zátěže. Stanovuje metodu pro analytické hodnocení a interpretaci tepelného stresu, kterému je člověk vystaven v horkém prostředí. Popisuje metodu, jak předpovědět míru pocení a nitrotělní teplotu, kterou lidské tělo vyvine jako reakci na pracovní podmínky. Různé termíny použité v tomto předpovědním modelu, a zvláště u tepelné rovnováhy, ukazují vliv různých fyzikálních parametrů prostředí na tepelný stres, kterému je člověk vystaven. Tato mezinárodní norma umožňuje stanovit, který parametr ze skupiny parametrů má být upraven, a do jaké míry, aby se snížilo riziko nadměrné fyziologické zátěže. Hlavní cíle této mezinárodní normy jsou: a) hodnocení tepelného stresu v podmínkách, které mohou pravděpodobně způsobit nadměrné zvýšení nitrotělní teploty nebo ztráty vody u normálních osob; b) stanovení doby expozice, při které je fyziologická zátěž přijatelná (neočekává se žádné fyzické poškození). V kontextu tohoto předpovědního modelu se tyto doby expozice nazývají „maximální přípustné doby expozice“. Tato mezinárodní norma nestanovuje

fyziologickou odezvu jednotlivých osob, ale uvažuje pouze normální osoby v dobrém zdravotním stavu a připravené pro práci, kterou vykonávají. Má tedy být používána ergonomi, hygieniky práce atd. pro hodnocení pracovních podmínek. ČSN EN ISO 7933 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN 12515 ze září 1998.

ČSN EN ISO 10075-3 (83 3572) Ergonomické zásady ve vztahu k mentální pracovní zátěži. Část 3: Zásady a požadavky vztahující se k metodám měření a hodnocení mentální pracovní zátěže. Stanovuje zásady a požadavky pro měření a hodnocení mentální pracovní zátěže a specifikuje požadavky na měřicí nástroje. Tato část poskytuje informace o výběru odpovídajících metod a dále informuje o hlediscích pro zlepšení komunikace všech zúčastněných stran při hodnocení a měření mentální pracovní zátěže. Je určena zejména ergonomickým odborníkům, například psychologům, odborníkům na ochranu zdraví při práci a/nebo fyziologům, kteří mají teoretický základ pro použití těchto metod a pro interpretaci výsledků. Naleznou zde potřebné informace o vývoji a posuzování metod hodnocení mentální pracovní zátěže. Neodborníci, jako např. zaměstnavatelé, zaměstnanci a jejich zástupci, systémoví manažeři a projektanti, státní orgány, naleznou informace pro orientaci v oboru hodnocení a měření mentální pracovní zátěže, jako např. jaké metody jsou k dispozici, jaká kritéria odpovídají posuzování nástrojů měření nebo jaké informace mají vyžadovat a sledovat při rozhodování o tom, jaký nástroj bude odpovídat jejich účelu a může se použít. Tato třetí část (ČSN) EN ISO 10075 poskytuje informace, na kterých lze stavět promyšlenou volbu správné metody použitelnou v různých situacích. Obsahuje různé metody odpovídající různým účelům, situacím a úrovním shodnosti. Ty jsou potřebné pro efektivní a výkonné způsoby měření. Informace poskytnuté v této části normy umožní uživatelům zvolit nejvhodnější druh měření pro jejich specifické účely. Shoda s ustanoveními této třetí části (ČSN EN) ISO 10075 musí být zdokumentována. ČSN EN ISO 10075-3 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN ISO 11064 (83 3586) Ergonomické navrhování řídicích center. *Skládá se z následujících částí: Část 1: Zásady navrhování řídicích center; Část 2: Zásady uspořádání řídicích soustav; Část 3: Uspořádání velínů; Část 4: Uspořádání a rozměry pracovních soustav; Část 5: Rozhraní člověk-systém; Část 6: Požadavky na prostředí řídicích center a Část 7: Zásady hodnocení řídicích center. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 11064-4 (83 3586) Ergonomické navrhování řídicích center. Část 4: Uspořádání a rozměry. Stanovuje ergonomické zásady, doporučení a požadavky pro návrh pracovních soustav nacházejících se v řídicích centrech. Zahrnuje návrh pracovních soustav se zvláštním důrazem na rozvržení a rozměry. Tato norma se týká především pracovních soustav s polohou obsluhy vsedě, ale jsou také pojednány pracovní soustavy s vizuálními displeji, jejichž obsluha zaujímá polohy vsedě i vstoje. Tyto pracovní soustavy nacházejí využití například při řízení dopravy, provozním řízení a v zabezpečovacích systémech. ČSN EN ISO 11064-4 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 14583 (83 3629) Ovzduší na pracovišti. Objemová odběrová zařízení pro bioaerosoly. Požadavky a zkušební metody. Specifikuje požadavky a zkušební metody pro určení účinnosti objemových odběrových zařízení používaných k hodnocení bioaerosolu v pracovním ovzduší. Za pozornost stojí v úvodní části normy uvedené toto: **Upozornění: Použití této evropské normy může vyžadovat nebezpečné materiály, postupy a vybavení. Tato evropská norma nemá v úmyslu určit všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Je na zodpovědnosti uživatele této evropské normy, aby zajistil vhodné bezpečnostní a zdravotnické postupy, a před použitím zjistil platnost odpovídajících regulačních omezení.** ČSN EN 14583 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 13284-2 (83 4618) Stacionární zdroje emisí. Stanovení nízkých hmotnostních koncentrací prachu. Část 2: Automatizované měřicí systémy. Určuje požadavky kladené na automatizované měřicí systémy (AMS=Automated Measuring Systems) pro sledování obsahu prachu. Je odvozena z (ČSN) EN 14181, která je obecným dokumentem prokazování jakosti AMS. Této normy lze využít pouze ve spojení s (ČSN) EN 14181. Tato norma určuje zkušební kritéria QAL1 a zvláštní požadavky QAL2, QAL3 (Quality Assurance Level) a AST (roční ověření správnosti) a AMS určené pro měření obsahu prachu. Tato kritéria a požadavky slouží k prokazování, že emise prachu ze zařízení splňují emisní limit menší než 50 mg/m^3 (standardní podmínky) v odpadním plynu vedeném potrubím. Této normy lze použít v přímé návaznosti na normovanou referenční metodu (NRM) popsanou v (ČSN) EN 13284-1. Tato norma byla vypracována především pro měření emisí spaloven odpadů z technického hlediska ji lze použít i pro ostatní procesy, u nichž je předepsán emisní limit s určenou nejistotou. ČSN EN 13284-2 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 14412 (83 4751) Kvalita vnitřního ovzduší. Difúzní vzorkovací systémy pro stanovení plynů a par. Pokyny pro výběr, použití a údržbu. Uvádí návod k výběru, použití a údržbě difúzních vzorkovacích systémů používaných pro analýzu plynných znečišťujících látek (včetně určení plánu a strategie měření) ve **vnitřním ovzduší** [*indoor air* – ovzduší ve vnitřním prostoru, tj. budovy mající obývací pokoje, ložnice místnosti pro kutilské práce, místnosti pro odpočinek a sklepní místnosti, kuchyně a koupelny; dílny nebo pracovní prostory v budovách, které nejsou předmětem dohledu bezpečnosti práce a ochrany zdraví vzhledem k obsahu látek znečišťujících ovzduší (např. kanceláře, prodejny); veřejné budovy (např. nemocnice, školy, mateřské školy, sportovní haly, knihovny, restaurace a bary, divadla, kina a další funkční místnosti) a rovněž kabiny vozidel]. Tato norma podává návod k výběru, použití a údržbě difúzních vzorkovacích systémů používaných pro měření kvality vnitřního ovzduší a expozice osob. S ohledem na to, že byly vzaty do úvahy významné rozdíly oproti měření **venkovního ovzduší** [*ambient air* – ovzduší vně budov v troposféře s výjimkou vnitřního a pracovního ovzduší], jako jsou povětrnostní podmínky, strategie měření, povaha počet, zdroje a četnost výskytu látek znečišťujících vnitřní ovzduší, lze této normy použít pro posuzování kvality vnitřního ovzduší. Výskyt neočekávaných sloučenin ve vnitřním ovzduší je na rozdíl do typického měření kvality venkovního ovzduší vcelku běžný. Pro posouzení naměřených koncentrací je daleko častěji potřeba postupů pro výpočet specifických rychlostí difúzní sorpce těchto sloučenin, protože existuje jen omezený počet experimentálně validovaných hodnot difúzní sorpce (viz /ČSN/ EN 13528-2 a /ČSN/ EN 13528-3). K obecnému postupu výpočtu jednotlivých difúzních rychlostí sorpce uvedenému v (ČSN) EN 13528-2 a (ČSN) EN 13528-3 je v příloze C této normy stanoven ještě podrobný postup výpočtu difúzních koeficientů a difúzní rychlosti sorpce. Dále norma uvádí informativní Přílohy A, B, C a D a rozsáhlou Literaturu (cca 119 citací). ČSN EN 14412 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 14181 (83 4780) Stacionární zdroje emisí. Prokazování jakosti automatizovaných měřicích systémů. Stanoví postup pro vytvoření úrovně prokazování jakosti (QAL) pro automatizované měřicí systémy (AMS = Automated measuring system) umístěné v průmyslových podnicích ke stanovení jednotlivých složek odpadního plynu a k měření dalších veličin charakterizujících odpadní plyn. Tato norma stanoví: - postup (QAL2) kalibrace AMS a určení variability naměřených hodnot prokazujících vhodnost daného AMS k určenému záměru prováděné po instalaci AMS; - postup (QAL3) k zajištění a prokázání požadované jakosti výsledků měření v průběhu normální činnosti AMS spočívající v ověření souladu charakteristik měřicího rozsahu s požadavky stanovenými v průběhu QAL1; - postup ročního ověření správnosti údajů (AST) AMS s cílem určení, zda správně funguje a plní zadané charakteristiky a zda platí určená kalibrační funkce a

variabilita. Tato norma je určena k použití poté, co byl daný AMS přijat postupem stanoveným v (ČSN) EN ISO 14956 (QAL1). Tato norma se omezuje na prokazování jakosti (QA) AMS a nezahrnuje QA systému shromažďování a zaznamenávání údajů příslušného stacionárního zdroje emisí. *Poznámka recenzenta: Většina zkratk není v normě definována, ze souvislosti jim lze rozumět.* Poměrně rozsáhlá norma, cca 55 stran. ČSN EN 14181 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN 13528-3 (83 5771) Kvalita ovzduší. Difúzní vzorkovací systémy pro stanovení plynů a par. Požadavky a zkušební metody. Část 3: Pokyn pro výběr, použití a údržbu. Uvádí návod k výběru, použití a údržbě difúzních vzorkovacích systémů používaných pro měření kvality **venkovního ovzduší** (*ambient air* – ovzduší vně budov v troposféře s výjimkou vnitřního a pracovního ovzduší). Zahrnuje návod k určení cílů a plánu měření s ohledem na záměry Evropské unie a v obecné rovině vztahující se k těmto vzorkovacím systémům. Zahrnuje rovněž údaje o principech měření difúzními vzorkovacími systémy a faktorech, které ovlivňují jejich charakteristiky při praktickém uplatňování těchto záměrů. Norma rovněž uvádí pokyny k omezení některých nepříznivých vlivů, např. návržením krytů, které mohou omezit vliv rychlosti větru na funkci vzorkovacího systému, a pokyny pro seznámení s obsluhou těchto systémů a prokazování jakosti výsledků. Přílohy dále uvádí informace o praktickém využití při odběru vzorků jednotlivých znečišťujících látek včetně látek uvedených ve stávajících nebo připravovaných směrnicih EU. *Poznámka recenzenta: Z textu normy vyplývá, že se ve venkovním ovzduší podle Směrnic EU (např. 96/62/ES, 99/30/ES, 2000/69/ES a 2002/3/ES) v podstatě jedná o oxid dusitý, oxidy dusíku, oxid siřičitý, benzen + VOC, formaldehyd + aldehydy, čpavek, oxid uhelnatý a ozón.* Dále norma uvádí informativní Přílohy A a B a rozsáhlou Literaturu (cca 169 citací!). ČSN EN 13528-3 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 13528-3 ze září 2004.

ČSN EN 13965-1 (83 8001) Charakterizace odpadů. Názvosloví. Část 1: Názvy a definice vztahující se k materiálu. Pojednává o termínech, které se vztahují na různé druhy odpadu. Udává výběr aktualizovaných termínů a definic určených například pro výrobce, odpadový průmysl a pro osoby pověřené tvorbou předpisů v oblasti odpadového hospodářství. Je v souladu s odbornou terminologií běžně používanou v praxi. Byla-li vyjádřena taková potřeba, byly zahrnuty národní termíny a definice s bibliografickými odkazy. Naopak nezahrnuje termíny vztahující se na přesně stanovené činnosti. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví; česky a anglicky je definováno 53 hesel. Kromě toho je připojena rozsáhlá Národní příloha NA a NB, která obsahuje dalších 126 (!) českých hesel a českých definic, převzatých z ČSN i právních předpisů. ČSN EN 13965-1 byla vydána v únoru 2005. Touto normou spolu s ČSN EN 13965-2 z února 2005 se nahrazuje ČSN 83 8001 z března 1994.

ČSN EN 13965-2 (83 8001) Charakterizace odpadů. Názvosloví. Část 2: Názvy a definice vztahující se k nakládání s odpady. Pojednává o termínech, které se vztahují na různé druhy odpadu. Udává výběr aktualizovaných termínů a definic určených například pro výrobce, odpadový průmysl a pro osoby pověřené tvorbou předpisů v oblasti odpadového hospodářství. Je harmonizovaná s odbornou terminologií běžně používanou v zacházení jakož i v řízení. Obsahuje (v příloze C) odkazy na národní termíny a definice a byla-li vyjádřena taková potřeba, s bibliografickými odkazy. Naopak nezahrnuje termíny vztahující se na přesně stanovené činnosti. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví; česky a anglicky je definováno 56 hesel. Kromě toho je připojena rozsáhlá Národní příloha NA a NB, která obsahuje dalších 142 (!) českých hesel a českých definic, převzatých z ČSN i právních předpisů. Mnohé se kryjí s definicemi v (ČSN) EN 13965-1 (83 8001). ČSN EN 13965-2 byla vydána v únoru 2005. Touto normou spolu s ČSN EN 13965-1 z února

2005 se nahrazuje ČSN 83 8001 z března 1994.

ČSN EN 14345 (83 8024) Charakterizace odpadů. Stanovení obsahu uhlovodíků gravimetrickou metodou. Specifikuje gravimetrickou metodu stanovení uhlovodíků v pevném odpadu. Metoda je použitelná pro stanovení koncentrací uhlovodíků vyšších než 0,5 % hmotnostních v sušině. Tato metoda neposkytuje kvalitativní informace o druhu a zdroji uhlovodíků. Za pozornost stojí kapitola **5 - Bezpečnostní opatření**, kde se uvádí: „Propanol a petrolether jsou vysoce hořlavá rozpouštědla, a proto se s nimi musí zacházet opatrně. Zvláštní opatrnost je nutná při odstředování. Při extrakci může v extrakční nádobce značně vzrůstat tlak. Tlak se musí uvolňovat občasným odplyněním nádoby v digestoři. Vzhledem k toxicitě petroletheru je nutné zabránit jeho kontaktu s kůží a očima a inhalaci par.“ ČSN EN 14345 byla vydána v květnu 2005.

ČSN EN 14039 (83 8025) Charakterizace odpadů. Stanovení obsahu uhlovodíků C₁₀ až C₄₀ plynovou chromatografií. Specifikuje metodu kvantitativního stanovení obsahu uhlovodíků (C₁₀ až C₄₀) v pevném odpadu plynovou chromatografií. Metoda je použitelná pro stanovení obsahu uhlovodíků od 100 mg/kg sušiny do 10 000 mg/kg sušiny. Podle této normy se jako uhlovodíky stanoví všechny uhlovodíky s bodem varu od 175°C do 525°C, např. alkany od C₁₀H₂₂ do C₄₀H₈₂, izoalkany, cykloalkany, alkybenzeny, alkylnaftaleny a polycyklické aromatické uhlovodíky, pokud se při čištění neadsorbují na koloně s Florisilem. Podle této normy nemohou být kvantitativně stanoveny těkavé uhlovodíky. To ovlivní stanovení některých běžných pohonných hmot, např. motorového benzínu. Za pozornost stojí kapitola **7 - Bezpečnostní opatření**, kde se uvádí: „Propanol a heptan jsou vysoce hořlavá rozpouštědla, a proto se s nimi musí zacházet opatrně. Zvláštní opatrnost je nutná při odstředování. Při extrakci může v extrakční nádobce značně vzrůstat tlak. Tlak se musí uvolňovat občasným odplyněním nádoby v digestoři.“ ČSN EN 14039 byla vydána v květnu 2005.

Třída 84 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro zařízení pro zdravotnictví a pro technické pomůcky pro osoby se zdravotním postižením, včetně vnějších protéz a ortéz. Dále normy pro nábytek a vybavení pro lůžkový provoz a pro lékařský nábytek. Konečně normy pro nosítka a vozíky, sterilizační a destilační přístroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 51 norem (k témuž datu v r. 2004 - 48, v r. 2003 - 47, v r. 2002 - 62, v r. 2001 - 48 a v r. 2000 - 42 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 1 normu.

ČSN EN 13060 (84 7112) Malé parní sterilizátory. Stanovuje požadavky a zkušební metody pro malé parní sterilizátory a sterilizační cykly, které se používají pro lékařské účely nebo pro materiály, u kterých se předpokládá, že přijdou do kontaktu s krví nebo tělními tekutinami. Tato norma platí pro automaticky řízené malé parní sterilizátory, které vyvíjejí páru pomocí elektrických topných těles nebo používají páru vyvíjenou v systému mimo sterilizátor. Norma platí pro malé parní sterilizátory, které jsou používány hlavně pro sterilizaci zdravotnických prostředků, jejichž komora není schopna pojmou sterilizační jednotku (300 mm x 300 mm x 600 mm) a jejichž objem komory nepřekročí 60 litrů. Tato norma nestanovuje bezpečnostní požadavky související s riziky spojenými s prostorami, ve kterých se sterilizátor používá (např. hořlavé plyny). Poměrně rozsáhlá norma, cca 60 stran. Za pozornost stojí dále Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 93/42/EHS, která se vztahuje na zdravotnické prostředky.

Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů v platném znění. ČSN EN 13060 byla vydána v lednu 2005.

Třída 85 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro lékařské nástroje a přístroje i přístroje pro anestezii a umělé dýchání. Dále normy pro chirurgické implantáty včetně aktivních implantabilních prostředků a pro jejich zkoušení. Posléze normy pro zdravotnické materiály, pro systémy jakosti ve zdravotnictví a všeobecné předpisy i směrnice pro výrobky zdravotnické techniky. Dále ještě normy pro zařízení zdravotnických pracovišť, lékařské nástroje a pomůcky, včetně nástrojů pro zubní lékařství a normy pro lékařské stříkačky. Kromě toho také normy pro zařízení a přístroje pro krevní převod a pro materiály pro zdravotnickou techniku. Konečně normy pro zdravotnické systémy in vitro a pro zdravotnické prostředky, složené z živočišných tkání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 314 norem (k témuž datu v r. 2004 - 295, v r. 2003 - 280, v r. 2002 - 273, v r. 2001 - 251 a v r. 2000 - 222 normy). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 18 norem.

ČSN EN ISO 8835-4 (85 2109) Inhalační anestetické systémy. Část 4: Anestetické odpařovače. Stanovuje zvláštní požadavky na základní vlastnosti anestetických odpařovačů (AVDD), definovaných v 3.1. Tato část platí pro AVDD, které tvoří součást anestetického systému a které mají být pod stálým dohledem obsluhy. Tato část také poskytuje pro AVDD specifické požadavky, kterými se doplňují použitelné všeobecné požadavky IEC 60601-2-13 (do ledna 2005 v ČR nezavedena). Tato část neplatí pro AVDD určené k použití s hořlavými anestetiky, stanovenými podle přílohy CC – Zkouška hořlavosti anestetik, tj. vznícení jiskrou a povrchovou teplotou a pro AVDD určené k použití s anestetickými dýchacími systémy (např. průdušné odpařovače). Požadavky této části normy, kterými se nahrazují nebo modifikují požadavky IEC 60601-1:1988 a její změny 1 (1991) a 2 (1995) (v ČR zavedena jako ČSN EN 60601-1), jsou odpovídajícím všeobecným požadavkům nadřazeny. Za pozornost stojí dále Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 93/42/EHS, která se vztahuje na zdravotnické prostředky. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů v platném znění. ČSN EN ISO 8835-4 byla vydána v lednu 2005.*

ČSN EN ISO 8835-5 (85 2109) Inhalační anestetické systémy. Část 5: Anestetické ventilátory. Stanovuje zvláštní požadavky na základní vlastnosti anestetických ventilátorů (definovaných v 3.1). Tato část platí pouze pro anestetické ventilátory, které tvoří součást anestetického systému a které mají být pod stálým dohledem obsluhy. Tato část neplatí pro anestetické ventilátory určené pro použití s hořlavými anestetiky, stanovenými podle přílohy BB. Požadavky této části normy, kterými se nahrazují nebo modifikují požadavky IEC 60601-1:1988 a její změny 1 (1991) a 2 (1995) (do ledna 2005 v ČR nezavedena), jsou odpovídajícím všeobecným požadavkům nadřazeny. Za pozornost stojí dále Příloha ZA, která

potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 93/42/EHS, která se vztahuje na zdravotnické prostředky. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů v platném znění. ČSN EN ISO 8835-5 byla vydána v lednu 2005.*

ČSN P CEN/TS 14507 (85 2113) Systémy pro inhalaci oxidu dusnatého. Norma sestává z těchto částí: Část 1: Podávací systémy, Část 2: Systémy napájení. V prvním pololetí 2005 byly k dispozici obě části:

ČSN P CEN/TS 14507-1 (85 2113) Systémy pro inhalaci oxidu dusnatého. Část 1: Podávací systémy. Stanovuje zvláštní požadavky na podávací systémy inhalačních systémů pro oxid dusnatý a na jejich moduly. Platí pro přístroje, které mohou být dodávány ve složitých souborech, vestavěny do jiného zdravotnického přístroje, např. do plicního ventilátoru, nebo jako samostatné přístroje. Tato první část (ČSN) P CEN/TS 14507 platí pro monitorování oxidu dusnatého a kyslíku podávaných pacientovi a pro minimalizaci tvorby oxidu dusičitého. Tato první část (ČSN) P CEN/TS 14507 se týká požadavků na inhalační podávací systémy pro oxid dusnatý, určené pro zdravotnické použití, např. v prostředích intenzivní péče, anesteziologie, pohotovosti a dopravy. ČSN P CEN/TS 14507-1 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN P CEN/TS 14507-2 (85 2113) Systémy pro inhalaci oxidu dusnatého. Část 2: Systémy napájení. Platí pro napájecí systémy pro dodávání směsi oxid dusnatý/dusík do podávacích a monitorovacích systémů vyhovujících CEN/TS 14507-1, určené pro současné ošetření pouze jednoho pacienta v jednom zdravotnickém zařízení. Tato druhá část ČSN P CEN/TS 14507 platí pro napájecí systémy s plynovými lahvemi s plicním tlakem do 20 000 kPa a koncentrací oxidu dusnatého v dusíku do 1000 µl/l. Tato druhá část (ČSN) P CEN/TS 14507 neplatí pro: - potrubní systémy pro dodávání směsi oxidu dusnatého s dusíkem pro více než jednoho pacienta současně; - systémy napájení směsí oxid dusnatý/dusík, určené pro použití v domácím ošetření, při naléhavých případech a při dopravě. ČSN P CEN/TS 14507-2 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 5366 (85 2150) Anestetické a respirační přístroje. Tracheostomické trubice. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Trubice a spojky pro dospělé. Tracheostomické trubice a Část 3: Pediatrické trubice. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 5366-1 (85 2150) Anestetické a respirační přístroje. Tracheostomické trubice. Část 1: Trubice a spojky pro dospělé. Stanovuje požadavky na tracheostomické trubice vyrobené z plastických materiálů a/nebo pryže s vnitřním průměrem 6,5 mm nebo větším. Tyto trubice jsou určené především pro pacienty kteří potřebují anestézii, umělé dýchání nebo podporu dýchání, ale nejsou omezeny jen na tato použití. Tato část neplatí pro speciální trubice; rovněž hořlavost tracheostomických trubic není předmětem této části normy. Za pozornost stojí dále Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 93/42/EHS, která se vztahuje na zdravotnické prostředky. *Poznámka recenzenta: V ČR je směrnice 93/42/EHS v ČR zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích*

na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů v platném znění. ČSN EN ISO 5366-1 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN 1282-1 ze srpna 1998.

ČSN EN 1060 (85 2701) Neinvazivní tonometry. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2: Specifické požadavky pro mechanické tonometry, Část 3: Specifické požadavky pro elektromechanické systémy na měření krevního tlaku a Část 4: Zkušební postupy k určení celkové přesnosti systému automatických neinvazivních tonometrů. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 1060-4 (85 2701) Neinvazivní tonometry. Část 4: Zkušební postupy k určení celkové přesnosti systému automatických neinvazivních tonometrů. Popisuje zkušební postupy při výzkumech k určení celkové přesnosti systému automatických neinvazivních tonometrů, určených pro nepřímé měření krevního tlaku. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 93/42/EHS, která se vztahuje na zdravotnické prostředky. Poznámka recenzenta: I když to v normě není uvedeno, je v ČR tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů v platném znění. ČSN EN 1060-4 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 11197 (85 2711) Zdravotnické napájecí jednotky. Platí pro zdravotnické napájecí jednotky definované v 3.5. Tento zvláštní dokument platí společně s (ČSN) EN 60601-1. Požadavky tohoto zvláštního dokumentu jsou požadavkům (ČSN) EN 60601-1 nadřazeny. Za pozornost stojí dále Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 93/42/EHS, která se vztahuje na zdravotnické prostředky. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů v platném znění. ČSN EN ISO 11197 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN EN 793 z února 1999.

ČSN EN 61223-3-5 (85 4012) Hodnocení a provozní zkoušky při zpracování zdravotnických zobrazení. Část 3-5: Přejímací zkoušky. Zobrazovací vlastnosti rentgenových zařízení pro výpočetní tomografii. Platí pro ty části CT skenerů, které ovlivňují jakost obrazu, dávku pacientovi a nastavení polohy. Tato norma definuje základní parametry, kterými se popisují vlastnosti CT skenerů z hlediska jakosti obrazu, dávky pacientovi a nastavení polohy; výčet parametrů, které se mají zkoušet je v 4.4.; definuje metody zkoušení těchto parametrů; hodnotí shodu s tolerancemi těchto parametrů, specifikovaných v průvodní dokumentaci. Tato část normy (ČSN) EN 61223 má napomáhat provedení přejímacích zkoušek CT skeneru. Cílem je ověření shody instalace se specifikacemi dotýkajícími se jakosti obrazu, dávky pacientovi a nastavení polohy. V úvahu se neberou hlediska mechanické a elektrické bezpečnosti. ČSN EN 61223-3-5 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN ISO 10993 (85 5220) Biologické hodnocení prostředků zdravotnické techniky. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Hodnocení a zkoušení, Část 2:

Požadavky na ochranu zvířat, Část 3: Zkoušky genotoxicity, karcinogenity a reprodukční toxicity, Část 4: Výběr zkoušek interakce s krví, Část 5: Zkoušky cytotoxicity in vitro, Část 6: Zkoušky lokálních účinků po implantaci, Část 7: Rezidua při sterilizaci ethylenoxidem, Část 8: Výběr a způsobilost referenčních materiálů pro biologické zkoušky, Část 9: Obecné zásady pro kvalitativní a kvantitativní stanovení potenciálních degradačních produktů, Část 10: Zkoušky na dráždivost a přecitlivělost oddáleného typu, Část 11: Zkoušky systémové toxicity, Část 12: Příprava vzorků a referenční materiály, Část 13: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z prostředků zdravotnické techniky vyrobených z polymerních materiálů, Část 14: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z keramických materiálů, Část 15: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z kovů a slitin, Část 16: Plán toxikokinetické studie degradačních produktů a vyluhovatelných látek, Část 17: Stanovení přípustných limitů vyluhovatelné látky na základě posouzení zdravotního rizika a Část 18: Chemická charakterizace materiálů. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 10993-5 (85 5220) Biologické hodnocení zdravotnických prostředků. Část 5: Zkoušky na cytotoxicitu in vitro. Popisuje metody zkoušek pro hodnocení cytotoxicity zdravotnických prostředků *in vitro*. Tyto metody specifikují inkubaci buněčných kultur buď přímo nebo difuzí: a) s extrakty zdravotnického prostředku a/nebo b) v kontaktu se zdravotnickým prostředkem. Tyto metody jsou navrženy pro stanovení biologické odpovědi savčích buněk *in vitro* za použití vhodných biologických parametrů. ČSN EN ISO 10993-5 byla vydána v červnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 10993-5 z prosince 1999. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN ISO 10993-5 z prosince 1999 převzala EN 10993-5 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 13795 (85 5810) Operační roušky, pláště a operační oděvy do čistých prostor, používané jako zdravotnické prostředky pro pacienty, nemocniční personál a zařízení. Norma se skládá z následujících částí: *Část 1: Všeobecné požadavky na výrobce, zpracovatele a výrobky, Část 2: Zkušební metody a Část 3: Požadavky na provedení a úroveň provedení. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 13795-2 (85 5810) Operační roušky, pláště a operační oděvy do čistých prostor používané jako zdravotnické prostředky pro pacienty, nemocniční personál a zařízení. Část 2: Zkušební metody. Specifikuje zkušební metody pro hodnocení charakteristik operačních roušek, plášťů a operačních oděvů do čistých prostor. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 93/42/EHS, která se vztahuje na zdravotnické prostředky. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů v platném znění. ČSN EN 13795-2 byla vydána v dubnu 2005.*

ČSN 85 5925 Chirurgické nástroje. Chirurgické jehly. Platí pro chirurgické jehly používané pro sešívání tkání při chirurgických operacích. Stanovuje typy a rozměry jehel, jejich označování, způsob přejímky, balení a skladování. Norma neplatí pro atraumatické jehly. Údaje o požadavcích na materiál nebo jeho zkoušení norma neobsahuje. ČSN 85 5925 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN 85 5925 z 31. 10. 1984.

ČSN 85 5926 Chirurgické nástroje. Chirurgické jehly. Technické požadavky a metody zkoušení. Platí pro chirurgické jehly používané pro sešívání tkání při chirurgických

operacích. Jehly jsou určeny pro jednorázové i opakované maximálně trojnásobné použití. Stanovuje technické požadavky a metody zkoušení. Postup provádění normalizovaných zkoušek je popsán. Norma neplatí pro atraumatické a speciální jehly. ČSN 85 5926 byla vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN 85 5926 z 12. 11. 1984.

ČSN EN ISO 1135 (85 6205) Transfúzní přístroje pro zdravotnické použití. Norma se skládá z těchto částí : Část 3: Sety pro odběr krve a Část 4: Transfúzní sety pro jednorázové použití. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 1135-4 (85 6205) Transfúzní přístroje pro zdravotnické použití. Část 4: Transfúzní sety pro jednorázové použití. Specifikuje požadavky na jednorázově používané transfúzní sety pro zdravotnické použití pro zajištění jejich kompatibility s vaky na krev a krevní komponenty a rovněž se zařízením pro intravenózní použití. Také specifikuje požadavky na zařízení pro přívod vzduchu používané s pevnými vaky na krev a krevní komponenty. Dalším cílem této části normy je poskytnout návod ke specifikacím, vztahujícím se ke kvalitě a provedení materiálů použitých v transfúzních setech a uvést označení komponent pro transfúzní sety. Požadavky na chemické složení setů jsou v kapitole 4 a na biologickou nezávadnost v kapitole 5. ČSN EN ISO 1135-4 byla vydána v únoru 2005.

ČSN EN ISO 8536 (85 6206) Infúzní přístroje pro zdravotnické použití. Norma se skládá z těchto částí : Část 1: Infúzní skleněné lahve; Část 2: Uzávěry pro infúzní lahve; Část 3: Hliníkové uzávěry pro infúzní lahve; Část 4: Infúzní sety pro jednorázové použití, gravitační; Část 5: Byretové infúzní sety pro jednorázové použití, gravitační; Část 6: Uzávěry pro vymrazovací sušení, pro infúzní lahve; Část 7: Uzávěry z kombinace hliník-plast, pro infúzní lahve; Část 8: Infúzní přístroje pro použití s tlakovým infúzním přístrojem; Část 9: Fluidní potrubí pro použití s tlakovým infúzním zařízením; Část 10: Příslušenství pro fluidní potrubí pro použití s tlakovým infúzním zařízením; Část 11: Infúzní filtry pro použití s tlakovým infúzním zařízením. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 8536-4 (85 6206) Infúzní přístroje pro zdravotnické použití. Část 4: Infúzní sety pro jednorázové použití, gravitační. Specifikuje požadavky na jednorázově používané samospádové (gravitační) infúzní sety pro zdravotnické použití pro zajištění jejich kompatibility s vaky na infúzní roztoky a rovněž se zařízením pro intravenózní použití. Dalším cílem této části normy je poskytnout návod ke specifikacím, vztahujícím se ke kvalitě a provedení materiálů použitých v infúzních setech a uvést označení komponent pro infúzní sety. Požadavky na chemické složení setů jsou v kapitole 4 a na biologickou nezávadnost v kapitole 5. ČSN EN ISO 8536-4 byla vydána v březnu 2005.

ČSN EN 1641 (85 6300) Stomatologie. Zdravotnické prostředky pro stomatologii. Materiály. Stanovuje všeobecné požadavky na materiály, které jsou používány ve stomatologické praxi pro opravu tvaru a funkce chrupu, a které jsou zdravotnickými prostředky. Pro účely této normy jsou tyto materiály definovány jako materiály pro zachovnou stomatologii. Dentální implantáty jsou výslovně vyjmuty a jsou popsány v (ČSN) EN 1642. Tato evropská norma zahrnuje požadavky kladené na určený účel použití, požadavky na vlastnosti návrhu, komponenty, sterilizaci, balení, značení, označování štítky a informace poskytované výrobcem. Pokud jde o požadavky na chemické vlastnosti, vlastnosti materiálu a biologickou snášenlivost, je to řešeno v čl. 4.2 odkazy na celou řadu EN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 93/42/EHS, která se vztahuje na zdravotnické prostředky. Poznámka recenzenta: I když to v normě není uvedeno, je v ČR tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení

vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů v platném znění. ČSN EN 1641 byla vydána v lednu 2005: Nahradila ČSN EN 1641 z března 1998.

ČSN EN ISO 1562 (85 6308) Stomatologie. Zlaté slitiny slévárenské. Uvádí klasifikaci a specifikuje požadavky pro dentální zlaté slitiny slévárenské obsahující nejméně 60% (m/m) zlata a specifikovaných kovů ze skupiny platinových kovů (platina, paládium, iridium, ruthenium a rhodium). Metody zkoušení jsou uvedeny tak, aby poskytly informace o korozní odolnosti, odolnosti proti ztrátě lesku a o elektrochemickém chování. Požadavky na chemické složení a biologickou snášenlivost jsou podrobněji uvedeny v čl. 5.1 a 5.2. ČSN EN ISO 1562 byla vydána v květnu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 1562 z listopadu 2004. *Poznámka recenzenta: Zatímco ČSN EN ISO 1562 z listopadu 2004 převzala EN ISO 1562:2004 schválením k přímému používání jako ČSN, tato norma ji přejímá překladem.*

ČSN EN 1642 (85 6364) Stomatologie. Zdravotnické prostředky pro stomatologii. Dentální implantáty. Stanovuje všeobecné požadavky na dentální implantáty. Chirurgicky implantabilní dentální materiály definované jako materiály pro zachovnou stomatologii jsou z této normy vyjmuty a popsány v EN 1641. Tato evropská norma zahrnuje požadavky kladené na určený účel použití, vlastnosti návrhu, komponenty, sterilizaci, balení, značení, označování štítky a informace poskytované výrobcem. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 93/42/EHS, která se vztahuje na zdravotnické prostředky.** *Poznámka recenzenta: I když to v normě není uvedeno, je v ČR tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č.251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů v platném znění. ČSN EN 1642 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN 1642 z března 1998.*

ČSN EN 14820 (85 7024) Jednorázové nádoby pro odběr vzorků lidské žilní krve. Stanoví požadavky a metody zkoušení pro jednorázové nádoby, které jsou jejich výrobci určeny k odběru vzorků žilní krve z lidského těla pro účely diagnostického vyšetřování in vitro. Tento dokument se používá také pro nádoby obsahující hemokultivační média. Tento dokument neurčuje požadavky ani metody zkoušení pro jednorázové nádoby určené k odběru vzorků jiných než krev. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to ke směrnici nového přístupu 98/79/ES, která se týká diagnostických prostředků in vitro.** *Poznámka recenzenta: I když to v normě není uvedeno, je v ČR tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro. ČSN EN 14820 byla vydána v dubnu 2005.*

Třída 86 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro hromadně vyráběné léčivé přípravky, pro dentální materiály a rostlinné drogy (semena, kořeny, oddenky, hlízy apod.). Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této - dnes malé - třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 2 normy (k témuž datu v r. 2004 - 7, v r. 2003 - 7, v r. 2002 - 7, v r. 2001 ještě - 123 a v r. 2000 - 123 norem). Většina norem této třídy byla (pro zastaralost) bez náhrady zrušena. V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová (novelizovaná) norma.

Třída 87 - Telekomunikace

Obsahuje technické normy pro evropské telekomunikační normy (CENELEC), zkušební metody a specifikace, pro podnikové telekomunikace, pro rozbor vlivu prostředí a pro mobilní komunikace. Dále normy pro lidského činitele v telekomunikačních systémech, pro síťová hlediska, pro bezpečnost, pro přístupové sítě širokopásmového radia, pro radiové zařízení a systémy, elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) a radiové spektrum, transevropské svazkové radiové sítě, družicové pozemské stanice a systémy, signalizační protokoly a spojování, pro analogová a digitální koncová zařízení a přístup k síti, pro koncová zařízení a systémy s přímou platbou včetně mobility koncových bezšňůrových zařízení. Konečně normy pro přenos a multiplexování, normy vytvořené společnou technickou komisí EBU/CENELEC/ETSI, pro propojování komunikačních sítí a systémů a další. V této rozsáhlé třídě se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví nebo ochrany životního prostředí. *Poznámka recenzenta: Pokud se v této třídě vyskytnou normy, které se v názvu zabývají bezpečností, jde o ochranu dat, přístupu k nim apod., nikoliv o bezpečnost a ochranu zdraví při práci i mimo ni.* V SZÚ proto tato třída není systematicky sledována.

V této velmi rozsáhlé (a prakticky největší třídě technických norem) bylo k 1. lednu 2005 celkem 3649 norem (k témuž datu v r. 2004 - 3553, v r. 2003 - 3337, v r. 2002 - 3078, v r. 2001 - 2430 a v r. 2000 - 1910 norem). *Poznámka recenzenta: Přestože jde o největší třídu českých technických norem, která – nadto – vykazuje bouřlivý rozvoj, nenašli jsme mezi nimi dosud žádnou která by měla – podle našeho názoru – být malou souvislost s námi široce pojatou problematikou ochrany zdraví.*

Třída 88 - Průmysl polygrafický

Obsahuje technické normy pro tiskařské stroje, pro úpravu rukopisů včetně korekturních znamének, pro názvosloví, měření a výpočty v polygrafickém průmyslu, pro předlohy pro reprodukci, pro přípravu a zpracování tiskových desek, pro úpravu sazby, pro knižní vazby, časopisy, pohlednice, pro formáty tiskovin a poštovní tiskopisy. Dále pro polygrafické výrobky a konečně pro zařízení na písmo. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 5 norem (k témuž datu v r. 2004 - 7, v r. 2003 - 15, v r. 2002 - 19, v r. 2001 - 20 a v r. 2000 - 20 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 89 - Hudební nástroje

V této třídě nebyla k 1. lednu 2005 žádná norma; tento stav trvá čtyři roky. Naposledy k témuž datu v r. 2000 byla v této třídě pouze jedna norma. Tato třída je tedy prakticky zrušena, a již také nefiguruje v seznamu norem k 1. lednu 2005.

Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby

Zahrnuje technické normy např. na tužky, pryže, pera, šablony, pomůcky pro kreslení a malování, barvy, inkousty, tuše, laky na blány, ale také kancelářské sešivačky a děrovačky, ostatní (kancelářské) pomůcky apod. V SZÚ nebyla do 31. prosince 2001 sledována. Počínaje 1. lednem 2002 je i tato třída v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 8 norem (k témuž datu v r. 2004 - 8, v r. 2003 - 22, v r. 2002 - 24, v r. 2001 - 25 a v r. 2000 - 25 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 91 - Vnitřní zařízení

Obsahuje technické normy pro nábytek, včetně bezpečnostních požadavků na něj (tj. nábytek jako takový, úložný, sedací a stolový nábytek, dále laboratorní, lehací, kancelářský, pomocný, lůžkový a venkovní nábytek). Dále normy pro vany, kuchyňské dřezy, výlevky apod. Konečně normy pro podlahové krytiny, nábytková kolečka a jevištní technologie. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 198 norem (k témuž datu v r. 2004 - 195, v r. 2003 - 188, v r. 2002 - 185, v r. 2001 - 187 a v r. 2000 - 174 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 6 norem.

ČSN EN 14073-2 (91 1115) Kancelářský nábytek. Úložný nábytek. Část 2: Bezpečnostní požadavky. Specifikuje bezpečnostní požadavky na kancelářský úložný nábytek. Neplatí pro velkokapacitní mechanizované systémy pořádání, rotorové systémy pořádání a výkresové lístkovnice. Musí být vzato na vědomí, že splnění těchto specifikovaných požadavků nezajistí, že nenastane porucha jako výsledek navyklého špatného zacházení nebo po nadměrně dlouhé době používání. Bezpečnost závislá na konstrukci budovy není zahrnuta; to znamená, že pevnost na stěně zavěšených skříní zahrnuje pouze skříně a její části. Stěna a příslušenství stěny nejsou zahrnuty. Posouzení stárnutí není zahrnuto. ČSN EN 14073-2 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 12764 (91 4103) Sanitární potřeby. Požadavky pro vířivé koupací vany. Stanoví požadavky pro vířivé koupací vany, které mají jmenovité napětí maximálně 250 V pro jednofázové spotřebiče a 480 V pro jiné spotřebiče, které jsou určeny k instalaci v podmínkách vnitřního domovního použití a používány podle instrukcí výrobce pro osobní hygienu. Bezpečnostní hlediska vířivých koupacích van (s výjimkou používání malými dětmi a pomalu se pohybujícími/slabými, staršími nebo invalidními osobami) jsou předmětem (ČSN) EN 60335-2-60. Pro účely této normy termín „podmínky domovního použití“ zahrnuje používání v hotelích, ubytovacích zařízeních pro studenty, nemocnicích a podobných budovách. Upozornění: pomalu se pohybující starší nebo invalidní osoby mají být při používání vířivých koupacích van opatrné. Malé děti nesmějí používat vířivé koupací vany bez dozoru. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 12764 byla vydána v červnu 2005.

ČSN EN 14428 (91 4110) Sprchové zástěny. Provozní požadavky a zkušební metody. Specifikuje požadavky na sprchové zástěny pro domovní použití což zajišťuje, že výrobek instalovaný podle instrukcí výrobce bude mít uspokojivé vlastnosti, pokud bude používán stanoveným způsobem. Tato norma neplatí pro sprchové kabiny nebo závěsy a nespecifikuje estetické a rozměrové požadavky. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 14428 byla vydána v červnu 2005.

ČSN 91 7825 Pružné, textilní a laminátové podlahové krytiny. Stanovení

odolnosti proti plísním. Specifikuje metody zkoušení odolnosti pružných, textilních a laminátových podlahových krytin proti napadení plísněmi. Norma se nevztahuje na stěrkové podlahy, které se zkoušejí podle ČSN 72 4310. Za pozornost stojí před Předmětem normy uvedené toto: **Upozornění: Zacházení a manipulace s mikroorganismy, které jsou potenciálně nebezpečné, vyžaduje vysoký stupeň technické způsobilosti. Tyto zkoušky mohou provádět pouze osoby vyškolené v mikrobiologických technikách. Musí být striktně dodržovány předpisy pro desinfekci, sterilizaci a osobní hygienu.** ČSN 91 7825 byla vydána v dubnu 2005. Nahradila ČSN 91 7825-1 (návrh) ze 4. 5. 1981, ČSN 91 7825-2 (návrh) ze 4. 5. 1981, ČSN 91 7825-3 (návrh) ze 4. 5. 1981, ČSN 91 7825-4 (návrh) ze 4. 5. 1981, ČSN 91 7825-5 (návrh) ze 4. 5. 1981, ČSN 91 7825-6 (návrh) ze 4. 5. 1981.

ČSN EN 548 (91 7861) Pružné podlahové krytiny. Specifikace pro jednobarevné a dekorativní linoleum. Vydána v březnu 2005. Nahradila ČSN EN 548 z července 1998.

ČSN EN 14041 (91 7883) Pružné, textilní a laminátové podlahové krytiny. Podstatné vlastnosti. Stanoví požadavky zdravotní, bezpečnostní a na úsporu energie pro: pružné podlahové krytiny vyrobené z plastů, linolea, korku nebo pryže, s výjimkou volně kladených předložek; textilní podlahové krytiny, kromě volně kladených předložek a odměřených koberců; laminátové podlahové krytiny; podlahové dlaždice pro volné kladení. Stanoví rovněž postupy pro zkoušení k hodnocení shody výrobků a požadavky pro označování. Výrobky jsou určeny pro použití jako podlahové krytiny uvnitř budov nebo v exteriéru, podle specifikací výrobce. Norma neplatí pro podlahové krytiny, které obsahují azbest. Tato evropská norma nestanoví požadavky, které se nevztahují ke zdraví, bezpečnosti a úspoře energie, které jsou obsaženy v samostatných evropských normách na tyto výrobky, uvedených v Příloze A. Pro správnou funkci vyžadují výrobky, pro které platí tato norma, správnou instalaci a údržbu. Tato norma nezahrnuje instalaci nebo údržbu, obsahuje však doporučení pro minimalizaci nebezpečí uklouznutí. Za pozornost stojí v čl. 4.2 normalizovaný obsah pentachlorofenolu (PCP), formulovaný takto: **Pružné, textilní a laminátové podlahové krytiny nesmějí obsahovat PCP nebo jeho deriváty ve složkách používaných při výrobě daného výrobku nebo v surovinách.** Dále upozorňujeme na čl. 4.3, který se týká emisí formaldehydu: **Pokud se v procesu výroby přidávají k výrobku materiály obsahující formaldehyd, musí být výrobek odzkoušen a zaříděn do jedné ze dvou tříd: E1 nebo E2, které jsou uvedeny v tabulce 4 a v tabulce 5. Poznámka – Výrobky třídy E1 mohou být použity, aniž by způsobily v ovzduší interiéru koncentraci formaldehydu vyšší než $0,1 \times 10^{-6}$ (0,1 ppm).** Za pozornost stojí konečně Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena jednak nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb., jednak nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 14041 byla vydána v únoru 2005.

Třída 93 - Výstrojné zboží

Zahrnuje technické normy na drobné kovové výrobky všeobecně, na háčky, očka a kroužky pro oděvy a obuv a konečně norma na zdrhovadla. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byly k 1. lednu 2005 celkem 3 normy (k témuž datu v r. 2004 - 3, v r. 2003 - 5, v r. 2002 - 5, v r. 2001 - 5 a v r. 2000 - 6 norem). Poslední tři roky je tato třída norem prakticky bez pohybu. Také v prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 94 - Výstrojné zboží

Zahrnuje technické normy pro nejrůznější výstrojné zboží pod nímž rozumí např.: sportovní, tělocvičné a posilovací nářadí, náčiní i zařízení, dále potřeby pro vodní i zimní sporty, horolezeckou výstroj a potřeby pro různé sporty. Kromě toho normy pro dětské hračky, předměty pro péči o děti, apod. V neposlední řadě normy na předměty běžného užívání přicházející do styku s potravinami, kapesní nože a jídelní příbory. Konečně předmětové normy pro komerční smaltované nádobí, nádobí z hliníku a z korozivzdorného plechu. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 180 norem (k témuž datu v r. 2004 - 174, v r. 2003 - 164, v r. 2002 - 149, v r. 2001 - 135 a v r. 2000 - 126 norem). V prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 8 norem.

ČSN 94 3090 Klasifikace hraček. Tento dokument by měl být používán společně s (ČSN) EN 71-1 až (ČSN) EN 71-8 a dalšími normami, vztahujícími se k hračkám. Dokument je tedy určen pro použití společně s normami pro bezpečnost hraček a dává návod k rozhodování o tom, které hračky jsou a které nejsou určené pro děti do 36 měsíců. Tento dokument je všeobecnou směrnicí a k určení vhodnosti určité hračky pro daný věk je potřebná analýza. Navíc tento dokument objasňuje, které výrobky nejsou považovány za hračky. Vysvětlení etap vývoje dětí je podáno v příloze A, a to spolu s informacemi o pozadí vzniku dokumentu a závěry z hlediska bezpečnosti hraček. ČSN 94 3090 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 13210 (94 3454) Výrobky pro péči o dítě. Bezpečnostní postroje pro děti, vodítka a podobné výrobky. Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení. Stanoví minimální bezpečnostní požadavky a metody zkoušení postrojů, které se skládají ze soustavy popruhů a trupových postrojů, které slouží k zadržování dětí do věku 4 let. Tyto postroje jsou určeny pro použití ve výrobcích pro péči o dítě, které jsou opatřeny zvláštními místy upevnění. Tyto postroje mohou být opatřeny odnímatelnými vodítky, používanými při chůzi dítěte. K těmto postrojům mohou být připojeny úschovné váčky, např. batůžek nebo ledvinka. Tento dokument stanoví minimální bezpečnostní požadavky a metody zkoušení zádržných systémů určených k připevnění na zápěstí dítěte, používaných při chůzi dítěte. Tento dokument se nevztahuje na zádržné systémy trvale připevněné k výrobkům pro péči o dítě, pro děti se zvláštními potřebami a pro používání v motorových vozidlech. V kapitole 10 – Návod k použití, je především uvedeno: **„DŮLEŽITÉ! USCHOVEJTE PRO POZDĚJŠÍ NAHLÉDNUTÍ“**. Dále doporučujeme k pozornosti tato čtyři: **„VAROVÁNÍ – Je nebezpečné používat vodítka v blízkosti automatických dveří, pohyblivých schodů apod. Odstraňte vodítka, pokud se postroj používá připevněný k výrobku pro péči o dítě. Odstraňte z dosahu dítěte, pokud se postroj nepoužívá. Nepoužívejte tento postroj v motorových vozidlech.** Dále v kapitole 12 – Balení, doporučujeme k pozornosti tuto Národní poznámku: Místo bodu d) má být uvedeno: **„Pokud se použije jakýkoliv plastový obal, musí být viditelně označen: VAROVÁNÍ – Odstraňte tento plastový obal z dosahu dětí, hrozí nebezpečí udušení.“** ČSN EN 13210 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 14372 (94 3456) Výrobky pro péči o dítě. Příbory a nádobí pro krmení. Bezpečnostní požadavky a zkoušky. Stanoví bezpečnostní požadavky týkající se materiálů, konstrukce, vlastností, balení a označování příborů a nádobí pro krmení. Předmětem tohoto dokumentu jsou všechny výrobky, určené pro použití při přijímání jídla dítětem do 36 měsíců, buď samotným, nebo s pomocí další osoby. Zahrnuje i výrobky, které mají odlišnou původní funkci, ale jejich druhotná funkce umožňuje, aby dítě používalo tento výrobek k přijímání

jídla samostatně nebo za pomoci další osoby. Nevztahuje se na nádoby na předem připravené potraviny a na příbory a nádobí pro krmení určené pro speciální zdravotnické aplikace nebo pro používání pod lékařským dohledem. Zahrnuje metody zkoušení týkající se předepsaných mechanických a chemických požadavků a požadavků týkajících se návodů na použití. Existují některé výrobky navržené jako hračka nebo které mají takové charakteristiky, že se hračky podobají. Tyto výrobky musí navíc splňovat příslušné požadavky (ČSN) EN 71. Tento dokument se nevztahuje na vybavení pro pití (kojenecké láhve, sosáky, hrníčky), na které se vztahují EN 14350-1 a EN 14350-2. Za pozornost stojí čl. 7.4 – Varování, který požaduje aby na výrobku, obale nebo na informačním letáku byla uvedena následující varování: **V zájmu bezpečnosti vašeho dítěte VAROVÁNÍ! Tento výrobek vždy používat pod dohledem dospělé osoby. Před každým použitím výrobek zkontrolujte. Vyhod'te do odpadu při prvních známkách poškození nebo změknutí.** Pokud výrobek nevyhovuje zkoušce pevnosti při pádu, musí být uvedeno toto další varování: **Pokud tento výrobek upadne, může se rozbít.** A dále je v tomto odstavci uvedeno ještě toto: **Před krmením vždy zkontrolujte teplotu potravy. Pokud je výrobek zkonstruován tak, aby obsahoval kapalinu pro ohřívání jídla, musí být uvedeno varování upozorňující na možná nebezpečí pro dítě.** Za pozornost stojí Přílohy A a B. Příloha A popisuje vhodné zařízení pro stanovení ftalátových změkčovadel a Příloha B zařízení a metodu pro stanovení Bisfenolu A. ČSN EN 14372 byla vydána v lednu 2005.

ČSN EN 14344 (94 3457) Výrobky pro péči o dítě. Cyklosedačky. Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení. Stanoví požadavky pro dětské cyklosedačky, které jsou určené k připevnění na šlapací jízdní kola nebo elektricky poháněná jízdní kola a k přepravě dětí o hmotnosti od 9 kg do 22 kg (přibližně od 9 měsíců do 5 let), které jsou schopné bez pomoci sedět. Na několika místech normy je uvedeno varování, které má zabránit event. pádu dítěte ze sedačky. Tak např.: na zadních sedačkách, určených pro připevnění k nosiči zavazadel musí být uvedeno následující **VAROVÁNÍ: Přídavná bezpečnostní zařízení musí být vždy zapnuta.** Nebo – pokud jde o sedačky pro připevnění k nosiči zavazadel – musí být připojeno toto **VAROVÁNÍ: Z bezpečnostních důvodů musí být tato sedačka připevněna jen k nosiči zavazadel podle ISO 11243.** *Poznámka recenzenta: Tato norma však nebyla do ledna 2005 zavedena do soustavy ČSN! ČSN EN 14344 byla vydána v lednu 2005.*

ČSN EN 13209-1 (94 3458) Výrobky pro péči o dítě. Nosiče dětí. Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení. Část 1: Nosiče na záda s rámem. Specifikuje bezpečnostní požadavky a metody zkoušení pro výrobky s rámem, určené k nošení dětí na zádech. Tyto nosiče s rámem jsou určené pro děti, které mohou samostatně sedět bez pomoci (asi od 6 měsíců). A jsou zkonstruovány tak, aby mohly být připevněny na záda opatrovníka a uvolnit mu tak ruce při stání nebo chůzi. V kapitole 9 – Návod k použití, je především uvedeno: **„DŮLEŽITÉ! USCHOVEJTE PRO POZDĚJŠÍ NAHLÉDNUTÍ“.** Dále doporučujeme k pozornosti tato čtyři: **„VAROVÁNÍ – Nenechávejte dítě v nosiči bez dozoru! Nepoužívejte, dokud dítě nedokáže sedět samostatně. Dítě v nosiči může být výš než opatrovník. Je proto potřeba dávat pozor a uvědomit si nebezpečí např. zárubní dveří, spodních větví stromů atd. Při používání nosiče si musí být opatrovník vědom následujícího: rovnováha opatrovníka může být nepříznivě ovlivněna pohybem dítěte a také opatrovníka; opatrovník musí dávat pozor, když se shýbá nebo předklání; nosič je vhodný pro aktivity ve volném čase, ale ne pro sportovní aktivity; je nutná opatrnost při nasazování nebo sundávání nosiče.“** ČSN EN 13209-1 byla vydána v dubnu 2005.

ČSN EN 14350 (94 3455) Výrobky pro péči o dítě. Vybavení pro pití. *Norma se skládá z těchto částí: Část 1: Všeobecné a mechanické požadavky a zkoušky; Část 2:*

Chemické požadavky a zkoušky. V prvním pololetí 2005 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 14350-1 (94 3455) Výrobky pro péči o dítě. Vybavení pro pití. Část 1: Všeobecné a mechanické požadavky a zkoušky. Tato první část normy specifikuje obecné a mechanické požadavky na materiály používané k výrobě: opakovaně použitelných sosáků a pomůcek pro pití; opakovaně použitelných kojeneckých lahví a kojeneckých hrníčků; kojeneckých lahví, sosáků, sáčků na krmení a pomůcek pro pití na jedno použití, které při prodeji neobsahují kapalinu. Obsahuje metody zkoušení specifikovaných požadavků na mechanickou bezpečnost. Za pozornost stojí v čl. 8 – Návod k použití varování pro výrobky se sosákem a pro výrobky s pomůckou pro pití. V obou případech je formulace stanovena závazně. Citujeme formulaci pro sosák: **V zájmu bezpečnosti a zdraví vašeho dítěte VAROVÁNÍ:** Tento výrobek vždy používat pod dohledem dospělé osoby. Nikdy nepoužívat sosák jako šidítko. Nepřetržitě a dlouhé sání může způsobit zubní kaz. Před krmením vždy zkontrolovat teplotu potravy. ČSN EN 14350-1 byla vydána v lednu 2005. Touto normou spolu s ČSN EN 14350-2 z ledna 2005 se nahrazuje ČSN 70 3690 z 1.11.1993.

ČSN EN ISO 9994 (94 5201) Zapalovače. Bezpečnostní specifikace. Stanovuje požadavky na zapalovače, aby byl zajištěn přiměřený stupeň bezpečnosti při normálním použití nebo přiměřeně předvídatelném špatném zacházení uživatelů s těmito zapalovači. Bezpečnostní specifikace, uvedená v této mezinárodní normě, se hodí na všechny výrobky, které vytvářejí plamen, obecně známé jako zapalovače cigaret, zapalovače doutníků a zapalovače dýmek. Nehodí se pro zápalky, ani se nehodí pro jiné výrobky vytvářející plamen, které jsou uvažované pouze pro zapalování materiálů jiných než cigarety, doutníky a dýmky. Zapalovače, jako zařízení vytvářející plamen mohou, jako všechny zdroje plamene, představovat potenciální nebezpečí pro uživatele. Bezpečnostní specifikace, uvedená v této mezinárodní normě, nemůže vyloučit všechna nebezpečí, ale je určena pro snížení potenciálních nebezpečí pro uživatele. ČSN EN ISO 9994 byla vydána v lednu 2005. Nahradila ČSN EN ISO 9994 z listopadu 2002.

Třída 95 - Výstrojné zboží

V této třídě nebyla k 1. lednu 2005 žádná norma; tento stav trvá čtyři roky. Tato třída je tedy prakticky zrušena, a již také nefiguruje v seznamu norem k 1. lednu 2005.

Třída 96 - Výstrojné zboží

Zahrnovala technické normy na visací zámky. Tato třída českých technických norem byla v SZÚ systematicky sledována. V této velmi malé třídě nebyla k 1. lednu 2005 žádná norma (k témuž datu v r. 2004, 2003, 2002, 2001 a rovněž v r. 2000 pouze jedna norma). Nepřekvapí, že v prvním pololetí r. 2005 z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná norma. Lze předpokládat, že tato třída norem je zrušena, protože již není obsažena v seznamu norem k 1. lednu 2005.

Třída 97 - Výměna dat

Obsahuje technické normy vztahující se zejména k výměně dat, např. sborníky datových prvků, číselníky, sborníky segmentů, zpráv, popis datové základny, modely dokladů, čárové kódy EAN, dále normy pro presentaci data a času, pro bankovníctví, elektronickou výměnu dat apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 181 norem, ke stejnému datu v r. 2004 - 171, v r. 2003 - 151, v r. 2002 - 146, v r. 2001 - 137 a v r. 2000 - 152 norem.

Třída 98 - Zdravotnická informatika

Obsahuje technické normy vztahující se k výměně informací všeobecně, dále normy hlavních pojmových tříd společné struktury terminologických systémů a zpráv týkajících se pacienta a konečně normy architektury informačních systémů ve zdravotnictví a ochrany dat. V SZÚ tato třída dosud není systematicky sledována, a to především proto, že v ní obsažené normy byly buď převzaty oznámením ve Věstníku ÚNMZ nebo převzetím (anglického) originálu, což znamená, že nebyly vydány obvyklou formou česky a nejsou také dodávány při pravidelné objednávce.

V této poměrně nové třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 60 norem, ke stejnému datu v r. 2004 - 54, v r. 2003 - 39, v r. 2002 - 33, v r. 2001 - 20 norem. (V r. 2000 ještě třída nebyla obsazena a nebyla do ní zařazena žádná norma.)

Třída 99 - Metrologie

Zahrnuje technické normy obsahující všeobecná ustanovení, názvosloví, značky a měřicí jednotky geometrických veličin, dále normy pro délková měřidla, pro zkoušky měřičů proudu, napětí a výkonu apod. Konečně normy pro teploměry, měřidla hmotnosti, mechanických zkoušek materiálu, měřidla objemu průtoku včetně průtoku plynu a měřidla fotometrická. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2005 celkem 19 norem (k témuž datu v r. 2004 - 22, v r. 2003 - 20, v r. 2002 - 22, v r. 2001 - 27 a v r. 2000 - 27 norem). Poslední tři roky je tato třída prakticky bez pohybu. Ani v prvním pololetí r. 2005, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nemohli zaznamenat žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.